

MAHARAJA UNIVERSITY
MR. U. V. SWAMINATHAN LIBRARY
TIRUVANMIYUR 57 WABRS 41

14296

சூதவனபுராண வசனம்.

இ து

ஸ்ரீவன்றெண்டரவர்கள் மாணக்கர்
காரைக்குடி. ராம. சோ.
சொக்கலிங்கச்செட்டியாரவர்களால்
செய்யப்பெற்று

ஷே சூதவனமென்னும் கோயிலூர் ஸ்ரீமந்திரபுரீசர்
சுவாமி தேவஸ்தானம் சூப்ரிண்டெண்டு
ஆலங்காடு ராம. சித.
சிதம்பரச்செட்டியாரவர்களால்

சு த ம ப ர ம்
ஸ்ரீ சூட்சிதசரண பிரஸில்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

இரண்டாம்பதிப்பு.

விபவநாமச்சுமினி கலா.

உ
சிவமயம்.

சூதவனபுராணவசனம்.

பா யி ர ம் .

ஈத்தசாட்குண்ணிய பரிபூரண பரமபதியாகிய சிவபெருமான், உலகர் யாவரும் வேதார்த்தங்களை ஒன்றொன்றாக ஆராயந்து *நேதிகளைந்து அவறறுள்ளே இது உபசாரம் இது உண்மையென்றுள்ளபடி தெளிந்து, அத்தெளிவினால் மலைவில்லாத பதிப்பொருள் ஒன்றே; அது இலைமறை கார்போல் வேதத்துள்ளே விளங்குவதாம்; அப்பதி உமாபதியேயாம். இதுவே எவ்வாறறனும நிச்சயமென்று தோந்து கொள்ளுதல் மிகவும் அரிதாதலால், அந்த வேதத்தினுட்பொருளை அவ்வுலகர் யாவரும் எளிதிலுணர்ந்துயக வெணலுந் திருவுளப்பெருங்கருணையினாலே வெளியிட்டருளிய புராணங்களை பதினெட்டாகும், அவறறுள்ளே அக்கீனிபுராணம் ஒன்று, சூரியபுராணம் ஒன்று, பிரமபுராணம் இரண்டு, விஷ்ணுபுராணம் நான்கு, சிவபுராணம் பத்தாகும். அச்சிவபுராணங்களுள்ளே முகிய பௌஷ்டியோததரபுராணத்திலே கேஷக்திர கண்டத்திலே ஸ்ரீ பிரகநாபகி சமேத ஸ்ரீ மந்திரேஸ்வரஸவாயி அநவரத சாநந்தியசாய ஹ்நிநுநதருளுகின்ற திருவுசாததானமாகிய சூதவனஸ்தல மானமியம் விளங்குகின்றது.

இதைச், சிவபிரான உமாகேவியாக்குபதேசிக்குமபோது, அவரமடித்து ஹ்நிநுநது கேட்டருளிய ஸ்ரீ சுப்பிரமணியப்பெருமான நந்தி தேவாக் குபதேசித்தருள, அவர் சனறகுமாரருக்கு, அவர் வியாசமுனிவருக்கு, அவர் என்குபதேசித்தருளினொன்று சூதமுனிவா சொல்லிய இச்சூதவன ரானமியமாகிய வடமொழியைத் தமிழநிலத்தாருணாரந்துபயும் பொருட்டித், தமிழ் மொழி பெயர்த்துத் தருகவென்று அச்சூதவனத்தின்கீழ்பால ஒருகுரோசத்திலுள்ள ஆலங்காட்டிலே, பூவைசியாகுலத்திலே, கொடை நகையாதிருத்தமருணங்கனானிறைந்த 0 இராமநாதச்செட்டியாரா செய்த அருந்தவப்பயனுயித்தது, உத்தமோத்தமசத்

* நேதி - ந - இதி என்பிரிபட்டி, “அல்ல என்று” எனப்பொருள் பட்டிம் வடமொழி. எனவே வேதப்பொருள்களை ஆராயுங்கற பதியிலக் கணங்களை அமையப்பெறுதன்வறறை இது பதிப்பொருளல்லவென்று நீக்கி என்பதாம். பதியிலக்கணங்களை அநாதிபோதாதி அஷ்டமங்களை குணங்களாம். 0 இவரை ராமசாயிச்செட்டியாரென்றும் வழங்குப, நாதவெனிணம் சாயிபெனிணம் பொருளொன்றே.

துவகுணவிலாச சிவநியமாதுஷ்டான சிவாதுக்கிரக சம்பந்த சிவபூஜா துரந்தராயப்பிரசித்திபெற்று விளகுங்கின்ற ஸ்ரீமாந்-சிதம்பரச்செட்டி யார் கேட்ப, அதனைமறுக்கமாட்டாமையால், அன்பும் அறிவுஞ்சிறிது மில்லேனாயினும் மெய்யன்பர்கள் எண்ணிய காரியம் இனிது முடித்தரு ளுந் கிருபாவள்ளலாகிய சிவபிரான், அம்மெய்யன்பர்பொருட்டு இதனை இனிது முடித்தருளுவாரென்று துணிந்து ஸ்ரீசாம்பசிவசூரவசாரணாவந் தங்களை வணங்கித் திருவருளை வேண்டி அதனுள் அடங்கிநின்று தமிழ் மொழி பெயர்த்த ஆயிரக்கைகளுநூற்றிருபது திருவிருகதங்களுகச் செய்தமைத்தேன்.

அவையடக்கம்.

சொற்பொருளெல்லாம் சக்தி சிவரூபமேயென்பது சர்வாநுகாரம். ஆகலால், இப்புராணச் சொற்பொருள்களைச் சதவகுண விசிஷ்டர்களா கிய சாதுக்கள சக்தி சிவரூபமாகவேகருதி அவற்றாறசிவசரித்திரமகிமை யைத் தெளிந்து சத்துவப்பயனைப் பெறுவார்கள். மற்றையோர் யாது காரணத்தாலாயினும் அதை மறந்து குற்றம்நோக்குவாராயின் அதற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுதல் பரதந்திர வழிப்பட்ட நமது கடமைபன்று. அன்றியும் சமஸ்தவாக்கியங்களும் சிவானுஞ்பாலன்றி நடவா என்று பெரியோர் சொல்லுதலால் இப்புராணச் செய்யுட்கள் யான் செய்ததாக நினைத்துக் குணவான்கள் குற்றஞ்சொல்லாக்கள. அப்படியன்றி என வாகுகென்றேபிறர்கூறினும் அக்கூறுடையாரைக்கவிகளிறகுற்றம்பார்க றின் அது அவாக்கே பழிப்பாகும். என்னை? நாடுனெனஞல் இறைவ னுறகுற்றங்களெல்லாவற்றையும் நிறைத்து வைக்கப்பெற்ற அநேகங ளுஞ்சிவங்களை நிகர்த்துள்ளேன். குற்றமே வடிவாகிய என்னிடத்து முற்றுந் குற்றமே பன்றி வேறு தோன்றுவாகலின்.

செகலபலவசன ஸ்வரூப ஸ்ரீமதேவஞ்
புராண வரலாறு.

உலகெலாம் புகழ்கின்ற சக்திவகுணவிசிஷ்ட புண்ணியபுழியாகிய நைமிசாரணி பத்திலே முன்னொரு காலத்திலே, சென்னகா முதலியமுனி வர்கள் சத்திரபாகஞ் செய்து வந்தார்கள் அப்போது சூதமுனிவர் சுவேச்சையாக அமரூவந்தார. முனிவாயாவரும் இருக்கைவிட்டெழுந்து, காஞ்சிரமேற்குவிய எதிரசென்று உபசரித்து அழைத்துவந்து ஆசனத் திருத்திப்பூசித்துநின்று முனிவர்பெருமானே? அடியேன்களுக்கு அநேக முறை கருணைகூர்ந்து சிவபுராணமிர்தம் புகட்டினீர்கள். சிறிதுந் தெவிட் டிலது; முன்சிவகேசுத்திர மகிமைகள் உபதேசித்துவருங்காற் சூதவன மென்றொரு உத்தமசிவஸ்தலம் உள்ளது, அது 'எத்தலத்தினுஞ்சிறந்தது, அத்தலத்தில் வீற்றிருந்தருளுஞ் சிவபிரான் அன்பர்களுக்கு அருளிய

திவ்யசரித்திர மகிமைகள் அளவில்லாதனவாகுமென்று சொல்லியருளினீர்கள். அம்மகிமாவிலுந்தாரா கேட்பதில் மிகுந்த ஆசையுடையேம், அநுக்கிரகத்தருளுக என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

சூதமுனிவர், மிக்க விருப்போடு ஸ்ரீ பிரகந்நாயகி சமேத ஸ்ரீமந்திரேஸ்வரஸ்வாமி பாதபங்கயங்களைச் சிரமேற்கொண்டு தியானித்திருந்து பின் முனிவர்களே! உங்கள் கேள்வி உலகெலாம் உய்தற்கு ஒரு முக்கிய காரணமுமாகும். என்மனமும் அதனையே விரும்பியது. இச்சிவபுராண சிரவணமே யாவர்க்கும் சர்வாபீஷ்டங்களுங்கொடுப்பது. நீங்கள்கேட்ட இச்சூதவன மானமியம் அபக்குவாகளுக்குச் சொல்லக்கூடாத அதிக ரக சிவசரித்திரமாகும். இதனை ஸ்ரீநந்திதேவா சனறகுமார முனிவர்க்கு உபதேசித்தருளினாரென்று அம்முறையே சொல்லத்தொடங்கினார்.

ஸ்ரீகைலாசத்திலே, செம்பொற்றிருக்கோயிலிலே, ஸ்ரீகண்டபரமேஸ்வர சூநிதானத்திலே, திருவருளவெள்ளமென்றே யாவருந் துதிக்கின்ற அமுகமே நிறைநதுள்ள சிவதீர்த்தமொன்றுள்ளது. அதன்கரையிலே, ஓயிரக்கான் மண்டப மொன்றுண்டு. சத்தவித்திபாமபமென்றே யாவராலுந்துதிக்கப்பெறும். அதனிடத்து உததமமுனிவா கூட்டமும் வேத சிவாகமாதிராஸ்திர முழுகமும எப்பொழுதும் நிறைநது கொண்டே யிருக்கும் அமமண்டபமத்தியிலே, விபாகக்ராசனத்திலே வீற்றிருந்தருளுகின்ற ஸ்ரீநந்திதேவரை சனறகுமாரமுனிவா வணங்கப் புகித்துத் துதித்து அஞ்சலியஸ்தராய் நின்று, எம்பெருமானே? தாங்கள் முன் உபதேசித்தருளிய சூதவனமானமியத்தை இன்னும் விஸ்தாரமாக்கேட்பதில் விருப்பம் மேலிடுகின்றது, திருவருள புரிகவென்று வேண்டிக்கொள்ளுக, திருநந்திதேவா, அதகலத்தையும் விநாயகசுப்பிரமணிய சாமபசிவ பாதங்களையும் வணங்கித் துதித்து, நமது அருள்வழிபுத்திரசிகாமணியாய் சனறகுமாரனே? அவ்விவாஜக்ருபாமாத் திபாகப்பரமசிவனை உலகெலாமுடையும்கொருட்டு அநவரதசாநநித்திபராயவீற்றிருந்தருளுகின்ற சூதவனமாக் உததமசிவஸ்தலமானது, அதகியந்திராமலஸ்கானமாயத் தென்குமுதலாகத்திலுள்ள ராமசேதுவினா சானதிசைவிளங்க வீற்றிருப்பது. இந்த உததமசிவஸ்தலமே இப்பூமிக்கு திருவருட் பிணைபாய விளங்குவது. தன்னை படைநதாராக்குமகாபாதக்காதி சமஸ்தபாவங்களும் நீக்கிச் சாவாபீஷ்டங்களும் கொடுத்தது மோக்ஷத்தையுங்கைப்பொருளாகருவது. இத்தலத்தின் பெருமை எத்துணைச்சிறந்தோராலும் எத்தனை கற்பகாலம் இருந்து சொல்லினுமுடயாது. அவ்நனமாகவும் நீ அதனைக்கேட்பதற்கு கொண்ட பேராசையை மறுக்கமுடியாமைபால் ஒரு சிறிது சொல்லத் துணிந்தோம். இத்தலமானமியம் பதினாண்டுபகுதியாய் உள்ளன. அவையாவன, தலம், தீர்த்தம், மூர்த்திவிசேடமென்றும், சூதவனநாமகாரணச் சருக்கம், ஆகிசேடனுபதேசம்பெற்ற சருக்கம், ஆகிசேடன் சிவலிங்கம் பெற்றசருக்கம், ஆகிசேடன் சூதவனரு சென்ற சருக்கம், ஆகிசேடன்

நிருப்பணிச்சுருக்கம், ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சுருக்கம், வருணன் சாப மோசனச் சுருக்கம், மார்க்கண்டச் சுருக்கம், இராமன் மந்திரோபதேசச் சுருக்கம், அமுதநிவேதனச் சுருக்கம், திருவிழாச் சுருக்கமென்றுமாம். இவற்றை வரிசைக்கிரமமாக அறிந்தவாறு விரித்துரைக்கின்றோம்; கேட்பாபாக என்று திருநகதி தேவர் சொல்லத் தொடங்கினார்.

தலவிசேடம்.

சனற்குமாரனே? மகாமேருகிரியின் தென்றிசையிலே, சம்புத் தீவிலே, பரதகண்டத்திலுள்ள தமிழநாடாகிய குலமகட்கு முகமென விளங்குகின்ற சோழநாட்டிலே, அம்முகத்திறகணபோல இச்சூதவனம் பிரசித்திபெற்று விளங்கும். அது காவேரிக்குத் தெற்கே மூன்று யோசனை தூரமும் வேதாரணிபத்துக்கு மேற்கே இரண்டு யோசனை தூரமும் தென்குமுத்திரத்திற்கு வடக்கே ஐந்து குரோச தூரமுமாகிய எல்லையிலுள்ளது. அததலத்தின அகலம் மூன்று குரோசமாகும். இச்சூதவனம் முற்காலத்தில் ஸ்ரீராமன் இராவணனாகிய பகைவனை வெல்லுதற்குபாய வல்லபம் பெறவேண்டித் தன்னிடம் வந்துஸ்ரீமந்திரேஸவரஸவாமிதிருவருள் பெற்று உசாவுதல் செய்தமையாலும், செலவம் கல்விஞானமுதலியிருக்கள எப்போதும் உசாவிக்கொண்டிருந்ததலாலும், திராவிடவேதப் பிரதிபாத்தியமாகிய திருவுசாததானமென்னுந் திவபநாமம்பெற்றது. இத்தலத்தை யாரா அடைந்த அஷ்டசித்திகள் அஷ்டபோகங்கள் சித்தசுத்தியாதி பரமுத்திமுதலிய எவற்றை வேண்டினும் வேண்டியபடிபெறுவார்கள். சமஸ்த சிவஸ்தலங்களும் இத்தலமேயாகுமென துணிந்து எல்லாத் தலங்களிலும் வசித்த எல்லா முனிவரும் இவருவந்து திருவருள்பெற்று எப்போதும் வசிக்கதலால், இது பிருதுவித்ததுவமென்று சொல்லவுநத்கும் விருப்பத்தோடு தன்னை அடைந்தவர்களுடைய பாவங்களாகிய மணமலைகளை முழுதுங்கரைத்துப் பேரினப்பாகிய சீதளத்துவத்தைக் கொடுத்தலால் அபுத்தத்துவமென்று சொல்லவுமப்டிம். எ. ஸா. லும் தன்னையடைந்தவாருடைய பிறவிக்காட்டைத்தடுத்தலாற்றேயுத்ததுவமென்று சொல்லவுமப்டிம். தன்னையடைந்தாருடைய பாவமலைகளைப் போத்து எறிதலால் வாயுத்தத்துவமென்று சொல்லவுமப்டிம். தன்னையடைந்த அன்பார்களுக்கு ஞானாகாச நித்தியானந்த மனித்தலால் ஞானாகாச தத்துவமென்று சொல்லவுமப்டிம். இத்தலத்தைக் கண்டவர்கள் முனராகப்பிரபதமாகத்தக்க பாதகங்கள் எவ்வளவு செய்திருந்தாலும் அவ்வளவும் நீங்கப்பெறுவார்கள். இத்தலத்தில் வசித்திருந்து சிவதிருத்தொண்டு செய்பவர்கள் திருவருட்புனராஜாயகபுதிகளாயத் தேவரெல்லாநதமக்குத் தொண்டு செய்ய வீற்றிருப்பார்கள். அமிரதசூதவனமென்னுந் திருநாமத்தை ஒரு முறை ஜெபித்தவர்கள் மீர்தம் நீங்கப்பெறுதலால் அமிரதசூதவன்

கள். திருவுசாத்தானமென்னும் நாமம் ஜெபிக்கிறவர்கள் கீர்த்திலெக்ஷுமி அன்னாதி அஷ்ட லெக்ஷுமி சிவஞான லெக்ஷுமி முதலிய லெக்ஷுமிகளெல்லாம் உசாவுகின்றதானமாகப் பெறுதலால் அவர்களும் திருவுசாத்தானமாவார்கள். இத்தலத்திற் செய்கின்ற செயதபயாகாதி தர்மங்கள் ஒன்று அநந்தமாகும். அந்நியதலங்களில் அநேககற்பகாலம் பஞ்சேந்திரிய நிக்கிரகத்தோடு செயப்பப்டும் பரிசுத்த தவப்பிரயோசனம் இத்தலத்தின் எல்லையை அடைந்தமாத் திரத்திறகிட்டிவதாகும். இப்படியானால் இத்தலத்தை யடைந்து சிவதீர்த்த ஸ்நானஞ் செய்து சூதவனேசா சநநிதிவந்து தரிசித்தல் தியானித்தலாதி செய்கின்றவர்களுக்கு இதலம் கொடுக்கின்றபலன் என சொல்லவாழ்ந்தபடிமோ. கணிதநூல்வல்லார் நினைந்தெடுத்துக்கூறும் பெருந்தொகையுள் அபபலனின் பெருந்தொகைச் சிகையும்கூடப்படா. இனிப்பலவாறுவிரிததுக்கூறுவதென்னே. இதலத்தில் இடைபருது வசித்துப் பெரியநாபத்யையும் சூதவனேசரையும் தினமும் வழிபடு நியமமுடைபோர்பெறுப்பிரயோசனம் றகைம் முதிச நியாயத்தால் என் பெருக்கத்தெரிநதுகொளவதும் அசாத்தியமே. இதனை மெய்யப்போடிப்படிப்பவர்களுந் கேட்பவர்களுந் சமஸ்த தீமைகளுந் நீங்கித் திருவருள்பெற்று வாழ்வார்கள்.

கலவிசேட முற்றிறறு.

தீர்த்த விசேடம்.

சனந்தமாநே? மார்க்கண்டாதி முனிவர்களாலே சகல புவனங்கள் இனுமுள்ள சிவதீர்த்தங்களுெல்லாம் இசுதலத்தினுள்ளேவந்து கூபதடாகாதிருபங்களாய் என்றும் வசிக்கின்றன. இவற்றின் நாமவரிசைபே அளவில்லைபாதலாள் அவற்றுட் சிலதீர்த்தமாத் திரம் விளக்குகின்றொமென்று திருநந்திதேவரி கூறுகின்றார்.

திருக்கோயிலினுள்ளே, அக்கினிதையிலே ஒரு சிவதீர்த்தம் உள்ளது. அது, நிராமலதீர்த்தமெனவும் மணிகாணிகா தீர்த்தமெனவும் பெயர்பெறும். இதுநீர்வடிவாயினும், தன்னிடத்துவந்து அன்புடன்விதிவழி முழுகுவோருடைய பிறவிப்பெருங்காட்டைப் பஞ்சபோல எளிதிறற்குத் துவிடுதலின் அக்கினியென்று சொல்லத்தகும. யாவாகும் இத்தீர்த்த

* ராண்டிச சிகையென்றது ஆயிரத்திருநூற றைமபத்து மூன்று என்பதில் மூன்று என்னும் இலக்கம்போல் வருவனவற்றை பென்க.

ற கைமமுதிசம்—இதற்கு இப்படியானால் இனிச்சொல்வதெப்படி பென்னுந் தாற்பரியத்தை விளக்குவது.

தத்திலே தினமும் நியதியாக ஸ்நானஞ் செய்யக் கிடைப்பதரிது. ஆயினும் வருஷத்துக்கு ஒருமுறை 0 சித்திராபருவத்திலே இத்திர்த்தஸ்நானஞ் செய்தால் முந்தாற்றறுபத்தைந்துநாளிலும் ஸ்நானஞ்செய்த பலன் முழுதுஞ் சித்திக்கும். திருக்கோயிலுக்குப் புறத்தே கீழ்த்திசையிலே அனுமகுண்டமென்றொரு தீர்த்தமுள்ளது. அதில் அந்த அனுமன்மூழ்கி இஷ்டசித்திகள் முற்றும்பெற்றான். இதிலே மங்களவார ஸ்திரவாரஸ்நானம் முக்கியம். இத்தினங்களில் மூழ்குவோர் திடகாதிர தைரிய வீரியாதி இஷ்டகாமியமெல்லாம் பெறுவார்கள். இதன் கீழ்த்திசையில் ஆதிசேட தீர்த்தமென்று ஒன்றுள்ளது. இதிலே மாசிமகநாளிலே அன்புமிக விதிப்படி மூழ்குவோர் அஷ்டபோக முதலிய இஷ்ட சித்திகளெல்லாம் பெறுவார்கள். அன்றியும் வேதசிவாகமாதிரி சகல சால்திரபாரங்கதாக்களாய் உண்மைஞானததாற சிவசாயுச்சியப் பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள். திருக்கோயிலுக்குப் புறத்தே மேறறிசையில் மார்க்கண்ட தீர்த்தமென்றொரு தீர்த்தமுள்ளது. இது சர்வபாதகங்களும் நீக்கத்தக்கது சகலபுவினங்களாலுந் துதிக்கத்தக்கது. இதிலே தைமாச குருவார பூசநக்ஷத்திரத்திலே அன்போடு விதிப்படி மூழ்குவோருடைய பாவனை செலுந் திசையிற்செல்லவும் அஞ்சுவான்; சாவசீவாகளையும் சுவருன்ற யமனுமென்றால், அவா பெறும் பலன் முழுதும் யாராதான சொல்லவல்லவாகள. திருக்கோயிற்புறத்தே தென்றிசையிலே கௌதம தீர்த்தமென்றொரு தீர்த்தமுள்ளது. இது மூழ்குவோர்க்கு இஷ்டசித்திகளெல்லாம் உடனே கொடுப்பது இன்னும் இவைபோன்ற ஆநேகசிவதீர்த்தங்கள் இதலத்துள்ளன. இவ்வளவெனனுந் தொகைதானுஞ் சொல்லமுடியாதாகில மகிமைபெடுத்ததுசொல்ல நினைப்பதெப்படி ஸ்தாலிபுலாக ஞாயத்தாலாடித்துணாக. இத்தீர்த்தங்களெல்லாம் மேற்சொல்லிய அவததினங்களினனி எத்தினங்களின் மூழ்க்ஹம் எண்ணிய எண்ணிய இஷ்டசித்திகளெல்லாம் கொடுக்கும். இதனை மெய்யன்போடு படிப்பவா கேட்பவா இகவாழ்வுமுற்றும்பெற்று ஆனமலவாதனை நீங்கத் திருவருட்பேரினப் வாழ்வு பெறுவார்கள்.

தீர்த்தவிசேட முற்றிற்று.

0 இத்தினத்திலே இத்தீர்த்தத்திலே ஸ்ரீமகதிரேஸ்வர ஸயாமி மகா ரதோற்சவாநதமாகிய தீர்த்ததோற்சவம் கொண்டருளும் வழக்கம் எனமுள்ளது.

* ஸ்தாலிபுலாகம்—ஒருபாளையோறறுக்கு ஒருஅவிழபதம்பார்த்து எல்லாம் அதுபோலென்றுதெளிவதுபோல விளக்குவதோர் ஞாயம்.

3 மூர்த்தி விசேடம்.

சனற்குமாசனே? இனி மூர்த்திமகிமை கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவா கூறுகின்றார். நிஷ்களமாகிய பரமசிவன் ஜனனமரணப்பட்டுப் பற்பல சரீரமெடுத்தமூல்கின்ற சீவ கோடிகள் எளிதிற்திருவருள் பெற்றுய்கவென்று திருவுளங்கொண்டருளிய பெருங்கருணையினாலே, ஒளிபிழம்பாக அமிரதமய சுயம்புலிங்க ரூபமாய் இச்சூதவனத்தில ஓர் மாவிருக்கூ றீழலிலே தோன்றி, வில்வம் கொன்றை மல்லிகை மூலலை முதலிய மரங்களுந் கொடிகளும் மலர்தூவிச் சூழ்ந்து மிக நெருங்க மததியிலே வீற்றிருந்தருளும். இவ்வருவந்து இச்சுயம்பு மூர்த்தியை ஆதிசேடன் வருணன மார்க்கண்டன் இராமன முதல் அநேகா வழிபட்டிருந்தவர்களாக இவ்வுடசித்திசுலலாம பெற்றார்கள். இந்த அமிர்த சுயம்பு மூர்த்திக்கு மார்க்கண்டேசன், வருணேசன், அநந்தேசன், மந்திரேசன், அமிரதசூதவனேசன், திருவுசாதானேசன், அமுதலிங்கேசன் முதலிய அநேகத்திருநாமங்களுண்டு முற்றும் விதந்துகூறுதல் எவர்க்கும் அசாதகியமே இதத்திருநாமங்கள் சப்தகோடி மகாமந்திரங்களினுமேனமையுள்ளன. இவற்றுள்ளே மார்க்கண்டேச நாமஞ் செபித்தவர்களாயினையும் வெலலும் பெருவலி பெற்று வாழ்வார்கள். வருணேச நாமஞ்செபித்தோர் சாவரோகமு நீங்கி சுகமுற்று வாழ்வார்கள். அனந்தேசநாமஞ்செபித்தோர் சுகலக்ஷணவல்லவர்களாயுண்மைஞானம்பெற்று வாழ்வார்கள். மந்திரேசநாமஞ் செபித்தோர் பூதவேதாள் பிாமராக்ஷ தாதிகளால் வருங்கவ்வுடங்குள் முழுதும் நீங்கப்பெறுவார்கள். சூதவனேச நாமஞ்செபித்தோர் திருவருள் விலாசமாகிய குளிரிழலிலிருந்து வாழ்வார்கள். திருவுசாதானேச நாமஞ்செபித்தோர் முத்தி முதலான சுகலத்திருநகளுந் தமமைச சோந்திருக்கப் பெறுவார்கள். அமிரதலிங்கேசநாமஞ் செபித்தோர் மிரதம் நீங்கி நித்தியானந்த லாழமுபெறுவார்கள்.

இத்தலத்திற சமஷ்டிரூபமாய விளங்கும் இச்சுயம்புலிங்கமொன்றே, எல்லாத்தலங்களிலும் வேறு வேறு சுயம்புலிங்கங்களான விபஷ்டிரூபங்களாய் விளங்குகின்றது. வழிபடுகின்ற மெய்யனபாக்கு அமிரதத்துவத்தைக் கொடுக்குஞ்செயலாலன்றியும் வெண்ணிறத்தாலும் அமிரதலிங்கமென்பதை விளக்குகின்றது பலவாககூறுவதென, இந்த அமிரத சுயம்பு மூர்த்தியைப்போற் சிறந்த மூர்த்தி எவவுலகத்துமில்லையென்று அக்கணியைக் கையிலேநதி சத்திபஞ் செய்வோம். இச்சிவபிரானே உதயகாலத்திலே மெய்யனபோய் தரிசிக்கப்பெற்றோர் உண்மைதூல்களிற கூறுகின்ற சமஸ்த தாமங்களுந் தமமிடத்தில் விளங்கப்பெறுவார்கள். உச்சிகாலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் சமஸ்த நிதிகளும் நிறையப் பெறுவார்கள். சாயங்காலத்திலே தரிசிக்கப் பெற்றோர் சமஸ்தஇன்பங்களும் பெறுவார்கள். அர்த்தயாம காலத்திலே தரிசிக்கப் பெற்றோர் பிறந்திறவாப்பெருவாழ்வாகியபரமுத்தியைப்பெறுவார்கள். நைமீஞரு

வாரம்பூசநகூத்திரம் பெளர்ணமி கூடியதினத்திலேதரிசிக்கப்பெற்றோர் எவ்வித சூரூரபாதகங்களும் நீங்கப்பெற்று அதிபரிசுத்தர்களாயநினைத்த வெல்லாம் எளிதிற்கைகூடப்பெற்று லோகப்பிரசித்திபாயவாழ்வார்கள். சைத்திரோற்சவத்திற் பத்துநாளும் நியதிபாக அன்போமி தரிசிக்கப் பெற்றோர் பூமிச்செல்வம்புத்திரச்செல்வம் பொருட்செல்வம் முதலிய செல்வச்சிறப்பெல்லாம் பெற்றவாழ்ந்து தேகாங்கத்திலே சிவகதிச்செல்வராய் வாழ்க்கிருப்பார்கள். இச்சூதவனத்தைப் போயவணநருவோ மெனறெண்ணி வழிச்சென்றாரும், அங்கே மெய்யன்போமி தரிசிக்கப் பெற்றோர் பெறும்பண்பு பெறுவார்கள். இச்சிவலிங்கமூர்த்தியைக்காண்பபெற்றவர்கள் ஜெனனமாணாதி எவ்வகைத்துன்பங்களையுங்காணமாட்டார்கள். பணிந்தவர்கள் சாவாண்டவர்களுந் தம்மைப்பணிய லீற்றிருப்பார்கள். நினைத்தவர்கள் இப்பூமியில் இன்னுமபிறத்தற்குரிய நினைவு கொள்ளார்களா.

இமமாததிரஞ்செய்யும் இத்தொண்டர்க்கே இப்பலனெல்லாம் அருள நின்றாரென்றால், இனிஇவமுதலிவகேசகார அன்புமிதூரத்தினநகோறும நியதிபாக வழிப்படுவோர், திருவலகுப்பணி திருமெழுகுப்பணி திருநந்தனவனப்பணி திருமாலப்பணி தூபப்பணி தீபப்பணி முதலியன செய்வோர், சொன்னமுதலியவற்றாலாகிய குடங்கள் கலசங்கள் தூபக்கால் தீபக்கால் மணி முதலிய பூஜா பாததிரங்கள் கொடுப்போர், நித்திய பூஜைக்கு வேண்டிய சமஸ்த திரவியங்களும் சிறிதும் பழுதில்லாமல்நன்காராயந்து காலக்கோறுங் கொடுத்து விதிவமுதலிவ செய்வித்து, அப்படிபே நைமித்திகமாகிய மகாரதோற்சவாதி திருவிழாக்கள விதிப்படி சுவஸ்தாரமாக நடத்துவோர், திருக்கோயிலிலே பழுது நீக்குதல் முதலிய திருப்பணிகள் மணிபொன்னாதிக்களாற் செய்வோர், சொன்னதனாபரணங்கள் செய்தளிப்போர், உததமமான பசுக்கள் வளர்த்து நாடோறும பாலகொடுப்போர் முதலிய திருத்தொண்டாடிருளும் பலனை அளவிட்டிச்சொல்ல யாவல்லவாகள். அந்நியதலங்கெல்லா வற்றிலுமுள்ள அவவவிலிங்க சந்தித்திற்ற செய்யுஞ் சரிபை க்ரியாதி திருத்தொண்டெல்லாந் தருமபலனமுழுதும் இவவமுதலிவ தெரிசனம் ஒன்றே கொடுத்துவிடும். இக்கலோகவாழ்க்கையும் பிரமலிஷ்ணுவாதிபா பரலோகவாழ்க்கையும் உருத்திராதிபா வரலோகவாழ்க்கையும் அமலமோக்ஷ வாழ்க்கையும் அமீரதலிவகேசாகரு நாடோறும அன்போமி விதிப்படி செய்யும் பூசனையே கொடுத்துவிடும். இவ்வுமுதலிவகேசா இவகே செயதருளுக்கற்ற திருவருள் விலாசத்திபுறக்கையில் ஓரணு மாததிரங்கூட அளவிடமுடியாதானால் முழுதுஞ்சொல்ல யார்வல்லவா கள். அன்பேன நாம உனக்குஇவகேசொல்லியது அனுமாத்திரையிற் கோடியிலொருபங்கேனுமில்லை. இதனை அன்போமி படிப்பவா கேட்பவர் யாவரும் முனசெய்த தீவினை முழுதும் நீங்க இம்மையிலே பல போ

கவகனும் அனுபவித்துத்தேகாரத்ததிலே திருவடி நிழலிற் கலந்துவாழ் வார்கள்.

மூர்த்திவிசேடச்சுருக்க முற்றிறறு.

சூதவன நாமகாரணச்சுருக்கம்.

சனற்குமாரனே? இனி இத்தலம் சூதவனமென்னும் பேர்பெற்ற கா ரணங்கேட்பாயாக என்று திருநந்திதேவாகூறுகின்றா. முன்னொருகால ததிலே காசிபமுனி பத்தினிகளாகிய கத்தரு வினதையென்னுமிருவரும் சமறேதூரத்தேஇரதிரனுடையகுதிரையைக்கண்டு மூததாளாகியகத்துரு இக்குதிரைவால் வெணமைபா கருமையாவென்றுகேட்க, வினதைவெண மைமென்னகத்துருகருமையென்றா. இப்படி இருவரும் மாறுபட்டிரும் முள்ளே தோற்றவள வெனறவளுக்கு அடிமையாய்விடுவதேசபதமாகும்; இக்குதிரையை இன்னுமொருமுறைசமீபத்திற்பார்த்துநிச்சயிப்போமென று பிரதிஞானசெய்துகொண்டாகன. பின்பு கத்துரு, தன்மக்களாகிய அனந்தன் முதலிய சாப்பாக்களேநோக்கீ நீங்கள் இரதிரன் குதிரைவலைக் கருமைபாகச்செய்யுங்கொள்ளா. அடாதகாரியமென்று அவாகளமறுத் ததுகணிதகோபிததான். அவருள்ளே கார்க்கேரடன அவளகருத்தினபடி அக்குதிரைவால் கருமையாகும்படி தான் இருக்கசுற்றிக்கொண்டான். பின்பு கத்துரு வினதையை அழைத்துக்கொண்டுபோய்க்காட்டினான். பார்த்து நான் உனக்கு அடிமைதானென்று கூறி அன்று முதல அக்கத்துருவுக்கு அடி மையேலை செயதுவருவாளாயினா.

அப்போது கத்துரு நான் பாதலலோகம்போகவேண்டும். என்மக்க ளாகிய சாப்பாக்களை உனமகன கருடனசுமந்துவர நீ என்னைச்சுமந்துசெல் வாயாக எனதுகூற, அப்படியேவினதையும் அவளமகன்கருடனுஞ்சுமந்து செல்லப் பாகத்திற சென்ற அளவிலே, சாப்பாக்கள கருடனைப்பார்த்து இவ்ஞான்பலதிவுகளுமப்பாக்கவேண்டும், எவ்கள அடிமைக்காரிமகனாகிய நீ எங்களைச்சுமந்து செல்லென்றாகன. கருடன அதுகேட்டு உடனேதாயை நோக்கிவாக்க உன்னை அடிமைபென்றகாரணமென்னென்றுகேட்க, வின தை முன்னிகழ்ந்ததைக்கூற, உடனே கருடன சாப்பாக்களேநோக்கினதாய உங்களுக்கு அடிமைபாயிருத்தலை நீக்கிகொள்ளா நிமித்தம் உங்களுக்கு ஏது செய்யவேண்டுமென்றான். சாப்பாக்கள தேவாயிரதம் தருவாயானால் விலக்கிவிடுகிறோமென்று சொல்ல உடனே கருடன மாரக்கத்திலே சிலஆச் சரியகாரியங்கள் செய்துகொண்டு சுவர்க்கதையடைந்து யுத்தத்திலே இங்கிராதி தேவர் யாவரையும்வென்று, சாப்பகோடிகள் அக்கினிவிடம் இரும்புமுதலியனவ்வோர்மகில்போலச்சூழ்ந்துகொண்டிருப்ப, அவற்றி ன்நடுவில அக்கினிமயமான சக்கரவட்டத்தினுள்ளே உடலை ஒடுக்கக்கொ

ண்டுசென்று தருப்பையினற்குழப்பெற்றுள்ள அமிர்தகடத்தைஎடுத்துக் கொண்டுபறப்பட்டான். அப்போது இந்திரன் தடுக்கவும்வலியின்றிவிட்டு விடவுமனமின்றிவருந்தி இணக்கத்தாற்பெற்றநீளநது அக்கருடனருகேவந்து தாமந்தமொழிகூறிப் பகலிகளுக்கரசே? நீ இந்த அமிர்தத்தைச் சர்ப்பார்களுக்கும் கொடுக்க அவர்கள் அதையுண்டுஎவகளைவருத்தினால் உனக்குள்ளலாபமுண்டு, தயவுசெய்க என்று வேண்டிக்கொள்ளக், கருடன்பிரதிஞ் ஹைபபடிநான் இக்கடத்தைச் சர்ப்பார்களுக்கு எதிரேவைத்துவிட்டு ஒரு உபாயஞ்செய்கிறேன். அப்போது நீ கீர்த்துக்கொள்ளென்று சொல்லி, இங்கிரணம் பின்றொடர ஆகாயமார்க்கமாக வரும்போது செல்லும்வேகத்தாலும் சிறகின்காற்றினாலும் அவ்வமுதஞ்சிதறி இத்தலத்தினெல்லையுமுதும்பரம்பின. அவ்வமிரதகதுளிகளினின்றும் அளவில்லாத மாமரங்கள் முளைத்தெழுந்தன. தான்நினைத்தபடியே கருடனசென்றுசர்ப்பார்களுக்கெதிரே அமிர்தகடத்தைவைத்துத் தன்தாயின அடிமைச்செயலை நீக்கிக்கொண்டு அவர்களைநோக்கி இந்த அமிரதம் அதிபரிசுத்தமாதலால் ஸ்ரானஞ்செய்து சுசியோடிபுசியுறகொன்ன, அப்படியே அவர்கள் ஸ்ரானநிமித்தம் புறஞ்சென்றசமயம் இங்கிரன் அமிர்தகடத்தை எடுத்துக்கொண்டுசென்று விட்டான்.

அமிரதத்தளிகளிலே மாவிருக்கவன் முளைத்தெழுந்து ஆகாசத்தை யளாவி விஸ்தாரமாகவெளியின்றிச்செறிந்ததுஎன்கும்நிழல்பரப்பிநிறுநிற மகிமை, இவகுஅநவரதசாநந்தி திராயவீற்றிருந்தருளுந்ந ஸ்ரீமந்திரே ஸ்வரஸ்வாமி திருவருளாலாயதென மூண்டையுணர்ந்தவாகளாய்க, சாசிபா மார்க்கண்டா கௌதமா பிரகு அசஸ்தியா காக்கா வியாசா சுகா அதிநிரி குறசகர் புலவர் யஞ்ஞபாலா பரத்துவாசா சனாத்தனர் சனகா சனஞ்ஞ ர வருணர் சத்தி வாமதேவா கௌசிகா பராசரா ககோளா புலகதிபா வசி ட்டர்முதலாக அளவிலாதமுனிவர்கள், தாவகன் வசுதிருந்த மேருமந்த ராதி சமஸ்த சிவகேசுத்திராங்கனையும் விட்டுநீக்கி இதலகதுவந்த அளவி லேவசுத்ததருரிய சிறப்பெலாநிறைந்த சித்தசுத்தியாதிஆன்மலாபமுற லும்எளிதின் அளிக்கத்தக்க நிாமலகதுவாதிநிசிட்டகுணவகனோடி விளங் குவதைஉறறுநோக்கி, இதுபாாமனசுதையுமவசிக்கத்தக்க உத்தமோதசம ஸதலமென்று செயலாலுந்தெரிந்து நிச்சயித்து, அம்முனியரெல்லாரும் ஆவகாரகுப் பாணசாலையுண்டாக்கிக்கொண்டிருந்நாலததும் இத்தலகதை நீங்காதமனத்தோடுவசுத்து எவகுமுள்ள சிவதீர்த்தங்கனெல்லாம் இச்ச லத்தில் வந்துதவகுக என்றுநினைத்தாராகள. அப்படியே சாவலோகங்கள் னுமுள்ள சமஸ்த சிவதீர்த்தங்கனும் இத்தலத்தின் முக்குரோச விஸ்தார எல்லைக்குள்ளே அநேகவாவிசுபாதிநீரிலைகளாகவந்துநிறைந்து தமமிட ததுவந்து தரிசித்தல் பரிசித்தல் மூழ்குதல் முதலியனசெய்கின்றவர்களு டைய எத்தகையபாதகங்களையும் உடனே நீக்கி அநேக பலன்களைக்கொடி த்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

அமிர்தத்துளியினின்றும்முளைத்த மாவிருகூடங்கள்செறிந்திருத்தலால் இதற்கு அமிர்தசூதவனமென்றும் ஒருபேரீயைந்தது. உலகமெல்லாம் அமிர்தசூதவனமென்னுந் திவ்யநாமச்சிறப்பையும் அதற்கிணங்க அமிர்தலிங்கேசர் அங்குஅடுத்தார்க்கு அருளுகின்றபலவகையானஇகபோக விஸ்தாரஞானமோகூடப்பெருக்கத்தையும்நோக்கி சிவசேஷத்திரங்குளெல்லாவற்றினும்உத்தமோத்தமதரமென்றுபோற்றுகின்ற திவ்யஸ்தலமிதுவேயாகும். இவ்வருமைபெருமைவிளங்குகின்ற இத்தலமகிமைஅதிரகசியமாயுள்ளது. மெய்ப்பன்புநீங்காத அதிதீவிரபரிபக்குவ சீலர்களுக்கேயல்லாமல் அந்நிபர்களுக்கு எவ்விதகாரணத்தாலும் இத்தலமகிமாரகசியத்தைச்சொல்லாதேயென்றுசுருநராதனாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் எனக்குஉபதேசித்தருளினார். மிகவும்துணிசெயுணர்கின்றஅகியூகப்படித்திமானாகியஉனக்கு நாமசொல்லவும்வேண்டுமா? இதனை அன்போடுபடிப்பவர் கேட்பவர்பாவரும்இஊமையிலே புக்கிரமித்திரகளத்திராதி சகலசம்பத்தும்பெறமவாழ்ந்துதேகார்த்தத்திலேபிறந்திறவாப்பெருவாமவாகியநித்தியானந்தபரமோகூடம்பெற்று வாழ்வார்கள்.

சூதவன நாமகாரணச் சருக்கமுறநின்று.

5 ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்றசருக்கம்.

சனற்குமாரனே? இனி ஆதிசேடனுபதேசம் பெற்ற சரித்திரங்கேட்பரயாகவென்று கிருநந்திகேசுவர கூறுகின்றார். கிருப்பாறகடலிலேமணித்திலிலே சுவேதபுரத்திலுள்ள திருக்கோயிலிலே, தேவா முனிவர் முதலியோர்வணங்கித் துதிசெய்துசூழ ஸ்ரீசேஷி புதேவி நீளாதேவிசமேதராய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற விஷ்ணுமூர்த்திபாத வகனிலேஆதிசேடனவணங்கித் துதித்து நின்றனமபெருமானே? பிறவிப்பெருங்கடலை கடந்து பிறந்திறவாப்பெருவாமவாகிய நித்தியானந்த பரமோகூடங்கொடுப்பதாயும் வேதவேதாங்கசாஸ்திரசம்மதமாயுமுள்ள உண்மைமார்க்கம்இன்னகென்றுஅடியேனுக்குப்பேசுகின்றருளவேண்டிமென நுபிரங்கித்தான விஷ்ணுமூர்த்திஅருளுன்றாரா சற்குணசம்பந்தவிசேடனாகிய சேடனே? சர்வஞ்ஞத்துவாகி அஷ்டமங்கள திவ்யகுண பராபரமூலகாரண சச்சிதானந்த நிரமலநிர்விசுறப ஆதிமக்சிபாந்தரங்க அராதிரித்திப சாவலிபாபக சம்பாதித சுப்பிரகாச சிவதத்துவோபசாந்தாதி திவ்விய வாசக வாச்சியலக்ஷியமாயச்சமுசாரசாகரத்தைக்கடத்துவதாய் வேகமுடியில் விளங்குவதாயுள்ள சுகாசிவதையுள்ளபடிபுணர்ந்து உபாசித்தநிலைநிற்கும் உத்தமரெவரோ அவர்களே நீகேட்டஉண்மைமார்க்கம்உள்ளபடிஅறிவார்கள். இதுஅறியாதாரெவரோ அவர்களே நரளுளே அதமாவாரா. ஆதலாறதாசிவபூசனையே விருப்பத்தைமுடிப்பது. இதுசத்திரம். எவர்கள் அசையாநிலையினரா

ய்விஷயங்களிற்செல்லாது இந்நிரிய நிக்கிரகஞ்செய்து நிராசைமேற்கொண்டொழுதுவார்களோ அவர்களே முழுட்சுக்களாவார். அசக்தர்களான இயன்றளவுநிஷ்கபடபத்தியோடு சிவபூஜாதி நியதிமேற்கொண்டொழுலேமுறையாகும். இப்படியே தேகாந்தம்வரைவினைப்போகாதுபவத்தே மிசெய்துவரும்நியம்பூஜாபலத்தாற்சிவஞானம்பெற்று அதனால் சக்தா, துவித பரமுத்திபெற்று வாழ்வார்கள். ஆதலாற் சமுசாரசாகரங்கடந்த நித்தியானந்த பரமுத்தியைப் பெறுதற்கு முக்கியகாரணம் இந்நிரியநிக்கிரகசித்த சக்த சிவஞானவாயிலாக உண்மையுணர்ந்து செய்கின்ற சிவபூஜையெனறிவேறில்லை.

உண்மையுணர்ந்துசிவத்துவப்பேற்றையடைதற்கு இடைபூறுகச்சாஸீவர்களிடத்தும் பசுத்துவம்ஒழிவின்றிவிரிந்திருக்கின்றது. இப்பசுத்துவநீக்கஞ்செய்வது பாசபததீக்ஷையாகும் இதுவிரஜா ஓமத்தோடுசெய்வதாகும். இதுபன்னிருநாள்விரத நியமத்தோடுசெய்யத்தக்கது. இந்தஓமத்துக்குப்பெரும்பாலும் சமீபத்துக்கோமயமேயாகும். இக்கோமயம் பசுக்களின்னினறும் எமிததுக்கொள்ளுகிறகாலம்அமாவாசை, பெளர்ணமி, அஷ்டமி, சதுர்த்தியென்னுநானகுதினமாகும். இத்தினங்களிலே, சமீபத்தநாளிற்கன்றின்றபசு, நோயுள்ளபசு, ராசுகன்னிப்பசு, மலட்டிப்பசு, கிழப்பசு, கன்றிறக்கப்பெற்றபசு, மலநதினனுமபசு ஆகியஇவையல்லாதபசுகள்களிறகோமயம்வெளிவருஞ்சமயம் நிலத்திலவியூமுனபு தாமமாயிலையிலே சத்திபோஜாதமந்திரஞ்சொல்லி வாங்க, அக்கோமபத்தின்மேலுள்ள வழும்பைநீக்க அதிலே வாமத்தாற்கோசலம்வட்டு அகோரத்தாற்பிசைநதுருட்டி உலாததிவைத்துக்கொண்டு, அதன்பின்புதான் அவவோமநதொடங்கல்வேண்டும். நித்திபாகக்னி அரணியிறகடைந்தெடுத்த அக்கனி சூரியகாந்தக் கல்லிலெடுத்த அக்கனி இமமூன்றி லொன்றெடுத்தது தற்புருடமந்திரத்தால் முன் உலாத்திவைத்த கோமய * சுட்கததிற் பற்றுவித்துப் பேரதாயன சூத்திராதி அமுவகைச சூசுதிராகளுள்ளே அவரவர்க்குச் சொந்தமாயெடுத்ததுக் கொள்ளப்பட்ட சூசுதிர விதிப்படி தக்க மந்திரங்களால் (ஈசு) தத்துவாசிய சுத்திசெய்து பசுநெப்பால் உரிய ஆகுதிகள்செய்து, புதிய சிவலிங்கமொன்றை அங்கே பிரதிட்டைசெய்து விதிப்படி பூஜித்து, சதபிராமண போஜனாதி செய்வித்து, அன்றிரவு நாலுபாமங்கலிலும் அவ்விலிங்க பூசனை விஸ்தாரமாகச் செய்து, பசுத்துவ நீக்கமுமசிவத்துவப்பேற்றும் அருளுமபடி ஒவ்வொரு காலமும் வேண்டித் துதித்து வணங்க, இப்படியே பன்னிருநாளும் ஓமத்தோடு பூசனை செய்கி, பதினமூன்றாநாள் நித்தியநியதி முடித்துக்கொண்டு பூசித்த அச்சிவலிங்கத்தை ஆசாரியனிடத்தே உரிய முறையோடு தானஞ்செய்து, அவ்வாசாரியனோடு சதபிராமணபோஜன மாகேசுரபூஜை தெக்ஷணயாதிகள் சிறப்பச்

* சுட்கம்—உலர்ந்தது.

செய்து இப்பாசபததீக்ஷையை இடையூறின்றி முடிப்பாபாகில் பசத்துவ
நீங்கி நிர்மலனாவாம்.

இச்செபல்முடிவிலே, இருமுறை ஆசமனஞ்செய்து இந்தவிரஜா ஓம
குண்டத்துள்ள விபூதியாவது சிவாக்கினிருண்டங்களிலுள்ள விபூதியா
வது கையில்வைத்து வலக்கையால் மேல்முடிக்கொண்டு “அக்கினி”
என்பது முதலிற்கொண்ட மந்திரமுதல் ஏழு மந்திரங்களால் மூன்று
முறை அபிமந்திரித்தது “ஓம் மாபோவா, ஆபோவா” என்னு மந்திரங்க
ளால் நீர்தெளித்து, அத்திருநீற்றை மூன்று பாகமாக்கி ஒருபாகத்தை
ராசானத்தாற சிரசிலும், தற்புருடத்தால் நெற்றியிலும், அகோரத்தால்
இருகயத்திலும் வயிற்றிலும் தோள்களிலும், வாமத்தால் நாயியிலும்
சத்தியோசாதத்தால் முழந்தாள்கள் கரங்களிலும் லேபனமாகப் பூசி,
மறறொரு பாகத்தைச் சிரமுதலாக உடலெங்கும் பூசி இருமுறை ஆசம
னஞ்செய்து, மறறொருபாகத்தைச் சிரமுதல ஐந்திடத்தாவது பதினாறு
முபபத்திரண்டி முபபசுகாரிடத்தாவது திரிபுண்டரமாகத் தரிப்பது
முறையாகும் இத்திருநீறு தரிப்பவரே பசத்துவ நீங்கப் பெறுவார்
கள். இப்பாசபத தீக்ஷைமுறையும் மெய்யன்போடு விதிப்படி செய்யி
னும் இதற்குள்ளுயிர்போல்வதொன்று பெறவேண்டிவது அவசியம்.

அதாவது உத்தமோத்தம சிவமூல பஞ்சாக்ஷர மகாமந்திரமே. இது
சபதகோடி மகா மந்திரங்களுள்ளுஞ் சிறந்த ராஜாதி ராஜமந்திரம்.
இதுவே பாசபத தீக்ஷாபலனைத் தருதற்கு முக்கிய காரணமாகும். நிர்
மலமோக்ஷகாயகமாய உத்தம சத்துக்களிருதயத்தில் விளங்குகின்ற இம்
மகாமந்திரத்தில் ஒரு எழுத்தின மஃமையேனுஞ் செல்லவாவது நனைக்
கவாவது என்னாலும் அபனாலும் எவராலுமியலாது இமமந்திரம் வேத
சிவாகமபுராணைதிகாசாதி சகல சாஸ்திரங்களுக்கும் தன்னுள்ளே இடங்
கொடுக்கது வைத்துக்கொண்டு அவற்றை விளக்கக்காட்டிவது. இமமந்
திரம் சச்சிதானந்த சுசத்தாத்துவித பரிபூரண பரமசிவம் தன்னிடத்தே
அநவரதம் வீற்றிருங்கருளப்பெறுகின்றது. இது பிரணவஞ் சேர்க்க
ஆறெழுத்தாகும் மறநூற்சேவதாமந்திரங்களாகிய அவுடாக்ஷராதிகள்
பிரணவமுஞ்சோகதேகதகம் அளவு எண்ணப்படுவன. சிலமந்திரங்கள்
அந்தத்திலுள்ள நமாடிகள் சேராமலே தகதம் அளவு எண்ணப்படுவன.
பிரணவத்தோடு சேர்ந்து ஆறெழுதசாயிருந்தும் வேதசிவாகமாத் தூல்
கனெல்லாம் திருவைக்கெழுக்கென்றே வழங்குவது. அளவில்லாத சிவ
ஞானமுளிவாகன இத்திருவைக்கெழுக்கென்பேணியே சிவத்துவப்பெறு
பெற்றாகன. அளவில்லாததேவர்கள் விரும்பியபதவிகளைப் பெற்றார்கள்.
இமமகாமந்திரம் சிவலோடிகள் மலபந்தம் நீங்குதற்காகவே பரமசிவ
னா கொடுக்கப்பெற்றது. இது யாருடைய மனத்தில் நீங்காதிருக்கு
மோ அவர்களுக்கு வேதபுராணங்களால் அரியசுவைகளினால் மூர்த்திதல
தீர்த்தங்களால் பாகாதி தர்மங்களினால் ஆகவேண்டிய தொன்மம்ல்லே

மெய்யன்போடு இதனை ஓதாமல் வேறு எவ்வித சாதனோபாயங்கள்செய்யினும், அபாரதூக்க பூரணபயங்கராதாரமாயுள்ள சமுசார மகோத்தியைக் கட்டக்கமுடியாது இது யாவாக்கும் உள்ளபடி சிவசொருபத்தை விளங்கச்செய்யும் ரத்தினதீபம், இதுவே நான்கு சாதியார் முதலிய பலரும் செபித்துயயகுதகக சாவோபகாச மந்திரமாகும். இது அநவரத சுததமயமாதலினால் ஒழுமுதலிய பூர்வாங்கங்கள் உசுககால முகலிய யாதும வேண்டாமலும் உபதேசிக்கக்கூடிய அதிபரிசுதத சுயமபிரகாச மகாமந்திரமாகும். இதுவே “சுவ” என்னும் இரண்டெழுத்தின் மகிமா விஸ்தாரமபிரமனாலும் என்னாலும் மனவிவராலும் வேகவேகராதவகளாலும் ஒருசிறிதேனும் உள்ளபடி யுணர்ந ஐரைச்சல் அசாக் கியமே. இது சறகுருவாலுபதேசிக்கப்பெறாமல் யார செபித்தாலும் எண்ணிய காரியம் ஒருசிறிதுமகை கூடப்பெறாது. சறகுருவாற்பெற்ற உக்தமோததம சிவகூத்திரவகளிலிருந்து செபித்தால் நினைத்தவெல்லாம் மிகலெருவாக உடனே கைகூடியது சத்திபம் எல்லா உயிரகளுக்கும் மனகுதாலும் ஓரணுவுந துன்பநினையாதவராய விஷு களவகராயக காமக்குரோதாதிகள பொய்கூறல் முதலிய சமஸ்த தீமையிலலாதவராயச் சிகேந்திரியர்களாயத, தமமை வந்தடுக்கின்ற சீடர்களிடத்தே மிகுந்தஆதரவோடு செய்யுந் தீக்ஷயினுலே பழுது முழுது நீக்கி ஆகமலாபகதைக கொடுக்கக்கூடிய மெய்க்ஞான முதலிய உத்தமசத்துவ குணங்களெல்லா நிறையப்பெற்றவர்களே இமமகாமந்திரோபதேசஞ் செயதற்குரிய ஆசாரியராவர்கள். இதுவும் திருவருட்பரிபூரண விலாச உத்தமோகதமசிவஸ்தலத்திற்பெற்றால் நினைத்தவைகள் மிக லெருவில் உடனே கைகூடும். அத்தலங்களாவன, ஸ்ரீகைலாயம், மேரு, மந்தரம், இமகிரி, கேதாரம், காசி, பிரயாகை, ஸ்ரீசைலம், புஷ்கரம், மல்லிகாரச்சனம், கோகானம், திருக்காளத்தி, விருத்தாசலம், காஞ்சிபுரம், அருணாசலம், சிதம்பரம், திருவையாறு, திருவிடைமருதூர், வேதாரணியம், சூதாரணியம், மதுராபுரி முதலிய சுயம்புலிங்கங்கள் வீற்றிருந்தருளுகின்ற சிவஸ்தலங்களும் நைமிசாதி உத்தமாரணியங்களும் விலவம் கொண்கை முதலிய சிவசாரநித்திய விருக்ஷ மூலங்களுமேபாகுமென்று கூறிய விஷ்ணுமூர்த்திபாதங்களிலே, ஆதிசேடன் பலமுறை வணங்கி இப்போது அச்சேற்றுகுச்சொல்லிய எல்லாம் என்று பதிபாகிய நங்களிடமே பெற்றுக்கொள்ளும் விருபயமிக்குடையேன் அருளுகவென்று பிரார்த்திக்க, விஷ்ணுமூர்த்தி அப்படியே செய்வோமென்று அருள், அச்சேடன் மிகமகிழ்ந்து சந்நிதிபிலுள்ள புண்ணியதீர்த்த ஸ்நானம் விசுகிருத்திராக்ஷகாரணஞ் செய்து கொண்டு, தாம்பூலத்தோடு தனது மாணிக்க ரத்தினங்களைப் பாதகாணிக்கையாக வைத்து வணங்கித் துதித்து நின்றான். அவனுக்கு அக்குருமூர்த்தியாகிய விஷ்ணு பாசபத தீக்ஷாதிகள் விதிப்படி செய்து அத்திருநீறு கொடுத்தத் தம்மைச் சிவமாகப்பாவித்துக்கொண்டிதமக்கு

நேரே ஆதிசேடனைக் கீழிருக்கச் செய்து அஸ்தமஸ்தக சையோ காதி தீக்ஷா சமஸ்காரங்களெல்லாம் விதிப்படி செய்து திருவைந் தெழுத்தை யுபதேசித்துச் சிவமயமாக்கினார். உடனே ஆதிசேடன் தான் வேறு சிவன வேறென்னும் பேத நீங்கி அவனே தானே யாகின்ற நித்தியானந்தப் பெருவாழ்வு பெற்று மேலுங் குருபாதங்களில் வணங்கி, முன்சொல்லியபடி சுயம்புலிங்கபூசனையிலே மிக விருப்பமுற்றிருந்தான இத்தனை அன்போடு படிப்பவா கேட்பவர்கள் இவ்வாழ்வு முற்றும பெறுவாழ்வதோடு சற்கருவின் நிருவருள பெற்றுப் பசத்துவ நீங்கிச் சிவத்துவப் பேறுடைபாகளாய்த் தேகார்த்தத்திலே பரமுத்தியும் பெறுவார்களா.

ஆதிசேடனுபதேச சருக்க முற்றிற்று.

6. ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? இனி ஆதிசேடன் சிவலிங்கம் பெற்ற சரித்திரங் கேட்பாயாக வென்று திருநந்திதேவா கூறுகின்றார். விரஜா ஓம் பாசு பச தீக்ஷா சமஸ்கார பூ பஞ்சாக்ஷரோபதேச சிவத்துவப் பேறு பெற்று ஆனந்தசாகரதகமீழந்திப் ஆதிசேடன் விஷ்ணுபாதங்களிலே பேலும் வணங்கித்துகித்து எம்பெருமானே? அடியேற்கருளிய இத்திரு வருடபேற்றிற்குச்சைய இனிச் சிவலிங்கமும் பெற்றுப் பூஜித்துவரும் பெருமபேறு அளித்தருளாக என்று பிரார்த்திக்க விஷ்ணு கூறுகின்றார். சேடனே பூமியிலே சோழராட்டிலே சூதவனமென்னும் உததமோத்தம சிவஸதஸத்திலே, சாவசீவாகளும் உபயுமபொருட்டு வீற்றிருந்தருளுந் தின்ற அமிரதமப் சுயம்புலிங்க மூர்த்தியைச் சிவாகம விதிப்படி பூஜிப்பாயாக. அத்தலத்துக்கு நீ செல்லுங்கால் அளவில்லாத சொர்னரத்தினி பலபொருட்பெருக்கோடு, வேதசிவாகமாத்ரி முற்றுணர்ந்த ஆதிசைவர்களையும், சற்பிராமணர்களையும், காசியப் முதலான சிறப்பாறுணர்ந்து அவ்விதிப்படி சிவாலபததிருப்பணியாதிசுள தெளிவாக நானுவதிகைச்சாதுரிய பரிசீலன சாமாததியத்தோடு செய்யததக்க லெனங்கத்தும வல்லவார்களாகிய சாதகர்களோடு தேவகம்மியனையும், மறறும் பரிசனங்களையும் அழைத்துக்கொண்டு விரைவாக அசுருதவனத்திறசேர்ந்து, அத்தினத்திலே கேஷத்திர பிண்டாதி செய்து உபவாசாதிநிபதியோடு ஆனமார்த்த சிவலிங்க பூஜனைசெய்வாயாக. அது சமஸத தலங்களினுமுள்ள சமஸத சிவலிங்க பூஜாபலனையுங் கொடுக்கும். ஆதலினால் இவகே உனக்கு ஒரு மரகத சிவலிங்கத் தருகின்றோம்; இத்தனை எக்காலமும் நியதியாகப் பூஜித்து வருவாயாக என்று அவ்விவகத்தை ஒமாத்ரி சமஸ்கார நிரம்பப் பூஜித்துக் கொடுக்க, உடனே ஆதிசேடன் மீட்டும்

வணங்கி இருகையும்விரித்தேந்தி விதிப்படி மந்திர தந்திர கிரியாதிகற்ப மெல்லாம் அவ்வாசானே காட்டத்தெரிந்து அம்முறையே, அம்மாகத லிங்க பூஜனையைச் செய்துமுடித்து, மேலும் ஆசானே வணங்கி எதிர்நின்ற எம்பெருமானே? இந்த ஆன்மார்த்த சரலிங்க பூஜனையே சகல தல சிவலிங்க பூஜாபலன் முழுதுந்தந்துவிடுமென்ற தாங்கள், முன் சூதவனத்தில் அமுதசுயம்புலிங்கபூஜனை செய்வாயென்றதென்ன? இச்சந்தேகம் நீக்கிய ருளுகவென்று வேண்ட விஷ்ணு அவனேநோக்கி ஆதிசேடனே? நாம்இப் பொழுதுகூடும் ஆன்மார்த்த பூஜாமகிமை வேதசிவாகமாத்ரி சிவசாஸ்திர சம்மதமேயாம். அது மேற்கொண்டோர் தாவரமாகிய பரார்த்த லிங்க வழிபாடுசொயவேண்டியதும் சிவ சாஸ்திரசம்மதமேயாதலால் அதனை முறகூறினோம். அத்தாவரலிங்கங்கள் பறபலவகையாகும். அவையெல்லாவற்றினும் சுயம்புலிங்கம்மிகமேலாம். அவையெல்லாவற்றினும் இச்சூதவனத்து அமுத சுயம்புலிங்கம் அதிகமாதலால் உன்னை அங்கே செல்வகவென்றோம் அப்படியே நீசென்று, திருக்கோயிறற்றிருப்பணி குமபாபிஷேகாக்ரிகுயெல்லாம் விதிப்படி செய்வித்து நீயும் அவவமுதலிங்கேசனை பூஜித்து, ஒவ்வொரு வருஷந்தோறும் பன்னீராயிரம்வராகன் வரும்படி கிடைக்கத்தக்க வினேநிலங்களை சாதனஞ்செய்துகொடுத்துச், சுவாண ரக தினாபரணதிகள் பாததிரங்களை வேண்டியவெல்லாமநிறைவித்து, நித்திய நைமித்திகாக்ரிகுசனைகள் எப்போதும் நடந்துவரசெய்து, அப்பராகத பூசனைசெய்துவருகின்ற ஆதிசைவாகளாகிய குருக்களமாராஒவ்வொருவருக்கும் தகுதிபாண்மாளிக்கொளும் அமைத்து, அவையொன்றிலும் அல்லாப் பொருள்களும் நிறைத்துவைத்துச், சொரண ரக தினாபரணதிகளோடும் அவர்களுக்குத் தத்தஞ் செய்து, மிகுதிபாண் வினேநிலங்களுடும் அவையெக்காலமும் அவர்களுக்கே சாசுவதானுபவமாகச்சாசனஞ்செய்துகொடுத்தது, நீயும் ஆன்மார்த்த மரகதலிங்கபூசனையும் பார்த்த அமுதசுயம்புலிங்க பூஜனையுஞ்செய்துகொண்டு அததலத்திலவசிப்பாபாக. இப்பரிசுக சனமாகக் முதிர்ச்சியால் இருவினை பொப்பும்பெரிபாகசுகநிதி பாதசுக தாத்துவித நித்தியானந்த பரபோகப்பெருவாழ்வுபெறுவாய் இது சுகநி யம். நீ பூஜிக்கும் அவவமுதலிங்கத்தை இனி அநேக ருஷிகள் தேவர்கள் பூஜித்து இஷ்டசித்திகளைப்பெறுவார்கள். நாமும் பின்வரும் க்சரகராமா வதாரத்தில் அவ்விநிங்கபூஜனையால் வேண்டிய நன்மைபெல்லாம் பெறுவோம். இனிப்பலவாவிரிப்படுகேன். நீ சிறி துமகாமதிபாமல அச்சூதவன ஞ்செல்வாயாக என்றுகூறினா. இதனை மெய்யனபோடி படிப்பவா டேகட் பவர் இமமையிலே சகலபோகங்களும் அனுபவித்து உண்மைஞானத்தால் பரமுத்தியைப் பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடன சிவலிங்கமபெற்ற சருக்க முற்றிற்று.

7 ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்.

சனற்குமாரனே! இனிஆதிசேடன்சூதவனஞ்சென்ற சரித்திரங்கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். விஷ்ணு முன்கூறியவெல்லாங்கேட்ட ஆதிசேடன் பெருமகிழ்வுற்று அன்புமீதுரச் சூதவனஞ் செல்லுங் கருத்தளும் உலகர் தனது ரூபங்கண்டஞ்சாதபடி முன்போலப்பதஞ்சலி ரூபங்கொண்டு விஷ்ணுபாதங்களில்வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு அவர் கூறியபடியே அளவில்லாத சொர்னரத்தின திரவியாதிகளோடும் ஆதிசைவப்பிராமணர் வைதிகப்பிராமணர் தேவகம்மியனாகியரோடும் புறப்பட்டுத் திருக்கைலாயம் முதலியசிவஸ்தலமெல்லார் தெரிசித்துக்கொண்டு வேதாரணியத்தினின்றும் மேற்றிசைநோக்கிவருங்கால் அதிதூரத்தே ஆகாயத்தை அளாவிநிற்குஞ் சூதவனந்தோன்றக்கண்டு உடனே மிக்கஆராமையோடு கிலத்தில் வீழ்ந்து வணங்கியெழுந்து அநேகசபியித்த சருனங்கண்டு பேராணந்தத்தோடு வருகின்றான். அப்படி வருங்காற் சூதவனத்துள்ளே மார்க்கண்டாதி சகல முனிவர்களுக்கும் அநேக நன்னிமித்தங்களுண்டாயின. அம்முனிவர் யாவரும் மார்க்கண்ட முனிவராச்சிரமத்தில் ஒருங்குகூடி இந்நிமித்தங்கள் ஏககாலத்தில் நம்மில் யாவருக்குந்தோன்றிய காரணம் என்னென்று யோசிக்கும்போது, முனிவர்களே! விஷ்ணுவாலுப தேசிக்கப்பெற்ற அதிபரிசுத்தனாகிய ஆதிசேடன் அமிர்தசயம்புலிங்கதேரி சனாந்தப்பெரும்பேற்றிற்கணியளாய் இவ்வனத்துக்கணிமையில் வருகின்றான்; அவன் வரவு உங்கன் அருந்தவப்பயனையாகும்; அப்புண்ணியசீலன் வரப்பெறுதலால் அதினைககாட்டும் உற்பாதமாக நன்னிமித்தங்கள் தோன்றினவென்று ஆகாயத்தினின்றொழந்த அசரீரிவாக்கைக்கேட்டு, முனிவர் யாவரும் மிகமகிழ்வுடையராய்எதிர்கொளச்செல்லுங்கால், அவர்களெதிரே ஆதிசேடனும் கூட்டத்தோடு அங்குவாக்கண்டு யாவரும் பேராணந்தப்பெருங்கடலிற்படிந்தவர்களாய் வணங்க, அதற்குமுன் சேடனும் வணங்கி அன்புமிக்க உபசாரங்கூறி அவர்களோடு மார்க்கண்ட முனிவராச்சிரமத்தில் வந்து தவவிருத்திகளை விசாரித்துக் கொண்டிருந்து, சிலமுனிவரோடு சென்று மார்க்கண்டதீர்த்தத்திலே விதிப்படிஸ்நானாகியிருந்திகள் முடித்துக் கொண்டு அமிர்தவிங்கதரிசனத்திற் பேராசைசெலுத்தச் செல்லுங்காற், காதுக்கினிமையான ஒரொலித்திரட்சிகேட்ட, அத்திசைநோக்கி வரவர அவ்வொலி அக்ஷரவொலியாய்த், திவ்விய மந்திர சிவநாமகோஷமாய்க்கினி முதலிய பகழிகளாற் செபிக்கப்படுவனவாய்த் தோன்றநோக்கிப்பெருமகிழ்வுற்றுச் சமீபித்து அநேகவிருகங்கள் கொடிகள் பகழிகளின் அருஞ்செயல் நோக்கிச்சென்று, மிக உந்தமான ஒரு மாலிருகத்தோடு கொன்றை வில்வமுதலிய மாங்கள் செறிந்து, மேலே மல்லிகைமூல்லையாகிகொடிகள் நெருக்கமாய்ப்படாப்பெற்று, ஒருஆலயம்போல அங்கொருகுழல்தோன்றக்

கண்டு, மிகவினாந்து வரும்போது, கன்றுகளோடு பலபசுக்கள் அச்சுழலி னுள்ளே போதலும் பணிதலும் வலம்வருகலுஞ் செய்யப் பலபுவிகள்திரு வலகுப்பணி செய்யப் பலயானைகள் நீர்தெளிக்க மற்றும் மிருகபகழிகள் தியானயோகாதிகள் செய்யக்கண்டு, பேராச்சிரியமும், பேராணந்தமும், பேரன்புமுடையனும் எம்முனிவர்களோ இவ்வுருவங்கொண்டு இப்பணிகள் செய்கின்றாரென்று துணிந்து பணிந்து கசிந்துருகுமனத்தனும், உபசாரம் பலகூறி உள்ளே புரூது அமிர்தலிங்கத் திருவுருவங் காணப்பெற்றான். உடனே தன்வசமிழந்து பரவசமாகிச் சிவானந்தசாகரத்தழர்திப்பலமுறை நிலமுறவணங்கியெழுந்து, அச்சிவலிங்கத் திருமேனியழகும், திருவருட் பொலிவும், அமிர்தமயமேயாகிய விளக்கமும், வெள்ளொளிப்பிழம்பாய் விளங்குமேன்மையும், மற்றுமற்புதங்களும், உற்றுநோக்கி அன்பே உருவ மாய் அருளையே நோக்கிக்கண்ணீருங்கம்பலையும் உண்ணீர்மை தோற்ற ின்று அனவிலாத் துதிபுரிந்தான். அத்தினம் தைமாசம் குருவாரம் பெனா ணிமைதிதி பூசநகூத்திரமாயிருப்பது தெரிந்து இத்தினமல்லவா நமக்கு முன்னும் சிதம்பரத்திலே ஆனந்தநாடனங்காட்டியதென்று மிகமகிழ்வுற்று இத்தலத்தில் இத்தினத்திலே இவ்வுருவலிங்கத்தெரிசனாகி உற்சவாதி செய் தோர் புத்திரமித்திராகனத்திராதி சகலசம்பத்துக்களுடனே இம்மையிலே அரோகதிடகாத் திர தீர்க்காயுசுமான்களாய் வாழ்ந்திருந்துதேகார்த்தத்திலே சுவர்க்காதியின்பெல்லா மனுபவித்துப்பின் பரமுத்திபெற்று வாழ்வார்கள் என்றுகூறி அதன்மேற் படிப்பவாதிக்கொண்டு அமிர்தலிங்கேசனைப்பூசனை செய்துகொண்டிருந்தான். இதனை அன்புடன் படிப்பவர்கேட்பவர் தீவினை முற்றும் நீங்கப்பெற்று இகபோகமெல்லாமெய்திப் பின் சிவாநுபூதிச்செல் வர்களாய்த்திருவடிநிழலிற்கலந்துவாழ்வார்.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்க முற்றிற்று.

௪ ஆதிசேடன்றிருப்பணிச் சருக்கம்.

சனற்குமாரனே இனி ஆதிசேடன் திருப்பணிசெய்தசரித்திரங்கேட் பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். அமுதலிங்கபூசனைபுரிந்து கொண்டிருந்த ஆதிசேடன் புறம்போந்து உடன்வந்த தேவகம்மியனை நோக்கி மயனே எம்பெருமானுக்குச் சுவர்ணரத்தினாதிகளாலே சகல அங் கங்களும்பொருந்தத் திருக்கோயில் செய்வாயென்றும் மற்றை எவலாளரை நோக்கி நீங்கள் இன்றுமுதற் கும்பாபிஷேகத்துக்கு வேண்டுக திரவியங் கள் முழுதுஞ் சலிஸ்தாரமாகச்சேர்ப்பீர்களாகவென்றும் ஆஞ்ஞாபித்தான். அவரவர்கள் அவ்வத்தொழிலிற் சென்றார்கள். பின் அவ்வாதிசேடன்செடி கொடிபுல்லாங்கிளைச் சீத்தொழித்துப்பாலுமாயிற்று மருந்துமாயிற்றென் டதுபோல அவைகளை அங்குள்ள பசுக்களுண்ணக்கொடுத்து நிலத்தை

ஒப்பஞ்செய்து வருங்கால் அமுதலிங்கத்திருமேனியிலே சற்றேருரியகிரணம்படவருவது தெரிந்து உடனே மிகவிரைந்து அணிமையிற் குடைபிடித்து நின்று நிழல்செய்தான். அந்தநிமிஷமே தேவகம்மியன் அனந்தகோடிருரியோதயம்போல் ஒருவிமானம்மேலமைய விதிப்படி சுவர்ணரத்தினிகளாற் கெர்ப்பக்கிரகத்தை நிருமித்து, அர்த்தமண்டபம் மகாமண்டபம், அறுகாற்பீடிகை, திருமாளிகைப்பத்திசேர்ந்து அநேகரிஷபங்கள்சிவகணங்கள் மேல்விளங்குந்திருமதிலுயர்ந்த முதற்பிரகாரம், இரண்டுமூன்றுகாண்கு ஐந்துபிரகாரங்கள், அங்கங்கேகோபுரங்கள் பரிவாரதேவாலயங்கள் நந்திமண்டபம் துஜஸ்தம்பபலிபீடங்கள், நிருத்தமண்டபம், சோபனமண்டபம், திருவிழாக்கொண்டருளும் வசந்தமண்டபம், வேதசிவாகமாதிகாஸ்திரபுஸ்தகருபத்திலே பரமசிவப்பிரதிஷ்டைசெய்து, அமிர்தலிங்கேசர்க்குப் போலவே காலங்கடோறும் சிவத்துவிஜர்கனாலே பூஜிக்கப்பெற்று னூல் பலகற்று முற்றுணர்ந்த உத்தமகுணவித்தகர்களாலே அச்சிவசாஸ்திரப் பிரசங்கஞ்செய்துவரப்பெறும் வித்தியாமண்டபம், ஆரியவேதம் அருந்தமிழ்ச்சீரியவேதமாகிய இரண்டுங் கசடறப்பயின்றோர் சிறிதும்வழுவின்றி உரியசாரமும் பண்ணும்பொருந்த அத்தியயனஞ்செய்துவரும் வேதமண்டபம், திராவிடவேதமண்டபம், யாகமண்டபம், ஆயிரக்கான்மண்டப முதலிய சமஸ்த அங்கங்களுநிறைய அமுதலிங்க சிவாலயத்தைப்பூலோக சிவலோகமே என்று கூறும்படிசெய்து, பெரியநாயகியம்மை கோயிலும் அப்படியே விஸ்தாரமாகச்செய்து, விநாயகசுப்பிரமணிய அம்பிகாசிலாவிக்கிரகங்கள், மற்றும் செனராதிசண்டசாந்த சிலாவிக்கிரகங்கள் முழுதும், சோமாஸ்கந்தர் முதலிய உற்சவவிக்கிரகங்கள் முழுதும், சொர்ணரத்தினபராணதிவாகனதிகள்முழுதும், மற்றும்யாவும் நிருமிதஞ்செய்து முடித்து விட்டு, ஆதிசேடனெதிர்வந்து நின்றான். அத்தேவகம்மியனிடத்து மிகப் பிரீதிகொண்டு அநேக உபசாரங்கூறி நீ செய்த அருஞ்செயல்களுக்கு உலக முழுதுநிகராகா; ஆயினும் முறைமைநோக்கி என்ஞற்றரப்படுமீவற்றைப் பெறுவாயென்று அளவிலாத சொர்ணரத்தினதிரவியவஸ்திராபராணதிகள் கொடுத்து மகிழ்வித்துப், பின் அவ்வாதிசேடன் ஆதிசைவராதியோர்கூடிய சபையிலே சும்பாபிஷேக சுபமுகூர்த்ததினரிச்சயஞ்செய்து, கீழ்த்திசையிலே தன்பேரால் ஒருதீர்த்தமுண்டாக்கி, அதற்கும்மார்க்கண்டதீர்த்தாதி களுக்கும் தேவகம்மியனாற்படித்துறையாதிகள்செய்வித்து, மேலும் அவனைக் கொண்டே சிவத்துவிஜர்களெல்லாருக்கும் திருக்கோயிலைச்சூழத் திருமாளிகைகள் செய்வித்துச், சமஸ்தபொருளுநிறைவித்துச், சுபதினத்திலே அவர்களை அம்மாளிகைதோறும் பிரதிஷ்டைசெய்தான். பின் சிலபிராமணர்களைநோக்கி இந்நாட்டரசனாகிய ராஜகூடாமணியென்னுஞ் சோழ ராஜாவுக்கு நாம் இங்குவந்துசெய்யும் நிகழ்ச்சி தெரிவித்தழைத்துவருகவென்றனுப்ப, அவர்கள் சென்றுதெரிவிப்ப, அவ்வரசன் அவர்களோடும் அள

வீலாமகிழ்ச்சியோடும், அநேகதிரவியங்களோடும், அதிவினாவோடும், சைனியங்கன்ருமு அத்தலத்தில்வந்து ஆகிசேடனைவணங்கி அவனோடுஞ்சென்று திருக்கோயிற்றிருப்பணியாதி யெல்லாமுங்கன்குளிரக்கண்டுகண்டு பேராணந்தப்பெருங்கடவிற்பினாத்து, ஆச்சரியமுடையனாய் இதுவோசிவலோகமென்று ஆகிசேடனைப்பலமுறை தோத்திரஞ்செய்து உபசரிப்பதானான். அவ்வரசனோடு ஆகிசேடன் அனவனாவிக்கொண்டிருந்தான்.

முன் ஏவப்பெற்ற ஏவலானர்கள் கும்பாபிஷேகத்துக்குவேண்டியதிரவியங்கன் ஒவ்வொன்றும் அழைக்கின்றார்கள். சிலர்மஞ்சட்குவியல், அதன் பொடி, அரிசிமாப்பொடி, ரெல்லிமுள்ளிப்பொடி, குங்குமம், எண்ணெய் முதலிய பற்பல மிடாக்களினிறைத்து வைத்தார்கள். சிலர் அநேகம்இனங்கன்றுப்பசுக்களை வசதியான இடத்தில் நிறைத்துஉணவுகொடுத்துப்பாதுகாத்து அப்போதப்போதுவேண்டும் பால்தயிர் கொடுத்துவருவாராயினர். சிலர் பசுரெய்யைக்குடங்களில் நிறைத்துவைப்பார்கள். சிலர் வாழை, பலா, மா, முதலிய கனிகளெல்லாம் மலைமலையாக்குவிப்பார்கள். சிலர் தேன்கரும்பு கற்கண்டு சர்க்கரை தேங்காய் முல்லியன, சிலர் சந்தனம் பன்னீர் முதலியன, சிலர்பலவித ரெல்லுக்கள் அரிசிதுவரை உழுந்து பயறுஎன்ற முதலியன, சிலர் வில்வம் பாதிரி புரசு மூங்கில் மா அத்தி வன்னி இத்தி அறுகு அரசு ஆல் பலா கருங்காவி வெள்ளெருக்கு நாயுவி சந்தனம் தேவதாரு அகில் ரெல்லி செஞ்சந்தனமுதலிய சமித்துக்கள், சிலர் தர்ப்பை நவபாண்டம் தூல்முதலியன, அளவில்லாமல் நிறைத்து வைத்தார்கள். சிலர் பொன்வெள்ளியாதிகளாற் பூஜாபாத்திராதி பலவகைப் பாத்திரங்களும், சொர்ணரத்தினங்களால் வில்வம்தாமரை கொன்றை குமுதம்நீலோற்பலம் செங்கழுநீர் முதலியனவும், மச்சகூர்மாதிகளும்; மாலிலைகூர்ச்சம் தேங்காய் பூணூல் பவித்திரம் காதணிகாப்பு முதலியனவுஞ் செய்வித்துச் சேர்த்துவைத்தார்கள். சிலர் பொன் மணி பட்டுவகைகளாற்குடைசுருட்டி ஆலவட்டமுதலியவரிசையெல்லாம், வஸ்திரவகையெல்லாம், ரத்தினவகையெல்லாம், திரவியவகையெல்லாம், நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் விபூதியைக்கற்பமுறைப்படிசெய்துவடித்தெடுத்து வாசனைசேர்த்துப் புதுமிடங்களில் நிறைத்து வெள்ளிய புதுவஸ்திரத்தால் மூடிக்கட்டி வைத்தார்கள். சிலர் கஸ்தூரி பச்சைக்கர்ப்பூரம் குங்குமப்பூ கோரோசனை புழுகு கற்பூரம் தசாங்கப்பொடி ஏலம்தக்கோலம் சாதிக்காய் பத்திரி லவங்கம் வால்மிளகு முதலியவெல்லாம் நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் வாழையிலை, பலவிதகாய்வகை, கிழங்குவகை, வெற்றிலைப்பாக்குவகை, துவர்மரங்களின் தளிர்வகை அவற்றின் பட்டைவகை, மிர்த்திகைவகை, மணல்வகை, சிவதீர்த்தவகையெல்லாஞ்சேர்த்தார்கள். இச்செயலிப்படி நிகழ்த்துகொண்டிருக்க, ஆகிசேடன் ஸ்ரீ பிரகந்நாயகி சமேத ஸ்ரீ அமிர்தலிங்கேசசக்திநியில் வணங்கியெழு

ந்து எம்பெருமானே இக்கும்பாபிஷேகங்கொண்டருளுகவென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, இரண்டாம்பிரகாரத்திலீசானதிகையிலே சிவத்துவிஜர் முன்னியில் மயனைக்கொண்டு ஸ்ரீ பிரகந்நாயகி அமுதலிங்கேசர் சுப்பிரமணியாதி சமஸ்தமூர்த்திகளுக்குத் தனித்தனி நவகுண்டாதிருண்டங்கள் வேதிகைகள், அஷ்டமங்கலங்கள், தசாயுதங்கள் நார்துவார தோரணங்கள், கூர்மாசுராதிகள், வேதிகைக்குரியவிமானாதிகள், எல்லாமும்நிறைந்து விளங்கும்படி யாகசாலைசெய்வித்து, இவைபோல முன்புஆகவேண்டியவை யெல்லாஞ்செய்து முடித்தான்.

பின்பு வேதசிவாகமாதிரி சிவசாஸ்திர பாரங்கதர்கனாய் மந்திரதந்திர கிரியாபாவனுதி பரிசயசீலர்களாய் அங்கஹீனாதி குற்றமில்லாதவர்களாய் உள்ளும் புறம்பும் பரிசுத்தர்களாய்ச் சபத்தினிகர்களாய் சமய விசேடநிர்வாண சிவதீக்ஷாசமஸ்கார சம்பூரணர்களாயுள்ள ஆதிசைவர்களாகிய சிவத்துவிஜர்களை ஒருங்குகூட்டித்துதித்து உபசரித்து, இக்கும்பாபிஷேகமகாகாரியத்தை நீங்கனே வகித்துநடத்தி அடியேனுக்கும் அப்பலனைத்தந்தருளுகஎன்று பிரார்த்தித்து, அவருள்ளே இன்னர் இன்னயாக நடத்துக. இன்னர்இன்னசாதகாதிசெய்கஎன்று நியமித்தான். அதுவே ராஜானுரூப யாகக்கொண்டு சிவத்துவிஜர் யாவரும் அக்கும்பாபிஷேகத்துக்குச்செல்லுமான பொருள்முழுதும் பதினொருபங்காகவைத்து அவற்றின் சுத்தியென்பதாகிய தனபூஜை செய்தார்கள். பின் பிராமணானுரூபெற்றுத், தக்ஷிணையாதி பெருகக்கொடுத்துப், பெரியநாயகிக்கும் அமுதலிங்கேசர்க்கும் அபிஷேக நைவேத்தியாதி விசேஷபூசைசெய்து, வேண்டிக்கோடலாகிய தேவானுரூபெற்று எடுத்துக்கொண்ட மகாகாரிய அஷ்டபந்தன கும்பாபிஷேகம் நிர்விக்கினசமாப்தியாகும்படி விக்கினேசரபூஜைசெய்து பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, அமுதலிங்கேசசந்நிதியிலேயாவரும் ஒருங்குசேர்ந்து மகாசங்கற்பஞ் செய்துகொண்டு, வாஸ்துசாந்தி பிரவேசபலி கிராமசாந்தி ஈக்ஷாக்ஷம் கோரிவாசம் முறையேசெய்து, உடனே பூர்வபுண்ணியாகவாசனம், சுப்பிராமணபோஜனம், உத்தரபுண்ணியாகவாசனம், கிருகங்களும் சங்கிதாலும், திசாலும், சாந்திலும், மூர்த்திலும்ஞ்செய்து, உற்சவமூர்த்திகளாகியவிநாயகசுப்பிரமணியர் சுவாமியும்பாசண்டேசராகியபஞ்சமூர்த்திகளுக்கும், அஸ்திரதேவருக்கும் அபிஷேகாதி விசேஷபூஜைசெய்து, அப்பஞ்சமூர்த்திகளுக்கும் அஸ்திரதேவருக்கும் அபிஷேகாதிவிசேஷபூஜைசெய்து அப்பஞ்சமூர்த்திகளும் அஸ்திரதேவரும் ரிஷபாதிவாகனங்களிலெழுந்தருளிவந்து வில்வமரத்தடியிலேவீற்றிருந்தருளச்செய்து, அம்மரத்தடியிலே பூதேவியை விதிப்படி பூஜித்து அம்மிர்த்திகைஷயச் சொன்னபாத்திரத்திலெடுத்து மேலே பட்டுவஸ்திரத்தால் மூடிக்கொண்டு, அப்பஞ்சமூர்த்திகளோடு மீண்டுபிரதக்ஷிணமாய் ஆலயத்தில் யாகசாலையுள் வருதலாகிய

* துவாரதோரணம்—வாயிலிலுள்ள நிலைக்கோப்பு.

மிருத்சங்கிரகணமும், யாகசாலையிலே சோமகும்பந்தாபித்து அம்மிர்த்தி
கையை விதிப்படி பாலிகாபாத்திரங்களிலிட்டுப் பசப்பாலொடுகலந்த நவ
தானியங்களை அவற்றிற்கேளரித்தலாகிய அங்குரார்ப்பணமுஞ்செய்து, அச்
சிவத்துவிஜர் யாவரும் தங்களுக்கும் பின் அமிர்தலிங்காதி சமஸ்த மூர்த்தி
களுக்கும் சொர்னரக்ஷாபந்தனஞ்செய்து, அம்மூர்த்திகளுக்கெல்லாம் சலி
ஸ்தாரமாகப் பிரசன்னபூசனைசெய்து அந்தந்தமூர்த்தி சந்திதியிலே, பரி
மளசுத்தோதகபூரிதமானசொர்னகும்பங்களைவர்த்தனி அஷ்டவித்தியேசு
ராதிகும்பங்களோடுதாபித்து, அமுதலிங்கேசர் அவ்விவிங்கத்தினின்றும்
புத்திலவந்தருளும்படி அன்பேவடிவாய் மனங்கனிந்துருகப்பலமுறை தாழ்
ந்துவேண்டி, அதற்குரியநியாசாதிநியாச கலாபமுமுதும் விதிப்படியிகழ
ஆவாகுகிசெய்து, மற்றையகும்பங்களிலும் அந்தந்தமூர்த்திகள் நூதன
மாய் வந்தருளும்படி உரியவிதிப்படி ஆவாகித்து அகும்பங்கன்ஷ்வொன்
றிலும் அவ்வம்மூர்த்திகளை விதிப்படி பூஜித்து, யாத்நிராதானி சகல
தானமுஞ்செய்து சிவத்துவிஜர்கள் கும்பங்களொவ்வொன்றையும் மிகவும்
அருமை பெருமைதோன்ற இருகரங்களாலும் மெல்லவாகச்சிறிதும் அசை
வின்றிச் சாவதானமாயெடுத்துப் பட்டுவஸ்திராஞ் சூழ்ந்துள்ள சிரமேல்
வைத்துத் தம்முயிரினும் மிகப்பேணுதலோடு இருகைகளாலும் பிடித்துக்
கொண்டு, அடிமேலடிபொருத்தப்பக்கத்தே நின்றுகாண்கின்றவர்கள் நட
வாமல் நிற்கின்றாரென்றுசொல்லும்படி மெல்லமெல்ல அசைவின்றிப் பூமி
யில் விரித்தமணமிக்க புஷ்பவிறைந்த பாவாடைமீது மேலே குடைநிழற்ற
வருவாராயினர். இருபக்கங்களிலும் சாமரைகளைய விலாமிச்சாதிவிசிறி
கள் வீசப்பெற, ரிஷபக்கொடிகுடைசுருட்டி ஆலவட்டமுதலிய வரிசை
நெருங்க, வீரம்பாடுவோராகிய மாகதர்களும் மங்கலம் பாடுவோராகிய வந்
தியர்களும் கீர்த்திபாடுவோராகிய சூதர்களும் வரிசையாகப் பாடிவரத்,
தேவர்கள் மேனின்று புஷ்பமழைபொழியப், பிராமணர்களிற் சிலர் ஆசி
வசனங்கூறச், சிலர் அக்ஷதை சிலர் சுத்தோதகம் சிலர் பன்னீர் சிலர்சந்த
னக்குழம்பு சிலர் சொர்னங்கன் சிலர் ரத்தினங்கன் சிலர் நெல்லுக்கன்சிலர்
நெற்பொரிகன் சிலர் பல்வகைச்சுகந்தபுஷ்பங்கன் பொழியச், சிலர் எதிரே
அஷ்டாங்காதியாக நமஸ்கரித்துக்கொண்டு பின்காட்டாது எதிர்முகமாய்
வரச், சிலர் தேங்காய்சிதற; ஆகிசைவர் பலர் உரியன கூட்டிப்பக்குவஞ்
செய்துள்ள* மூர்க்கவர்க்கம் மதுவர்க்கம்பானகம் பாதிரிப்புஷ்பாதிவாசனை
சேர்ந்த சுத்தோதகம் கீர்மோர் இளநீர் பலவர்க்கான்னங்கன் பலகனிகள்
பசப்பால் பலஅபூபவர்க்கங்கன்பாயசம்தாம்பூலமுகவாசாதி அநேகநிலவேத்
தியங்களை அடுத்தடுத்து நிவேதித்துக்கொண்டு மிகச்சமீபத்தில்வர, இரு
பக்கத்தும் வேதகோஷம்தேவாரதிருவாசகாதி தமிழ்வேதகோஷம்சுவந்தி
வாகனகோஷம் சிவாகமகோஷம் நமசுகமகாத்மக ஸ்ரீருத்திரகோஷம்முத

*மூர்க்கம்—பயற்றம்பருப்பு.

வியவை நிறைந்துமுழங்கப், பஞ்சாக்ஷரமந்திரம்பஞ்சப்பிரமசடங்கசங்கிதா
மந்திராதி மந்திரசெபங்கன்பெருக, ருத்திரவீணாதிரம்புக்கருவியெல்லாம்
நாகசின்னாதிதுளைக்கருவியெல்லாம், பேரியாதி தோற்கருவியெல்லாம்,
தானமாதிகஞ்சக்கருவியெல்லாம், சிவநாமகீர்த்தனாதிமிடற்றுக்கருவியெல்
லாமுழங்க, மகரிஷிகஞ்சுழந்துநின்றதுதிக்க, அவர்பத்தினிகள் வாழத்
தெடுப்ப, மனங்கசின்றருகுந் திருத்தொண்டர்கள் ஆனந்தபாஷ்பம்பொழி
ந்துகொண்டு நெருங்கிவர இவைமுதலின்னுமனவிலா வைபவங்களோடு
அக்கும்பங்கள் எழுந்தருளியருமகிமையைக்கண்கள்குளிரக்கண்டு அவ்வாதி
சேடன் இதுவன்றோ நான்செய்தபெருந்தவப் பேறென்றகூறி அனந்தா
னந்தக்கடவற்றினாத்தவர, இராஜகுடாமணிசோழனுந் தொடர்ந்தவர,
ஆலயப்பிரதஸினமாக யாகசாலையின் மேலைவாசல்வழியாகச்சென்று அங்
காங்குத் தானியவகை அடிப்பாப்பமைந்துள்ள அந்தத்தேவதிகைகளோடு
அந்தத்தக்கும்பங்களைச் சிரசினின்று மிக்கபயபத்தியோடு அங்குமிங்கு
சாவதானமாயிறக்கிவைத்து, உடனேவைத்தியகற்பூராதியெய்து, தங்
வொருயாகசாலையிலும் சப்தவிம்ஸதியாதிகலசந்தாபனமுஞ்செய்து, மேல்
நித்தியயாகபூஜைதொடங்கிச் செய்துவருவாரானுக்கள்.

காலந்தோறும்புண்ணியாகபஞ்சகவ்வியபாவனாபிஷேகாதிக்கச்செய்து
அரணிகடைந்தெடுத்த அக்கினியைப்பிரதானகுண்டலாகிற்றூபித்து, அதி
னின்றமெடுத்தமற்றைக்குண்டல்களெல்லாவற்றினுந்தாபித்து, விதிப்படி
வரிசையாக ஒழுஞ்செய்வாராயினர். அவ்வோமந்திரவியக்களாவகையிற்று,
அவிசு,பச்செய்,பால்,தயிர்,என்ற,தேன்,வால்செல்,எவ்வெல், நீலாவெல்
முதலியநெல்வகை,சாமை,தினை,மூங்கிலரிசி,அவல்,சந்தமர,பயறு,உழுத்து
மொச்சை, கடலை,கோதுமை, துவரைமுதலிய தானியவகை, கரும்பு, சர்க்
கரை,வெல்லம், நீலோற்பலக்கிழங்கு, செங்கழுநீர்,தாமரை, குமுதமுதலிய
கிழங்கு,கருணைக்கிழங்கு,பலவன்னிக்கிழங்கு,பூலாங்கிழங்கு முதலிய கிழங்கு
வகை, பலவகைமாதூளை,பலவகைநாரத்தை,பலவகைஎலுமிச்சை, பலவகை
வாழை,பலா,மா,கொடிமூந்திரி,பேரீந்துமுதலியபழவகை, கற்கண்டு,அகேச
வித் அதிவிசித்திரவர்க்காண்வகை, அநேகவிதமோதகாதிபண்ணியவகை,
வெட்டிவேர், விலாமிச்சம்பேர், பனிரீர், புழுகு, கோரோசனை, குங்குமப்பூ,
கஸ்தூரி,பச்சைகற்பூரம்,கஸ்தூரிமஞ்சள், குங்குலியம்,சடாமாஞ்சி, கோஷ்ட
டம்,மட்டிப்பால்,நெரியரிசிப்பால்,சமுத்திரப்பச்சை, ஏலம்,சாதிக்காய்,பத்
திரி,தக்கோலம்,வவங்கம்,வால்மினகுமுதலிய முகவாசதாம்பூவகை,சீந்திக்
கொடி, வெற்றிலைக்கொடிமுதலிய கொடிவகை, அநேகபூஷ்பவகை, தளிர்
வகைமுதலிய அனவிலாத்திரவியவகைகளினால் ஆகுதிசெய்துமுடிவிற்பூணை
குதிபுஞ் செய்துமுடித்து, அதன்மேல் அந்தந்தப்பிரதான கும்பங்களிலே

துக்கொண்டு, சூரியாதி பரிவாரபூசையுமுடித்து, அமுதவிங்கசந்நிதியிலே வடக்குமுகமாயிருந்து பிராணயாமசகனீகரணஞ்செய்து, பாத்தியாசமனார்க்கியங்கனமைத்துப், பூதசத்தியாதின்களெய்து அந்தரியாகமுடித்துப்பிறத்தேயும் பூஜித்தற்குவேண்டி அனுஞ்செய்து, விதிப்படி ஆசனங்கற்பித்துச் சதாசிவமூர்த்தி நிவேசனாதி மூர்த்திமான் ஆவாகனாதிசெய்து, தைலம் மாப்பொடி மஞ்சட்பொடி நெல்லிப்பொடி பஞ்சகவ்வியம் ரசபஞ்சாமிர்தம் பல பஞ்சாமிர்தம் பால் தயிர் நெய் இளவெந்நீர் தேன் சர்க்கரை கருப்பஞ்சாறு எலுமிச்சை நாரத்தை மாதூனாமுதலிய பலவகைப்பழச்சாறு இனரீர் சந்தனக்குழம்பு சகஸ்திரதாராதி வில்வோதக சுகந்தபுஷ்போதக ரத்தினோதகாதி அபிஷேகங்கள் இந்தவரிசைப்படியேசெய்து, உடனேவிபூதிசந்தனம் அறுகு அக்ஷதை வில்வம் அணிந்து வஸ்திராபரணபூஷ்பமாலாதி நிவ்வியாலங்காரஞ்செய்து தூபதீபநிவேதனவர்க்க மகாதிபாதி சோடசோபசாரங்களுஞ்செய்து சகஸ்திரநாமவில்வார்ச்சனசெபநிவேதனாதிசெய்து பலமுறை நமஸ்கரித்தெழுந்து அஞ்சலியஸ்தனாய்நின்றதுதிருக்கோலப்பொலிவைக்கண் கொள்ளாமற்றிரும்பாவண்ணந் தரிசித்துநின்று வாய்கொள்ளாமல் அருமை பெருமைபாராட்டிப்பன்னிருகவிகளாலே தோத்திரம்புரிந்து மேலும்பலமுறை நமஸ்கரித்துத் திருவருள்வெள்ளத்தமிழ்ந்திப் பாவசனாய்நின்றான்.

உடனே அமுதவிங்கேசர் வெளிவந்தருளி ஆதிசேடனே நீ துதித்த இத்துவாதசமஞ்சரிகேட்டு மிகமகிழ்ந்தோம். இதனை அன்போடு சொன்னவரும் கேட்டவரும் இம்மையிலே இஷ்டகாமியமுற்றும்பெற்றுவாழ்ந்திருந்து பின் பரமுத்தியும்பெறக்கடவர்கள். அஃதிருக்க, நீவேண்டியவரம்கேட்பாயாகவென்று ஆஞ்ஞாபித்தருளச், சேடன் அன்புபெருக வணங்கிளம்பெருமானேகிட்டுத் தற்கரிய இத்திவ்வியதரிசனங்கிடைக்கப்பெற்றனக்கு இதைக் காட்டிலும் பெறும்பேரென்றுண்டோ? ஆயினும் ஆஞ்ஞாயின்படி அடியேன் வேண்டுவதொன்றுண்டு. அதாவது இடையறுப்பேரன்போடு இத்தலத்தில் எக்காலமும் அடியேன் வசித்திருக்கும் பெருவாழ்வுத்தருள்களன்றுவேண்ட, எம்பெருமான் சேடனே நீவேண்டியவாறு உனக்குநம்மிடத்து இடையறுப்பேரன்புபெருக, நாராயணனே நமது சொருப லக்ஷணம் உள்ளபடியுணர்ந்தசிவஞானி. உனக்கு இவ்வெல்லாம்விளங்க உபதேசித்த குருவுமாயினான். அவனையடைந்து அவன்பணிசெய்தொழுதுதலே நமக்கும் பிரியமாகும். ஆதலால் அவனையடுத்திருந்து வாழுவாயாக. முடிவிற்குத்தாத்துவிதபரமுத்தியுத்தருளோம். நீ இங்கேவந்து நம்மைமுதலிற் தெரிசித்ததைமாசகுருவார பூசதினத்திலே தத்தமக்கியன்றவாறு தெரிசனாதி திரவிய விஸ்தாரபூஜாதிவழிபாடுசெய்கின்றவர்கள் இகபோகமுமுதும் அறுபவித்துப் பரமுத்தியும்பெறக்கடவர்கள். இனி இத்தலத்தில்தென்றுநடந்துவரும்படி.

ராஜகுடாமணிசோழனைச் சைத்திரோற்சவ நடத்திவரச்செய்வாயாக. நீ மகாகவியாதலால் யோகவிளக்ககுத்திரூபமாக ஒருநூல்செய்து உன்பெயர் வினங்க அதற்குப்பாதஞ்சலமென்று பெயரிட்டு வியாகரணமகாபாஷியமும் ஒன்றுசெய்து இருநூல்களும் சர்வலோகபூஷணங்களாய்ச்சாசுவதலோகப் பிரசித்தியாய் வினங்கவைப்பாயாக என்று அனுக்கிரகித்தருளினமறைந்தருளி னார். சேடன் மிக்க ஆராமையோடு மேலும் பலமுறைவணங்கிச் சிவானுஞ் சிவன்படி ராஜகுடாமணியென்னுஞ்சோழராஜாவையழைத்து விதிப்படிசைத் திரோற்சவஞ் செய்வித்துச் சிலநாள் அங்கிருந்து பிரிவாற்றாது வருந்தி ஆஞ் சுவையெழுந்ததற்க்குஞ் ஒருவாராக மனமுழுவதையும் மந்திரேசர் பாதத்தில் வைத்து விட்டுச் சென்று பாற்கடலிலே தன்குருவாகிய விஷ்ணுபாதங்களிற் பன்முறைவணங்கி நிகழ்த்தவெல்லாஞ்சொல்லி அவன்பணிசெய்துகொண் டிருந்தான். இதனை அன்போடுபடிப்பவரும் கேட்பவரும் இம்மையிலேசகல சம்பத்துமயிறையவாழ்ந்து சிவசாயுச்சியப் பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சருக்க முற்றிற்று.

வருணன் சாபமோசனச்சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? வருணன் சாபமோசனசரித்திரங்கேட்பாயாகவென்று கந்திதேவர்கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே வருணன் பாதலத்திருந்து ஒரு யாகஞ்செய்யக்கருகி அதற்குரிய பிராமணர்களை அழைத்துவரும்படி சிலநூதர்களைப் பூமிக்கு அனுப்ப, அவர்சென்று யாகத்திற்குரிய சற்பிராமணர்களை அழைப்ப, அவர்கள் நாங்கள் பாதலம் வருதல் எங்கள் சிஷ்டாசாரவிரோத மாதலால் வராமட்டோமென்று கூற, உடனே துதர்கள்வந்து உள்ளபடி சொல்லக்கேட்டு வருணன், எப்படியும் இங்கே நாம் குறித்த யாகஞ்செய்ய வேண்டியது அவசியம். உபாயத்தால் அவர்களைத் தருவிக்கவேண்டுமென்று பின்வருக்கேடு தெரியாமல் ஊழ்வலியால் ஒருவஞ்சகயோசனைசெய்து, தன் னிடத்துள்ள வித்துவானொருவனையழைத்துக்கொண்டு பூமிக்குவந்து ஒரு ராஜவாசலின்சமீபத்தில் அவனையிருத்தி, இவ்வாசனிடத்துப்பொருள் வீரு ம்பி அநேகம்பிராமணர் வருவார்கள் அவர்களை மிகு பொருள்தருவேன் என் னைச்சாத்திரவாதத்தில் வெல்லுவீர்களாயின், என்று சொல்லியழுத்துவெற் றிகொண்டுகடலிற்றள்ளிவிடுவாயென்று ஆஞ்ஞாபித்துச்சென்றான். அவ்வரு ணன் சொற்படி அவ்வித்துவான் ககோளர்முதலிய அநேகம்பிராமணைத் த மர்களைச்சாஸ்திரவாதத்தில்வென்று அப்படியே செய்தான். உடனே அவர் களை வருணன் துதர்களாற் பிலத்துவாரவழியாகத் தருவித்து எண்ணிய யாகத்தை முடித்துச் சாஸ்திரவாதத்தில் எங்களைவெல்லும்வரை நீங்கள் இங்கேதானிருக்கவேண்டுமெனத்தடுத்து இருத்திவிட்டான்.

பின் ககோனமுனிவர் புத்திரராகிய அஷ்டாவக்ஷிரமுனிவர்தெரிந்து மிகுபதைப்பினராய்ப்பாதலஞ்சென்று, ஒரு சொல்லனவிலேயே வருணன் முதல் யாவரையும்வென்று, பிதாமுதலியபிராமணர்கன்யாவரையும்பூமிக்கு அனுப்பிவிட்டு, வருணனைநோக்கிஅடாபாதகா? இத்தகாதகாரியஞ்செய்த நீ அறிவுமுற்றமிழந்து பைத்தியகாரனாவதுமன்றிக்குஷ்டரோகியமாகக்கடவாயென்றுசபித்தனர். உடனே வருணன் அறிவுகெட்டு முழுரோகியாய் வருந்துவதை, அவன்பத்தினி மந்திரிமுதலியோர்கண்டு சகிக்கலாற்றாது துக்கிப்பாராயினார். அப்போது அவன் பூருவபுண்ணிய மேலீட்டினால் விருபாக்ஷமுனிவர் அங்குவந்தனர்.வரவெதிர்கண்டும்உணக்கமுதலியயாதுமின்றி வருணனிருந்தான். பத்தினிமுதலானோர் அம்முனிவரை வணங்கிநின்றும், முன்னிகழ்ச்சிமுற்றாந்தெரிவித்து, வந்ததுக்கமுதுந்தீர்த்தருள்கவென்று அவர் பாதங்களைப்பற்றிக்கொண்டு நமஸ்கரித்தபடியே நிலத்திற்கிடந்தார் கள். முனிவர் அதுகண்டு மிகஇரக்கங்கொண்டு அவர்களைநோக்கி உங்கள் பதியாகிய வருணன் செய்தபாதகமோ மிகப்பெரிது, அன்றியும் சபித்த அஷ்டாவக்ஷிரமுனிவர்வாக்கோ அதனினும் மிகப்பெரிது, ஆகலால்அவர் சாபத்தைத்தக்க பிராயச்சித்தமின்றி நமதுவலியால் நீக்கமுடியாது, பிராயச்சித்தமும் இவனே செய்யவேண்டும்; இவனே அறிவுமுற்றங்கெட்டிருக்கிறான்; அதுவும் பூமியிலே உத்தமோத்தமசிவகேத்திரத்திலே செய்தாற்றான் பிரயோசனமாகுமென்றுகூறித், தமதுதிருக்கரத்தைஅவ்வருணன்சொசில் வைத்தனர். உடனே அறிவுமுற்றும்பெற்று அம்முனிசிரேஷ்டர்பாதங்களில் விழுந்துபலமுறைஉணங்கி, உபகரணமுழுதுங்கொண்டு பூஜித்துப் பாதோதகம் உன்னும்புறம்புங்கொண்டுதுதித்துநின்றான். முனிவர்கிருபைகூர்ந்துஅவனுக்கு விபூதியாதி சிவசின்னங்களைவகித்துக்கொள்ளுதற்குரிய ஆற்றலுக்கொடுத்து, விதிப்படி விபூதிருத்திராக்ஷதாரணஞ்செய்வித்து ஸ்ரீசிவமூலபஞ்சாக்ஷரோபதேசமுஞ்செய்வித்து நீலரத்தினமயமான சிவலிங்கமொன்று பிரதிஷ்டையாதி செய்துகொடுத்து, இதனைஉன் ஆயுள்வரையும் இடையறாதுவிதிப்படிபூசித்துவருவாயாகவென்றுஆக்ஞாபித்தனர்.உடனே வருணன் அப்பெரும்பேறெல்லாந் தனக்கு எளிது கிடைத்தமைநோக்கி மேலும்மேலும் அன்புபெருக அம்முனிவர் சந்நிதியிலேயே, மந்திராதந்திரகிரியாபாவனைகள்முற்றும்சிவாகமவிதிப்படி அவர்காட்ட, அவ்வான்மார்த்தபூசனைசெய்து, குருபூஜையும் நேரிலேசெய்து, ரத்தினுதிபாதகாணிங்கைகொடுத்துவணங்கிநின்றான். முனிவர் அவனை நோக்கிவருணனே நீ சாபநீக்கத்துக்குரிய பிராயச்சித்தம்பூமியிலே உத்தமசிவஸ்தலத்திலே செய்யவேண்டியது அவசியம். அத்தலம்ருதவனசிவகேத்திரமே, அதுகாலிரியின் தெற்கே வேதாரணியத்துக்குமேற்கிரண்டியோசனையிலுள்ளது. அத்தலத்திலே அவராத சந்நித்தியராய் வீற்றிருந்தருளுகின்ற அமுதலிங்கேசரை அன்போடுபூசித்து, அங்கேஉன்பேரால் ஒருசிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து

சிவயாக்முஞ்செய்வாயாக. இவ்வகையாவஞ் செய்வாயாகில் அஷ்டாவக்கிர முனிசாபம் நீங்கிவிடும் என்று கூறி அவ்விருபாக்முனிவர் அங்குமின்றுஞ் சென்றனர். உடனே வருணன் பாதலத்திலுள்ள ஒருபிலத்தவாரத்தின்வழி யாகப் பத்தினிசகிதனாய் அனவிலாதிரவியபரிவாரபுரோகிதவர்க்கத்தோடு மேலெழுந்துவந்தான். அவன் எழுந்ததோன்றிய இடம் அமிர்தலிங்க சிவா லயத்தின் தெற்கிலுள்ள கௌதமதீர்த்தமே. அத்தடாகத்திலே மனைபரி வாராதியோடெழுந்த வருணன் நியதிகள் முடித்துச் சென்று கோபுரம்பணி ந்து கோயிலுட்புகுந்து ஸ்ரீபெரியநாயகி ஸ்ரீ அமுதலிங்கேசர் திருவருவங் காணப்பெற்று அன்புமீதார அடிக்கடிபணிந்தெழுந்து பூஜோபகரணமுழு துங்கொண்டு மாசிமாசம் பெளர்ணிமையாகிய அத்தினத்திலே சலிஸ்தார மாகப்பூஜித்துதுதித்துத்தினந்தோறும் இந்நியதியோடு அங்குவசித்திருந்து கௌதமதீர்த்தக்கரையிலே சாலேகோலி விதிப்படிவேள்வியுஞ்செய்து பல திருப்பூணியாதிகள் செய்து எதிராமாண்டு மாசிமாசம் பெளர்ணிமையிலே அமிர்தலிங்கேசபூசை முடித்து அங்குள்ள பெரியோரையும் பணிந்து. சாப மோசனமாகும்படி அருளுக என்று வேண்டி, அப்பெரியோர் வருணனை நீ எப்போது இங்குவந்து அமுதலிங்கங்காணப்பெற்றாயோ, அப்போதே உன் னைப்பீடித்த சாபமுதலிய சமஸ்ததிமையும் நீங்கிவிட்டனவென்றார்கள். அந்நிமிஷமே அசரீரிவாக்காலும் எம்பெருமான் அப்படியே அதுக்கிர கித்து வருணனை நீ நிாமலனையிட்டாய் இனி நீ எண்ணியவெல்லாம் பெற்றுவாழ்ந்திருந்து தேகாந்திடத்திலே நமதுபரமுத்தியும்பெறுக என்று திருவாய்மலர்ந்தருளக்கேட்டு, ஆனந்தமேலிட்டினால் ஆடிப்பாடி அனவி லாத்துதிபுகன்று, அவ்வமுதலிங்கேசருக்கு மேற்கிலுள்ள மார்க்கண்ட தாபிதலிங்கத்துக்குத்தெற்கில் அணிமையில் ஒருசிவலிங்கம் தன்பேராற் பிரதிஷ்டைசெய்து பூஜித்து அமுதலிங்கேசனை மீண்டும் பணிந்து நீங்கா விடைபெற்றுப் பாதலம்போய் இடையருச்சிவசித்தினையோடிருந்தான்.

அவ்வருணனை விட்டுநீங்கிய சாபவினையானது, மிகப்பயங்கரமான ஒருவடிவமாய் அஷ்டாவக்கிரமுனிவரைவந்து நெருங்க, உடனே அவர் உண் மைதெரிந்து, எங்கொடும்பாதகமும் தனது எல்லைபுகுந்தனவே நீக்குவது உத்தமோத்தம சூதவனமல்லவாவென்றெண்ணிவந்து ஸ்நானஞ்செய்து திருவெண்ணீரணிந்து பஞ்சாக்ஷரம் முறையேசெபித்து அமுதேசனையடு த்துவணங்கிப் பூசித்து, மேல்பக்கம் ஓர் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்து முன் நெருங்கிவந்த பயங்கரரூபம் முன்னரே நீங்கப்பெற்று எம் பெருமானருட்பெருமை நினைந்து அங்கேயே அமர்ந்திருந்தார். இதனை அன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர் இகபோகமுற்றும்பெற்று வாழ்ந்திருந்து முடிவிற்பரமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

வருணன் சாபமோசனச்சருக்கம் முற்றிற்று.

மார்க்கண்டேயச்சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? மார்க்கண்டசரித்திரம் கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். பூமியிலே திருவெண்காடென்னும் ஒருசிவகோத்திரம் மிகமேலதாய் விளங்குகின்றது. அதுநமது குருபரம்பரையில் ஒருபாலருபகுருமணி வந்தவதரித்தற்குரிய அரும்பெருந்தவம்புரிந்துள்ளது என்று கூறும் அவ்வளவிலே சனற்குமாரமுனிவர் எழுந்துவணங்கிஎம்பெருமானே நமதுகுருபரம்பரையிலே பாலகுருமணி என்றதுயார்? அக்குருமணி அத் தலத்தில் அவதரித்தகாரணம் யாது? இச்சரித்திரத்தை முன்பு திருவாய் மலர்ந்தருளி அதன்மேல் எடுத்துக்கொண்டசரித்திரம் திருவாய்மலர்ந்தருளும்படி பிரார்த்திக்கின்றேனென்றுவேண்டி, அதுகேட்ட திருநந்திதேவர் வாராய் சனற்குமாரனே? நமதுபரமாசாரிய மூர்த்தியாகியகல்லாலநிலவில் வீற்றிருந்தருளுகின்றசிவபெருமான், சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டினுள்ளே சிறந்த ரௌரவாகமத்திலே, அதன்சாரமான பாபவிமோசனபடலத்திலே சாராற்சாரமான பன்னிரண்டு சுலோகம்உள்ளன, அவை சிவஞானபோத மென்னுந் திவ்யநாமத்தால்விளங்குமென்றருளித், தீக்ஷாசமஸ்காரபரிபூர்த்தியோடு அவற்றின் அரும்பொருளெல்லாம் விளக்கியுபதேசித்தருளினார்; அப்படியே நாம்உனக்கு உபதேசித்தோம்; நீ சத்தியஞானதரிசனிக்ருபதேசித்தாய்; அவன் பாஞ்சோதிக்குபதேசித்தான். இதனாலே நாம் திருக்கயிலாயபரம சிவகுருபரம்பரையினமாயினேம். இத்திருக்கயிலாய பரம்பரை பூவுலகிலும் பரம்பியோங்குக என்று எம்பிரான் திருவுளங்கொண்டருளினன் போலும்; இந்நிகழ்ச்சியிவ்வாறிருக்க.

பூமியிலே, நடுநாட்டிலே, திருப்பெண்ணாகடமென்னும் உத்தமசிவகோத்திரத்திலே, பெருஞ்சிறப்புவாய்ந்தபரம்பரைச்சைவவேளாளர் குலத்திலே சற்குணங்களெல்லாம் அமையப்பெற்றசிவநியமாதவந்தானப்பெருஞ்செல்வராகிய அச்சுதர்க்களப்பாளரென்பவர், தமக்குநெடுங்காலமாகப் புத்திரப்பேற்றின்மையால் அதனைவிரும்பித்தமது குலகுருவாகிய திருத்துறைப்பூர் அருணந்திசிவாசாரியரை அடுத்திறைஞ்சி அவர்சொற்படியே அதற்குரிய தவந்தானமுதலியபற்பலசெய்தும் சாத்தியப்படாமல், மீட்டும் ஆசாரியரை அடுத்துவிண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர்யோசித்துத்தமிழ்வேதமாகியதேவாரத்திருமுறையை விதிப்படி பேரன்பினராய்ப்பூசித்து, இத்திருமுறையிலே கயிறுசாத்துகளன்று ஆஞ்ஞாபிக்க, உடனே அச்சுதர்க்களப்பாளர் அன்புமிதாரப்பிரார்த்தனையோடு அத்திருமுறையிலே கயிறுசாத்தினார். உடனே அருணந்திசிவாசாரியர், அக்கயிறுசாத்திய இடத்தைவகிந்து முன்னொன்றும் பின்னொன்றுமாக இரண்டு எடுகளை எடுத்து முன்னாட்டின் ஈற்றிற்கொடங்கிப் பின்னாட்டின்முதலில் முடிந்திருக்கும் திருப்பாசுரம் “பேயடையா

பிரிவெய்தும்பிள்ளையினோடுள்ளினை,வாயினவேவரம்பெறுவரையுறவேண்டாவொன்றும், வேயனதோளுமைபங்கள் வெண்காட்டுமுக்குளநீர்,தோய்வினையாவர் தம்மைத்தோயாவாந்தீவினையே” என்றிருக்கக்கண்டு,மிருந்த ஆனந்தத்தோடு அச்சுதர்கனப்பாளரை நோக்கிக்கனப்பாளனே உனக்குச்சற்புத்திரபாக்கியம்ரிச்சயமாகஉண்டு; நீஇப்பொழுதேதிருவெண்காட்டை அடைவாயாகவென்று ஆஞ்ஞாபித்தார். அதுசிரமேற்கொண்டு கனப்பாளர் தம்பத்தினியோடும் அனவிலாத்திரவியத்தோடும்அங்குச்சென்றுவிதிப்படி தினந்தோறும் சோமசூரியாக்கினிராமமுக்குளங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து சுவேதவனேசுருக்கு விசேஷபூசைசெய்வித்துச் செபதலாதி சிவகைங்கரியங்களும் மிகுதியாகச்செய்து அத்தலத்தை நீங்காது வசித்துவந்தார்.

சுவேதவனேசர் ஒருநாள் அவர்கனவிறீரூன்றி, அன்பனே நீசெய்து வருகின்ற விசேஷபூஜாதி சிவநியமகைங்கரியங்களுக்கு மிகமகிழ்ந்தோம், இவ்விரந்தவத்துக்கு நீ விரும்பியதை உடனே தருவதே முறையாகும், ஆயினும் கர்மவசத்தால் இப்பிறப்பில் உனக்குப்புத்திரனில்லையாதலால், நீ செய்தஅருந்தவம்பழதாகாவண்ணம் இனிவரும்பிறப்பில்அதற்கென்றுஒரு தவமும்செய்யாமலே சற்புத்திரபாக்கியந் தருவோமென்று ஆஞ்ஞாபித்தருள், உடனேகனப்பாளர் எம்பெருமானே? பல்லாயிரங்கோடி சீவருள்ளே ஏழையாகிய உனக்குப்புத்திரனில்லாமையால் உலகத்துக்கு ஓரணுவும் பழுதில்லை எண்ணியபடி அருளாமையால் ஒருசிறிதுங்கவலையுமில்லை; ஆனால் இச்சமயம் ஒருவிண்ணப்பங் கேட்டருளவேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றேன். அரிப்பிரமேந்திராதி பிபீலிகார்தமான சமஸ்தசீவர்களும் தங்கள் பிள்ளைகளே, அங்ஙன்மாகவும் வள்ளிராயகி தெய்வநாயகிக்குப்பதியாகிய குமாரநாயகப்பிள்ளையிடத்து மிக்கவாஞ்சைகொண்டு இடைவிட்டகலாமல் மத்தியில்வைத்துச்சீராட்டுகின்றீர்கள். அத்தகைய குமாரநாயகனே சீகாழியில் வந்தவதரித்தருளிய ஸ்ரீஞானசம்பந்தப்பெருவாழ்வின்றிருவாக்கும், ஒன்றுக்கும்பற்றாதபுழுத்தநாயினங்கடைப்பட்ட எளியேன்மூலமாகப்பொய்யாய் முடிவதோவென்னும் பெருங்கவலையே என்னுள்ளமுழுதுங் குடிக்கொண்டு வருத்துகின்றதென்று மிகமெலிந்துவணங்கினார். உடனே உலகர்க்கு அவரன்புகாட்ட இவ்விதம்நடித்தருளிய சுவேதவனேசர், அன்பனே? நீவிரும்பியபடி உனக்குச்சற்புத்திரபாக்கியம் இச்சமயமேகிடைக்கின்றது. அப்பிள்ளையின் மகிமைமுழுதும் நமதுசொல்லனவினுமகப்படுவதன்றென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மறைந்தருளினார்.

உடனேவிழித்தெழுந்த அச்சுதர்கனப்பாளர்மிகுமகிழ்வினராய்த்,தமக்குரியநித்தியநியமநெறிநின்றொழுதுவாராயினார். அந்நாளில்ஒர்நாள் உலகெலாமுய்யவும்,சுத்தாத்வைதசித்தாந்தசைவமார்க்கம் தலையெடுத்தோங்கவும், அதற்குரிய இத்திருக்கைலாயபரம்பரைஇனிப்பூமியிலே பார்துவினந்தவும்,

வேதசிவாதமசார சிவஞானபோதாதி சைவசித்தார்த சாத்திரங்கள் எம் மொழியினுஞ்சிறந்த செம்மொழியாகிய தமிழ்மொழியில்வந்து தெளிவாய் வழங்கவும், அச்சுதர்கனப்பாளரும் பத்தினியாரும் புரிந்த அருந்தவப் பயன்பெறவும், திருவருளே ஒருஒளிப்பிழம்பாய்த் தெய்வசசிவடிவாயவத ரித்திடக்கண்டு, இருவரும் அளவிலாப்பேரின்பசாகரத்தழந்தி, எம்பிரான் வந்துசொப்பனத்தருளிய திருவருளே நினைந்துநினைந்துருகி, அவ்வருளே இவ்வருவாய் வந்ததென்றுதுணிந்து, எடுத்தினைத்து உச்சிமோந்துஉவகையிற்றினைத்தார். அத்திருவெண்காட்டிலுள்ளார் யாவரும் தாங்களேஅப்புத்திரப்பேறுபெற்றவர்களாகத் திருவவதாரத்திருவிழாக்கொண்டாடினார்கள். பல்லாழிகாலம் இடையறாது அருந்தவம்புரியினும் கிட்டாஒருபொருளே நமது கைப்பொருளாயதென்றுஅமகிழ்ந்துவகையிற்றினைத்த பிதாமாதாக் களிருவரும் சாதகர்மாகிகள்செய்து ரத்திபாணாதியணிந்து தம்முயிரினுக்குயிராய்ப்பேணி வளர்த்துவருவாராயினர். அவர்கள் அச்சுசுரத்தினத்தைச் சீவரத்தினமாகக்கொண்டு நாளொருவண்ணம் பொழுதொருமேனியாக அடிக்கடி வேறுவேறு அலங்காராதிசெய்து தம்முயிரினும்பெரிதாய்ப்பேணிவரும் அருமைபெருமைகள் எவராலும் இத்தன்மையவென்று கூறுவதரிதே. இப்பெருஞ்சிறப்புவாய்ந்த புத்திரரத்தினத்தைக் காணப்பெற்ற பெரியோர்யாரும்பூரிஞானசம்பந்தப்பெருவாழ்வே நிக்கிரகஞ்சிறிதுமின்றி அனுக்கிரகமாத்திரமேசெய்தற்கு இப்பாலருபங்கொண்டுவந்ததன்றிவேறில்லையென்றுதுணிந்து பலவாறுதுதித்தார்கள். அச்சுதர்கனப்பாளர்இப்பாலருபகுருமணிக்குச் சுவேதவனேசர் திருவருளாற் கிடைத்தமையாற்சுவேதவனப்பெருமான் என்று நாமகரணஞ்செய்து மேலும் சிலநான் அங்கிருந்து நீங்காவிடைபெற்றுமனையொடும்சேய்மணியோடும்பெண்ணாகடம்வந்தனர்

அங்குவந்தபின் அச்சேய்மணியின்றியம்மாமனார் தமக்கு வேறுபிள்ளையில்லாமையால், தங்கைபிள்ளையாகிய சுவேதவனப்பெருமானையேதமக்கும் பிள்ளையாக்கொண்டு பாராட்டுங்கருத்தினராய்வந்து, அத்தெய்வச்சிசுமணியோடு தங்கையையும் மைத்துனரையும் அழைத்துக்கொண்டு தமதுராகிய திருவெண்ணெய்நல்லூர்க்குச்செல்வாராயினர். அங்குள்ளார் அவ்வரவுதெரிந்து திருவருளின்பெருமைநினைந்து மாடமெலாம் வீதியெலாம் அலங்காரவகையெலாஞ்செய்து எதிர்கொண்டுபணிந்துபுகழ்ந்துகொண்டாட, அப்பாலருருமணியைக்கொண்டு செல்கின்றமாமனார் சர்வாலங்காரமுகிறைந்த தமதுமாளிகையுள்ளேசுமங்கலைகள் மணிநீராஞ்சனம்வளைப்பச்சென்றுதிவ்யரத்தினமஞ்சத்தின்மீது வீற்றிருந்தருளவைத்தார். அச்சிசுமணிஅங்குச்செய்த பாலல்லாதிவைபவமும் மாமனார்முதலியோர் அன்புமேம்படப் பேணி வளர்த்தஅருமைபெருமையும் இப்படிஎன்று எம்மனோரால் இசைப்பரிது. இப்படிவளர்த்துவருநாளில்வார்த்தைபேசக்கூடிய பருவங்கடந்தும் மழலை

மொழிகூடப்பேசாதிருத்தல்கண்டு, களப்பாளர்முதலியோர் மிக அருமையிற்கிடைத்த இவ்வொரு புத்திரரத்தினமும் ஊமையாய்விடுமோவென்று எண்ணமிக்கிருந்தார்கள். இரண்டுவயசுகிறைந்தது. ஒருநாள் அச்சேய்மணி மற்றைச்சிறுவர்களோடு வீதியிற்சென்று மேனியொளி திசையெலாம்விளங்க விளையாடிக்கொண்டிருந்தது. சனற்குமாரனே? அச்சமயம்பொதியமலையில் அகஸ்தியரைக்கண்டு இஷ்டவார்த்தைகள் பேசிக்கொண்டிருந்துவருதற்காக உன்சிஷ்யப்பிரசிஷ்யனாகிய பரஞ்சோதிமுனிவன், வெண்மணிவிமானத்தேறி இத்திருக்கையிலினின்றும் ஆகாசமார்க்கமாகச்செல்வானாயினான். அப்படிச்செல்லுங்கால் அத்திருவெண்ணையல்லூர் வீதியிலே திசையெலாம்விளங்க விளையாடுகின்ற சேய்மணியினொளிப்பிழம்புதன்மேற்பட்டவளவிலே, அவ்விமானம் அப்பாற்செல்லாதுநின்றதுவிட்டது. உடனே உள்விரந்த பரஞ்சோதிமுனிவன் நாம் நினைத்தபடி எவ்விடத்தும் தடையின்றிச்செல்கின்றஇததெய்வவிமானம் இவ்விடத்தேதடைப்படக்காரணம் என்னென்றுகருதி,வானெலாந்திசையெலாமபாந்துககாரணந்தெரியாமற்பின்புநேரே கீழ்நோக்கிப் பூமியைப்பார்க்குமளவில் அவ்விமானத்தினிழலமேனியிற்பொருந்த அத்தெய்வச்சிசு வீற்றிருப்பதுகண்டு, இச்சிசு நமது விமானத்தைப்பிணித்திழுக்கின்ற அன்புவடந்தான்மேனியின்ஒளித்திரட்சியாக விமானத்தைச்சூழ்கின்றதென்று வியந்துகொண்டாடி, விமானக்கோடு கீழேவந்தா. மற்றைச்சிறுவர் யாவரும் விமானத்தொளி கண்ணொளியைமழுக்க ஒன்றுமுணராது வெருண்டோடினார்கள். அவ்வொளிக்குள்ளொளிப்பிழம்பாய் இன்பப்பொலிவுகாட்டி வீற்றிருக்கின்ற அச்சிசுமணி சாயல்முதலிய எல்லாவற்றாலும் தன்னொசிரியனாகிய சத்தியஞானசரிசனி போல் இருப்பக்கண்டு மிகமகிழ்ச்சிகொண்டு எடுத்தணைத்துச்சிமோந்துள்ளங்குளிர்த்து ஸ்நானம்விபூதிதாரணம்முதலியனசெயவித்துத், தன்ஆசான் போலிருப்பதால் அவன்பெயரேயாக மெய்கண்டானென்று நாமாரணஞ்செய்து, சத்தியோகிரிவாணதீக்ஷாவீக்ஷணதி சிவசுமஸ்காரசிவத்துவாபிவியக் திப் பெருமபேரெல்லாமளித்துச், சிவஞானபோதமுற்றும் சவிஸ்தாரமாக உபதேசித்து, அன்பனே? இதனை நீ தமிழ்மொழிபெயர்த்து வார்த்திகமாக விரைபுஞ்செய்வாயாக என்று ஆஞ்ஞாபித்துத், தனித்துவிட்டுச்செல்லுதற்காற்றாமையால், அணிமையிலே கோயில்கொண்டு சிலாநுபியாய்ச் சுயம்புவாய வீற்றிருந்தருளுகின்ற பொல்லாப்பிள்ளையார் சந்நிதியடைந்து, பணிந்துதுதித்து எம்பெருமானே? இச்சிறுவன் தங்கள்அடைக்கலமாகின்றான், இவனுக்குக்காமிகாதி வாதுனாந்தமான இருபத்தெட்டாகமங்களுமுபதேசித்தருளுகவென்று பிரார்த்தித்து, இனியொருபிறப்பிற் செல்லாப்பிள்ளையாரைப் பொல்லாப்பிள்ளையார்பக்கதிருத்தவிட்டு, அப்பரஞ்சோதிமுனிவன் தன்விமானத்தேறிச்சென்றான். பின்பு பிள்ளையார் மெய்கண்டநாமவிமலமாமணியை அணிமையிலழைத்துஆதரித்து அருள்வெள்ளத்தமிழ்த்தி

ஆகம்பொருண்முழுதும் வான்முறைவிரித்து உவமான உதாரண வினா விடையாதிநிகழ உபதேசித்தருளுவாராயினர்.

அப்பொழுது அக்கோயிலின்புறத்துள்ள தடாகத்தில் கீர்கொன்னவர் தானொருத்தி, கோயிலினுள்ளேசத்தங்கேடபதென்னென்று புறத்தேதூரத்தே எதிர்வந்துநின்று, பின்னையாசனமும் இருப்பதும் லோகாதிதமான அரும்பெருங்கேள்விகள்கேட்பதுந்தெரிந்து, இப்பின்னையையெய்யென்று விசனிக்க பிதாமாதாமுதலியோர் இவ்வற்புதம் தெரிந்திலர்போலுமென்று விரைந்துசென்று, உங்கன்பின்னே பின்னையார்கோயிலுள்ளே அனவிலா அற்புதவார்த்தை பேசுகின்றதே என்றான். என்றசொல் முடியுமுன் களப்பாளர் முதலியோர் மிகவிரைந்து கோயில்வாயிலுக்குநேரே புறத்தேவரும்போதே தங்கன்பின்னே வாய்நின்றவரும் அத்தியற்புத அநிமதூரஞானமொழிகள் கேட்கப்பெற்று, அனவிலாமகிழ்வொடு கோயிலுட்சென்றார். உடனே குரு சிஷ்யரிருவர்பேச்சும் நீங்கிவிட்டது. ஆகமுழுதுமுபதேசித்து முடிந்ததோ, அதுகேட்டற்குரிய சிவசமஸ்காராதிகாரம்பெறாதார் பக்கத்துற்றார் சொல்லப்படாதென்னும் விதிபற்றியோ, ஆகமாதிரிசமஸ்சிவசாஸ்திரமும் இவனுளத்திற்றெளிவாய் விளங்குக என்று ஒருசொல்லால் ஆஞ்ஞாபித்து முடிந்ததோ, வேறுயாதோ. இன்னதென்றுணரத்தக்கதன்று. தாம் உட்புகுந்தவளவிலே பேச்சொழிந்தமைகண்ட களப்பாளர், இது திருவருளே யென்று துணிந்து பொல்லாப்பின்னையார் திருவடிகளிலே பலமுறைவணங்கித்துதித்துநின்று எம்பெருமானே? திருச்சுந்தியிலன்றி முதலில் வாய் திறப்பதில்லையென்று எண்ணி அவதரித்தநாட்டொடங்கி மௌனமாயிருந்த இக்குருமணியினருமைபெருமை சிறிதுமுணராத மெதறியாமையை நீக்கியருளியதிருவருளினியல்பை என்னென்றுசொல்வதென்று பலமுறை துதிசுதுத் தமதுபுத்திரரத்தினத்தையெடுத்து மார்போடணைத்துச்சிமோந்துள்ளவருளிர்த்து தந்தோளில்வைத்துக்கொண்டு, பத்தினியார் சுற்றத்தார் அப்பதியிலுள்ளார்யாவரும் பேராணந்தப்பெருங்கடல்போலச்சூழ்ந்து வரச்சென்று, தம்மனையின்கண்ணே திவ்வியரத்தினசயனத்தில் வீற்றிருந்தருளவைத்து அன்புமிதார்ப் பலமுறைவணங்கினார். சூழ்ந்துவந்தாரெல்லாரும் வணங்கினார்கள். சான்றோனென்பது கேட்டறியவேண்டாது நேரின்றிந்து சன்றபொழுதிலும் பேருவகைவாரியிற்படிந்துநிற்கும் அன்னையார் இதுவன்றோ நங்குலமெல்லாம் பல்லுழிகாலம் பரிந்துபுரிந்த அருந்தவப்பயனென்றெடுத்தணைத்து இன்பமீதூர அன்புரிமைபாராட்டி ஆனந்தபரவசராயினார்.

இப்படிநிகழுநாளில் அப்பதியிலுள்ளார்பலரும் இவ்வற்புதங்கேள்வியுற்றுவரும் அயற்பதியார்சுற்றத்தார்பலரும் தினந்தோறும் அங்குவந்து மெய்கண்டமணியின் இளந்திருக்கோலத் திருவருட்பொலிவகாணப்பெற்று, அந்தநிமிஷமே தத்தமக்குமுன்னுள்ள எவ்விதகஷ்டங்களுநீங்கி இஷ்ட

சித்திகன் முழு தும்பென்று வாழ்வாராயினர். பரமசிவனென்பொருளென்றுள்ள படியுணர்ந்துள்ள துணிக் தீவிரதரசத்திரிபாதத்துத்தமர்களாகிய மனவாசகங்கடந்தாரா முதலியோர்கேள்வியுற்று வந்து தெரிசிக்கப்பெற்று வீக்ஷண மாத் திரையேதற்போதமிழ்ந்து சூழ்ந்து திருவடிபற்றிய னணங்கிசிற் ப அம்மெய கண்ட மணி ஒப்புயர்விகந்த உத்தமோத்தம தீவிரதரபரிபாகம்நோக்கி உரிய தீக்ஷாசமஸ்காரமூலசிவத்துவாபிவியக்திப்பேறளித்து, ஆசானுரைப்படி தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளியசிவஞானபோதத்தை வார்த்திகப்பொழிப்புரை யோடு உபதேசித்துத் தினந்தோறும் அவ்வுடியவர் பணிந்து சூழ நடுநாயக மணியாய் வீற்றிருந்து லோகப்பிரசித்தியாய் விளங்குகின்றது.

அப்போது திருத்துறைமூர் அருணந்திசிவாசாரியரிடத்தேசிவாகமாதிரி சிவசாஸ்திரபாடங்கேட்டுச்சித்தசாந்தியடைந்து சிவஞானவேட்கையுடைய சாய் அது அவ்வாசாரியரார் கிடைக்கப்பெறாமல் வருந்துகின்ற மாணக்கர் சிலர் இம்மெய்கண்ட குருமணியின் மகிமைகேட்டு அங்குவந்து தரிசிக்கப் பெற்று மனவாசகங்கடந்தார் முதலிய முன்னையோர்பெற்ற பெருமபேறு முற்றும்பெற்று அவரோடுகலந்து யாவரும்சிவமயமாய் அக்குருமணியைச் சூழ்ந்தார்கள். பின்பு அருணந்திசிவாசாரியர் தம்மாணக்கர் சிலர் வெண்ணையநல்லூர்சென்றதும் மீண்டுவாராமையுந்தெரிந்து அழைத்துவரும்படி பின்னுஞ்சிலமாணக்கரையனுப்ப, அவர்களுஞ்சென்று தரிசிக்கப்பெற்று அவ்வாறாயினர். பின்னுஞ்சிலர் சிலராக மாணக்கர்யாவரையும்னுப்பிவிட்டு அருணந்திசிவாசாரியர் தனித்தவராய் இஃதென்னை ஆச்சரியம் நமது அருளால் சிவப்புகிய களப்பாளன்பெற்ற ஒருசிறுவன் இன்னும் குதலைமொழி தானும் நிரம்பப்பெற்றிலான், இவன் என்னசாஸ்திரபரிசிலனமுடையானென்று, நம்மிடத்தே சாஸ்திரமுழுதுமுணர்ந்த மாணக்கர் யாவருஞ்சென்று மீண்டுவாராவழிபெற்றமைந்தனர், நன்றுநன்று இதுகலியின் பெருமையே யென்று பெருமிதங்கொண்டு, பின்நம்மாணக்கர் சிவசாஸ்திரமுற்றும்முணர்ந்தசீலர்களல்லவா. அச்சிறுவனிடத்தில் ஏதுந்தங்களுக்குவேண்டிய நன்மைப்பாடில்லாவிட்டால் அங்கிருப்பார்களா? நாம்நேரேபோய்த் தெரிந்து வருவோமென்பார், ஆனால் நமதுசிஷ்யன் புதல்வனாகிய இச்சிறுவனை நாம் வலியப்போய்நின்றுகாண்பது நம்பெருமைக்கு அடுத்ததல்லவேயென்பார். இவ்வாறு இருபாற்பட்டுவாதாடியமனம் திருவெண்ணையநல்லூர்க்குச்செல்லும்படி ஒருவாறு துணியப்பெற்று முன்னேநிகழ்ச்சிபோலப் பல்லக்குமுதலிய ராஜவரிசையோடு செல்லத் தொடங்குங்கால் ஏறியிருந்த சிவிகை கொம்புமுறிந்தது. புஸ்தகச்சகடம் அச்சொடிந்தது. பெருங்காற்றற்றிருடை சுருட்டியாதி சிதைந்தன. இவையெல்லாங்கண்டும் ஆகழ்வலத்தாற்றிரு வருஞ்செலுத்துதலால் தனித்துப்பாதுகைமேற்செல்வாராயினர். அவையுங் குமிழ்தெறித்தன. ஆதமா கருவிமுற்றுங்கழன்று பரிசுத்தமாய்த்தனித்தே சிவத்தோடு இரண்டறக்கலந்தின்புறுமென்று சிவசாஸ்திரங்கூறும் அதிரி

சியத்தைத் திரிசியமாகக் காட்டினாற்போல மேற்கூறிய சிவிகையாதியெல்லாப்பொருளுக்கின. பின்பாத்தாரியாகத்திருவெண்ணெய்நல்லூர்சென்று மெய்கண்டபாலகுருமணிவீற்றிருந்தருளுகின்ற திருமாளிகையின்புறத்தே வந்துவாழ்க்கொண்டு வின்றார்.

அப்படிநிற்குங்கால் வயசுமுதிர்ந்தபெரியோர்பலா சிவஞானபோதபுஸ்தகக்கையினராய் அதன் அரும்பொருண்முழுதுகேள்வியாலுண்டு அதுமயமாய்ப்பிறநோகுகின்றிச்சூழ்ந்திருப்ப, அப்பொருள்விரித்தருளுமெங்கண்ட குருமணிநுநாயகமாய்த்திருமுகம் பூமியைநோக்க வீற்றிருப்பதுகண்டார். நாம்உட்புகுந்தால் இச்சிறுவன்நமஸ்கோராசனந்தரதுபசரியான், இருககைவிட்டெழுவுமாட்டான்; இருந்தபடியோரஞ்சலிதானுஞ்செய்யான், நமது செயலால் நம்சிஷ்யபுத்திராயைஉரு இச்சிறுவனெதிரே நாம்வலியப்போய் நிற்பதுநம்பெருமைக்குட்ப்பதனது, ஆனால்இவனிடத்துள்ளநலந்தெரியவும் வேண்டுமென்றுபலவாறுயோசித்து, ஒருவாறுதுணிந்து, அயலில்லாக்காரிய நிமித்தம் அவ்விடத்துலாவாற்போலுலாவினர்; அச்சமயம்அம்மெய்கண்ட குருமணியால் ஆணவமலத்தியல்பெடுத்துணர்த்தப்படுகின்றதுதெரிந்தார்; இதுதான்நல்லசமயம் இச்சிறுவன்நமது ஒருசொல்லிலகப்பட்டுவிடுவானென்றுவந்தார், அச்செருகுகொடுசென்றார், ஆணவமலமென்பதுயாது அதனிலக்கணமென்னையென்று உரப்பியதொளியொடுநகேட்டார், அச்சொல் திருச்செவியிற்புகுதலும் அம்மெய்கண்டபாலகுருமணி, முன்போலப் பூமியைநோக்கியே சிறிதுநேரமிருந்து, பின்பு அவ்வருணந்திடைநிமிர்ந்துபார்த்துத் திருக்கைவிரலாற்சுட்டி இப்படியேஇருக்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிற்று. முன்புகருவிகன்முற்றுங்கழன்றும் சிறிதுசேஷித்திருந்தஆணவவலியுநீங்கப்பெற்றுஉடனேதன்சென்னி திருவடியிற்பொருந்தவிழுந்தார், எழுந்தார், பலமுறைபணிந்தார். எம்பெருமானே? எங்குருந்தார்? எந்தாயே? எம்மிறைவா? திருவடிக்கபசாரமிழைத்த தீவினையென யாதுசெய்கேன் புலநாயேன். ஏழையெற்கொருபற்றுமில்லாமைகண்டு இரங்கி எளியேனையுய்யக்கொண்டருளவெளிவந்து திருவருட்பொலிவுகாட்டிக்கொலுவீற்றிருந்தருளும் அருமையறியாதே, அந்தோ அடிக்கெதிர்வந்தும் அபசாரமிழைத்து அருநாகிற்கானானேனே இனியென்செய்கேன் என்செய்கேன் அண்ணலோ? “பொறுப்பரன்றேபெரியோர் சிறுநாய்கடம்பொய்யினையே” புழுத்தநாயினுங்கடைப்பட்ட அநிலாச்சிறியேன் அறியாது புரிந்த அபசாரம்பொறுத்தடிமைக்கொண்டருளதியோ அண்ணலோ அண்ணலோ வென்றவறி நமஸ்கரித்தபடியே திருவடியைப்பற்றிக்கொண்கிடந்தார். எண்ணெய்குறைந்து திரியுஞ்சருங்கிக்கெடுகின்றதீபம், அச்சமயம் சுடர்விட்டுமிகப்பிரகாசித்துக்கெடுவதுபோல், ஆணவமலவலிமுற்றுங்கெடுகின்றசமயம் தலையெடுப்போடு மேற்கண்டகேள்வியோட்டு, அககுருமணியின் பார்வைமாத்திரத்தே அம்மலவலிமுற்றுக்கெட்டிப்பெற்றுத்

திருவடிபைப்பற்றிக்கொண்டெழுது கிடந்துவருந்துகின்ற அச்சிஷ்யசிகா மணியைத், தமது அருமைத்திருக்கரத்தாற் றாககியெடுத்துத் திருவடி சூட்டி, அஸ்தமஸ்தக சய்யோகாதி சத்தியோ நிர்வாணஜீக்ஷாசமஸ்கராசிவத் துவாபிவியக்திப் பெரும்பேறுமுற்றமளித்துச் சிவஞானபோதமுபதேசி ஈது, இதற்குமுன்வந்து பேறுபெற்றிடையறாது சூழ்த்திருக்கும் நாற்பத் தெண்மருக்குமேலாய் முதன்மாணக்கராயிருக்கும் பெரும்பேறுங்கொடுத்தருளப்பெற்றுவாழ்ந்தார். அடியாருடன்கலந்து தலைமைபெற்று இடைய றாதுகுருநரிசனாதிசிவாதுபூகிப்பெருஞ்செல்வராய் வாழுகின்றஅவ்வருணந் திசிவாசாரியர், தமதுகுருமணியிடத்திற்கேட்டுணர்ந்தசிவஞானபோதத்தில் ஆழ்த்துவிந் துகிடக்கின்ற அரியதுண்பொருளெலாம் விளங்கச், சாஸ்திர ளுபமாய்ச் சிவஞானசித்தியாரென்றொரு தெருணூலும், தோத்திராருபமாய் இருபாவிருபல்தென்றொரு அருணூலும்பாடியருளி, அவ்விருதூல்களையும் தமதுகுருமணியின் ஸ்ரீபாதங்களிற் சமர்ப்பணஞ்செய்து, உடனுறையும் பெரும்பேற்றினுவப்புற்று வாழ்வாராயினர். பின்பு இவரிடத்தே மறை ஞானசம்பந்தசிவாசாரியரும் அவரிடத்தே உமாபதிசிவாசாரியரும் வந்த டைந்து இவர்பெற்ற பெரும்பேறுமுற்றும் பெற்றுவாழ்ந்தார்கள். நமது திருக்கலையபரம்பரைக் குருசந்ததிகளாய் வந்தபடியால் இந்நூலவரும் சந்தானகுரவரென்று லோகப்பிரசித்தியாய் வழங்கப்பெற்றார்கள். பின் உமாபதிசிவாசாரியர் வழிவந்தபரம்பரைக் குருசந்ததிகள் அநேகமுண்டு, விரிப்பிற் பெருகும் அமைக.

இஃதுணைப்பெருஞ்சிறப்புவாய்ந்தமெய்கண்டகுருமணிவந்தவதரிக்கும் பெருந்தவமுடைய அத்திருவெண்காட்டிற்கணிமையிலுள்ள திருக்கடலூ ரிலே, மார்க்கண்டமுனிவர்தேகார்தியம் சமீபித்ததென்று அதனச்சிவாநு ககிரகத்தால்மாற்றிக்கொள்ளக்கருதி, இடையறாது சிவலிங்கபூசனை செய் வாராயினர். எண்ணியபடியே அக்காலஎல்லையிலே தன்னைப்பிடிக்கநெருங் கிய எமனை, எம்பெருமான் அவ்விவிகதத்தினின்றும் வெளிவந்து உதைத் தருளித், தனக்கு நித்தியாயுள்தரப்பெற்று, முன்பு தன்மேல்நெருங்கியஎம னுடைய கோபாக்கினியினாலே தன்மேனி சற்றே கருமையுற்றிருப்பது நோக்கி, எம்பெருமானே இதனையும் மாற்றியருளுகவென்றுபிரார்த்திப்ப; அன்பனே காவிரிக்குத்தெற்கே மூன்றுயோசனையிலுள்ள சூதவனத்திலே மேற்றிசையிலே ஒர்தீர்த்தம் இருக்கிறது; அதிலேமூழ்கினால் உன்மேனியி லுள்ளகருமையும் போய்மேலும்திவ்யதேஜசம் உண்டாமாதலால் அத்தீர்த் தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து அத்தலத்திற்சயம்புவாயுள்ள அமுதவிங்கதரி சனாதிசெய்துகொண்டு அங்கேயேவசிப்பாயாக, இனியமன் எக்காலத்தும் உன்பக்கம்வரமாட்டான், அத்தீர்த்தம் உன்பேரால் லோகப்பிரசித்தியாய் விளங்குமென்று திருவாய்மலர்ந்து, அவ்விவிகதத்துள்ளேமறைந்தருளினார்,

உடனே மார்க்கண்டமுனிவர் பணிந்துவிடைபெற்றுச்சென்று, சூதவனத்தில் அத்தீர்த்தத்தில் ஒருமுறைமுழுக்கிமேலெழுந்தவனவிலே கருமைமுற்றும் நீங்கி மேனிமிகப்பிரகாசிக்கப்பெற்று, வந்துகோயிலுட்புகுந்து சங்கியடைந்து அமுதவிங்கதியருபந்தரிசிக்கப்பெற்றுப்பெருமகிழ்வற்ற அன்புபெருகமுன்புதின்று பலமுறைபணிந்துதிவ்வியவாக்கியங்களுந்தோத்திரஞ்செய்துநிற்ப, எம்பிரானெழுந்தருளி அன்பனே? நீகூறும் அருந்துதிகேட்கும்கிழந்தோம். நீவேண்டும்வரம்பாடுதென்றருள, மார்க்கண்டர்மேலும்பணிந்து எம்பெருமானே “சிவ” என்னும் இரண்டெழுத்தும் இஷ்டகாமியமுற்றாது கொடுத்தருளுஞ் சீவரத்தினமாமென்று வேதசிவாகமங்களுக்கும் உண்மை உணரார்சிவர்; அடியேங்கள் நின்றிருவடியன்றி எதையுஞ்சிறிதும் பொருளெனமதித்திலேம்; இதுநிச்சயம்; ஆயினும் ஒருகாற்புத்திபேதித்து அபசாரஞ்செய்திடினும், இவர் அறியாச்சிறியரென்றிரங்கிப் பொருத்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். அப்படியேஆகுக, அன்பனே? நீமுழ்கிய மேலுத்தீர்த்தம் உன்பேரால் விளங்குவதோடு, வந்துமூழ்குவோர் இஷ்டகாமியமுற்றும்பெறவழங்குவதாக. இன்னமும் நீவேண்டியதைக்கேளென்று ஆஞ்ஞாபித்தருள, எம்பெருமானே திருவடியில்வைத்த அன்புஎக்காலத்தும் அடியேங்கள் உள்ளத்தைவிட்டு நீங்காதிருக்கவேண்டும்; அன்றியும் என் பெயர்தீர்த்தத்தில் மூழ்குஞ்சீவரயாவரும் உய்யும்படி இப்பொழுதருளிய வரம் எக்காலத்தும் நிலைபெற்றிருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திப்ப, அப்படியே ஆகுகஎன்றருளி மேலுங்கூறுகின்றார். அன்பிற்பெரிய அருந்தவச்சிறுவ? உனக்கெனஒன்றைவேண்டாது உலகமுய்யவேண்டிப்பரோபகாரத்திலே கருத்து நடையனுகின்ற உன்பெருந்தன்மைநோக்கி மிகமகிழ்ந்தோம், இப்பரோபகாரமே எல்லாவற்றிலும்க்கியதருமம். எவ்வித உயிரகளுக்கும் மனவாக்குக்காயங்களுல் ஒருசிறிதும் இடருறாற்பாதுகாப்பது சீவன்முத்தரிலக்கணமென்று சிவசாஸ்திரங்கூறுமாதலால் இப்பரோபகாரமே பெரிதென்பதுசொல்லவும்வேண்டுமா, இதுவிளங்க ஒருகதைசொல்வோங்கேள்; முன்னொருகாலத்திலே, தேவப்பிரியன்என்றொருபிராமணனுக்கும்விஷ்ணுவுக்கும் நடந்தவாதத்திலே, தேவப்பிரியன் பரோபகாரமேமூக்கியதருமம். அதுசெய்பவரிடத்தே பாமசிவன் பேருவகைசெய்வதென்றுகூற, விஷ்ணுநன்றுநன்று எந்தவுலகில் யாவர் தன்காரியமன்றிப் பிறர்காரியஞ்செய்வார்; இருக்கட்டும், பாமசிவன் அவரிடத்தில்கிழ்ச்சிகொண்டு ஆவதென்னே? தனக்கல்லாதகாரியம் அறிவிலார்செய்வாரன்றிவேறில்லை. தேவர்முனிவர் முதலியயாருஞ்செய்யும் அருந்தவமெல்லாம் அவரவரன்மைகுறித்தன்றிவேறுண்டோ? என்றுகூறத்தேவப்பிரியன் நல்லது தாங்கள்முதலிய பெருந்தேவரெல்லாம்ஒடோடத்துரத்தியுடற்றியவிஷத்தைப்பாமசிவனுண்டதும் அவர் பொருட்டேயென்பீர்களோ? தாங்களதன்பின் அவராஞ்ஞாயின்படி கடல்கடைந்துதேவர்க்கமுதனித்ததும்தங்கள்பொருட்டென்பீர்களோ? அகன்றி

யர் இமயமலையிலே பரமசிவதிருக்கல்யாணமகோற்சவ திவ்யதரிசனத்தை யும்விட்டுப்பொதியமாமலையிற்போயிருந்து பூமியைச்சமன்செய்ததும் அவர் பொருட்டென்பீர்களோ? உபமன்னியபகவான் தங்கள் அம்வியாகியகிருஷ்ணருக்குத் திருவடிசூட்டிச் சிவதீக்ஷாசமஸ்காராதிசெய்தருளியதும் அவர் பொருட்டென்பீர்களோ? திருமுறைகண்டசோழர் மணுஜீதிகண்டசோழர் சிபிச்சக்கரவர்த்திமுதலிய அருட்பெருஞ்செல்வர் அருஞ்செயலெல்லாம் அவரவர் பொருட்டென்பீர்களோ? நன்று நன்று. இன்னும் தேவர்முனிவர்முதலியோர் அநேகர்செய்த பரோபகாரச்செயலெலாந்தெரிந்திலீர்களோ? ஆனால் இதுஎன்னுள்ளக்குறிப்பறியக்கூறியதாகவே நினைக்கின்றேன்; அதுஎப்படியாயினுமாகுத, பரோபகாரமே எல்லாவற்றினுமுகியதருமமென்பது எவ்வாற்றினும் நிச்சயமேயாகுமென்றான். அன்பனே? இனிப்பரோபகாரமேன்மையைவிடப்பானேன் என்றருளிஎம்பிரான் அமுதலிங்கத்துள் மறைந்தருளினார். மார்க்கண்டமுனிவர் தமக்கு அமுதலிங்கேசர் எளிவந்தருளிய அருமைபெருமையை நினைந்துருகி, அச்சயம்புழர்த்திக்கு மேற்றிசையிலே கோயிலுள்ளே தன்பேரால் ஒருசிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்துவழிபட்டு அத்தலத்தைவிட்டுநீங்காது வசித்துவருவாராயினொன்றருளிய திருநந்திதேவரைச் சனற்குமாரர்வணங்கிஎம்பெருமானே? அத்தியற்புத்த் திருவருள்விலாசத்துத்தமசரித்திரம்தங்கள் திருவாக்கினற்கேட்கப்பெற்றேன். பெரும்பாக்கியமுற்றேன். இதுவரையிலும் சூதவனேசர் அமுதலிங்கேசர் என்றருளிய நாமகாரணந்தெரிவித்ததுபோலமந்திரோசரென்றநாமகாரணமுந்தெரிவித்தருளுகவென்றுயிரார்த்திப்ப, நந்திதேவர் அன்பனே? அப்படியேசெய்வோம். இச்சரித்திரமுற்றும் அன்போடுபடிப்பவர் கேட்பவர் இச்சிப்பவர் சாதகஞ்செய்வோர் யாவரும், அளவிலாப்பெருஞ்செல்வங்களும் நன்மணப்பேறும் சற்புத்திரபாக்கியங்களும் ஆயுள்வீருத்தியுமுதலிய இகவாழ்வுமுதுப்புற்றுச்சற்குருவின் திருவருணைக்கமுற்று, முறையேசுத்தாத்துவைதசித்தாந்தவைப்பெருநெறிபற்றித் திருவடிகீழ்விவிரண்டநக்கலந்துவாரும் பரமுத்திப்பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள்.

மார்க்கண்டேயச்சருக்கம் முற்றிற்று.

12 இராமன் மந்திரோபதேசச் சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? நீ கேட்பபடி மந்திரேசநாமகாரணத்தை ராமசரித்திரத்தாற்றெரிவிக்கின்றோம் கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர்கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே, தன்னொடுபோர்செயலாற்றாது புறங்கொடுத்தோடிய அசுரர்களைத் துரத்திக்கொண்டுசென்றவிஷ்ணு, அவ்வசுரர்கள் பிறகு முனிவர் ஆச்சிரமத்திற்குசென்று, அவர்பத்தினி அபயங்கொடுக்க அடைக்கலம்புருந்துமறைந்திருப்பது தெரிந்துசென்று, தடுத்த அப்பத்தினி கொப்

பவதியென்றறிந்தும்பின்வரும் பெருங்கேட்டைச்சிறிதும்வினையாதுசக்கராயுத்தாற்கொன்று பின் அசுரர் யாவரையும்கொன்றுசென்றார். புறம்போயிருந்த பிருகுமுனிவர் அங்குவந்து உண்மைதெரிந்து இப்பெரும்பாதகஞ்செய்கவிஷ்ணு-அளவிலாப்பிறப்பெலாம் பிறந்துமலக்கடவென்னுசபித்தார். அதுதெரிந்துவிஷ்ணு இடையறாதுசிவலிங்கபூசனைசெய்துகொண்டேயிருந்து சிவாதுக்கிரகத்தால் அப்பிருகுமுனிவரேயிரங்கி அநேகமென்பதொழிந்து பத்துப்பிறப்பாயமைகவென்றஞ்ஞஞ்செய்யப்பெற்றுஇனிஎம்முயற்சிசெய்யினும் நம்மால் இதனைக்கடக்கமுடியாது; ஆனால்செயல்வகையால்நன்மையுள்ளேதீமையும் தீமையுள்ளேநன்மையும் விளையுமென்பது தெரியவந்தது. அதாவதுநாம் சாதுசனரக்ஷணர்த்தம் பாலிகளாகிய அசுரரைக்கொல்லத்தொடங்கியநன்மையுள்ளேசாபமாகியதீவினைகிடைத்தது. அததீவினைப்போகம் அனுபவிக்கச்செல்லும் பிறப்பிலே துஷ்டர்களாகிய ராவணாதி ராக்ஷதசம்மாரநன்மையாய்ப்பதாகத்தெரிகிறது; பெரியார்கோபம்முடிவில் நன்மையுந்தருமென்பதைப் பிருகுசாபத்தாற்கிடைத்த இப்பிறவியேவிளக்கியதென்றிவ்வாறுபலவுமையோசித்து,அயோத்திமாநகரிலேதசரதமகாராஜாசெய்துவந்த அளவிலாததானதர்ம தவவிரதயாகாதி புண்ணியப்பிரயோசனமே யுருவாய்வந்ததென்னப் புத்திரனாய்வந்து ராமநாமத்தரிக்கப்பெற்று, வசிஷ்டரிடத்தே கற்பனவெல்லாங்கற்றுப், பரதலக்ஷுமண சத்துருக்கரோடு பிதாமாதாக்கன்மகிழ்வுறவாமூராளிலே, விசுவாமித்திரர்வேண்டுகோளின்படி லக்ஷுமணனோடுசென்றுதாடகாவதஞ்செய்து, மிதுலேசென்று சீதாகல்யாணமுடித்து, மீண்டுஅயோத்திவந்து சின்னாடகிருந்து பின்பு, பிதாவாக்கிய பரிபாலனசிலனாய்க் காட்டிற்செல்லத் தொடங்குங்காற், பிரிவாற்றாது லக்ஷுமணனும் சீதையும் உடன்வரச்சென்று, அகஸ்தியமுனிவரைவணங்கி எம்பெருமானே? இப்பிரபஞ்சதுக்கசமுசாரசாகரங்கடத்தற்குரியஉபாயம் இதுவென்றருளீ, அடியேனை அவ்வுழியில்லிந்துத்தியருள வேண்டிமென்று பிரார்த்திப்ப, அகஸ்தியர் அன்பனே? நீயோ லோகரக்ஷகனாகின்றாய், உனக்குணர்த்தியருளேவோ அறிவுமுதிர்ந்த வசிஷ்டனாகின்றான். உன்மாதுவனோ அறிவாற்சிறந்த சனகனாகின்றான். சகலசாஸ்திரபாரங்குந்நான குரியனுடையவமிசத்தில் வந்தநீ அறியாதவிஷயம் யாதிருக்கின்றது உனக்கு உபதேசிப்பதில் நமக்குமிகுவிருப்பமுண்டென்று கூறுகின்றா.

ராகவ? சமுசாரசாகரங்கடந்து திருவருட்கரையேறிப்பேரின்பவாழ்வுபெறுதற்கு, வருணச்சிரமாதிகளிலே சிறிதுந்தவறாது உண்மைநெறியிஊறைத்துநிற்கும் ஞானசேலர்களாலேபூசித்தற்குரியநாயகன்,வேதசிவாகமாதிகளாலேவிச்சயிததுணர்ந்தாசனே அரிப்பிரமேந்திராதியாவராலும்கியானிக் கப்படுவோனென்றெடுத்தோதப்படுகின்ற உமாபதிஒருவனேயாம்;அவனுக்குப்பூசனையைக்காட்டிலுஞ்சிறந்ததொண்டுவேறில்லை;அகத்தும்புறத்தும்

வேதசிவாகமவிதிவழுவாது சிவபூசனைசெய்பவனெவனோ அவனே அப்பிர' பஞ்சதுக்கசமுசாராகாங்கடத்தற்குரியவன். அப்பூசனைக்கு இன்றியமையாத முக்கியங்கொண்டு. அது அதிரகசியமாயுள்ளது; வீணைமுழுதுநீக்குவது; பிரபஞ்சகாகரத்தினின்று மேலெடுப்பது; சிவசொருபமாயுள்ளது; பஞ்சபாதகநாசஞ்செய்வது; ஞானசாதனமாவது; சப்தகோடி மகாமந்திரங்கொல்லாவற்றிற்கும்நாயகமாயிருப்பது; மந்தியவேதமாகியஎசர்வேதமத்தியிலுள்ள ஸ்ரீருத்திரமத்தியிலே சீவரத்தினமாய்வினங்குவது; இத்தகைய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசிக்கின்றோம். ஆனால் அதற்குரியமுக்கியங்கொண்டுண்டு. அது விபூகிதாரணமே. செபம் தவம்முதலிய எச்செயலும் பூகிதாரணமின்றிச் செய்யின், அச்செயல்முழுதும் ஓரணுவும் பிரயோசனமாகா. இதுசருதிநிச்சயமென்றருளி, விரஜாக்கினியிலேவிதிப்படிவிளைத்த விபூதியை எடுத்துநீட்டினார். உடனே ராமன்நமஸ்கரித்தெழுந்து இருகையுமீ விரித்துவாங்கி விதிப்படி உரியமந்திரோக்ஷாரணத்தோடு உத்தானன திரிபுண்டரீமாயணிந்துநிப்ப, மேற்கூறியபடியே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரோபதேசஞ் செய்தருளினார். உடனேபரவசஞானந்தசாகத்தழுந்திப் பலமுறைபணிந்தெதிரின்று துதித்தனன். மேலும் அகஸ்தியர் அவ்விராமனுக்குச் சிவசகஸ்திரநாமரகசியார்த்தவைபவங்கள் விளங்க உபதேசித்துச், சிவதத்துவார்த்தங்கொல்லாமும் மனத்திலமைந்துகிடப்பத் தெளிவித்து, ஈசனெருவனே *தியேயன்; மற்றெவருந் ஐதியாதாக்கொன்று சுருதிகூறுகின்ற எதார்த்தசிவபரத்துவமகிமையைத், தெளிவாகவிரித்தோதுகின்ற சிவஜீதாசாஸ்திரோபதேசமுஞ்செய்து, ஒருசிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டையாதிசெய்து பூஜித்து, இதனை ஆயுள்வரை நியதியாப்பூசித்துவருவாயாகவென்று அவ்விராமன் கையிற்கொடுத்தருளினார். அதனையும்பெற்றுப் பெருமகிழ்வுற்றுப்பன்முறைபணிந்து துதித்து நீங்காவிடைபெற்றுச்சென்றனன்.

சென்றஸ்ரீராமன் கோதாவரிக்கரையடுத்தபஞ்சவடியிலே ஆன்மார்த்தசிவலிங்கபூஜை சிவஜீதாபாராயணஞ்செய்துகொண்டு சிலநாளிருந்து, இச்சித்துவந்த சூர்ப்பநகியைப்பங்கப்படுத்திக், காதாஷ்டனிகளைக்கொண்டு, மாரீசன்சகாயத்தாலிராவணன் சீதாதேவியைக் கவாந்துசெல்ல, அதனால் மிகுந்தசோகமுற்றுச், சுவரிவழிகாட்டச்சென்று அனுமனற்சுக்கிரீவனைண்பணக்கி, வாலியைக்கொண்டு அனுமனால் சீதாதேவி இலங்கையிலிருப்பது தெரிந்து, இலங்கைக்குச்செல்லக்கருதி இலக்குமணன் சுக்கிரீவன் அனுமன்வானரசைநியங்கனோடு தென்சமுத்திரசமீபஞ்சென்று, வேதாரணியமடைந்து வேதஜீர்த்தஸ்நானாதிநியதிமுடித்து, வேதாரணியேசனை வணங்கிப்பிரார்த்தித்து வெளிவந்தோரிடத்திருந்து, அனுமனதிவானரவீரர்தனை

*தியேயன்-தியானிக்கப்படுவான். ஐதியாதாக்கள்-தியானிப்பவர்கள்.

நோக்கி, இலங்கைக்குப்போகும்படி இக்கடலிலே ஒரு அணைசெய்யுங்களை
ன்று ஆஞ்ஞாபித்தான். ஆஞ்ஞையின்படி அவர்கள் அணைசெய்யுங்கால்
அண்டமுகட்டளவுயர்ந்த மரங்கள்மலைகளைப்பிடுங்கிக்கொண்டுவந்துபோடு
கிறவேகத்தால், அக்கடல்பிரளயவென்னம்போலப்பிரவகித்தது. அதுகண்டு
யாவரும் நடுங்கிக்கொயிலுட்புக்கார்கள். பிரவாகமும் கோபுரவாயிலாலுட்
புகுதல்கண்டு, நந்திதேவர் ஒருஉங்காரஞ்செய்தருள, அதனால் அக்கடல்
பிரவகித்தல்நீங்கி முன்போலிருந்தது. உடனே ஸ்ரீராமன் ஆரம்பித்தகாரி
யம் இடையூறுற்றதேயென்றுவிசனித்து, அங்குநின்று மேற்றிசை நாலு
யோசனை தூஞ்சென்று, இவ்விடத்திலாவதுசிதைவின்றி நிலைபெறுகவேன்
ரேரார் அணைசெய்விக்க, அதுவும், தடையின்றியுலாவிய பெருமீன்களுக்குத்
தடையாயிருந்தபடியால், அம்மீன்கள் வால்முதலியவறுப்புக்களாலடித்தும்
மோதியுஞ்சிதைக்கப்பெற்றது. அதனால் அவ்விடம் மீன்பூசலென்றுவிளங்கு
கின்றது. அவ்வணைகளிரண்டுஞ் சிதைந்துபோயினும், சற்குணவிசிஷ்டனா
கியஸ்ரீராமனாற்செய்விக்கப்பெற்றமையால், அவ்விரண்டிடமுங்கோடிதீர்த்
தமென்னும் பெயர்பெற்றுவிளங்குகின்றன. இவ்விரண்டில் முந்தியவேதா
ரணியகோடிதீர்த்தமகிமை அப்புராணத்தால் விளங்கப்பெறும். பிந்தியது
மணமேற்கோடிதீர்த்தமென்னு நாமப்பிரசிக்கியோடு, யாவரும் மிகமேல
தாய் மதித்துவந்துமூழ்கி இஷ்டகாமியங்களைல்லாம்பெற்று வாழும்படி
விளங்குகின்றது. இம்மணமேற்கோடியென்னுந் திவ்வியஸ்தலம் பாண்டிய
நாட்டின் எல்லையாயுள்ளது. இம்மட்டோ? உண்மைநாயன்மார் அறுபத்து
மூவருள்ளே குலச்சிறைநாயனார் திருவவதாரஞ்செய்யப்பெற்றது. அம்மகி
மையைநோக்கியே அங்கேஎழுந்தருளிய ஸ்ரீஞானசம்பந்தப் பெருவாழ்வு,
மங்கையர்க்கரசியார் நெடுமாறநாயனாரோடு நெடுநான்வீற்றிருந்தருளப்பெ
ற்றதென்றால், இதன்மகிமையையாவர்கூறவல்லார். அமைக. முன்போலவே
பின்செய்வித்த அணையுஞ்சிதைந்தமைகண்டு ஸ்ரீராமன் பெருங்கவிலைகொ
ண்டு, இனியாதுசெய்வோமென்று பலவாறுயோசித்து ஒன்றுந்தோன்றா
கிருந்தனன்.

அப்போது ஆகாசத்திலே வாராய் இராகுசுலேசனாகிய ராமனே! நீ
அகஸ்தியமுனிவனிடத்தேபெற்ற ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரஜபபூஜாதி சிவகைங்கரியங்
கரியங்களினாலே, குதவனேசர் மிகப்பிரீதியுற்றிருப்பதால், நீ அத்தலத்தை
யடைவாயாகில் உன்காரியமெல்லாங்கைக்கூடுமென்றெழுந்த திவ்யவாசகங்
கேட்டு, அளவிலாப்பெருமகிழ்வோடு கிட்டதற்கரிய திருவருள் நமக்குளளி
திற்கிடைத்ததே யென்றெழுமன்புமீதூர அவ்வனஞ்சென்று வருணதீர்த்த
த்திலே ஸ்நானாதி சிவரியமங்கன் முடித்துச்சென்று, கோயிலுட்புகுந்து
சந்திதியடைந்து அமுதலிங்கேச திவ்யரூபங்காணப்பெற்றான். பரவசமுற்
றான். சிவானந்தசாகரத்தமுந்தி ஒருவாமெழுந்து பலமுறைபணிந்துபூஜோ
பகாரணமின்றையக்கொண்டு விதிப்படி பூஜித்தெழுந்து, அஞ்சலியஸ்தனாய்

நின்றரியவாக்கியங்கனாற்றுகித்தான். எம்பெருமான் அமுதலிங்கத்தினின் றும்உருவங்கொண்டெழுந்தருளி அன்பனே! நீ அகஸ்தியனிடத்திற்பெற்ற பஞ்சாஷரமந்திரோபதேச சிவபூஜாதி சுத்தசம்மார்க்கமே ஒப்புயர்வில்லா தது; ஜனனசாகரங்கடத்தற்கின்றியமையாதது; இதனைச்சிறிதும் நழுவு விடாது உன்உள்ளத்திலமுந்த ஊன்றிக்கொள்வாயாக; சூரியனைமேகமறை த்தாற்போல இப்போது உன் அறிவைப் பத்தினிவியோகத்தால்வந்த துக் கம் மறைத்துமயக்குகின்றது; அதுநீக்குமுபாயங்கூறுதுங்கேன். இதற்குத் தென்றிசை எட்டியோசனை தூரத்திலுள்ள தேவிபட்டணத்திற்கென்று, அங்கே அனேகஞ்சத்திகள் சூழவீற்றிருக்கின்ற தூர்க்காதேவியைச், கட லிலே அணைநிலக்கவெண்டி பூஜிப்பாயாகில், அதற்குரிய ஆற்றலெல்லாந் தருவான். இடரின்றி அணைசெய்து அவ்வழியே இலங்கைசென்றிராவண வதஞ்செய்து, சீதையைமீட்டு இலக்குமணாகியரோடு அயோத்திசென்று நெடுநாள் அரசுசெய்திருந்து அளவிலாச் சிவதர்மங்கனோடு ஆண்மார்த்த சிவலிங்கபூஜாதிகளும் வருவறச்செய்துவந்து, முடிவில் நம்பதம் பெறுவா யாகவென்றித்தியாதி மந்திரோபதேசஞ் செய்தருளி, அமுதலிங்கத்திலு மறைந்தருளினார்.

உடனேஸ்ரீராமன் துக்கமெல்லாம் அப்பொழுதே நீங்கினவனாக ஆன ன்தசாகரத்தமுந்தி, மேலும்பன்முறைபணிந்து மேல்பக்கஞ்சென்று மார்க் கண்டலிங்கத்தின்வடபக்கத்தொரு சிவலிங்கப்பிரதிட்டைசெய்துபூஜித்தா மீட்டும் அமுதலிங்கேசரைப்பணிந்து நீங்காவிடைபெற்றுப் புறத்தேவந்து தேவிபட்டணஞ்செல்லுங்கருத்தறையிருந்தான். முன்னரே இலக்குமணன் சுக்கிரீவன் சாம்புவான் முதலியோர் அங்கங்கே ஒவ்வொரு சிவலிங்கபூசனை செய்தருள்பெற்றுவந்து உடன்கூழ்ந்தார்கள். அவர்களுள்ளே இலக்கும ணன்பூஜித்த சிவஸ்தலம் தம்பிக்குரல்லவன்கோட்டையென்று வழங்கப் பெறுகின்றது. சுக்கிரீவன் பூஜித்த சிவலிங்கப்பெருமான் திருமேனியழக ரென்று அவனால் நாமங்கூறப்பெற்று, வடிவழகியன்னையோடு முத்துப் பேட்டையென்னும் திவ்யஸ்தலத்தில்வினங்குகின்றனர். சாம்புவன்பூஜித்த ஸ்தலம் சாம்புவனோட்டையென்று வழங்கப்பெறுகின்றது. இப்படியே ஒவ் வொருவரும் பூஜித்தன பலவுள்ளன, இவைநிற்க. இலக்குமணாகியரோடு ஸ்ரீராமன் தேவிபட்டணஞ்சென்று தூர்க்காபூஜையால் ஆற்றன்முற்றும் பெற்று, அணைசெய்துசென்று ராவணதிவதஞ்செய்துசீதையைமீட்டுவந்து ராவணப்பிரம்ஹத்தி ராமேசுரத்தில் ராமலிங்கபூஜையால் நீங்கப்பெற்று, வீரஹத்திவேதாரணியத்தில் விக்ரீனேசரபூசனையால் நீங்கப்பெற்று, கும் பகர்னகத்தி திருவானைக்காலிலே ஜம்புகேசரபூசனையால் லிலகப்பெற்றுத் திருவருள்பெற்று அயோத்திசென்று, அகஸ்தியருருபாதசிரபூஷணஞ்சுச், சிவார்ச்சனாதி சிவதர்மங்கன்விளங்க அரசுசெய்திருந்தான். அவ்விராமனுக்கு

மந்திரோபதேசஞ் செய்தமையால் மந்திரோசர் என்னும் நாமம் வழங்கப் பெற்றது. சீதையை மீட்பதற்குப் பாயம்யாதென்று எம்பிரானருளை வேண்டி உசாவினபடியால், அச்சூதவனம் திருவுசாத் தானமென்னும் திவ்யநாமம் பெற்றதென்றருளிய திருநந்திதேவரை, மீட்டும்சனற்குமாரமுனிவர் வணங்கி எம்பெருமானே! மேலுயிச்சூதவனோசர் மகிமாசரித்திரம் கேட்பதி லேயே ஆகைமேலிடுகின்றதென்றுவேண்ட நந்திதேவர் கூறுகின்றார்.

அன்பனே! முன் விஸ்வமித்திரமுனிவன், சிதம்பரநகர நெரிசன விருப்புடையனாய் நெடுங்காலந்தவஞ்செய்துவாச், சிற்சபேசன் எதிர்வந்தருளி முனிவனே! இத்தலத்திலேநமது ஆனந்தநகரம் பதஞ்சலிவியாக் கிரபாதர்க்கன்றிவேறு நடப்பதில்லையாதலால், நீ சூதவனஞ்செல்லுகஅற்கு உன்விருப்பத்தை முடிப்போமென்றருள, உடனேவணங்கிவிடைபெற்றுச் சென்று சூதவனம்வந்து, சிவதீர்த்தந்நாளுநிரியதிகன்முடித்துக் கோயில் புருந்து அமுதவிவ்வேசதரிசனங்கிடைக்கப்பெற்றுப்பெருமகிழ்வுற்று, அச்சநிதியிலே வடக்குநோக்கி நடனதரிசனம்வேண்டித்துசெய்துகொண்டிருப்ப, அவனெதிரே நடேசப்பெருமான் ஆனந்ததாண்டவஞ்செய்தருளக் கண்டு, பேரின்பசாகரத்தமுந்தி ஒருவாறெழுந்து பலமுறைபணிந்து அளவிலாத்துதிகன்செய்து, அப்படியேகாலந்தோறும் நடனதரிசனஞ்செய்துகொண்டு அத்தலத்திலேயே நெடுநான் வசித்திருந்து பின் வேதாரணியஞ் சென்றான். சூரியன் முதலான ஒன்பதுகிரகங்களும் ஒரு காலத்திலே இங்குவந்து தவஞ்செய்திருந்து தாங்கள் எண்ணியகாரியமெல்லாங் கைகூடப்பெற்று வாழ்ந்தார்கள்.

அன்பனே! வேறொன்றுசொல்வோங்கேள்: விஷ்ணு, தான்வேதாதிசாஸ்திரமுற்றுணர்ந்தும் பற்பலர்க்குப்போதிக்குங் குருவாயிருந்தும் ஊழ்வலியினாலே, விக்கினேசரபூஜனைசெய்யாமற் கடல்கடைந்தமையால் விஷமெழுந்துதாரத்த, அப்பொழுது தேவகூட்டமுற்றுமோடவும், தன் தலைமை நோக்கிச்சிறிதுநேரம்நின்று வெப்பந்தாக்கப்பெற்று மேனிகருகிவருங்குப்பயந்து, அதிவேகமாய் முன்னேடிய தேவரொவர்க்குமுன்னேடிப், பற்பல இடமெலாமுலைந்து திருவருள்கைகூட்ட இத்தலத்துவந்து கோயிலுட்புருந்தோலமிட்டலரிட, அமுதநாயகன் வைரவரை அனுப்ப, அவர்தெற்குக் கோபுரவாயிலால் வெளிவந்து மேற்றிசைநோக்கிப்போய், அவ்விஷம்ஐந்து குரோசத்துக்கு அப்பால்வருவதுதெரிந்து. அந்நிமிஷமே அவ்விடத்திற் போய்த்தமது திருக்காரீட்டிக்கவர்ந்தனர். அப்பொழுதேமந்திரோசரும் அவ்விடத்துவந்தருள, அதனை அவர் திருக்கார்த்துக்கொடுத்தனர், உடனே அந்த விஷத்தைப்பாணஞ்செய்தருளி அந்த இடத்திலும் அம்மந்திரோசர், நீலகண்டேசரென்னும் நாமத்தோடு நித்தியசாந்நித்தியராய் வீற்றிருந்தருளுவாராயினர், விஷத்தைக்கவர்ந்துகொடுத்த அவ்வராவரும் அத்தலத்திலே தென்

முதமாகவீற்றிருந்தருள்கின்றார். அத்தலத்தையடைந்து வழிபாடுசெய்து இஷ்டகாமியங்கள் பெற்றுவாழ்ந்தோர் அனேகர். அத்தலம் “தாமரங்கோட்டை”யென்னும்பெயரால் வழங்கப்பெறுகின்றது. பிங்குதவனேசர் ஓலமிட்டலறிய தேவர் யாவர்க்கும் அருள்புரிந்து, அவருள்ளே தலைவராய் விஷ்ணுவைநோக்கி இனி விக்கினேசரபூசனைபுரிந்து கடல்கடையுங்கள் அமுதங்கிடைக்குமென்றருள, அப்படியே செய்யும்படி விஷ்ணு முதலியோர் மேலும் வணங்கி விடைபெற்றுச்சென்றனர்.

குருகுலத்தரசனெருவன் இத்தலம் புகுந்து மந்திரோசனைப்பூசித்துத் தேவஸ்திரீயாகிய ஊர்வசி தனக்குமணவியாகப்பெற்றின்புற்றுவாழ்ந்தான். இந்நிராணி இத்தலத்துக்குவந்து மந்திரோசபூசனைப்பேற்றால் துஷ்டனாகிய நகுடனுக்கு ஆபத்தைவிளைத்துப், பிரிவுற்ற இந்நிரான் தன்னையேநீங்காது மருவப்பெற்று வாழ்ந்தான். இந்நிரான் மந்திரோசரணுக்கிரகத்தால் விருத்திராகிய பகைவனைக் கொல்லப்பெற்று வாழ்ந்தான். ஆஸ்வினிதேவரிருவர் மந்திரோசபூசனையால் மற்றைத்தேவர்களோடு தங்களுக்கு அவிப்பாகங்கிடைக்கப்பெற்றுவாழ்ந்தார்கள். இப்படியேஇத்தலம்புகுந்தருள்பெற்றோர் அளவிலாதோர்; முற்றுக்கூறுவது யார்க்கும் அசாத்தியமேயென்றருளிய நந்திதேவரை மேலும் சனற்குமாரர் வணங்கி, மந்திரோசாஞ்ஞை சிரமேற் கொண்டு சென்றவிஷ்ணு முதலியோர் செயல்யாது கூறியருளுகவென்று வேண்டினார். இச்சரித்திரமுழுதும் அன்பொடு படிப்பவர், கேட்போர், சத்துருக்கள் விஷங்கன் முதலிய எவ்வெவற்றாலும்வரும் பெருந்துக்க மெலாம் எளிதினீங்கப்பெற்று, நன்மனைமக்கட்பேறு முதலிய இகவாழ்வு முற்றும்பெற்றுவாழ்ந்து தேகார்த்ததிலேபாழுத்தியும்பெறுவார்கள்.

இராமன் மந்திரோபதேசச்சருக்கம் முற்றிற்று.

அமுதநிவேதனச்சருக்கம்.

சுரு நே! நீகேட்டவாறு அவ்விஷ்ணு அமுதநிவேதனஞ்செய்து சமைகேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். அமுதலிங்கேசர் திருவருள்பெற்றுச்சென்ற விஷ்ணு, வழிபடுவார்க்குச் சர்வவிக்கினங்களும் நீக்கியருளாவல்ல சர்வசக்திமானாகிய பிரணவாகார பிரணவார்த்தசொருப பரம்பொருளாயுள்ள ஸ்ரீ விக்கினராஜப்பெருமானை முன்பு அபராதகூமை வேண்டிநின்று, சமஸ்தபூஜோபகரணங்களுங்கொண்டு விதிப்படியுஜித்து, இனியேனும் இடரின்றி அமுதங்கிடைக்கும்படி அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து, அளவிலாத்துதிகள்செய்து திருவருள்பெற்றுச் சென்று, முன்போலத்தேவர் அசுரரென்னும் இருதிறத்தார்பாற்கடல்கடைவித்து, அமிர்தமெழப்பெற்றுச் சொர்ணகடங்களினிறைத்து அதனை எமக்குப்பகிர்ந்துதருகவென்றுசூழ்ந்ததேவாசுரர்களைநோக்கி, இவ்வுமுதம்

மந்திரோசர் திருவருளாற்கிடைத்தமையால் அப்பெருமானுக்குநிவேதனஞ் செய்து நாம் அச்சிவப்பிரசாதங்கொன்னலே முறையாகுமென்று சூதவனஞ் சென்று, மார்க்கண்டதீர்த்தத்திலே ஸ்ரானஞ்செய்து விபூதிருத்திராக்ஷ தாராணதி வியதிகன்முடித்து, அமிர்தகடங்கனோடு கோயிலுட்புகுந்து அமுதலிங்கசர்நிதியடைந்து பலமுறைபணிந்து, சமஸ்தபூஜாத்திராவியங்கொண்டு அன்பொடுபூஜித்து, அமுதகடமெலாமெதிர்வைத்து எம்பெருமானே திருவருளாற்கிடைப்பித்தருளிய இவ்வமுதை அமுதுகொண்டருளுகவென்று பிரார்த்தித்து, அளவிலாத்துதிகன்செய்து பூசனைமுடித்துச் சண்டேசுரபாகமும் நிவேதித்து, மேலும் அமுதலிங்கசர்நிதியடைந்து பணிந்து விடைபெற்றுச்சென்று, அசுராவஞ்சித்து அமுதமுழுதும் இர்திராதிதேவர்யாவர்க்குக்கொடுத்துவிட்டுப் பார்த்தலடைந்து ஆதிசேடனுக்குமுன் விஷந்தர்த்தச்சூதவனஞ்சென்றதும், சூதவனேசர் அதனை யுண்டருளியதும், பின்னுங்கடல்கடைந்து அமுதங்கொள்ளுதற்குபாயம் தெரிவித்தருளியதும், அப்படியேகடைந்து அமுதமெழப்பெற்றதும், அதனை அமுதலிங்கேசர்க்கு நிவேதித்துப் பிரசாதங்கொண்டு தேவர்க்களித்ததுமாகிய சூதவனேசர்திருவருட்பெருமையெல்லாவற்றையும் விரித்துரைத்தனன். கேட்ட ஆதிசேடன், தன் உள்ளந்தழுந்திக்கிடந்த பேரன்புகொழுந்தோடிப்படர்ந்து மேலெழுந்துசென்று சூதவனேசர்திருவடிக்கொளுகொம்புற்றியிறுசச்சூழ்ந்து கொள்ள, அன்புரையாடி எம்பெருமான் சூதவனேசன் திவ்யதெரிசனம் எளியேனுக்கு இன்னும் என்றுகிட்டுமோவென்னுங்கருத்தேமேற்கொண்டு அமர்த்திருத்தனன். இச்சரித்திரம் அன்பொடு படிப்பவர் கேட்பவர் இகபோகமுற்றும் பெற்றுவாழ்த்து பின்பரமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

அமுதநிவேதனச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

இந்திரன்றிருவிழாச்சுருக்கம்.

சனற்குமாரனே! இந்திரன் இச்சூதவனம்வந்து திருவிழாச்செய்தமை கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர்கூறுகின்றார். முன் ஆதிசேடன் சூதவனத்திலே, ராஜகுடாமணியென்னும் சோழனாற்செய்வித்தசைத்திரோற்சவவிஸ்தாரவைபவமுற்றும் இந்திரன்கேள்வியுற்று, அதனைத் தான்செய்யக்கருதி வாயுதேவனைநோக்கி, நீ சூதவனஞ்சென்றுநாஞ்செய்யக்கருதுகின்றதிருவிழாவுக்குரிய அலங்காராதிவகையெல்லாஞ்சிறிதுங்குறைவின்றிச்செய்வாயென்றேவினான். அப்படியேவாயுசெல்லும்போது தேவகம்மியனுக்கு ஆஞ்ஞாபிக்க, அவன் சூதவனஞ்சென்று மார்க்கண்டதீர்த்தஸ்ரானதிவியதிமுடித்து, அமுதலிங்கதெரிசனம்பெற்றுப் பாவசமுற்றுப் பன்முறைபணிந்துதுதித்துத், தானேமுன்செய்த அக்கோயின்முழுதும்பார்த்துவந்துபின்னைகளுக்கு இயற்கையமுக எவ்வளவிற்குத்தாலும், செயற்கையமுகசெய்வதிலும்

பிதாமாதாக்களுக்கு ஆசையிருவதுபோல, இயல்பாகவே அலங்காரவகையெலாநிறைந்த அத்திருக்கோயிற்கு மேலும் அநேக அலங்காரங்கள் செய்து வருகின்றான்.

முதற்கோபுரவாயில் நந்திமண்டபத்தின்வடதிசை வசந்தமண்டபமத்தியிலே, சொர்னரத்தினமயமான வேதிகையொன்றெடுத்து, அதன்மேல் வயிரரத்தினத்துணிந்து, மேற்பவனக்குடஞ்சார்ந்த இந்திரரீலப்போதிகைசேர்த்து, மேல்முத்திழைத்தவிட்டங்கன்கோத்து, மேனிலம் மூன்றாக மாணிக்கக்கொடுங்கைகள் நிரைத்து, மேற்சொர்னரத்தின ஸ்தூபிகளமைத்து, மேலும் உரிய அங்கமெலாஞ்செறித்துச், சிற்பநூற்பொருளெலாம் விளங்க ஒரு விமானஞ்செய்து, மத்தியிலே திவ்யரத்தினசிங்காசனங்கற்பித்து, அவ்வேதிகையுரத்துக்குச் சொர்னரத்தினங்களாற்படிசைமைத்து ஜலதாரையொன்றமைத்த திருமதி லெடுத்து, அவ்யுதியே வேதிகைசூழநீர் நிறைத்து, உரிய நறுமலர்பாரப்பி, இப்படியே இனி மந்திரோசர் உற்சவங்கொண்டு வீற்றிருந்தருளும்போது செய்யத்தக்கதென்றுயாவர்க்கும்விளங்கக்காட்டி, மதில்முதலிய இடமெலாம் சிவபரத்துவவினக்கமான சித்திரரூபங்கண்ணிரைத்து, அவ்வசந்தமண்டபத்தைச்சூழ அதிசீதன பரிமாசுகந்தங்கள் அஷ்டதிக்குகளினுங்கமழத்தக்க புஷ்பபலாதிகணிறையு மினமரச்சோலையுண்டாக்கி, அபிமுகமாகிய தெற்குவாயிலினேரே சொர்னரத்தினமயமானமேற்கட்டிரத்தினமாலொபொன்னரிமாலுஷ்பமாலுமுதலியவெல்லாம்செறியநடைப்பந்தர்நீசச்செய்து, மரகதத்தாலிலைகளுந்தண்டும்வைத்துப்பலமணிகளாலும்பொன்னாலும்சூலைகன்செய்துபவனத்தாற்பூவமைத்துள்ள அநேகம் வாழைகளும், இப்படியேசொர்னரத்தினங்களால் ஏற்பச்செய்துள்ளகமுதகரும்புமுதலியவைகளும், அப்பந்தரிலேவரிசையாகநிறுத்தினான். நிலங்கனெல்லாம் பளிங்குக்கற்படுத்து ஒப்பஞ்செய்தான். எல்லா இடங்களிலுந்திவ்யரத்தினங்களே தீபங்களாகநிரைத்தான். மணமிகுந்த சந்தனத்தோடு மிக்குயர்ந்தவாசனாதிரவியமெல்லாஞ் சேர்த்துக்கரைத்து எங்கும் மெழுகுவித்து மேற்பன்னீர்தெளிப்பித்தான். திவ்யவாசனை திசையெலாம் வானெலாம் சென்றுலாவும் நறுமபுகைகமழச்செய்தான். சிறிது லார்த்த அவ்விடமெலாம் வாசனையெலாஞ்சேர்ந்த பொற்பொடியாதிகளாற்றிவ்வியாலங்காரமானகோலங்கனெல்லாஞ்செய்வித்தான். சொர்னரும்பங்களிலே நீர்நிறைத்துச்சொர்னரத்தினவகையாற்றேற்காய் மாலிலுதர்ப்பை மாலுமுதலிய அலங்கரித்து அங்கங்கே பூரணகும்பங்களைவரிசையாக வைத்தான். மேலும்எண்ணிஎண்ணி அளவிலா அலங்காரவகையெலாஞ்செய்தான்.

இப்படியே மந்திரோசர் பெரியநாயகிகோயிலிரண்டிலும் அலங்கரித்துத் திருவீதிமுழுதுந்திருத்தஞ்செய்து, வெண்மணல்பரப்பினதுபோல மிகச் சிறியமுத்துப்பொடிகள்பாப்பி வாழை கமுதகரும்புதோணம்பூம்பந்தர்

புஷ்பமாலை பொன்னரிமாலை ரத்னினமாலைகள் கோலங்கள் பூண்கும்பங்கள் தூபதிபாதிகளால் அலங்காரவகைமுழுதுஞ் செய்துமுடித்துத் தேவகம்மியன் வாயுவுக்குந்தெரிவிப்ப, அவன் இந்நிரனுக்குத்தெரிவிப்ப, உடனே இந்நிரன் அன்புமீதூரஅருள்வழிச்சென்று தேவகூட்டத்தோடு சூதவனம் வந்து, கோயிலுட்புகுந்து அமுதலிங்க திவ்யதெரிசனங்கிடைக்கப்பெற்று ஆனந்தசாகரத்தழர்நிழல்துபலமுறைபணிந்துதுதித்துஎம்பெருமானே! ஏழைநாயேன் தேவரீருக்குச் சைத்திரோற்சவஞ்செய்துய்வழிபெற விரும்பித்திருச்சந்நிதியடைந்தேன். நன்மையொன்றடைத்தற்கிடையுறுபலவுண்டாமென்றுநன்மைநிறைந்தபெரியாரும் அஞ்சுவராயின், ஒருநன்மையுமில்லாதவழையேற்றுச்சொல்லவும்வேண்டுமா? எவ்விடர்வரினும்அவ்வனைத்தும் நீக்கிஇத்திருத்தொண்டு விதிப்படிமுற்றுப்பெறச்செய்தருளுக, என்றுகூறி செய்வதுதவிர்வதுசிறிதுந்தெரியாத அறிவிலியாதலால்எளியேன்ஒருவாறு அறியாது அபசாரஞ்செய்திடினும் அனைத்தும்பொறுத்தருளிஅதுக்கிரகித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, வெளிவந்து ஸ்ரீ நந்திதேவரை வணங்கித்துதித்து, உற்சவாடத்துதற்குரிய ஆஞ்ஞானவேண்டிப்பெற்றுக்கொண்டு, புறம்போந்துதனக்குரிய ஓர்வசதியில் வந்திருந்தனன்.

வந்திருந்த இந்நிரன் தேவர்களையழைத்துஉபசாரங்கூறி அவருள்ளே ஒவ்வொருவராரோக்கிக் கூறுகின்றான். குபேரனே! நீ சொர்னரத்தின தெகூணதிவகையெல்லாம் கொடுத்துவருக. அக்கினிதேவனே! நீ அன்னாதிசகல பதார்த்தங்களும்பாக்குச்செய்துவருக. வாயுதேவனே! நீ திருவீதிமுதலிய இடமெல்லாம் கண்ணாடிபோற்பிரகாசிக்கும்படி திருவலகுப்பணி செய்துவருக. வருணனே! நீ அவ்விடமெல்லாம் பரிசுத்தநீர்ப்பனிநீர்தெளித்தல்சந்தனாகியால்மெழுகுதல்முதலியசெய்துவருக. நிருதினே! நீ பூதவேதாந பிசாசாதிகளால் ஒருசிறிதும்இடர்வாராமற் காவல்செய்துவருக. யமனே! நீ திருவீதிமுதலிய இடங்களிலே சனநெருக்கத்தைவிலக்கி இதஞ்செய்துவருக. ஈசானதேவனே! நீ எம்பெருமான் திருச்சந்நிதியிலே பொற்கோல் பிடித்துலாவி நெருக்கொதுக்குந்திருப்பணி மேற்கொள்ளு. என்றிவை போல மற்றையோர்க்கும் அவரவர் தகுதிக்குரிய திருப்பணிகள் பொறுப்பித்தான். பின்புதன் ஆசானாகிய வியாமுகருவால் உற்சவாரம்பாதி சுப முகூர்த்தநிச்சயித்து, எல்லா இடங்களுக்குத் திருமுகமனுப்பினான். அம்மகோற்சவத்திருமுகங்கிடைக்கப்பெற்ற தேவர்மானுடர்யாவரும், அதனைச் சிரமேற்கொண்டு கண்ணிலொற்றிப்பீடத்திலவைத்துப்பூஜித்துப்போன்பு செலுத்தப் பெருமகிழ்ச்சியோடு சூதவனத்துக்கு வருகின்றார்கள். வரவா உபசரித்து அவரவர் மாபுமுதலியதருதிக்குரியஇடங்காட்டிஅங்கங்கேவசிக்கச்செய்தான். மேலும் ஆகவேண்டியவெல்லாம் நன்காராய்ந்து அவை முழுதும் நிரம்பச்செய்தான். சித்தினாமாசம் சுக்கிலபக்ஷம் பஞ்சமிதிதி

மிருகசிரிடகஷத்திராதினத்திலே, வியாழகுருசொல்லிய சுபமுகூர்த்தமாகிய அருணோதயகாலஜெயமுகூர்த்தம் சமீபிப்பதுதெரிந்தான்; உடனே அவ் வந்திரன் சிவத்துவிஜர்யாவரையும்பணிந்து இம்மகோற்சவஞ்செய்ய நான் விரும்பினேனாயினும், முழுதும் உங்கன்செயலேயன்றி எனக்கொரு சுதந் திரமூமில்லை ஆதலால்இகனைவகித்துநடத்தியருளுகவென்று நான்வேண்டு வது மிகையன்றோவென்று, உபசரித்தான்.

சிவத்துவிஜர் யாவரும், அதனையே ராஜானுஞ்ஞாயக்கொண்டு இந்தி ராளுக்குஉபசாரங்கூறி, அதன்மேற் பிராமணனுஞ் தேவானுஞ் கிர்விக் னசமாப்தியின்பொருட்டி விக்கினேசரபூசனைசெய்து அருள்பெற்றுத், தண பூஜை புண்ணியாகவாசனாதி வாஸ்துசார்தி மிருத்சங்கிரகணம் அங்குராஃப் பணம் ரக்ஷாபந்தனம் ரிஷபசித்திராபடபூசனை துவசாதிவாசனம் பேரிதா டனம் திக்பந்தனம் கிராமதேவதாஃச்சுனாகியெல்லாம் வரிசையாகச்செய்து பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, சோமாஸ்கந்தரைத் துவசமண்டபத்துக்கு உரிய வரிசைகளோடெழுந்தருளிவாச்செய்து, அவரெதிரோ 'முன்பூஜித்திருக்கிற ரிஷபச்சித்திராபடத்தை விதிப்படி துஜஸ்தம்பத்துச்சியிலேற்றுவதலாகிய கொடியேற்றஞ்செய்தார்கள். அம்முறையே மற்ற அஷ்டதுஜங்களிலும் ரிஷபச்சித்திராபடமேற்றுவதலாகிய எட்டுக்கொடியேற்றமுஞ்செய்து, பின் யாகசாலைபுகுந்து அதன்மத்தியிலே சர்வாலங்காரமும்மைந்ததிவ்வியரத்தின மயவேதிகையிலே, பரிவாரசகிதயாகேசகடஸ்தாபனாதிநவகுண்டங்களிலும் அக்கினிஸ்தாபனாதிசெய்து, ஆகுதிநடந்துகொண்டிருக்கச் சோமாஸ்கந்த ருக்கு விசேடபூசனைசெய்து அலங்கரிக்கப்பெற்ற ஆந்தோளியிரண்டில் அம்பிகையோடெழுந்தருளி, விநாயக சுப்பிரமணிய சண்டேச சகிதம் கோயில்வலமாகவந்து அவ்யாகசாலை எதிரேகின்றருளச்செய்து, முந்தியே மற்றையகுண்டமெட்டும் அக்கினிகாரியசமாப்தியாகித் தன்னிலொடுங்கப் பெற்றபிரதானகுண்டத்திலே பூரணாகுதிசெய்து, மேற்குமுகமாக அவ்வே திகைமீதுள்ள குப்பபூசனையும் கிழக்குமுகமாக கின்றருளுகின்ற சோமாஸ் கந்தவிப்பபூசனையும் ஏககாலத்திலே நேரே மகாதீபாதி சோடசோபசாரங் களோடு செய்தார்கள். இந்தப்பிரகாரம் இச்சிவத்துவிஜர்கள் ஸ்தம்பலிம்ப கும்பமென்னுமன்றினும் விதிப்படிசெய்த பூசனைகொண்டருளி எம்பெரு மான் ஸ்ரீசோமால்சந்தர் அம்பிகாவிநாயகசுப்பிரமணியசண்டேச சகிதராய் அங்குகின்றும் திருவீதியிலே பவனிவந்தருளுவாராயினார்.

அநேகருரியசந்திரர்கன்போல அனவிலாதகுடைகள்நிழல்செய்துவரச் சாமரை விசிறி ஆலவட்டம் சுருட்டியாதி வரிசைகளிருபக்கத்துகெருங்கி லாக், கருடக்கொடி அன்னக்கொடியாதி கொடிக்கூட்டங்கன்பணிந்துருழ அனைக்கெல்லாம் அரசாகிய ரிஷபக்கொடி நடுநாயகமாய் முன்செல்லத்,

தேவஸ்திரீகன் பாதசாஸ்திரவிகற்பமெலாம்விளங்கத் திருமுன்னேடனஞ் செய்துவர, இருபக்கத்தும் எசர்வேதமும் பின்பக்கத்து மற்றவேதங்களும் முன்பக்கத்தே செந்தமிழ்வேதமாகிய தேவாரதிருவாசனாதி திருவருட்பாக்களும் முழங்குவரப், பதினெட்டுவகை வாத்தியகோஷமும் பெருகிவர, வந்தியர் மாகதர் சூதரென்னும் மூவகையாரும் மங்கனம்வீரம்கீர்த்தியென்னும் மூன்றும் முறையே எடுத்துப்பாடிவரத், திருத்தொண்டர் திருமேனி திருவெண்ணீற்றொளி திருவருள்வெள்ளந் திருவருக்கொண்டுசெல்லுதல்போற் செறிந்துபரந்துவர, அத்திருத்தொண்டர் திருவாய்வின்றும் ஹாஹர மகாதேவ சங்கர உமாநாத நீலகண்டாதி சிவநாமகோஷம் நிறைந்துவரக், கற்பனகற்று உள்ளந்தெளிந்து உண்மையுணர்ந்த உத்தமசத்துவகுணவிசிஷ்டர்கள் சிவசாஸ்திர சிவபரத்துவப்பிரசங்காமிர்தமழைபொழிந்துவர, தேவஸ்திரீகன் சாமரம் பூரணகும்பம் கண்ணாடி அங்குசம் முரசம் தீபம் ரிஷபக்கொடி இரட்டைக்கயல்மீன்களாகிய அஷ்டமங்கலங்களேந்திவரப், பலயானைகள் உரிய அலங்காரத்தோடு முன்செலம், குதிரைகளும் அப்படியே பற்பலநடனஞ்செய்துவரக், காளம்சின்னம்தாரைமுதலியன அமுதநாதன் வந்தான் சூதவனேசன்வந்தான் மந்திரேசன்வந்தான்என்பனமுதலிய திவ்யிய நாமங்களெடுத்தோதிவர, இவைபோலின்னும் அளவிலாவைபவங்க னெல்லாம் பெருகிவர, எம்பெருமான் அமுதநாயகன் திருவீதிவலமாகத் திருக்கோயின்முன்வந்தருளித், தேவஸ்திரீகன் கற்பூரதீபங்கள் வரிசையாக் கொண்டு மூன்றுமுறை சூழ்ந்துணைங்க, அதன்மேல் ஆகிசைவர்செய்த பூசணையேற்றுஉட்சென்று வசந்தமண்டபத்திலே திவ்யரத்தினசனத்திலே வீற்றிருந்தருளினார்.

இப்படியே அலங்காராதி சிறப்பெல்லாம் நாளுக்குநான் மிகம்பெருக ளும்மகோற்சவம் நடந்துவருங்கால் மறுநாட்காலையில் அம்பா சுவாமிவிருவரும் ஆந்தோளியிலும், அன்றிரவு முத்துப்பல்லக்கிலும், மூன்றாநாட்காலே முன்போலவும் அன்றிரவு அம்பா ஆகிசேஷவாகனம் சுவாமி கைலாசவாகனத்திலும், நாலாநாட்காலே முன்போலவும் அன்றிரவு அம்பா அன்னவாகனம் சுவாமி நந்திவாகனத்திலும், ஐந்தாநாட்காலே முன்போலவும் அன்றிரவு அம்பா கிளிவாகனம் சுவாமி பூதவாகனத்திலும், ஆறாநாட்காலே முன்போலவும் அன்றிரவு அம்பா சிங்கவாகனம் சுவாமி இரண்டாயிரக்கொம்புள்ள அயிராவணமாகிய யானைவாகனத்திலும், ஏழாநாட்காலே முன்போலவும் அன்றிரவு அம்பா தர்மரூபரீஷபவாகனம் சுவாமி விஷ்ணுரூபரீஷபவாகனத்திலும், எட்டாநாட்காலே முன்போலவும் அன்றிரவு அம்பா காமதேனுவாகனம் சுவாமிகுதிரைவாகனத்திலுமாகத் திருவிழாக்கொண்டு திருவீதிப்பவனிவந்தருளி, ஒன்பதாநாட்புருகூர்த்தத்திலே விராயக சுப்பிரமணியர் சண்டேசுரர் பெரியநாயகிரால்வரும் நான்கு சொர்ணரத்தினமய

இந்திரன் திருவிழாச்சுருக்கம்.

திவ்யரதங்களிலாரோகணித்து லீற்றிருந்தருளியுடன்வர, அமுதலிங்கேசர் அத்தகையமகோந்த மகாலங்கார மகாவைபவ மகாரதத்திலாரோகணித்து லீற்றிருந்தருளித் திருவீதிவலம்வந்து, யாவருக்கும் மகாரதோற்சவ சர்வர லங்கார தேஜோமய திவ்யமங்கனத்திருக்கோலக்காட்சி கொடுத்தருளினார். பத்தாநான் அதிகாலையிலே அம்பிகை ரிஷபவாகனமேலுடன்வர விராயக சுப்பிரமணிய சண்டேசசகிதராய்த் திருக்கோயிலுள்ளே அக்கினிநிசைபி லுள்ள நிருமலதீர்த்தத்திலே ரிஷபரீருடராய்வந்து தீர்த்தங்கொடுத்தருளி யாவரும் திருவருட்பெருவென்னத்துள்முழ்கி இன்புறச்செய்தருளினார்.

பின்பு சிவத்துவிஜர்கள் யாகவிஜர்ச்சனம் விதிப்படிசெய்து, அந்த யாகேச கும்பதிவ்வியோதகத்தை அமுதலிங்கேசர்க்கபிடேகித்து, விசேட பூசனைசெய்து கொடியிறக்குதலாகிய துஜாவரோகணமும், சண்டேச உற் சவமும், திக்பந்தன அஞ்ஞாரக்ஷாவிஜர்ச்சனமும், திருக்கல்யாணமகோற்சவ முஞ்செய்து அதன்பின்னாள், அவ்வசந்தமண்டபமத்தியில் விமானஞ்ஞம நிறைத்திருந்த நீர்முற்றம்போக்கிப், புதுநீர்நிறைத்துச் சுகந்தபூஷ்பங்கன் முன்னாட்களிலும் அதிகமாக நிறையப்பரப்பி, அலங்காரவகைகளும் முன் னில் அதிகமாகச்செய்து, ஸ்ரீபெரியநாயகி மந்திரேசருக்கு விதிப்படி அள விலாத் திரவியங்கொண்டு ஸ்ரீபன கும்பாதி அங்கங்களோடு, அபிஷேகாதி பூசனைகளையெலாம் சவிஸ்தாரமாகச் செய்வதாகிய விடையாற்றித் திரு விழா சிறப்பச்செய்து, எம்பெருமான்வாத்தியகோஷமாத்திரம் ஐந்தாம் பிரகாரத்திலும், நிர்த்தனமாத்திரம் நான்காம்பிராகாரத்திலும், சிவபுராண பாராயணமாத்திரம் மூன்றாம்பிராகாரத்திலும், வேதகோஷமாத்திரம் இர ண்டாம்பிராகாரத்திலும், தேவாரதிருவாசகாதி செந்தமிழ்வேதகோஷமாத் திரம் முதற்பிராகாரத்திலும்முழங்க, உட்பிராகாரம் ஐந்திலும்வலம்வந்து, எதாஸ்தானத்தில் லீற்றிருந்தருளச்செய்து அன்புமீதூரப் பன்முறைபணி ந்து இங்கிரனுக்கு விபூகிப்பிரசாதாதிகொடுத்து ஆசீர்வதித்தார்கள்.

தன் கருத்தின்படி இச்சைத்திரோற்சவத்தைச் செய்துமுடித்துப் பெரும்பலனளித்த அச்சிவத்துவிஜர்களின் அருமைபெருமைகளும், அவர் செய்துவந்த மந்திரதந்திர கிரியாபாவனாதி கைச்சாதுரிய விதிக்கிரமபரி லேனை அபாரபுதிசிரத்தாவைபவங்களும், மற்றுமெல்லாம் நினைத்து நினை த்துப் பேரன்புடையரூயப்பலமுறைவணங்கி அவர்கள்ஒவ்வொருவருக்கும் திவ்வியவஸ்திரபூஷணாதி அலங்காரவகையெலாஞ் செய்வித்து, அவர்கள் ஒவ்வொரு முத்துப்பல்லக்கில் எழுந்தருளித் திருவீதிவலம்வருதலாகிய ஆசாரியோற்சவமுஞ்செய்து, சொன்னாத்திபாரணாதி தெக்ஷணவகையெ லாம் அளவிலாமற்கொடுத்துவணங்கி, அமுதேசசர்வநிதியடைந்து ஆனந்த பரவசரூயப்பணிந்து பிரிவாற்றுவனரூயப்புறவிடைபெற்றுச் சுலாக்கத்திற் சென்று அமுதநாதன் திருவடிமறவாச்சிந்தையோடு அரசுபுரிந்திருந்தான்.

சூதவனபுராணவசனம்.

வாஸாய் சனற்குமாரனே! இச்சூதவனத்தை அடைந்து திருவருள் பெற்றுய்ந்தோர் அளவிலாப்பெருந்தொகையோர். நாம்எம்மாத்நீரம்சொன்னோம். அமுதவிங்கேசன் இத்தயத்தை அடைந்தனவே தீவினைகள் முற்றும் நீக்கி அவரவர்விருப்பத்தின்மேலும் கொடுத்தருளுகின்ற அருள்வகையெல்லாம், பலகோடிகற்பகாலம் ஆயுள்பெற்றிருந்து இரண்டாயிரநாவுள்ள ஆதிசேடன் சொல்லைத்துணிந்தாலும் சிறிதும்முடிவுருது. ஆதலால் அன்பனே! இனிநாம்விரிப்பதெப்படி? அமைக. உலகத்திலுள்ள சர்வான்மாத்களுந் திருவருள்பெற்றுய்தற்கு உண்மைநூல்களாலே சொல்லப்படுகின்ற சர்தனங்கள் அனேகமுள்ளன; அவையெல்லாமும் எல்லாராலும் மேற்கொண்டு நடத்துவதுமிகு அரிது. அவையெல்லாவற்றினும்மேலாயும் செய்தற்கு மிகஇலகுவாயுமுள்ளது இச்சிவபுராண சிரவணமே. இது உண்மைநூலிற்கூடூர் தர்மங்களெல்லாமாகும். இதுவே பலவகைச்செல்வங்களும் நன்மக்கட்பேறுமுதலியவைகளும் இகபர இன்பங்களுந்தருவது. இதுவே சித்தசத்தியாதிமுறையேதந்து மலவலிகெடுத்துப் பசத்துவரீக்கிச் சிவத்துவாபிலியத்திப்பெரும்பேறும் அளிப்பது. அச்சிவபுராணங்களுள்ளே மிகமேலாகிய இச்சூதவனபுராணமுழுதுமேனும், ஒருசருக்கமேனும், பலசிலகவிகளேனும், ஒன்றேனும்நியதியாகப்படிப்பவர் கேட்பவர்களும், இதனைஎழுதுவோர், எழுத ஏடுகொடுப்போர், உரியஉதவிசெய்வோர், இதன்மகிமை எடுத்துப்பேசுவோர், பூஜிப்போர், பிரதிஷ்டைசெய்வோர் யாவரும் இவ்வுடசித்திகளும்முற்றும்பெற்று வசழ்வார்களென்று திருநந்திதேவர் முடித்துக் கூறினதால், மேலும் ஆசைபெருகவும் அவ்வாஞ்ஞையை மறுத்தற்கஞ்சியமைந்திருந்தார் சனற்குமாரரென்று சனகாதிமுனிவர்களுக்குச் சூதமுனிவர் கூறினார். அம்முனிவர்களும் அவ்வாஞ்ஞைக்கு அமைந்திருந்தார்கள்.

வேதம்வாழி முகில்வாழிவினைகூழ்வாழியுயிர்க்கின்பச்
சீதம்வாழி திருத்தொண்டச்செல்வர்வாழிபூகிமுதற்
சாதம்வாழி சித்தார்தசைவம்வாழியருளமுத
நாதன்வாழியனைபெரியநங்கைவாழிவாழியவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்திரன் திருவிழாச்சருக்கம் முற்றிற்று.

சூதவனபுராணவசனம் முற்றிற்று.

சந்திரமௌலிச் சுவராய தம்.

ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கர குருபரம்பரை.

மகாமகோபத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600090.

லாஸ்குடி ஹைஸ்கூல்
ஆத்மேய, ஸ்ரீ கிருஷ்ண சாஸ்திரிகள்
எழுதியது.

கும்பகோணம்
ஸ்ரீ கோமளாம்பா அச்சக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

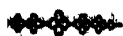
ரக்தாக்ஷி—மீனாட்சி

1925.

அட்டவணை.

அத்யாயம்.		பக்கம்.
1.	குருமகிமை. ...	1
2.	தேச சரிதீரம்—ஓர் ஆராய்ச்சி. ...	3
3.	சங்கர பூர்வாசாரியர். ...	6
5.	சங்கரர் அவதார காலம். ...	9
5.	ஸ்ரீ சங்கர விஜயம் ...	14
6.	மடஸ்தாபனம். ...	25
7.	ஆசார்யர் அங்கீகரித்த கிரந்தங்கள். ...	33
8.	ஸ்ரீ காஞ்சி ஸ்ரீ காமகோடி பீடம் காமகோடி பீடாதிபதிகளின் காலவரை. ...	35
9.	சங்கர குருபரம்பரை. ...	41

மு க வு னை .

விவரம் முதலிய சுமுகூர்த்த காலங்களில், அந்தணர்
னால் செய்யப்படுகிற சந்தாமௌளிச்வர ணம்பர்வளைக்கு உரிய
வர்களான பெரியர்களின் சரிதரம் எல்லோராலும் அறிப்பியு
ஷெண்டியது அவசியமெனக்கருதி “ஸ்ரீ சங்கரகுருபரம்பரை”
என்கிற இந்துவி வெளிபிட முன்வருகிறேன்.

ஆசரித்துக் காட்டுபவர் ஆசார்பர் எனவும், கௌரமூண்
ளவர் குருநானவும், கூறுகிற விவகபுராண வசனத்திற்கு இலக்
கியமாய் நமது ஆசார்பர் விளங்குகின்றார்கள். “கல்வி, வணக்
கம், முதலிய நற்குணங்களை ஒருங்கே கொண்ட அந்தணரையும்,
தாழ்ந்த நிலையிலுள்ள பஞ்சமனையும் உலகப் பற்றிழந்து ஆன்
மஞானத்தை படைத்த பண்டிதர் ஒன்றாகக்கருதுவர்” என்ற
தோவாக்பத்தையும், “அல்லாப் பிரானிகளிடத்தும் உள்ள
ஜீவன் தானென்றும், ஜீவகோடிகளானதும் தன்னிடத்தே
உள்ளன என்றும் உணர்ந்த ஆத்மஞானியான ஒருவன் ஸ்வராஜ்
யம் அடைவீனானு” எனக்கூறுகிற மறுவின் மொழியையும்,
எல்லோரும் உணரும்படி கற்பித்து, அந்நவதமந லித்தாந்தம்
செய்த ஆதிருருவின் ப்ரதிநிதியெனக் கொண்டாடுவதற்கு ஏற்
பவர்கள். “அனைப் தெய்வங்களைப் பேராலனீமல் கண்கண்ட
தெய்வமாய் வாழத்தில் வீடுசுரிகிற குர்பனை இடைபர்களும்
வந்தீகளும் காணவீனார்கள்” எனக் கூறுகிற வேதவாக்ை
பதசரித்து, சிதவர்களும் இடைபர்களும் கண்ணாக்குமாறு
கோருதத்தில் விக்களசெய்த கண்ணிராளை பொப்ப, பாச
கிருத்தீர்களுக்கும், பண்டித பாமரர்களுக்கும், ராஜகேவகர்
களுக்கும், மத்தமுள்ள அனைவர்க்கும் கடிபர்களாய்ச் சேவை
பலித்த அதுகாடுப்பவர்கள். மிகச்சிறிய வரிதும் புருத்த ப

திமர்க்கத்தைப் போதித்து, அங்குள்ள சிஷ்யர்களுள் மலிந்து
கிடக்கும் வேற்றுமையை ஒற்றுமையாக்கி ஸ்ரீகாமகோடிபீடத்
தின் பாம்பரையான பெருமையைப் போஷிப்பவர்கள், ஸர்வக்
ஞபீடாதிபதி என்பது காரணப்பெயராய்ப் பொருந்தும்படி
வைகலைகளும் கல்லாமற் கற்றவர்கள். சிஷ்யர்களின் சேஷமத
தைக்கருதி சந்தர்மௌஸீச்வரரை ஆராதித்து நாராயண ஸ்மா
ணையைப் நாராயணம் செய்பவர்கள். அடியேனது குருமூர்த்
திகளாகிய இத்தகைய பெரியாரின் அநுக்கர பலத்தால் பெரிய
விஷயங்களடங்கிய இச்சிறிய புஸ்தகத்தை எழுதியுள்ளேன்.
குற்றம் களைவது பெரியாரின் இயல்பனளே!

நமது நாட்டின் ப்ராசீன சரித்ரங்களும், அருமை பெரு
மைவாய்ந்த எண்ணிறந்த நூல்களும், அத்தகைய நூலாசிரியர்
களின் வரலாறுகளும், ஜீவ்யகாலமும் இப்புத்தகத்தில் குறிச்
கப் பட்டுள்ளன;

வடமொழிச் சொற்களை அச்சொற்கள் போலவே உச்ச
ரிக்குமாறு தமிழில் எழுதுவது இந்நூலுக்கு இன்றியமையாத
தாயிற்று. எல்லோரும் ஸர்வலாதாரணமாய் வழங்கிவருகிற
காரணம் பற்றிவிதிஸ்துவ, ஆண்டுக்கோபேசண்டுஎழுதியுள்ளோம்.

சிறுவர்களுக்குக் குருபக்தி யூட்டுதல் நம்மவரின் கடமை
யாதலின் உயர்தரக் கலாசாலைகளிலும் கல்லூரிகளிலும் கல்வி
கற்கின்ற மாணவர்களின் பரீட்சைக்குப் பயன்படுமாறு எழுதப்
பட்டுள்ள இந்நூலின் நடை சிறிது கடினமானதாகவே தோன்
தும்.

பங்குனி அமாவாஸ்யைக்குப் பிறகு சித்திரை அமாவாஸ்யை
முடியவுள்ள நாட்கள் சைதரம் எனப்படும். இவ்வாறே
சித்திரைமாதம் சுக்ல பக்ஷம் ப்ரதமையை ஆதிபாகவும் வை
கரசிமாதம் அமாவாஸ்யையை அந்தமாகவும் கொண்டமாதம்
வைசாகம் பின்புள்ள பத்து மாதங்களையும், ஜ்யேஷ்ட, ஆஷாட
சராசன, பாட்பாத ஆசவி, கார்த்திக, மார்த்திர, புஷ்ய,
மாச, பாஸ்குன மாதங்களாக அங்கீகரிக்க வேண்டும். ஸ்ரீ காம

கோடிபீடாதிபர்கள் சித்திபெற்ற காலங்களை இம்மாதக் கணக்
கில் குறித்துள்ளார்கள். இவை சந்திரனுடைய கதியை அற
சரித்துக் கணக்கிடப்படுகிற சாந்த்ரமாதங்கள். நமது மாதங்
கள் சூரிய கதியைக்கொண்டு இப்பால் கணக்கிடப் படுகின்றன.
சாலிவாகனசகம் 78க்குச்சரியான கி. பி. முதல் ஆண்டில் இவ்
வழக்கம் துவக்கப்பட்டதென 12-வது நூற்றாண்டினராகிய
பால்கராசாரியார் கூறுகின்றார்.

இந்நூலில் வந்துள்ள அரும்பதங்களுக்கு ஓர் அகராதி
குறித்துள்ளோம். இதனைப்படித்து உணர்ந்தபிறகு நமது மா
ணவர் நூலை நோக்குவார்களாக. இப்புத்தகத்தை இயற்றுவ
தற்கு ஆதாரமானவைகளும், மேற்கோள்களா யிருப்பவைகளு
மான நூல்களின் அட்டவணைபொன்று இணைக்கப்பட்டி
ருக்கின்றது. இவைகளிற் சில இப்பால் கிடைக்கவில்
லையாயினும், அவைகளைத் தேடுவதற்குப்பலர் முயல்வர் என
க்கருதி அப்புத்தகங்களைக் குறித்துக் காட்டாமல் விடுத்தோம்.
புத்தகம் கிடைக்கவில்லையென்றால் தேடுவோர்க்கு ஊக்கம்
குன்றுமன்றோ.

ஆத்ரேய. ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாஸ்திரிகள்.

இப்புத்தகத்திற்கு ஆதாரமானவைகளும் மேற்கோள்களாயுள்ளவைகளுமனை நூல்கள்.

¶ சங்கர சரிதம்.

§ சங்கரர் அருவியவை.

† குருபரம்பரை சரிதம்.

|| பிடாதிபர் இயற்றியவை.

† பிடாதிபரைப்பற்றிக் கூறுபவை.

1. ஆனந்தலஹரீ.
2. ஆனந்தகிரி சங்கர விஜயம். ¶
3. ஆதம்புராணம் (கிதாபாஷ்யம்) ||
4. ஆரயபடியம்.
5. ஆகயாஷஷ்டி.
6. உபதேதச ஸாஹஸ்ரீ §
7. குருரத்தநமாலை ‡
8. கௌடபாடேதாலலாஸம் ¶
9. கனகதாராஸ்தவம் §
10. கோவீய சங்கரவிஜயம் ¶
11. தத்தாணிதஸாகரம் ||
12. குருப்ரதீபிகை ||
13. கற்புரமஞ்சரீ. .
14. குழாரபாலுசரிதம்.
15. கீதகோவிந்தம் (அஷ்டபதி)

16. குவீராஷ்டிகம்
17. கங்காபஞ்சகம்.
18. குருவிஜயம் ‡
19. ஸ்ரீமுகதாபபணம் ‡
20. சங்கரேநத்ர விலாஸம் ‡
21. சாநநிவிவரணம் ||
22. சங்கரஸம்மிதை ¶
23. சிவாத்தவத்சைவ பாஷ்யம்.
24. சங்கராப்யுதயம் ¶
25. சிவாநந்தலஹரீ.
26. சிவபுஜங்கம.
27. சிவகீஸ்த பாஷ்யம் ||
28. சிவாகஸபுடம் ¶
29. சூர்யணித்தாந்தம்.
30. வித்தாநதகிரோமணி.

- 31 இத்விலாஸ சங்கர விஜயம் ॥
 32 ஜகத்குரு பாம்பராஸ்துதி ‡
 33 தசக்லோகீ §
 34 தக்ஷிணமூர்த்தி ஸ்தோத்திரம் §
 35 தேவி ஆபராதக்ஷமாபன ஸ்தோதரம்
 36 தாராவளி
 37 • த்வனி
 38 நைஷதம்
 39 ஸ்ருதஷ்காம்ப இத்திசந்திரிலக ||
 40 பதஞ்சலி விஜயம் ॥
 41 புண்யசுலோக மஞ்சரீ ‡
 42 பாணிநீய மகா பாஷ்யம் ॥
 43 பஞ்சிகரணம் §
 44 ப்ரும்மவிதயாபரணம் ||
 45 பதக சதகம் ||
 46 ப்ரபோத சந்த்ரோதயம்
 47 பால ராமர்யணம்
 48 ப்ரசண்ட பான்டவம்
- 49 ப்ராஸந்நராகவம்
 50 பக்திகல்பலதிகா
 51 ப்ருஹத்சங்கரவிஜயம் ॥
 52 மாதவீய சங்கரவிஜயம் ॥
 53 மகாபுருஷ விலாஸம் †
 54 மணிப்ரபா †
 55 மூகபஞ்சசுதி ||
 56 மோகமுதகரம் ||
 57 மிதாக்ஷரம்
 58 மாககண்டேய ஸம்மிதை ॥
 59 ராஜதரங்கினி ‡
 60 ருத்ரபாஷ்யம் ||
 61 ருத்ரகோடி ஸம்மிதை ॥
 62 ஸீலாவதி
 63 விவேகசூடாமணி §
 64 வ்யாஸாசலீய சங்கரவிஜயம் ॥
 65 வேதபாஷ்யம் ‡
 66 வித்தஸாலபஞ்சிகா

67 வைத்யாபிதான சிந்தாமணி +
 68 வாஸனாதேகஸ்துதி ||
 69 வித்தவிஜய மகாகாவ்யம் +
 70 ஸர்வதர்சன ஸங்க்ரகம்
 71 வத்தூருஸந்தான பரிமனம் +
 72 லேதுபந்தம்
 73 ஸர்வ வேதாந்தசித்தாந்த ஸாரஸங்க்ரகம் §
 74 ஸந்தக்ஷரதீயம் §
 75 ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம் §
 76 ஸ்வாத்மதிரூபணம் (போதார்யா) ||
 77 ஸம்க்ஷேபசாரீரகம் ||
 78 ஸர்வக்ஞவிவாகம் ||
 79 சுஷ்மா +
 80 ஹரவிஜயம்
 81 ஹயக்ரீவ வதம் +
 82 ஹரிமீச்ரீயம் +

தமிழ் நூல்கள்.

83 ஆபிராமியந்தாதி
 84 கபிலர் ஆகவல
 85 குறள்
 86 சிதம்பர மும்மணிக்கோவை
 87 திருத்தொண்டத்தொகை
 88 தாயுமானவர் பாடல்
 89 நன்னூல் காண்டிகையுரை
 90 பத்துப்பாட்டு
 91 புலவர்புராணம்
 92 புறநானூறு
 93 பெரியபுராணம்
 94 ஸேநதர்யலஹீ (தமிழ்ச்செய்யுள்)

ஆத்ரேய ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாஸ்த்ரி இயற்றிய

புத்தகங்கள்

சேய்யுள்

(அச்சிலிட்டவை)

- (1) தாயுமானவர் பஞ்சரத்நத் திருப்புகழ்.
- (2) தர்மாம்பிகை வாரப்பதிகம்.
- (3) நீலாயதாஷியம்மை பதிகம். (வல்லினம் வாராது பாடி.
- (4) மாரியம்மன் கவசபஞ்சகம். [யது.)

வசனம்

- (5) வேணிமதி அல்லது தாயாதிக காய்ச்சல்.

சேய்யுள்

(அச்சிலிடவேண்டியவை)

- (6) தசாவதாரப்பதிகம் (குணசேகரம் பெருமாஸ்துதி.)
- (7) மங்களாமபிகை பெண்பால் பிள்ளைப்பதிகம்.
- (8) விநாயகர் திருமுகக்கலிவெண்பா (ஏட்டுப்ரதியின்

வசனம்

[ஆராய்ச்சி)

- (9) ஸதிகலோசனா (ஓர்நாடகம்)
- (10) பொன்மண்டல மனனன்
- (11) ஸநத்யாவநதனம் (தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு)
- (12) சுப்ரமணிய மூலாக்ஷாதரிசுதி.

—:விநாயகர்துதி:—

புணரிசு முலகி னாரும் புகழுறும் பெரியோனாகிக்
குணமெலா, மொருங்கே கூடும் குன்றுபோ லிருந்தோ 'னெங்கள்
அணையிலாக் கருணை கூரும் ஆணவ மகன்ற ஆசான்
உணருமாக் காலை கூற உம்பலே ரம்பன் காப்பே. (1)

—:சங்கர குரு ஸ்துதி:—

உலகதனிற் புலமதங்க லுண்மையாக
ஒங்குநல தத்துவங்க ளின்மையாகக்
கலகமலி யந்நாளிற் கங்கைகூடும்
கண்ணுதலே அத்திரியின் மரபின்வந்த
திலகமெனக் காலடியில் தோன்றிப்பல்லோர்
தினமுநினை அத்துவித வித்தையிங்கு
இலகவரு மென்குலத்தா னுலகுக் காசான்.
இருதாளு மென்கிரத்தி விருப்பதாமே. (2)

அரும்பதப்போருள்:—

- (1) புணரிசும் = கடல்குழந்த; அணையிலா = கரையில்லாத;
உமபல் = யானை; ஏரம்பன் = விநாயகன்;
- (2) உண்மையாக = இருந்ததனாலும்; கலகமலி = கலகம்நிறைந்த
கண்ணுதலே = சிவபிரானே; இலகவரும் = விளங்குமாறு;
உலகுக்காசான் = ஜகத்குரு.

|| श्रीगुरुभ्यो नमः ||

ஸ்ரீ சங்கர குருபரம்பரை

— श्रीगुरुभ्यो नमः —

அத்யாயம் 1 குருமகிமை

உலகமே உடவுள் படைப்பு, அதை ஈரவனோ, ஒருவனோ
எவ்வோரும் தானே உயரும் நிறைந்த விளக்குகிற அவதூறு
படைப்பிலுள்ள இவ்வோடுகளிலே தாம் ஒருவருக்கொருவர்
எனோதராவா, ஸம்பந்தி ஒன்றாகத் தோன்றாதபணிகளை
செய்து, அவனவோடானவோடான நிரூபணம் மிகுந்த
தனக்குச் சம்பந்தம் உபநித்ததன் உறுதிமேல், எவ்வோரு
குருபரம்படுவனவெல்லாம் அக்கடவுளின் அம்சமாயின, உத
தனதப் பீவனிடத்தம் பேதமுதலி ஈவத்தலாகாது. குருதி
தனதகனவியும் கவனித்தமாயினும் அதின் பரதிபலித்
திறுதியை ஒன்றேயுடையது. முதலின் தனது உலகமெல்லாம்
தனதாயினும் பொருளாதாயினும், உடவுளின் இருப்பிடமாய்,
இதை தனதாய் உணர்ந்தவோ, பரமமாயினார். "அஹம் ஸா"
"மாதே அக்கடவுள்" எனப் பிரமமாய்க்கொண்டு இத்தெய்வம் மெ
ழியினமுதல் எழுந்ததென்கொண்டு ஹம்ஸா என்றுகிறது. எனி
தும், ஸம்ஸார என்ற நீதிக் கவனத்தினைப் பருமமாய்க்கொண்டு
பிரித்தப் பருமம் இவ்வுலகப்பாலை ஹம்ஸா எனக்கொள்
வதும் பிரமபுரஸாத. இத்தான் அந்நவதம்.

எவ்வோரும் ஒருவருக்கொருவர் இவ்விதந்தையைப் புரட்டியு
ள்ளதே சிவசயகந்தபரத. இவ்வாப்பமுதலாக இவ்வா
தெய்வம் சமர் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் விளங்கிய
இப்பரம்படுவனாக உணர்ந்தவனோ, அம்ருததானப் போன்ற
உய்வாதனதென்கொண்டு இவ்வோடுகளும் பாத்தியம்
பெற்றவரின் இவ்வாடு "சமஸா" என்கொடுப்பாம். என்க

குருசங்கர குருபிரம்பரை.

கொண்டாடினர், அன்னியமதத்தினரான பலத்தரும், சமணரும், தத்துவமுணர்ந்து அத்வைதியாயினர். மேலும், காபாலிசர், ஸோகர்யதர், கையாயிகர் முதலியபலரும் இம்மகாநாட்டைப் கொள்கையையே மேற்கொண்டனர். சங்கத்தரும் வைசேஷியரும் தங்களுது சங்கைகளற்றுச் சங்கராது கொள்கையை விசேஷமெனக் கொண்டாடினர். மதப்பற்று என்ற மதங் கொண்டவர்களும், நினைத்தால் கிரச்சேதம் செய்யக்கூடிய ஆற்றலுடையவர்களும், நாத்தழும்பெற நாஸ்திகம் பேசுபவர்களும், தாண்டிடித்த முயலுக்கு இரண்டேகால் எனச்சாதிக்கக் கூடியவர்களுமான பலர் நமது சங்கரைச் சார்ந்து தொண்டராயினர். இதுதானே, எமமதத்தினும் எந்தச்சித்தநாதத்தினும் அத்வைதமே மேல்என ஸ்வதேகிகளும் விதேசிகளுமான பலர் இக்காலததும் புகழ்ந்து பேர்ந்துகின்றனர். உலகிலுள்ள பற்பல மதத்தினர்களும் வெறுப்பிலலாமல் விருப்பம் அடையக்கூடிய ஸமரஸ பாவமுள்ள தத்துவங்களை யுள்ளடக்கியுள்ளது இவ்வத்வைதம் ஒன்றேயாம். இக்காரணம் பற்றியன்றே இப்பெரியாரையும் இவா பரமபரையில் கீர்த்திவாய்நது விளங்குகின்ற பூஜ்யர்களையும் “ஜகத்குரு” என எல்லோரும் ஏத்துகின்றனர்!

திவ்யமங்களமுர்த்ததியாய் அவதரித்து, அடியார்களின் மயக்கத்தைத்தெளியச்செய்து, இவா விளங்கியகாலம் சிலவே, அச்சிறுகாலவளவில் இவர் செய்த லோகோபகாரங்களை எண்ணி நந்தன! எனபதிற் சங்கையில்லை. நமது குருமுர்த்தியாகிய சங்கரர் தம்மைச் சார்ந்தாருக்குத் தரிசனம் தந்து அறுக்காத காலம் முப்பத்திரண்டு ஆண்டுகள். 'தர்மார்த்த காமமோகங்களும, ருக்யஜுஸ்ஸாமாதர்வண வேதங்களும், ஸாலோக்ய ஸாமீப்ய ஸாரூப்யஸாயு ஜ்யங்களும், உருக்கொண்டு வந்தன போல் விளங்கியவர்களும் பிரமனது நான்கு முகங்களோ எனக் கருதக்கூடியவர்களுமான நான்கு சிஷ்யர்களுடன் பாத நாடு முழுதும் பாதசாரியாகவே ஸஞ்சாரம் செய்து, ஆங்காங்கு உபன்யாஸங்களாலும் அமானுஷமான அற்புதச் செயல்களாலும் அத்வைதப்ரசாரம் செய்துள்ளார்கள். இவர்கள் எழுதி

யுள்ள கார்த்திகளைப் பார்த்தொழுவதற்கும் நமக்குப் பல்லாண்டுகள் செல்லும், மேலும், தமது சித்தார்த்தம் என்றும் நினைத்தோர்க்குமாறு நமது பரநாட்டின் நான்கு திசைகளிலும் நான்கு மடங்களை ஸ்தாபித்து, தமது சிஷ்யர்கள் நால்வரில் ஒவ்வொருவரை ஒவ்வொரு மடத்திற்கு அபிபதியாக்கி, அவர்வர் அத்வைத ப்ராசாரம் செய்யவேண்டிய ப்ராந்தங்களை “மடாம்பராயம்” என்ற ஊலில் குறித்து, தக்க ஏற்பாடுகள் செய்தனர். கீர்த்திபெற்ற ஸப்த புரிகளிலும் முதன்மையாகக் கொண்டாடப்படுகிற காஞ்சியைத் தமது வாஸஸ்தானமாகக் கொண்டு அறக்காசித்தார்கள்.

மிகச்சிறிய காலத்தில் இப்பெரிய காரியத்தைச் செய்து, நம்நாட்டிலிருந்த மதச்சிக்கல்களைக் களைந்து, உபகரித்த இம் மகானிச் சாதாரண மனிதனாக எவ்வாறு மதிப்பது! “சேஷமத்தைச் செய்பவர்” எனப்பொருள்படுகிற சங்கரர்தாம் இவர் என்பதில் சந்தேகம் உளதோ! மிகச்சிறியனும் அறிவினனுமான நான் மஹான்களின் அனுக்கிரகத்தைப் பெறவேண்டுமென்கிற அவாவினமேலிட்டால் குற்றங்களைந்து குணத்தைக் கொள்வது பெரியாரின் இயல்பெனத்துணிந்து, இவர்களுடைய திவ்யசரித்திரத்தையும், எல்லோராலும் நெடுகாளாய்க் கொண்டாடப்பட்டு விளங்குகின்ற இவர்களது பரம்பரையின் வருத்தார்த்தங்களையும் குறிக்கத்துணிந்துள்ளேன். குற்றங்களைந்து குணத்தைக் கொள்வது பெரியாரின் இயல்பெனத்துணிந்துள்ளேன்.

அத்தியாயம் 2.

தேசசரித்திரம். ஓர் ஆராய்ச்சி.

உலகிலுள்ள எந்நாட்டாரும் அடைந்துள்ள நாகரீகமும், பேசுகிற பாலையும், மதக்கொள்கைகளும் நமது வேதங்களில் புனிதபூமியெனப் புகழப்பட்டுள்ள “ஸப்தஸிர்தவ” என்ற பஞ்சாய் மாகாணத்திலிருந்து பரவின. இவ்விஷயம், அவ்வத்தேசத்தவர்கள் பேசுகிற பாலையினாலும், அந்தந்த நாட்டாரின்

ஸ்ரீ சுவாமி நாத பரிமலம்

பழங்கால நாளிலும் தீர்மானிக்கப்பட்டனவாகத் துணிகளின்
 ரிஷி சாஸ்திரம் தெரிய விரும்புவர். கமது வேதத்தை எட்டியே
 ன்றும், இவ்வேதமே உலகத்துக்கு சூதி துணை நலவோதும்
 குப்புகொண்டுள்ளார். மேலும் கமது புனிதநாட்டின் வள்ள
 ளானதும், புராண இலிங்கங்களில் வந்து விளக்கப்பட்டி
 ன்ளன, கணக்கற்ற இத்தகைய உபகாணங்களிலுள்ளும் கமது
 தேசசரித்திரம் வரிசையாக எழுதப்பட்டவிலும் என்ற குறை
 இக்காலத்தினுள்ள நம்மவர்களால் பெரிதும் உணரப்பட்டுள்ளது.
 கம்முண்டோர்களில் அறிவாளிகளான அந்தணர் உலகப்பற்றை
 முற்றிலும் துறந்தவர் எல்லாபலேபததை மறந்தவர். இறந்து
 பிறவாப்பதவினியுக் கருகினார்கள். தத்துவத்தைத் தேடிதேடி
 ஆராய்ச்சி செய்தார்கள். இப்புண்ய பூமியைப் பரிமளிக்கச்
 செய்த அப்புனிதர்கள் அடர்ந்த அடவியில் வசித்தனர் என்ப
 தற்கு இவர்கள் அறக்கித்துள்ள மொழிகளுக்கு "ஆரண்யகம்"
 என்ற பெயர் வாய்ந்திருப்பதே போதுமான சாத்தியாகும்.
 இத்தகைய பெரிய அறிவாளிகள் தங்களது சரித்திரங்களைப்
 பாணசெய்திற புகழையும் வெறுத்தனர் போலும், மிகப்பழைய
 யான் வரலாறுகளை விடுத்த, சுமார் 300 வருஷங்களுக்கு முன்
 கவிச்சுவர்த்தியாய் விளங்கிய கம்பருடைய காலத்தை எடுத்த
 க்கொளவேண்டும். "கண்ணன் பிறப்பும் பிஞ்ஞில் தலக்கிற்ற
 கம்பன் பிறப் பின்னக் தெரிந்தார்களிலை முக்காது மிது மெய்
 மையே" "பாரதகாலத்தில் பெருங்கொடைபாளியாயும், சுத்த
 வீரனாகவும் விளங்கிய கண்ணுடைய பிறப்பும், கண்ணபிரான்
 து துசென்ற காலத்தில் வெளிப்பிற்ற, சூரூல, கம்பனுடைய
 பிறப்பும் வளர்ப்பும் இன்னும் கக்கு தெரிந்தபாடின" என
 புலவர் புராணம் என்ற தால் கூறுகின்றது. ஸம்பகாலத்தில்
 மகாகவியாய் கயாதிபெற்றிருந்த இக்கவியின் வரலாறு இவ்வா
 ருவின், 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்தாரின் சரித்திரத்தைப்
 பற்றிக்கேட்கவும் வேண்டுமோ, உதாரணமாக சூதி நலவோ
 துடைய அகாலநாலைத்தான் கிரகிக்கப்படுகின்றது. இக்கால
 மட்டத்தில் கி.மு. 500 என்றும் ஸ்ரீ சுவாமிநாதர் கி.மு.

இவ்வாறு அந்தந்த மடத்துப் பாரம்பரையால் அறிவிஞ்
சாமகோடி சங்கரரின் படி சங்கரர் சித்தியடைந்த ஓரத்ததை
அவ்வாறாக மாரக தவாரக பாரம்பரை உறுதிற்றது. இக்கா
லத்துள்ள சரித்திர புணர்ச்சி கி. பி. 808ஐ நமது ஆசாரியின்
காலமெனக் கூறத்தகுவிருந்திட்டனர். சங்கரருடன் இருந்த
நாசகர் கருதப்படுகிற ஆசந்தகிரி என்பவர், 800 வருஷங்களுக்கு
முன்னர் விளங்கிய ஸ்ரீ சர்மா நமது தவாரக சாரியார்களைப் பார்
தாபிக்கின்றார். மேலும் கி. பி. 1200ல் கயாதிபெற்றிருந்த யா
ணன், மயூரன், தண்டி, ஸ்ரீ ஹர்ஷன் முதலிய கவிசக்தி நமது
சங்கரர் மென்று கிருது பெற்றதாக ஸ்ரீ வித்யாநம்பர் கூறு
கின்றார். ஸ்ரீ காமகோடி பீடம் 36வது ஸ்வாமிகளான அபிரவ
சங்கரர் சரித்திரத்தை காசுமீர கவியாகிய வாக்கப்பதிப்பட்டர் இயற்
றியுள்ளார். சங்கரோந்தர் விலாஸம் என்ற இந்தநூல் ஒன்றே
எல்லோரையும் மயங்கச் செய்ததுபோலத் தோன்றுகிறது.
இந்த அபிரவ சங்கரோந்தராளுடைய சரித்திரங்களில் பல விஷ
யங்களை ஆதிஸ்வாமிகளுடையதாகப் புருத்து விட்டனர். இந்
னைவேண்டுமென்று செய்ததாகக் கருதுவதற்கில்லை. ஏனெனில்
நமது ஆதிருருயின் பிறப்பிடம் தனிணதேசமாயினும் அவர்
கள் பரம்பாதி யடைந்ததெல்லாம் உத்தரதேசம். இவர்களுக்கு
ப்பின் வந்த ஆசாரியர்களில் பெரும் பான்மைபோதும் அவ்வி
டத்தில் கீர்த்திப்பெற்றனர். வேதாந்த கார்த்தங்கள் எல்லோ
ரும் கிருப்புகள் சர்வணம் செய்யக் கூடியவனல்ல. மேலும்
இந்தநூல்கள் வடமொழியில் விவரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அந்
தப்பாஸித்யை அறிந்திருந்தவர் மிகச்சிலரே. இதுகாரணம்
பற்றியே நமது தமிழ் நூல்களில் ஆசாரிய பாரம்பரைபப்
பற்றி அதிகம் பரஸ்தாபிக்கப் படவில்லை. ஆனால் இம்மகாநு
டைய அத்தவதம் மாத்திரம் எல்லோராரும் கையாளுப்பட்டி
ருக்கின்றது. ஹைம, பவததம் முதலிய மதப்பாசாரங்களால்
அத்தவத மதம் அக்காலத்தில் பலரால் கிரும்பப் படவில்லை.
வட நாட்டாருக்கும் கங்காநீர் இக்காலப்போல இவ்வளவு அந்
மோகப்பாரணம் அக்காலத்தில் இல்லை. வட நாட்டைப் பார்ப்பவன்

தென்திசைக் கேடில் நடையது கோணிப்புலையனாவான்" என்று ஒரு த்ராவிடனால் கூறுகின்றது. இம்மாதிரிபான எண்ணிறந்த காரணங்களால் நமது தேசசரித்திரம் ஒருமைப்பாடில்லாமல் பலபடக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இப்பால், இந்துதேசம் முழுதும் ஒன்றுயிற்று. பல பாஷைகளிலும் எழுதப்பட்டனூல்கள் எல்லோரும் அறியக்கூடிய வாறு பலபாஷைகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. பூமியில் புதைபட்டிருந்த பழமையான நாணயங்களும், சிலா சாஸனங்களும் பண்டைச் சரிதங்களை விண்டுவிட்டன. நாலாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தொடங்கி நம நாட்டில் ஸஞ்சாரம் செய்தபல அன்னியரது வருத்தாந்தங்களாலும் நமதுதேச சரிதம் விசதமாகின்றது. இப்புதிய உபகரணங்களைக் கொண்டு பல நிபுணர்கள் சரித்திர ஆராய்ச்சி செய்கின்றார்கள்.

அத்தியாயம் 3

சங்கர பூர்வாசாரியார்:

அத்யாதம வித்தைக்கு ஆசிரியர்களைக் கூறுமிடத்து, சிவன், விஷ்ணு, பிரமன், வசிஷ்டர், சக்தி, பராசார், வ்யாஸர், சுகர், கௌடபாதர், கோவிந்தர், சங்கரர் ஆகிய இவர்களைப் ப்ரஸ்தாபிப்பதுமுறை. இவ்வரிசையில் கௌடபாதர், கோவிந்தர் இந்த மகான்களிருவரும் நம் சங்கரருடைய பரமகுருவாகவும், குருவாகவும் முறையே அமைகின்றனர். ஆசார்யரும் தமது நூல்களில் இவ்வாறே கூறிப் புகழ்ந்திருக்கின்றார்கள். இவ்விரு பெரியாரின் சரித்ரம் நன்கு புலப்படவில்லையெனினும் தக்க ஆதாரங்களுடன் ராமபத்ரதீக்ஷிதர் இயற்றியுள்ள பதஞ்சலி விஜயத்தில் கூறியவாறு கூறுகின்றேன்.

பாணிரீயத்திற்கும், காத்யாயன வார்த்திகத்துக்கும் லோ கோபகாரமாக பாஷ்யம் இயற்றுவதற்கென ஆதிசேஷாம்சமாகப் பதஞ்சலிமுனிவர் அவதரித்தனர். பாணினிமுனிவர்

அணக்கிரஹிதத வ்யாகரணம முதலாவது சூத்ரம் நடராஜா வின் கையிலுள்ள உடுக்கையின் சபதமாதலின் அந்த நடராஜ முர்த்தத்தில் பேரண்பு வாய்ந்தவர். சிதம்பர ஷேத்ரத்தில் வசித்ததாகக் கூறப்படுகின்றனர். இவ்வடியாரின் வேண்டு கோளுக்கிணங்கிச் சிவபிரான நடனம் செய்ததாகப் புராணங் களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. “உலகில பாம்பாட்டிகள் பாம்பை ஆட்டிவைப்பதுண்டு, இந்தச் சிதம்பர ஷேத்ரத்தில் ஒரு பா ம்பு பாம்பாட்டியை ஆட்டிவைத்த புதுமையைக் கண்டேன்”, எனப் பதஞ்சலிக்கு நடனம் செய்த விஷயத்தை ஒரு கவி வியந்து கூறுகின்றார். இவர் தமது சுயரூபநதரிதது ஆயிரம் முகங்களோடு கணக்கற்ற சீடர்களுக்குத் தாமியற்றியருளிய மகாபாஷ்யத்தைப் பாடஞ்சொல்வது வழக்கம். இவ்வாறாக ஒருநாள், ஏககாலத்தில் பலருக்குப் பாடம் சொல்லும் அந்தை யை அறிபவிரும்பிய சிஷ்யர்களில் ஒருவன் இப்பதஞ்சலிமுனி ‘வர் தன்னை மறைத்திருந்த திரையைத் தூக்கிப்பார்க்க, அவ ரது முகத்தினின்று வெளிப்போனத விஷ்ணுவாயால் எல்லோ ரும் சாம்பலாயினர். இதனைக் கண்ணுற்ற முனிவர் துக்கமும் றிருக்குங்கால், ஆசிரியரது அநுமதியின்றி வெளியே சென்றி ருந்த சீஷனொருவன் எதிரில் வந்து, தன்னை மன்னிக்குமாறு விண்ணப்பித்து நின்றான். தன்னிடம் கூறுது வெளிச்சென்ற சீடனிடம் சீற்றம்கொண்ட முனிவர் அவனை “பிரமரக்ஷஸ் ஆகக் கடவாய்” எனச்சபித்தனர். சாபமேற்று வருந்தி மன்னிப்பு வேண்டி நின்ற சிஷ்யனுக்கு, அவன் கற்றுணர்ந்த மகாபாஷ்ய மனைத்தையும் தக்கவனுன வேறு ஒருவனுக்கு உபதேசித்த பிறகு சாபவிடுமாசனம் ஆம எனக்கட்டளையிட்டனர். அவ்வா ரே பிரமரக்ஷஸான சிஷ்யன் உச்சினி நகரைச் சார்ந்துள்ள கா ணகத்தே ஓர் ஆலமரத்தில் தங்கி, அவ்வழியே செல்வாரை வ்யாகரண பரீகைச் செய்வதும்விடையளிக்கஇயலாதாரைவிழு ந்ருவதுமாகக் காலங்கழித்தான். இவ்வாறிருக்க ஓர்சமயம் சந் திரன் என்ற ஓர் அந்தணச்சிறுவன் அவ்வழியே சென்றான். இவனைச் சந்தரகுப்தன் எனவும் சிலர் கூறுகின்றனர், இவன்,

பிரமராஷ்ஸன் வினவிய வினாக்களுக்குத் தக்கவிடை பகர்ந்தான். தனக்குச்சாபவிமோசனம் ஆகுந்தருணத்தை உணர்ந்த அந்த ராஷ்ஸ மகாபாஷ்பமனைத்தையும் பதஞ்சலி முரிவர் கூறியவாறு கூற, சந்திரனும அதுபின்ற ஆலமாததின் இலைகளைப் பறித்து முட்களால் குறித்துக்கொண்டான். தனது குருவாகிய பிரமராஷ்ஸ நெடுநாள் தங்கிய மாததின் இலைகளைப் புனிதமாக மதித்தான் போலும். சாபவிமோசனம் பெற்ற பிரம ராஷ்ஸன் பழைய மனித உருவத்துடன் புண்ய ஸ்தல யாத்திரைசெய்து வருகையில் சுகப்ருமம் மரிவியைத் தரிசித்து அவரால் ஸந்யாஸம் பெற்று விளங்கினார். பிறகு இமயமலைக்குச் சென்று ப்ரவ்ருதி என்ற காச்மீர தேசத்துத் தஷ்சிலாவேந்தனால் போஷிக்கப்பட்டு அங்கு நெடுநாள் வசித்தனர். இவர்தான் நமது ஆசார்யரின் பரமகுருவாகிய கௌடபாதர். இந்த விருத்தார்த்தம் கௌடபாதோலலாஸம் என்ற நூலில் காணப்படுவதாக ஆத்ம போதர் கூறுகின்றார். மாண்டுக்கய காரிகையும், சாங்கிய காரிகைக்கும் உத்தரகிதைக்கும் வ்யாக்யானங்களும், இந்த மகானுண கௌடபாதாசாரியார் அருளியிருக்கிறார்கள்.

பாணினீய வ்யாகரண மகாபாஷ்பம் கற்றுச்சென்ற சந்திரன் உச்சினிரகரம் செல்லுகையில் ஒருகுத்ரஸ்திரீயையும், பிறகு வைச்ய, ஷத்ரீய, பிராமண ஸ்திரீகள் மூவரையும் மணந்து கொண்டார். இவர்களிடம் முறையே, பர்த்ருஹரி, பட்டி, விக்ரமன், வரகுசி என்ற நான்கு புதல்வர்களைப்பெற்று அவர்கட்கு மகாபாஷ்பத்தைப் போதித்துச் சுகமே வாழ்ந்தனர் காலம் செல்லச் செல்ல உலகப்பற்றை வெறுத்துத் தமக்குப் பாஷ்யம் போதித்த கௌடபாதரையனுதி அவரிடமடபதேசமபெற்றுத் துறவியானார். பிறகு மகாபாஷ்பத்தைக் காச்மீரம் முதலிய பல நாடுகளிலும் ப்ரவசனம் செய்து கொண்டு நருமதை யாற்றங்கரையில் ரமணீயமான ஒரு பர்ணசாலை யமைத்து ஆங்கு தவம் புரிந்தனர். இவர்தான் நமது ஆசார்யரின் குருவாகிய கோவிந்தபகவதபாதர்.

அத்யாயம் 4.

ஸ்ரீ சங்கர அவதார காலம்

இம்மகாநுடைய ஜீவ்யசரிதரம் பற்பலபுராணங்களாலும், கவிகளாலும், விஸ்தாரமாக விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தமிழ் பாஷை முதலிய எண்ணிறந்த பாஷைகளில் எழுதியுள்ள சங்கர விஜயங்கள் நம நாடெங்குமே உலவுகின்றன. விதேசவாசிகளான பலர் இப்பரம்பருஷரின் வரலாறுகளை நன்கு ஆராய்ச்சி செய்து ப்ரகரம் செய்துளார். ஆதலின், இவர்கள் விளங்கிய காலத்தையும், சிஷ்யகர்ளின் பரபாவத்தையும், நியமனம் செய்துள்ள மடங்களையும், அநுகரத்த நூல்களையும் பற்றிச் சுருங்கக் கூறி, இப்பெரியாரின் ப்ரதிநிதிகளாய் ப்ரக்யாதி பெற்றோங்குகிற நமது ஆசார்யர் வரையிலுள்ள பரம்பரையின் விவரணத்தை விஸ்தாரமாக எழுதுவது அடியேனது நோக்க மாதலின் இப்பால் ஆதிசங்கரரது அவதாரகாலத்தைப்பற்றிச் சிறிது கூறுவாம்.

நமது சங்கரபகவத் பூஜ்யாகருடைய அவதாரகாலத்தை நிர்ணயம் செய்வதற்கு வாயு, பாகவத விஷ்ணுபுராணங்களும் ஆதி முதல், கி-பி-1128 ல் காசமீர் வேந்தனாக அமர்ந்த ஜய சிங்கன் காலம் வரையில் பற்பல ஆதாரங்களுடன் கல்கணர் என்ற கவி எழுதியுள்ள “ராஜகரங்கணீ” என்ற க்ரந்தமும், ஸ்ரீ காமகோடிபீடாதிபாகளின் பரம்பரையில் 58-வது ஸ்வாமிகளான அத்வயாத்ம ப்ரகாசருடைய ஆப்தசிஷ்யராகிய ஆத்ம போதர் எழுதியுள்ள “மகரந்தம்” என்ற வ்யாக்யானத்துடன் இணைக்கப்பெற்றதும், 55-வது ஸ்வாமிகளின் சிஷ்யரான ஸதா சிவ ப்ரும்மேந்த்ரர் அநுகரகித்ததுமான குருதந்மாலே என்ற நூலும் ஆதாரமாக உள்ளன.

நமது ப்ரழினமான சரித்ர ஆராய்ச்சிக்கு ஸர்வஸாதாரண மாய் எல்லோரும் அங்கீகரிக்கக் கூடிய காலம் கி-மு-326 இந்தக்காலத்தில் தான் சந்த்ரகுப்த மௌர்யனும் சாணக்யனும் விளங்கினார்கள். நமது புராணங்களை உற்றுநோக்கின் மௌர்ய சக்ரவர்த்திகள் மகத நாட்டை வாசஸ்தானமாகக்

கொண்டு, 137 வருஷங்கள் பாடலீபுரத்தில் ஆண்டதாகப் புலப்படுகின்றது. ஆகவே, இவ்வம்சாவளியில் கடைசியேந்த னான பிருகதச்வன் என்பான் கி-மு-189 ல் ராஜ்யாதிகாரத்தை இழர்கிருக்கவேண்டும். பிருகதராதன் எனவும் கூறப்படுகிற இம்மன்னன்நியாயவிரோதமாகப்பரிபாலனம்செய்துவந்தான். இதனைச்சகியாத புஷ்யமித்ரன் என்ற சேனைத்தலைவன் இவனைத் தனியே அழைத்துப்போய் வஞ்சகமாகக்கொன்றபிறகு, தானே வேந்தனெனச் சிங்காதனமேறியதாகச் சரித்ரங்கள் கூறுகின்றன. இந்தப் புஷ்யமித்திரன் நமது புராணங்களிலும், காவ்ய நாடகங்களிலும் பெரிதும் கொண்டாடப்பட்டவன். மினிந்தன் என்ற ஒரு கிரேக்க வீரன் பெரும் படையோடு நமது நாட்டில் நுழைந்து பாடலீபுரம் வரையில் வென்று ஜயக்கொடி நாட்டினான். இச்சம்பவம் கி-மு- 156—153 ல் நிகழ்ந்தது. இவ்விதேசவீரனைப் போரில் முறியடித்து வெருட்டியவன் இந்த புஷ்யமித்ரன். இவ்விஷயம் ஏழாவது நூற்றாண்டில் இருந்த பாணபட்டனாலும், 'மாளவிகாக்நிமித்ரம்' என்ற நாடகத்தில் காளிதாசனாலும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. மினிந்தனை வன்ற இவ்வேந்தன் அவ்வெற்றியை விளக்கவென ஓர் அச்வமேதம் செய்தான். அந்த யாகசாலையில், பதஞ்சலி முனிவர் வீற்றிருந்தவிஷயம் பாணினிய மகாபாஷ்யத்தால் தெள்ளி தெனப் புலப்படுகின்றது.

புஷ்யமித்ரன் கி-மு-149 ல் இறந்தான். இவன் ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்த நாற்பது வருஷகாலத்தில் பதஞ்சலிமுனி வரும் இவரது சிஷ்யரான கௌடபாதரும் இருந்திருத்தல் வேண்டும். கௌடபாதரின் மாணாக்கரான சந்திரன் கூத்தரி யஸ்திரீயிடம் அடைந்த புத்திரனான விக்ரமன் சகமொன்று கி-மு-56 முதல் உத்தராதேசத்தில் வழங்கிவருகிற விஷயம் இவ்வாராய்ச்சிக்கு ஒருவாறு பொருந்துகிறது. கி-பி-375 ல் ராஜ்யம் வகிக்கத் தொடங்கிய சகாரி விக்ரமாதியன் காலத்திற்கு 358 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஒரு விக்ரமன் விளங்கியதாக ராஜதரங்கினி கூறுகின்றது. இக்கணக்கின்படியும் கி-பி-17ம் ஆண்டில் ஒருவிக்ரமன் ஏற்படுகின்றான். ஆகையால், பூர்

வாச்ரமத்தில் சந்திரன் என்றழைக்கப்பட்ட நமது சங்கரருடைய குருவாகிய கோவிந்த பகவத்பாதர் கி-பி-முதல் ஞாற்றாண்டில் இருந்திருத்தல் வேண்டும்.

புஷ்யமிந்ரன் காலகதியடைந்த பிறகு அவனது வம்சத்தில் கடைபெயரான தேவபூதி என்பவன் அமாத்யர்களில் ஒருவனான வாசுதேவனால் கொல்லப்பட்டான். இவ்வாறு கி-மு-72 முதல் கணவாயனம் என்ற ஒரு வம்சம் மகததேசத்தை ஆளத்தலைபட்டது. இந்தப் பரம்பரையின் அந்திமனான வேந்தனாகிய சுசர்மன் என்பவனைச் சிந்துகன் என்றழைக்கப்பட்ட ஓர் ஆந்திரப்படைவீரன் வென்று ராஜ்யபாரம் வகித்தான். இவ்வாந்திரவம்சத்தில் ஹாலன் என்ற ஓர் அரசன் மறுநெறி வழுவாமல் அரசு செலுத்தி வந்தனன். காகியிலிருந்து திக்விஜயம் செய்யக்கிளம்பிய நமது ஆதிசங்கரர் அங்கு செல்லவேண்டியது அவசியமில்லையெனக் கருதி ஜைநம் பௌத்தம் முதலியன அதிகமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வந்த மேற்கு திசையை நோக்கிச் சென்றதாக குருாத்நமாலை கூறுகிறது. இந்த ஹாலன் கி-பி-69 ம ஆண்டில் விளங்கியதாக ப்ராசீன சரித்ரா ஆராய்ச்சியால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நமது ஆசார்யாகி-பி-முதல் ஞாற்றாண்டில் விளங்கியதாகக் கொள்வதற்கு இதனை ஓர் ஆதாரமாகக்கூறலாம்.

ஸ்ரீ சங்கரருடைய குருநாதராகிய கோவிந்தயதீந்தார் முன்னர் கூறியபடி சந்திரர் என்றழைக்கப்பட்ட பூர்வாச்ரம காலத்தில் பாணினிய மகாபாஷ்யத்தை முதன்முதல் காச்மீர தேசத்தில் பரவச்செய்தபொழுது அபிமன்யு என்ற அரசன் அந்நாட்டை ஆண்டுவந்ததாக ராஜதரங்கினியில் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த ராஜன் கி. பி. 40 ஆண்டில் ராஜ்யம் வகித்ததாக ப்ராசீன நாணய ஆராய்ச்சியால் தற்போது நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். நம் ஆசாரியரது காலவரைக்கு இஃதும் ஓர் ஆதாரமாகக்கூடும்.

ஸ்ரீ காமகோடி பீடாதிபர்களின் பரம்பரையில் ஆதிசங்கரர் காலம் கி. மு. 508ல் துவக்கி 12வது வித்யாகனர் கால

மாகிய கி. பி. 317 வரையில் உள்ள ஸ்வாமிகள் பதினமூவருக்கும் சராசரி 63 ஆண்டுகளும் கி. பி. 1903ல் வித்தி பெற்ற ஆறுவது சந்தர்சேகரேந்தர் வரையிலுள்ள ஸ்வாமிகள் ஐம்பத்து மூவருக்கும் சராசரி 30 ஆண்டுகளும் டைக்கின்றன மேலும் வித்யாகனஸ்வாமிகள் காலம் வரையில் கலியுகாதி ஆண்டுகளும் பிறகு சாஸிசக வருஷங்களும், வம்சாவளியினால் குறித்திருக்கக் காண்கின்றோம். பீடாதிபத்யம் பெற்றபிறகு ஜீவ காலத்தைக் காட்டுகிற மேற்குறித்த சராசரி 30 வருஷங்கள் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியனவேயாகும். இவ்வாறே வித்யாகனருக்கு முந்திய ஸ்வாமிகளுக்கும் கணக்கிட்டால் நமது ஆதி ஸ்வாமிகளின் காலம்முன்னர் ஆதாரமாகக் கூறியவாறு பொருந்துகின்றது.

மேலேகுறித்துள்ள சிற்சில ஆதாரங்களால் ஆதிசங்கரரின் காலம் கி. பி. முதல் நூற்றாண்டில் ஏற்படக் கூடியதாயிருக்க கி. பி. எட்டாவது நூற்றாண்டை அம்மகானுடைய காலமாகக் கூறுவது முற்றிலும் பொருந்தாது ஸ்ரீ காமகோடி மடத்தின் பரம்பரையைக்கொண்டு இவ்விஷயத்தை நன்கு நிரூபிக்கலாம் ஆதிமுதல் கி. பி. 317ல் விளங்கிய வித்யாகனஸ்வாமிகள் வரையில் கலியுகாதி வருஷங்களும், பிறகு நாளது வரையில் சாஸிசகவருஷங்களும் காமகோடி வம்சாவளியில் குறித்துள்ள தாய் முன்னமே சுட்டிக் காட்டியுள்ளோம் இவ்வாறு சகவருஷக்கணக்கு ஏற்பட்ட வித்யாகனர்காலம் தொடங்கி, ஸ்ரீ காஞ்சிமடத்தில் கீர்த்தி வாய்ந்து விளங்கியவர்களின் சரித்ரம் தற்கால ஆராய்ச்சிக்கு நன்கு பொருந்துகின்றது. உதாரணமாக 18 வது ஸ்வாமிகளான முகசங்கரர் கி. பி. 398—437ல் காச்மீர்ப் பாரந்தங்களில், அத்வைதப்ரசாரம் செய்து அதுக்கிரகித்தார்கள். இரண்டாவது சந்தரகுப்தன் எனக் கூறப்படுகிற சகாரிவிக்ரமன் 375—413ல் ராஜ்ய பாரம் வகித்தான். இந்தக் கால வரையில் மாத்ருகுப்தன் என்ற ஒரு அந்தணச் சிறுவன் சகாரி விக்ரமாதியனால் காச்மீர வேந்தனாக அமர்த்தப்பட்டதும், இவன் கர்வத்தை அடக்குவதற்காக முகசங்கரர் குகி ரைப்பார்களையும் யாணமாவுத்தனையும் கவிகளாகக் கடைக்கித்

தும், கர்வமடங்கிய மாத்ருகுப்தன் சங்கரைப்பணிந்து, ப்ர
வ்ரசேனன் என்ற ராஜகுமாரனிடம் ராஜ்யபாரத்தை ஒப்புவித்
துத் திறவியான தும், மூகசங்கரருடைய திவ்ய சரித்திரத்தை
எழுதுங்கால் விளக்குவோம். தேசசரிதாத்திற்குப் பொருந்து
கிற இம்மாதிரியான எண்ணிறந்த விஷயங்கள் காமகோடி
பரம்பரையில் கரணக்கிடைக்கின்றன.

ஸம்க்ஷேபசாரீரகம், ஸர்வக்ஞவிலாஸம், பதகசதகம், நை
ஷ்கர்மயசித்தி சந்த்ரிகை, முதலிய பற்பல நூலாசிரியர்களும்,
காஞ்சிகாயாரோகணர் ஆலயத்தில் விங்சரூபியாய் மறைந்தவர்
களும், அகஸ்த்யரைத் தரிசித்துப்பஞ்சதசாக்ஷரீமந்திர உப
தேசம் பெற்றவர்களும் தங்கப்பல்லக்கில் திக்விஜய யாத்தி
ரை செய்து தினந்தோறும் ஆயிரம் அந்தணர்களை உண்பித்த
வர்களும், சார்வாக நாஸ்திகனுன துர்தீகி என்றவனவென்று,
சிலகாலம் காச்மீர தேசத்தைப் பரிபாலனம் செய்தவர்களும்,
ஆஸேது இமாசலம் உள்ள எல்லோராலும் கொண்டாடப்பட்ட
வர்களான மடாதிபதிகளில் பகினைமூவர் ஐந்தாவது நூற்
றாண்டுக்கு முன்னமேயே ஸ்ரீ காமகோடி பீடத்தில் விளங்கி
அறுக்கரித்த விஷயம் பின் ஈழுதப்போகிற பரம்பரையின் விவ
ரணங்களால் நன்கு விளங்கும்.

இவ்வாறிருக்க, கி. பி. எட்டாவது நூற்றாண்டில் ஆதி
சங்கரர் அத்வைத சித்தார்த்தம் செய்து விளங்கியதாகக் கூறு
வது முற்றிலும் தவறு. மேலும், மேலே எழுதப்பட்டுள்ள
பற்பல ஆதாரங்களால், கி. மு. 508 ஐ அப்பெரியாரின் காலமாகக்
கொள்வதும் இயலாது. ஆதலின், ஆதிசங்கராசாரியஸ்வாமி
கள் கி. பி. முதல் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அவதரித்து,
அத்வைத ஸ்தாபனம் செய்து அறுக்கரித்ததாகக் கொண்டு
அவதார காலம் என்ற விஷயத்தை இதனோடு நிறுத்தி, சங்கர
சரித்திரத்தைச் சிறிது கூறுவாம்.

அத்யாயம் 6.

ஸ்ரீ சங்கர லிஜயம்.

கடவுளால் கடைபிடிக்கப்பெற்றது எனவும், அனாதியெனவும் புகழப்பட்டவைதிகமர்க்கம் வழுவிற்து. சமணர், பவுத்தர் நான்திகர் முதலிய எண்ணிறந்த மதத்தினர் நாடெங்கும் பரவினர். கலியின்கொடுமை கடுமையாயிற்று. காபாலிகரும், சாக்தேயரும் நாபலிமுதலியன கொடுத்து ஆராதிப்பதில் கருத்தாயிருந்தனர். தர்மம் குன்றி அதர்மம் ஓங்கிற்று. இக்காலத்தில் ஸர்வஜீவ தயாபரண பரமாத்மாவின் அம்சமாய் ஒருமகான் தோன்றுவது அவசியமல்லவா. இவ்வாறு ஸம்பவிக்குமெனக் கண்ணபிரானும் பார்த்தனுக்குபதேசித்தது உண்மையன்றோ! சங்கரர் அவதரித்தார். மனோவாக்குக் கெட்டாத பரம்பொருளையும், வினைப்பயனால் மயக்கமுற்றுத்தியங்கும் ஜீவகோடிகள் உய்யும் உபாயத்தையும் தெளிவுற விளக்கி, துர்மதகண்டனம் செய்து, உலகுக்கே பொதுவாக எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய அதவைத மார்க்கத்தை ஸ்தாபித்தார்.

இமமகான் அவதரித்த ஸ்தலம், காலடி என்னுமூர். இஃது கொச்சி சோரணூர் இருப்புப்பாதையில் ஆள்வாய் என்ற க்ராமத்திற்கு ஆறுமைல் கிழக்கிலுள்ளது. “ஸப்தல்யாஹ்ருதி” என்ற மகாமந்திரத்தையுண்டாக்கிய முனிவர் எழுவரில் தலைமை பெற்றவரும், யோகியாகிய தத்தாத்ரேயரின் தந்தையும், ரிஷிச்ரேஷ்டருமான அத்ரியின் வம்சத்தில் ஆதிசங்கரர் தோன்றினார். வித்யாகிராஜர் என்பவரும், சிவகுரு என்பவரும் முறையே பாட்டனும் தந்தையுமாகக் கொண்டனர். பாக்யவதியான இவரது அன்னையின் திருநாமம் ஆர்யாம்பாள். இவரது தந்தை மூன்றாவது வயதில் பாலோகம் சென்றதாகச் சிலரும் ஐந்தாவது வயதில் ஐயனடி சார்ந்ததாகச் சிலரும் கூறுகின்றனர். காமகோடிபீடம் 36வது ஸ்வாமிகளான அபிரவசங்கரருடைய சரித்திரத்தை வாக்பதிபட்டர் எழுதியுள்ளார் எனவும், சங்கரலிஜயக்காரர் முதலிய பலரையும் இந்நூல், ஆதிசங்கரரைப்பற்றியது என மயக்குவித்தது எனவும், முன்னரே

பெய்யுள்ளோம். இவரது தந்தை இவர் பிறக்குமுன்னரே மூக்
பெற்றனர். இவ்வரலாற்றையும், ஆதிசங்கரசரிதையில்புகுத்
தக்கூறுபவரும் உளர். எது எவ்வாறாயினும், நமது ஆதிகுரு
புதிவாஸிபத்தில் அருமைத்தந்தையை இழந்தனர் என்பது
சித்தமாகின்றது. உபநயனம் ஐந்தாம் ஆண்டில் நிறைவேறவே
ட்டாமாண்டில் ஸர்வஞர் ஆயினார். குருகுலவாஸம் செய்யும்
பாழுது ஒரு ஏழையின் வீட்டினுள் பிஷாடனத்திற்குச்
சல்ல, அவள் ஒரு நெல்லிக்கனியைக் கொடுத்தனள். அதை
புனந்தமாக ஏற்றுக்கொண்ட நமது குருநாதர் அவ்வில்லத்தி
ரில் பொன்மயமான நெல்லிக்கனியைக் கொட்டுமாறு “கணக
ாராஸ்தவம்” என்ற துதியால் திருமடந்தையை வேண்ட,
புவ்வம்மையும் அவ்வாறே பொன்மாரி பொழிவித்து அவ்வில்
த்தைக் கொழிக்கச் செய்தனள். பிறகு சங்கரர் சூர்ணிப்
புழை என்ற நதியில் மூழ்குங்கால் முதலையால் பிடிக்கப்பட்டு,
புண்ணியை வேண்டி ஸர்யாஸம் பெற்று ஸத்குருவை நாடிப்
புறப்பட்டனர்.

நாடு நகரங்களைக் கடந்து, நர்மதாதீரமடைந்து கோவிந்த
கவத்பாதரையனுவி வந்தனம் செய்து நிற்க, அவர் இவரை
பாரென வினவினார். சங்கரா, வேதாந்தபரமான “தசச்சுலோகி”
என்றழைக்கப்படுகிற பத்து சுலோகங்களால் தன்னை இன்னொ
ரான அறிவித்து வணங்குகின்றார். “தத்துவமனைத்தினையும்
ள்ளடக்கியுள்ள விஷயங்களையெல்லாம் சூத்ரங்களால் (கயிறு
ளால்) கட்டிய வ்யாஸரைப் புகழ்வது எனவே! இததகைய
பகரணமேயில்லாமல் அனைத்தினையும் கட்டுவித்து தசச்சுலோ
கியில் புகுத்திய சங்கரர் ஒருவரே புகழத்தக்கவர்” என மேற்
நிதிதத ச்லோகங்களின் உரையாசிரியராகிய மதுசூதனஸாஸ்
த்ரி என்பார் கூறுகின்றார். இதனைச் செவியுற்ற, கோவிந்த
தீந்தார் திகைப்புற்று சங்கரரைச் சங்கரரேயெனத் தேர்ந்
தாராயினும் உலகவழக்கத்திற்கு ஒப்ப நமது குருநாதற்கு உப
தசம் செய்தனர். உபதேசங்களை ஏற்றபின் ஆசிரியரிடம்
படைபெற்று, புலவர் நிறைந்துவிளங்கிய புண்யகேசுதாமாசிய
ராகிக்குச் சென்றனர்.

வருணை, அஸி என்ற நதிகளின் மத்தியில் இருப்பதால் “வாராணஸி” எனப்பெயர் பெற்றதும், வேதங்களால் புகழப்பட்ட கங்கையாற்றின் தீரத்திலுள்ளதும், புண்யபூமியுமான காகியொன்றே இப்பரதநாட்டில் பெரிய ஸ்தலம். மிகப்புராதன காலந்தொட்டு இன்றுவரையில், இந்த ஸ்தலம் நன்கு பாராட்டப்படுவதை நாம் கூறவும் வேண்டுமோ. நமது பெரியாரான சங்கரர் இங்கு சிலகாலம் தங்கினார்.

“த்வாராயுகங்கள் தோறும் வ்யாஸராகவும், மனுவாகவும் அவதரித்து லோகோபகாரம் செய்வீர்களாக” எனச் சிவபிரான் திருமாலுக்கும் பிரமற்கும கட்டளையிட்டதாகச் சங்கரஸமயிதை ஸம்பவகாண்டத்திற் காண்கின்றோம். இவ்வாறே பல வ்யாஸர்கள் தோன்றி மறைந்திருந்ததல்வேண்டும். இத்தகைய மகான்களில் ஒருவா 545 ஸூதரங்களாலாகிய உத்தரமீமாமஸா எனவும், பரும்மகூதரம் எனவும், வேதாந்தகூதரம் எனவும் சொல்லப்படுகிற நூலைத் திருவாய்மலர்நதருளினார். இவ்வுத்தர மீமாமஸையும், கண்ணபிரான் விஜயனுக்கு உபதேசித்த கீதையும், ஈச, கேன, கட, பாச்ன, முண்டக, மாண்டக்ய, ஐதரேய, தைத்திரீய, சாந்தோக்ய, பிரகதாரண்யங்களான பத்து உபநிடதங்களும் சேர்ந்து பரஸ்தானதரயம் எனப்பெயர்பெறும். இவைகட்குச் சங்கரர் பாஷ்யங்கள் எழுதிப் பண்டிதபாமரர் உணருமாறு விளக்கியுள்ளார். பரும்மகூதரபாஷ்யத்தை வ்யாஸமுனிவா கேட்டு ஒப்புக்கொண்டதாகச் சங்கரவிஜயங்கள் கூறுகின்றன. 4 அதயாயங்களும், 16 பாதங்களும், 181 அதிகரணங்களும், 545 சூதரங்களும் கொண்ட இவ்வேதாந்த நூலுக்கு 800 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் விளங்கிய ஸ்ரீராமாநுஜ, மதவ ஆசாராயர்கள் வ்யாக்யானம் செய்திருக்கின்றனர். இதில் ஸ்ரீராமாநுஜபாஷ்யம் 21வது சூத்ரவிவரணத்தை வாசிக்குமாறு ஸாஸ்வதிதேவி கட்டளையிட்டனள் என்றும், அவ்வாறு படிக்கக்கேட்டு ஆனந்தித்த வாணி “ஸ்ரீபாஷ்யம்” என்று ராமாநுஜபாஷ்யத்துக்குப் பெயர் இட்டனள் என்றும் கூறப்படுகின்றது. மேலும் மத்வாசாரியர் தாமியற்றிய பாஷ்யத்துடன் இமயமலைக்குச் சென்று அங்கு வ்யாஸரைச்

சந்தித்துத் தமது பாஷ்யத்தைப் படித்தனர் எனவும், அதில் அடங்கியுள்ள பொருளனைத்தும், தமது அபிப்பிராயமென அம் முனிவர் ஒப்புக்கொண்டனர் எனவும் சொல்லப்படுகின்றது.

வியாஸமுனிவர் கூறிய பாரதத்தைக்கேட்டு ஆறந்த முற்ற பரிஷித்துக்கும், மகாபதமநந்தன் என்ற வேந்தனுக்கும் உள்ள வருஷபேதம் 1015 என விஷ்ணுபுராணம் கூறுகின்றது. மகாபத்மநந்தனுக்குப் பிறகு, நவநந்தர்கள், பிறகு சந்திரகுபதமௌர்யன். இவனது காலம் கி மு 326 என முன்னமேகூறியுள்ளோம். நந்தர்களுக்கு 100 ஆண்டுகள் வைத்துக்கொண்டால் கி மு 1441 பரிஷித்தின் காலமாகின்றது. ஆகவே இன்றைக்கு 3365 வருஷங்களுக்கு முன்னர் வியாஸமுனிவர் விளங்கியதாகக் கொள்ளலாம்.

வேதங்களைத் தொகுத்த இம்முனிவர் தைத்தரிய ஸம்மிதையில் க்ருத்திகை நஷத்திரத்தைத் துவக்குகின்றார். இந்த நஷத்திரத்தில் சூரியன் நின்றகாலத்தில் உலகெலாம் இராப்பகல்சமநேரமாயுள்ள விஷ்ணுபுண்யகாலமாய் இருந்திருத்தல் வேண்டும். இப்பால் அப்புண்யகாலம் உத்திரட்டாதி இரண்டாம்பாதத்தில் ரவி நுழையுங்காலத்தில் ஏற்படுகின்றது. இவ்வாறு மாறுபடுவதை அயனகதி என வானசாஸ்திரங்கள் வற்புறுத்துகின்றன. இவ்வயனகதியின்படி கணக்கிட்டாலும்முற்கூறியுள்ளவண்ணமே வ்யாஸரதுகாலம் இயைகின்றது.

மேற்குறித்த 3365 ஆண்டுகளுக்கு முன்னமேயும் நமது சங்கரர்காலமாகிய 1900 ஆண்டுகளுக்கும், மதவர் காலமாகிய 800 ஆண்டுகளுக்கும் முன்னமேயும், வயாஸர் தரிசனம் அளித்ததாக ஏற்படுகின்றது. இதனால், சிரமஜீவியான இம்முனிவர் சங்கரராமாதுஜ மத்வர்போன்ற பெரியாருக்கு மாத்திரம் தரிசனம் அளித்து இன்றும் சரீரியாகவே இருப்பதாகக்கொள்ள வேண்டும். ப்ரும்ம சூதரங்களுக்கு மேற்குறித்த முன்று பாஷ்யங்கள் தவிர, நீலகண்டசிவாசாரியாரால் இயற்றப்பெற்ற “சிவாத்வைதசைவபாஷ்யம்” ஒன்று உண்டு.

தூய்மை ஒரு பரம்பரை.

**வேதமுட ஞாய புராணமிதி காசமுதல்
வேதமுட கலைகளெல்லாம்
யிதற்கு வந்தவித திவிதமார்ச் கத்தையே
விரிவா பெடுத்த துரைக்கும்
ஒதரிய துவிதமே அத்தவித ஞானத்தை
உண்டுபணு ஞான மாகும் "**

எனத் தாயுமானவர் கூறியவண்ணம் எந்தமதபேதமும் அந்தத் தில் அத்வைதமாகும். கடவுள் எங்கும் நிறைந்திருத்தலால் அன்பிமசை கடவுளை இமசித்தலாகும். தர்மங்களில் மேலானது யாதெனில் அகிமசையேயாம். இஃது அத்வைதத்தின் முதிர்ந்தபொருள். காசிக்கும கிழக்கிலுள்ள மகததேசத்தை ஹாலன் என்ற சிலனுன வேந்தன் ஆண்டு வருதலால் விகித ஜயயாத்திரைக்குக் கிளம்பிய சங்கரர்மேற்கு நோக்கிப்புறப் பட்டார், என முன்னமே சொன்னோம்.

“வெளுப்பும கருப்புமான நதிகள் கூடுமிடத்தில் மூழ்குப வன் மோக்ஷமடைகின்றான்” என வேதத்தால் புகழப்படுகிற த்ரிவேணி சங்கமக்ஷேத்திரமாகிய ப்ரயாகைக்குச் சங்கரர் சென்றார். பூர்வமீமாம்ஸாபோஷகராய் ப்ரவிருத்திமார்க்கத்தில் ஆழ்ந்து அதனை ப்ரசாரம் செய்துவந்த குமரிலபட்டர் என்ற பட்டபாதர் அங்கிருந்தனர். இவர் பௌத்தமத சித்தாந்தங் களை உணரக்கருதிச் சிலகாலம் பௌத்தரைப்போல வேஷம் பூண்டு அவர்களுடன் கலந்திருந்தார். அமமதத்தினை முற்று முணர்ந்தபின்னர் அவர்களுக்கு மாறுகத் தான் ப்ரசாரம் செய் யவேண்டி வந்ததை குருதரோகமாகக் கருதி, அக்னிப்ரவேச மொன்றே அத்தீச்செயலுக்குப் பரிகாரமெனத் தீயில் குதிக் குந்ததுவாயில் நமது சங்கரர் அங்கு குறுக்கிட்டார்.

உத்தரமீமாம்ஸாபோஷகரும் நிவிருத்திமார்க்க போதகரு மான நமது குருவுக்கும் குமரிலருக்கும் வாக்குவாதம் நடந்து முடிவில் கர்மப்ரதானமாயுள்ள ப்ரவிருத்தியைக் காட்டிலும் ஞானப்ரதானமாயுள்ள நிவிருத்தியே மேல் எனக் குமரிலபட் டர் ஒப்புக்கொண்டார். பிறகு அவர் தமது சிஷ்யரும், தமது

சித்தார்த்தத்தைக் கைப்பற்றி யொழுதுபவருமான மண்டன மிச்சாரைப்பற்றிச் சங்கரற்குக் கூறித் தீயில் குதித்துவிட்டார். மண்டனமிச்சாரைக் கண்டு அவரையும் நிரிநுத்திமார்க்கத்தில் திருப்புதற்கெனச் சங்கரர் பத்மவனம் என்ற ஸ்தலத்தைநாடிப் புறப்பட்டனர்.

மண்டனமிச்சார்.

நருமதையாற்றங்கரையிலுள்ள கன்னேசி நாட்டைச் சார்ந்த பத்மவனமென்றும் மாகிஷ்மதியென்றும் கூறப்படுகிற க்ராமத்தில் இமயித்ரன் என்ற ஓர் கௌடப்ராமணர் இருந்தார். விச்வரூபன் என்பவர் இவரது குமாரர். சோணபத்ரைதீரவாஸியாகிய விஷ்ணுயித்ரன் என்பவரது புத்திரியான ஸஸவானியை மணந்து இல்லறதர்மத்தைச் செவ்வனே நடத்திவந்தமையால் இந்த விச்வரூபரை, “அலங்காரம் செய்பவர்” எனப் பொருள்படுமாறு மண்டனமிச்சார் என எல்லோரும் அழைத்தார்கள். அவரிடம் சென்ற சங்கரருக்கும அவருக்கும் வாதம் நடந்தது. இவ்வாதத்தின் பயனாக கர்மமார்க்கத்தில் பற்றுள்ள வராயிருந்த மண்டனர் தமது கொள்கையை மாற்றிக்கொண்ட துமல்லாமல், சங்கரரைப்பணிந்து சீடரானார். மேலும், நைஷ்கர்மியசித்தி; தைத்தீய, ப்ருகதாரண்யக உபநிஷத் பாஷ்யங்களுக்கு வார்த்திகம்; மானஸோல்லாஸம், பஞ்சிகரணவார்த்திகம்; ப்ருமமசித்தி; விதிவிவேகம்; விப்ரமவிலாஸம்; தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்தோத்ரபாஷ்யம் முகலிய சங்கர மதசித்தாந்தங்களை உள்ளடக்கியுள்ள வேதாந்த நூல்களைச் செய்து உபகரித்தார். சங்கைகளற்று அத்வைதியான இவர்பால் நமது சங்கரருக்கு நன்மதிப்பு உண்டாயிற்று.

பத்மபாதர்.

காசியில் வாசம் செய்தபொழுது நமது குருநாதர் பத்மபாதர் என்ற ஒரு சிஷ்யரை ஏற்றுக்கொண்டனர். ஸனந்தனர் எனப்பெயர் பெற்று காவிரியாற்றங்கரையிலுள்ள ஓர் ஊரில் பிறந்து வளர்ந்த இவர், உபநயனம் நிறைவேறியவுடன் மனம்

வேறுபட்டு உலகப்பற்றை வெறுத்து, சற்குருவைத் தேடிச் சங்கரரை நாடினர். மறுகரையிலிருந்து குரு அழைத்தவுடன் கங்கையிற் குதித்துச் சென்ற இவரது பாதங்களைத் தாமரை மலர்கள் தாங்கி, இவரை மூழ்காமல் அக்கரை சேர்த்ததால் “பத்மபாதர்” எனப் பெயர் பெற்றார். இவரது வாசஸ்தானம் சிதம்பரம் எனச் சித்விலாஸ சங்கரவிஜயம் கூறுகின்றது.

இவ்விருசீடர்களுடன் ஆங்காங்கு அத்வைத மார்க்கத் தைப் புகட்டிக்கொண்டு சங்கரர் கோகாணசேஷத்ரம சென்றனர். மூகாம்பிகை ஸமேதராய் திருக்கோலங்கொண்டருள்கிற மகாபலேச்வரர் ஸநிதிக்குப்போமபோது கருணாமூர்த்தியான நமது குருமூர்த்தி இறந்தாகிடாத ஒரு குழந்தையை உயிர்ப் பித்தார். பிறகு, ஸ்ரீபதி என்ற ஊரையடைந்தனர்.

ஹஸ்தாமலகர்.

அங்கு ப்ரபாகரர் என்ற பிராமணர், பதினமூன்று வயதாகியும் ஊமையாயிருந்த தனது மகனைச் சங்கரரது பாதஸரோருகங்களில் வீழ்த்தினார். பிறகு, அப்பையனைத் தூக்கிப் பனைத்து அமுதப்போன்ற வாக்கினால் “நீ யார்?” எனச் சங்கரர் வினவ, அத்வைதஸாரமான 12 சுலோகங்களை அப்பையன் ஒப்புவித்தான். அப்பன்னிரண்டு சுலோகங்களும் உள்ளங்கை நெல்லிக் கனிபோல் நல்லறிவைப் புகட்டக்கூடியனவாதலின் “ஹஸ்தாமலகர்” என்பது அவரது காரணப் பெயராயிற்று.

பிறகு பற்பல நாடுகரங்களில் அத்வைத ஸாரத்தைப் புகட்டிக்கொண்டும், மழைக்காலத்தில் மாதத்ரிம சாடூர்மாஸ்ய விரதானுஷ்டானம் செய்வதற்கெனச் சிலமாதங்கள் அங்கங்கு தங்கியும் சங்கரர் பாதநாடெங்கிலும் திக்விஜயம் செய்துவருந், பொழுது, தோடகம் என்ற வருத்தத்தில் ஐந்து சுலோகங்களால் பரமகுருவைப் புகழ்ந்து பாடிக்கொண்டு ஒருவர்நாடினார்.

தோடகர்.

இவர்தான் தோடகாசாரியார். இவருக்கு ஆரந்தகிரி என்று மற்றொருபெயரும் உண்டு. ஸ்ரீ காமகோடிபிடம் 5 வது

ஸ்வாமிகளான ஆரந்தானந்தர், என்பவர்மண்டனமிச்சர் செய்த வார்த்திகங்களுக்கு ஒரு டிகா அருளியிருக்கின்றனர். இதனை ஆரந்தகிரி டிகா எனக் கூறி தோடகாசாரியரோ எனச் சிலர் மயங்குவதுண்டு. மேலும், ஆரந்தகிரி சங்கரவிஜயம் எனக்கூறப்படுகிற நூல் ஒன்றுஉண்டு என்றும் கி.பி. 800ல் மகசித்தாந்தங்கள்செய்த மத்வராமாதுஜாசார்யர்களைப் பற்றிப் பேசுகிற இப்புத்தகம் ஆசார்யசீடரான ஆனந்தகிரிஸ்வாமிகள் இயற்றியதாகக் கூறுதல் பொருந்தாது எனவும் முன்னமே சொன்னோம். மேற்குறித்துள்ள நான்கு சிஷ்யர்களைத்தவிர ஆசாரியர் அவதரித்த காலடியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும், அவரைவிட்டு விலகாது ஸஞ்சாரம் செய்தவரும், ப்ருஹதசங்கரவிஜயம் என்ற நூலை இயற்றியவருமான சித்சுகர் எனப் பெயர்வாய்ந்த ஒரு சிஷ்யரும், உதங்கள்என்ற மற்றொரு மாணாக்கரும் சங்கரைச் சார்ந்திருந்தனர். சித்சுகர் எழுதிய சங்கரசரிதம் இப்பால் கிடைக்கவில்லை. மண்டனமிச்சர் துறவியான பிறகுசுரேச்வரர் எனப்பெயர் பெற்றார். ப்ருத்வீதவர் ப்ரும்மஸ்வரூபர், விச்வரூபர் எனச் சங்கரவிஜயங்கள் இவருக்குப் பெயரிடுகின்றன. இப்பெயர்களை வெவ்வேறு சிஷ்யர்களாகச் சிலர் மயங்குவதுமுண்டு.

மண்டனமிச்சரும் அவரது மனைவியான ஸரஸ்வணியும் தூர்வாஸமுநிவர் சாபத்தால் புனியில் தோன்றிய பிரமஹம் ஸரஸ்வதியும் என்ற விஷயமும், இந்த ஸரஸ்வதியை வாதத்தில் வெல்வதற்கெனச் சங்கரர் பாகாயப்ரவேசம் செய்து மயங்கியிருக்குங்கால், பஜகோவிந்தம் எனக்கூறப்படுகிற “மோகமுத்தகம்” என்ற 12ச்லோகங்களைச் சிஷ்யர் கூறத் தெளிந்து திருமபிச் சொந்தமான உடலில் புகுந்த வ்ருத்தாந்தமும் விஸ்தாரமாகச் சங்கரவிஜயங்கள் கூறுகின்றன.

சங்கரர் தமது அன்னையின் மாணத்தையுணர்ந்து சரீரத்தை ஸம்ஸ்காரம் செய்யும்பொருட்டுக் காலடிசென்றனர். அங்கு இருந்தோர் துறவியான இவர் க்ருத்யம்செய்வது தவறு எனக் கூறி அவ்விடம் வந்து உதவிபுரிய மறுத்தனர். ஆனது பற்றி

சங்கரர் அன்னையின் உடலைத்துண்டுகளாகச் சேதித்து வீட்டின் பின்புறத்தில் சுடலையமைத்துக்கருமங்களை நிறைவேற்றிச் சென்றனர்.

இச்சம்பவம் நேர்ந்தது முதல்காலடியில் வசிப்பவர்கள் தங்கள் வீட்டில் யாரோனும் இறந்தால் அந்தச்சுவத்தைச் சேதிப்பதற்குப் பதிலாகத் தருப்பையைச் சேதித்து வீட்டின் பின்புறத்தில் சுடலையிட்டு எரித்து வருகின்றனர். இதனைச் சங்கரர் இட்ட சாபமெனச் சிலர் கூறுவர். சங்கரர் செய்தியைச் செலியுற்ற அந்நாட்டு அரசனது கட்டளையெனக் கேளநாட்டுநூல் ஒன்று சொல்கின்றது. “சாந்தமும் கருணையும் உருக்கொண்ட திருமேனியுடைய சங்கரர் சாபமிட்டனர்” எனக் கூறுவது பொருந்தாது. ஆகவின் “பெரியாரை அவமதித்தது பற்றி அரசன் அங்ஙனம் ஆக்ஞாபித்தனன்” என்ற கூற்றையே ஏற்றுக்கொள்வோமாக.

இதன் பிறகு குருவரான நமது சங்கரர் திக்விஜயம் செய்துகொண்டும், மடங்களை ஸ்தாபித்துக்கொண்டும் காசிக்குச் சென்று அவ்விடம் பரமகுருவான கௌடபாதாசார்யானைச் சந்தித்துச் சிலகாலம் அங்கு தங்கினார். பிறகு கேதாரம், பத்ரி காச்சரமம், முதலிய புண்யக்ஷேத்திரங்களைத் தரிசித்து, கைலாஸம் சென்று, கங்காதராரான சங்கரரிடமிருந்து பஞ்சலிங்கங்களைப் பெற்று, போக, மோக்ஷ, வர, முக்தி விங்கங்கள் நான்கையும் முறையே ச்ருங்குகிரி மடத்திலும், சிதம்பரம் நீலகண்டக்ஷேத்ரம், கேதாரம் என்ற மூன்று ஸ்தலங்களிலும் ஸ்தாபித்து பாரத வர்ஷம் முற்றிலும் ஸஞ்சாரம் செய்து அத்தைஷ்டமதம் நிலைத்து நிற்கும்படி அனுக்கரித்துகாஞ்சிபுரம் வந்துசேர்ந்தார்கள். அங்கு ராஜ சேன சோழனால் நன்குமதிக்கப்பெற்று ஆலயங்களை கட்டுவித்து, காமாக்ஷியம்மனுடைய உகரத்தைச் சமனம் செய்து தங்களது ஆத்மபூஜையான. யோகலிங்கத்தையும், காமகோடி பீடத்தையும் அங்கு நிலைக்கச் செய்து வலித்தார்கள்.

ஜயாபீடவிரயாதித்யன் என்ற வேந்தன் கி. பி. 780-810ல் காச்மீரேசத்தை ஆண்டுவந்தான். இவனுடைய சபையில், அமரகோசத்திற்கு அழகிய வ்யாக்யானம் எழுதிய கூர்ஸ்வாமியும், காவ்யாலங்கார கர்த்தாவாகிய வாமனகவியும் மேலும் பல வித்வான்களும் விளங்கினார்கள். இவர்கள் எல்லோரையும் வென்று விருதுபெற்றவர் வாக்கபதிபட்டர். இந்தப் பட்டரை ஸ்ரீ காமகோடிபீடாதிபர்களில் 36 வது அபிநவதீர சங்கரர் வென்றார் என்றும், வாக்கபதிபட்டர், சங்கரேந்தர விலாஸம் என்ற நூலில் அபிநவதீரரைப் புகழ்ந்துள்ளார் என்றும் முன்னம் சொல்லியுள்ளோம். இவ்வாறு வெற்றி பெற்ற சங்கரர் அக்காச்மீரத்தில் ஸர்வக்ருபீடம் ஏறிய விஷயத்தை ஆகிசங்கரர் செய்ததாக வித்யாரண்ய ஸ்வாமிகளுடைய மாதவீய சங்கரவிஜயம் சாற்றுகின்றது.

காஞ்சியில் வசித்துவருங்கால், நமது சங்கரரை ஸர்வக்ருர் என எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டனர். இவ்வாறாக, தாம்ரபர்ணீ தீரவாஸிகளான பலர் சங்கரருடன் வாதம் செய்வதற்கென காஞ்சிபுரத்தில் வந்து கூடினார்கள். இவர்களில் வர்த்தனர் அல்லது மகாதேவர் என்ற பெயருள்ள ஏழுவயதுள்ள ஒருசிறுவன் மூன்று நாட்கள் வரையில் வாதமசெய்தான். இப்பபையனைப்பெரிதும் மெச்சிய சங்கரர், இவனுக்கு, ஸர்வக்ருராத்மன் என நாமமிட்டு, தமக்குப் பிறகு காமகோடி பீடாதிபதியாய் அமர்த்தி, மண்டனமிச்சாரைப் போஷகராக நியமித்தனர்.

மண்டனருக்கும் சங்கரருக்கும் வாதம் நடந்த ஆதிகாலத்தில், மண்டனர் தோல்வியுற்றால் ஸர்வாஸியாவதென்றும், சங்கரர் தோற்றால் துறவறம் விட்டு இல்லறத்தில் அமர்வதென்றும், ஒரு கட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருந்தது. இப்பந்தயத்தால் துறவறம் பூண்டதாலும், ஏற்கெனவே கிரகஸ்தராய் நெடுநாள் வாழ்ந்ததாலும் மண்டனர் பரமஹஸர் அல்லராதலால் அவரை மடாதிபதியாய்ச் சங்கரர் அமர்த்தவில்லையெனச் செப்பலாம். இவர் நெடுநாள் காஞ்சியில் வசித்து, அங்கேயே சித்தியடைந்துள்ளார். இவ்விஷயம் காஞ்சிபுரத்திற்கு அருகிலுள்ள புண்யர

ஸம் என்ற மண்டனமிசர அக்ரகாரத்தில் பூஜிக்கப்படுகிற இவரது ஸமாதியால் நன்கு விளங்கும். இவ்வாறிருக்க, மண்டனர் என்ற சுரேச்வரரையும், ஸர்வகஞாதமரையும் சருங்ககிரி, த்வாரகை மடங்களின் வமசாவளியில் தலைவர்களாகக் குறித்திருக்கிறார்கள். ச்ருங்ககிரி பரம்பரையில் மண்டனருக்கு எண்ணூறு ஆண்டுகள் மடாதிபத்யம் குறித்திருக்கக் காண்கின்றோம். மடஸ்தாபனம் என்ற விஷயத்தை எழுதுமபோது இதனை நன்கு விளக்குவாம்.

ஐகத்குருவான சங்கரபகவதபாதர் காஞ்சியில் காமகோடிபீடஸ்தாபனம் செய்து தங்களது ஆதமபூஜையான யோகலிங்க சந்தரமௌளிச்வரரை அவவிடம் வைத்து, அப்புண்யபூமியிலேயே வைசாகசுக்ல ஷஷ்டிதியில் விதேக கைவல்யரூபமான முக்திபெற்றார் என்றும், ஸர்வவ்யாபக சைதன்யரூபியாய் இனறும் விளங்குகின்றார் என்றும், சிவாகஸ்யம் கூறுவதுமல்லாமல், சங்கராபபுத்யம், வாஸநாதேகஸ்துதி, மார்க்கண்டேய ஸமயிதை, முதலிய எண்ணிறந்த நூல்களும் வற்புறுத்துகின்றன. மேலும், மகாகாவ்யங்களில் ஒன்றாகிய ரைஷதம் 12-வது ஸர்க்கத்தில், காஞ்சிசேஷதராததைப புகழ்ந்தது மல்லாமல் அங்கு மகிமைபெற்றோங்குகிற யோகலிங்கத்தைப்பற்றியும் ஸ்ரீ ஹர்ஷகவி குறித்துள்ளார்.

முன்னம் கூறியுள்ளவாறு. அபிரவசங்கரேந்திரர் சரிதரம் இவ்விஷயத்திலும் பலரை மயக்கிவிட்டது. எப்படியெனில், அபிரவ சங்கரர் இமயமலையிலுள்ள தததாத்ரேயர் குகையிலமறைந்தார். ஆதிசங்கரர் அதேமலையிலுள்ள கேதாரசேஷத்தில் சித்திபெற்றதாக மாதவிய சங்கரவிஜயம் கூறுகின்றது.

ஆதலின், காஞ்சியை ஆதி ஐகத்குருவின் மடமாகக்கொண்டு, அவர்களது பாதங்களை எக்காலும் பூஜித்து உய்வேமமாக,

அத்தியாயம் 6.

மடஸ்தாபனம்:

ஸ்ரீபகவதபாதாசார்யர், கைலாஸத்திலிருந்து கொணர்ந்த ஷிங்கங்கள் ஐந்து என்றும், யோகலிங்கத்தைக் காஞ்சிகாமகோடிபீடத்திலும், போகலிங்கத்தை சருங்ககிரியிலும், பாங்கியா யுள்ள மோக்ஷ, முக்தி, வரலிங்கங்களை முறையே, சிதம்பரம், கேதாரம், நீலகண்டக்ஷேத்ரங்களிலும் ஸ்தாபித்தார், என ஏற் கெனவே குறித்துள்ளோம். அதனைச் சித்தாந்தம் நிலைத் தோங்குமாறு நமது நாட்டின் வடகோடியில் உள்ள பதரிகாச்ர மத்தில் ஒரு மடத்தையும், கிழக்கோடியில் ஜகன்னாதத்தில் ஒரு மடத்தையும் தென்னிசையிலுள்ள சிருங்ககிரியில் ஒரு மடத்தையும், மேற்குக்கோடியில் உள்ள தவாரகையில் ஒரு மடத்தையும் ஸ்தாபித்து, சிஷ்யர்களை அமர்த்தியபிறகு தனக்கு உரிமை யாக காமகோடிபீடத்தைக் காஞ்சியில் நிலைக்கச் செய்துள்ளார் எனவும் முன்னம் கூறினோம்.

பதரிகாச்ரமம் என்ற புண்யக்ஷேத்ரம் நமதேசத்தின் வடக்கு எல்லையாயுள்ள இமயமலையின் தென்சாரலில் உள்ளது. பரமகுருவாகிப் கௌடபாதரைச் சங்கரர் சந்தித்து வந்தித்த தும், யோகிவரரான சுதப்ரும்மரைக் கௌடபாதர் சந்தித்து ஸந்யாசம் பெற்றதும், இப்புனித பூமியில்தான் எனச் சரிதங் கள் சாற்றுகின்றன. மேலும், விஷ்ணுபக்ததிலகரான த்ருவர் ராஜ்யபாரத்தை விடுத்த உலகைவெறுத்து, இப்பதரிக்குச் சென்றதாகப் பாகவதபுராணம் கூறுகின்றது. சங்கரர் இங்கு தங்கி, ஜோஷிமடம் எனக்கூறப்படுகிற ஜ்யோதிர்மடத்தை ஸ்தாபித்து, தமது சிஷ்யர்களில் ஒருவராகிய தோடகாசாரிய ரைத் தலைவராக நியமித்தார். இந்த மடம் சிலகாலம் காலியா யிருந்ததாகத் தெரிகின்றது. இதன் பரம்பரையின் விவரணங் கள் நன்கு புலப்படவில்லை.

நமது நாட்டின் கிழக்குப் ப்ரதேசங்களில் அக்வைத ப்ராசா
மம்செய்வதற்கென புரி எனச் சொல்லப்படுகின்ற ஜகந்நாத
சேஷதரகத்தில் ஒரு மடம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இங்கு, ஹஸ்
தாமலகர் தலைமைபெற்றார். இம்மடத்திற்குத் தலைவர் பத்ம
பாதர் எனச் சங்கரவிஜயங்கள் கூறினாலும், “மடாம்புரம்”
என்ற நூல் ஹஸ்தாமலகரைத் தலைவரெனச் செப்புதலால் அத
னையே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியீடாகின்றது. பத்மபாதர் த்வா
ரகைக்குத் தலைவரான பின்னர் விளக்குவாம். ஆதிமுதல் நா
ளதுவரையில் 142 ஸ்வாமிகள் தலைமை பெற்றதாக இந்தப் புரி
மடத்தின் வம்சாவளியால் அறிகின்றோம். இம்மடாதிபதிக
ளின் பெயர்களைத் தவிர்த்துள்ள விஷயங்கள் நமக்குக் கிடைக்க
வில்லை.

மேற்குப் ப்ரதேசங்களில் அக்வைதமத ஸம்ப்ரதாயைச் செய்
வதற்காக நியமித்த மடம், த்வாரகை மடம் இதன் வம்சாவ
ளியை நோக்குங்கால், சங்கரர் வித்தியான காலத்தை அவதார
காலமாகக் குறித்திருக்கக் காண்கின்றோம். மேலும், பிறும்ம
ஸ்வரூபர், சித்ஸூகர், ஸர்வகஞ்ஞாதமன் என்ற மூவரையும் முதல்
மூன்று தலைவர்களாக இப்பரம்பரையின் குறிப்பென்று கூறு
கின்றது. பிறுமஸ்வரூபர் என்பவர் ஸுரேச்வரர் எனப்பட்
டம்புனைந்த மண்டனமிச்சர் எனவும், சங்கரருக்குப் பிறகு காம
கோடிபீடாதிபதியாய் அமர்த்தப்பட்டவர் ஏழுவயதுள்ள
ஸ்ர்வக்ஞாதமன் எனவும் முன்னமே கூறினோம் ஆதிசங்கர
ருடைய ஆர்த்தகிஷ்யரான பத்மபாதர் முதலில் இங்கு நியம
னம் பெற்ற பீடாதிபதி என்றும், பிறகு ஸர்வக்ஞாதமர், மூன்
றாவது பிறுமஸ்வரூபர் என்றும், சிலர் கூறுகின்றனர். பிறும
ஸ்வரூபர் என்ற மண்டனருக்கு ஸர்வக்ஞாதமன் எவ்வாறு
முந்தியவராகக்கூடும? இந்த த்வாரகை மடாதிபதிகளின் வம்
சாவளியில் 20- வது ஸ்வாமிகளான கிஞ்ஞானேச்வரதீர்த்தர்
கி. பி. 483--510ல் விளங்கியதாகவும், இவர் மிதாஷ்ரம

என்ற க்ரந்தம் எழுதித்தாகவும், குறிக்கப்பட்டிருக்கின்ற க. கி. 19. 1076—1127ல் ராஜ்யபாரம் வகித்த சாளுக்கிய வம்சத்த வ்வேந்தனான ஆறுவது விக்கிரமாதியன் காலத்தில் மிதாசூரக்காரர் ஜீவித்ததாகச் சரித்திரங்கள் விளக்குகின்றன. ஆகிமுகல் கி. 19. 1704 வரையில் 61 ஸ்வாமிகள் பீடாதிபத்யம் பெற்றார்களென வம்சாவளியில் குறித்திருக்கக் காண்கின்றோம். இவ்விஷயம் காமகோடிபாரம்பரையை ஒருவாறு ஒப்புக்கின்றது. நமது நாட்டின் ஸ்வராஜ்யவிஷயமாக உபன்யாசங்கள் செய்கிற காரணமபற்றித் தற்காலம் விளங்குகிற ஸ்ரீஸ்வாமிகள் அடிக்கடி காராக்குவாஸம் செய்ய நேர்கின்றது. மேலும் இமமடாதிபத்யவிஷயமாக ஒரு வழக்கு நடந்து வருவதாகவும் இப்பால் கேள்விப்படுகின்றோம்.

ஸ்ரீபகவத்பாதர் நியமனம் செய்த மடங்களில் மூன்றைப் பற்றிய விஷயங்களைச் சுருக்கமாகக் கூறியுள்ளோம். இதனால் மேற்குறித்த மடங்கள் ச்ருங்குகிரி, காமகோடி மடங்களைப் போல அவ்வளவு ப்ரக்யாதிபுடன் விளங்குவதாக எண்ணுதற்கிடமில்லை. இத்தகைய உத்தர மடங்கள் சங்கரரால் நியமிக்கப்பட்டிருந்தும், அந்தபரந்தங்களில் மிகப்பழையகாலந் தொட்டு திகவிஜயபாத்திரை செய்தவர்களும் ஜைந, பௌத்த, நாஸ்திக, மதகண்டனத்தால அதவைதஸ்தாபனம் செய்தவர்களும், ஸ்ரீ காமகோடிபீடாதிபதிகள் எனப் பின்னர் நன்குவிளக்குவாம். கைலாஸத்திலிருந்து, நான்கு சிஷ்யர்களைக் கருதிக் கொணர்ந்த விங்கங்கள் நான்கில் போகவிங்க சந்தர மௌளீச்வாரை மாத்திரம் ச்ருங்குகிரியில் ஸ்தாபித்து மற்றமூன்று விங்கங்களையும், மேற்குறித்த மூன்றுமடங்களிலும் நிலைக்கச்செய்யாமல் ஆலயங்களில் ஸ்தாபித்த நமது ஆதிசுரு, இதனை முன்னரே உணர்ந்திருத்தல் வேண்டும். வருங்காலத்தையுணர்தல் சங்கரர் போன்றவர்க்கு அருமைபன்று.

ஸ்ரீ சங்கர குரு பார்ப்பரை.

ஸ்ரீ ச்ருங்குகிரி மடத்தைப்பற்றி இனி விவரிப்பாம். ஸ்ரீ ராமசரித்தரத்தில் ப்ரஸ்தாபிக்கப்படுகிற ரிஷ்யச்ருங்கமுனிவர் ரது வாசஸ்தானமாய் இருந்ததால் இப்பெயர் புனைந்தது எனத் கூறுகின்றனர். இந்தஸ்தலம் மைசூர் ராஜபத்தைச்சார்ந்த கடுர் ஜில்லாவில் துங்கபத்ரையின் வடகரையில் இருக்கின்றது. இத்துங்கபத்ரை உற்பத்தியாகுமிடம் வராகப்பர்வதம் எனவும் பகவான் வராகாவதாரம் எடுத்துப் பூமியைத் தூக்கும்பொழுது வலதுபல் பதிர்த்திடத்திலிருந்து பத்ரா என்ற நதியும், இடது பல் பதிர்த்திடத்திலிருந்து துங்கா என்ற நதியும், கிளம்பி இவ் விரண்டும் கூடிக்கலந்தநதி துங்கபத்ரை எனவும், புராணம் கூறுகின்றது.

இப்புண்யபூமியில் நமது சங்கரர் மடஸ்தாபனம் செய்து சிலகாலம் அங்கு வஸித்தார்கள். மண்டனமிச்சாரின் மனைவி யான ஸரஸவாணி உண்மையில் வாணியின் அம்சம். இந்த அம்மையை வாதத்தில் வென்று உடன் அழைத்துவருங்கால் திரும்பிப்பார்த்தவிடத்தில் தங்குவதாகக் கூறியுள்ள வாணி, தன் சிலம்பின் ஒலியைக்கேளாதவாறு செய்தனர். சங்கரர் “அம்மை வருகின்றார்களோ” எனச் சங்கையுற்றுத் திரும்பிய வுடன், வாணி அங்கனமே நிற்க, அவ்விடத்தில் ஸ்ரீ சாரதாபீ டத்தை ஸ்தாபித்தனர் என ஓர் வரலாறு வழங்குகின்றது.

திக்கிலயம் செய்து சென்ற சங்கரர், துங்கபத்ரையில் அனுஷ்டானம் செய்திருந்த நேரத்தில் தவனையொன்று ப்ரஸவ வேதனையடைந்ததையும், இதன் பரமவையான பாம்பொன்று படத்தால் நிழல் கொடுத்து நின்றதையும் நோக்கி அதனைப் புண்யபூமியென நிர்ணயித்து அங்கேயர் மடத்தை ஸ்தாபித்த னர் என மற்றுமோர் வரலாறுமுண்டு.

ஸ்ரீ ச்ருங்குகிரி சாரதாபீடத்தின் வம்சாவணியில் ஆதிசங் கரருக்குக் கூறப்பட்டுள்ள அவதாரகாலம்: கி. பி. 44. என்பது.

தற்கால ஆராய்ச்சிக்கு ஒருவாறு பொருந்துகின்றது, இந்த மடத்தின் முதலாவது பீடாதிபதி மண்டனர் எனவும் பிறகு ஸர்வக்ஞாத்மன் எனவும் குறித்திருக்கின்றனர். இவ்விருவரும் காமகோடிபீடத்தில் விளங்கியதாகக் தக்க ஆதாரங்களுடன் முன்னமே சொன்னோம். ஸ்ரீ காமகோடி பீடாதிபர்களில் ஆறாவதாக விளங்கிய கைவல்யயோகிஸ்வாமிகளின் உத்திரவிற்படி ஏழாவது ஸ்வாமிகளாகிய ஸ்ரீ கிருபாசங்கரர் சுபடவிச்வரூபரைச் ச்ருங்ககிரி பீடாதிபதியாய் அமர்ந்தினார் எனக் காமகோடி பரம்பரையினரின் சரிதரத்தால் அறிகின்றோம். மண்டனருக்கு விச்வரூபர் எனப்பெயரும் உண்டு என்கிற விஷயம் சங்கரவிஜயங்களைக் கவனித்தால் நன்கு விளங்கும். கைவல்யயோகியின் காலம் கி. மு. 55 முதல் 83 வருஷங்கள் எனக்காமகோடி வம்சாவளியில் காணப்படும். ஸ்ரீ ச்ருங்ககிரி பரம்பரையில் மண்டனர் கி. மு. 28ல் பீடாதிபத்யம் பெற்றதாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதலின் க்ருபாசங்கரரால் நியமனம் செய்யப்பட்ட விச்வரூபரை, மண்டனர் எனக்கொண்டு கணக்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம் எனத்தோன்றுகின்றது. ஸ்ரீ பகவத்பாதர் தாமியற்றிய சூத்ர பாஷ்யத்திற்கு வார்த்திகம் எழுதும்படி மண்டனருக்குக் கட்டளையிட்டனா என்றும், அவ்வாறு எழுதுவதற்கு அமமண்டனர் அநர்கர் என மற்றசிஷ்யர்கள் தடுத்து விட்டதாகவும் கூறப்படுகின்றது. வார்த்திகம் எழுதுவதற்குத் தகுதியற்றவராகக் கருதப்பட்டமண்டனர் மடாதிபத்யம் பெற்றது எவ்வாறோ விளங்கவில்லை. மேலும் இவர் பரமஹம்ஸர் அல்லர் எனவும், பந்தயத்தில் தோற்றுத் துறையானவர் எனவும், இக்காரணம்பற்றியே இவரை மடாதிபதியாய்ச் சங்கரர் மதிக்கவில்லை, எனவும் முன்னம் குறித்துள்ளோம். எது எவ்வாறாயினும் எண்ணாறு வருஷகாலங்கள் மண்டனாச் ச்ருங்ககிரியில் மடாதிபதியாய் இருந்ததாக அப்பரம்பரை கூறுகின்றது.

ஸ்ரீ சங்கர குரு பரம்பரை.

ச்ருங்ககிரி வம்சாவளியில் எட்டாவது ஸ்வாமிகளான நர ஸிம்மதீர்த்தருக்குப்பிறகு விளங்கியவித்யாசங்கரர் கி பி 1383 சித்திபெற்றதாகக் குறித்திருக்கின்றனர். 9 வது ஸ்வாமிகளான இந்தவித்யாசங்கரர், கி பி 569 ல் பாஸின் நகரத்திற்கு சமீபமாயுள்ள நிர்மலா என்ற இடத்தில் அடங்கியதாகவும் அன்று முகல் அவ்விடத்தில் வருஷந்தோறும் கார்த்திகை சுக்லதரயோதசியில் இவர்களது ஞாபகமிருக்குமாறு ஒரு சந்தை கூடுவதாகவும் இப்பால் அறிவின்றோம். இவருக்குப்பிறகு எண்ணூறுவருஷங்கள் சிருங்ககிரிமடம காலியாயிருந்தது என குருரத்னமாலை வ்யாக்யானத்தில் ஆகமபோதர் கூறுகின்றார். பிறகு, 1356 ல் விஜயநகரவேந்தனும் விளங்கிய புகழமகேபதியின் மந்திரியான மாகவர், வித்யாசங்கரர் என்ப பட்டம் புனைந்து ஸர்யாஸம் பெற்று, விருபாக்ஷி, ச்ருங்ககிரி, புஷ்பகிரி முகலிய மடங்களை ஸ்காபிககனர். இவர் அருளிய சங்கர விஜயத்தை மாதவிய சங்கரவிஜயம் என்பார். இவரை வித்யா சங்கரர் எனவும் கூறுவதுண்டு. வேதங்களுக்குப் பாஷ்யம் எழுதிய ஸாயணர் இந்த வித்யாசங்கரரின் ஸகோதரர். இவ் விருவரும் சாமகோடிபீடாதிபர்களில் 49^{வது} ஸ்வாமிகளான வித்யாதீர்த்தரின் சிஷ்யர்கள் என்பது இவர்கள் அநுக்ரகித்துள்ள நூல்களால் நன்கு விளங்கும். இவ்விஷயத்தைப் பின்னர் விவரிப்பாம். கி பி 569 ல் நிர்மலாவில் ஸமாதிபெற்ற வித்யாசங்கரரும், 14 வது நூற்றாண்டில் வித்யாசங்கரர் எனவும் கூறப்படுகிற வித்யாசங்கரரும் ஸ்ரீ காமகோடி 49 வது அதிபதியான வித்யாதீர்த்தரும் வெவ்வேறு மகாபுருஷர்களெனக் கூறியுள்ளோம்.

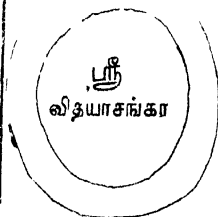
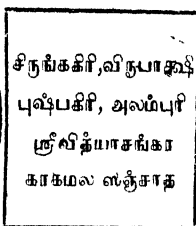
நிர்மலாவில் அடங்கிய வித்யாசங்கரருக்கும் 10 வது பாரதி சிருஷ்ணருக்கும் இடையில் மடம காலியாயிருந்த 800 ஆண்டுகளை மண்டனார் ஜீவகாலமாகக் குறித்து, வம்சாவளியைப் பின்னமற்றதாக வெளியிட்டனா போலும். மதவமத வளர்ச்சியால் அத்வைதம் குன்றாமலிருக்குமாறு எட்டு மடங்களை வித்யாசங்கரர் ஏற்படுத்தினார். அவைகளில், விருபாக்ஷி, புஷ்பகிரி, ச்ருங்ககிரி என்ற மூன்றுமடங்கள் தற்போது நிலைத்

தோங்குகின்றன. இவைகளில் ஸ்ரீ முகமுத்திரைகள் அவ்விஷயத்தை நன்கு உணர்த்தும்.

விநாயகசிம்மம்.

புஷ்பகிரீமம்.

சிநுங்ககிரீமம்.

மேலும் ச்ருங்ககிரி சேஷத்திரததில் கி பி 1338க்குச் சரியான சகம் 1260 பகுதான்ய வருஷத்தில் விநாயகசிம்மம் ஒன்று கட்டப்பட்டு அங்குள்ள மற்ற 40 ஆலயங்களைக் காட்டிலும் மேலாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. இவ்வாலயம் எல்லாவற்றிலும் அழகுவாய்ந்ததாய் விளங்குகின்றது. விநாயகசிம்மம் முதல் முதல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ச்ருங்ககிரி பீடாதிபதிகளான பாரதீதீர்த்தர் இவ்வாலயத்தைக்கட்டுவித்து குமபாபிவேசமசெய்து, விநாயகசிம்மம் களின் உபாஸநா தெய்வங்களான சக்தி, கணபதி, வாசுதேவரி பிம்பங்களைப் பரதிஷ்டை செய்கித்துகதனது குருபுகதியை விளக்கியுள்ளார். இந்த ச்ருங்ககிரியில் விநாயகசிம்மம் புரம் என ஒரு சிகியும் உளது. மேற்குறித்துள்ள விவரணங்களால் ச்ருங்ககிரிமம் விநாயகசிம்மம் பரம்பரை என்பது சொல்லாமல் விளங்கும்.

சாளுக்யவமசுத்து ஒருவேந்தனுடைய சேனைத்தலைவனான பிஜ்ஜலன் என்பவன் அரசனுக்கு விரோதமாய்க் கலகமசெய்து தன் வசத்திலுள்ளபடைகளின் பலத்தால் தானேமன்னானான். இவன் சமணமதத்தைப் பின்பற்றியவன். மதவிரோதத்தால் சைவர்களிருவரைப் பொட்டைகளாகும்படி கண்களைக்குத்தி இம்சித்ததைப் பொருத இவனது மந்திரியாகிய பஸவன் என்பவர் பிஜ்ஜலனைக் கொன்றார். வீரசைவமதத்தை நிலை நாட்டியவர் இந்த பஸவர் என்ற அநுதணர் எனத்தெரிகின்றது. இச்

சம்பவம் கி பி 1167 ல் நடைபெற்றது. இந்த வீரசைவர்களும் மத்வர்களும், சமணர்களும் நைரூர், முதலிய காராடதேசங்களில் அதவைதமதம் ஒங்குவொட்டாமல் தடையாய் நிலைத்தோங்கினார்கள். அதவைதம ஒடுங்கக்கூடிய இக்காலத்தில் ஸ்ரீ விதயாரண்பர் எட்டு மடங்களை அப்ராந்தங்களில் ஸ்தாபித்து அங்கங்கு சிஷ்யர்களை நியமனம் செய்து உபகரித்தார்கள். இவர்களின் உடன் பிறந்தாரான ஸாயணர் வேதங்களுக்குப் பாஷ்யம் அருளியிருக்கிறார்கள். வேதங்களில் உள்ள தத்துவங்களைத் தையும் உணர்த்தற்கு இஃதொன்றுதான் ஆதாரமாய் விளங்குகின்றது. “ எந்நன்றி கொன்றாக்கும், உய்வுண்டாம் உய்வின்கை—செய்நன்றி கொன்மநற்கு ” எனத் திருவள்ளுவரும், “ செய்தி கொன்றார்க்கு உய்தியில் ” எனப் புறநானூறும் கூறிய அமுதமொழிகளை மனத்தில் நாட்டி, மேற்குறித்த பெரியார் இருவரையும் எக்காலும் போற்றுவாம்.

ஸ்ரீ ச்ருங்ககிரி பரம்பரையில் கீர்த்தியுடன் விளங்கிய ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் அனைவரும் சிஷ்யர்களிடத்தில் அன்புகொண்டு அடக்கடி திக்விஜயபாதநிறை செய்துளார்கள். இப்பூஜ்யர்களில் பலர்யோகிகளாயும், அரியுநூல்களை அருளியபகிகளாயும் விளங்கினார்கள். சாரதாதேவியைப் பூஜித்து அவ்வமமையின் கருணையைப் பூணமாடிப் பெற்றவர்கள் பூஜிக்கப்படுவதற்சநதேகமுளதோ. நமது ஆதிசங்கராசார்யஸ்வாமிகள் சிஷ்யர்களைக் கருதி ஸ்தாபித்த நான்கு மடங்களையும் பற்றிச் சிறிது குறித்துள்ளோம். இனி பகவதபாதரின் ஆதமபூஜையான யோகலிங்க சந்தாமௌரிச்வரா பூஜிக்கப்படுவதும், ஆஸேது இமாசலம் உள்ள பூபாலாகளாலும், பூசுரர்களாலும், கனிச்ரேஷ்டர்களாலும், ஆதிமுதல் பெரிதும் கொண்டாடப்பட்டுவிளங்குகிற பீடாதிபதிகளைப் பெற்றதும்; பின்னமற்ற பரம்பரையுடையதுமான ஸ்ரீ காஞ்சிகாமகோடி பீடத்தை விவரிக்கப் புகுமுன் ஆதிக்குரு அருளியதாகக் கூறப்படுகிற நூல்களைப்பற்றிச் சிறிது வரைவோம்.

அத்யாயம் 7

ஆசார்யர் அங்கூகித்த க்ரந்தங்கள்.

நமது குருமூர்த்தி ஸ்ரீ காகியில் வசித்துவந்தபொழுது, ப்ரூம்மசூத்ரம், கீதை தசோபநிஷத் என்ற ப்ரஸ்தானத்யாயங்க ளுக்குப் பாஷ்யங்கள் அருளிஞர்கள் என்று முன்னம் சங்கர சரிதம் என்ற அத்யாயத்தில் அறிவித்தோம். காமகோடி ஐந் தாவது ஸ்வாமிகளான அநந்தானந்தர் இப்பாஷ்யங்களுக்கு வ்யாக்யானம் எழுதியிருப்பது இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது. சங்கராசார்யர் அருளியது என எண்ணிற்றந்த நூல்கள் நம் நா டெங்கிலும் பரவியுள்ளன. அவைகளில் 'சங்கரபகவத்பாதர்' இயற்றியவை எனக் குறிப்பிட்டநூல்கள் ஆகிசங்கரர் அருளி யவை எனவும், மற்றவை அப்பெரியாரின் பரம்பரையினர் செ ய்த புத்தகங்களெனவும், கொள்ளவேண்டும் விவேககுடாமணி ஸர்வவேதாந்த சித்தாந்த ஸார ஸங்க்ரகம், என்ற இரண்டும் சங்கரகுருவாகிய காவிர்தபகவத்பாதரைத் துதித்துத்தொ டங்கப் படுகின்றன. உபதேசஸாஹஸ்ரீ என்ற நூல் மண்டன மிசர் அருளிய ஸைஷ்கர்மய சித்தியில்மேற்கோளாய்க் கூறப் படுகின்றது. தக்ஷிணமூர்த்தி ஸ்தோத்ரமும், பஞ்சீகரணம் என்ற க்ரந்தமும் மண்டனருடையவ்யாக்யானங்களோடுஇணை க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இக்காரணங்களால் மேற்குறித்த நூல் கள் பகவத்பாதர் கருணைகூர்ந்து கடாசுரித்தவை என்பதற் சந் தேகமில்லை. ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யமும், வேதவ்யாஸமுனிவர் அருளியபாரதத்தில் ஸந்தகுமாரருக்கும், த்ருதராஷ்ட்ரருக்கும் நடந்த அதவைதஸாரமான ஸம்வாதத்திற்கு இயற்றப்பட்ட ஸந்தஸாஜாதியபாஷ்யமும் நமது ஆகிகுரு இயற்றியவை எனச்செப்பலாம்.

நூலாகியார், தமது வயது 85 எனக்கூறுகிற தேவி அபரா தக்ஷிமாபுன ஸ்தோத்ரமும் இதனைப்பல விஷயத்திலும் ஒப்பி டக்கூடிய ஆனந்தலஹரி என்ற க்ரந்தமும் ஆசார்யர் இயற்றி யவை எனக் கூறுதற்கிடமில்லை. பரதேவதையின் மகிமைக ளைப் பற்றியும், ஸ்ரீ சக்ரம் முதலிய பற்பல யந்திரங்களைப் பற் றியும், விரிவாய் விளக்கி உருக்கமான பலதுதிகளால் நிரம்பி,

35 வ்யாக்யானங்கள் கொண்டு பெரிதும் போற்றப்படுகிற ஸௌந்தர்யலஹரி என்ற நூல் சைவசமயாசாரியரான ஞான ஸபாபகரைக் கூறுகின்றது.

“தருணமங்கலை யுனதுசிரதை தழைந்தபாலமு தூறினாள்
அருணகொங்கையி லதுபெருங்கவி அலைநெடுங்கடலாகுமே
வருணநன்குரு கவுணியன்சிறு மதலைபம்புயல் பருகியே
பொருணயம்பெறுகவிதைநீயன் றொருபுனிதமாரிபொழிந்ததே
“அமமே, உனது மனங்குளிர்ந்து பால் பெருகினால் உன் தன
பாரமானது கவிக்களால் நிறைந்த பெரியகடலுக்கு உவமையா
கும். கௌண்டின்ய ரிஷியின் மரபில் அவதரித்த அந்தனச்
சிறுவரான சமயநத மூர்த்தியாகிய மேகம அக்கடலில் குடித்
துத் தேவாரஞ் பாரமான கவிபாரி பொழிந்தது,” என, மேற்குறி
த்த நூலின் மொழிபெயர்ப்பொன்று கூறுகின்றது. இந்த ஸம்
பந்தமூர்த்தியானார் ஆறுவது நூற்றாண்டினர் எனத்தீர்மானம்
செய்துள்ளார்கள்.

மேலும், ஸ்ரீ சகரத்தை உலகிற் பரவச் செய்வதற்கெனச்
சிவபிரானை அவதரிப்பருமாறு அமமை தூண்டியதாக மற்று
மோர் சலோகம் கூறுகின்றது. அவ்வாறு அவதரித்து ஸ்ரீசக்
ரபர்திஷ்டை செய்தவா டமது ஆதிசங்கரர். இவ்வாறு ஆதிசங்
கரரைப் பற்றிக் கூறுகிற நூலை எவ்வாறு அவர் அருளியதாகக்
கொள்வது? இக்காரணங்களால் ஸௌந்தர்யலஹரி என்ற நூல்
ஆதிசுருநமூர்த்தி அநுக்கந்தத்தாகக் கூறுகல் பொருந்துமோ
எனச்சங்கை யுறுகின்றோம்.

சிவனடியாரான அறுபத்து மூவரையும், திருத்தொண்டக்
தொகை என்ற திருப்பதிசூதில் வைத்துப்பாடியருளிய சுந்தர
மூர்த்தி நாயனாரைப் புகழ்கிற சிவபுஜங்கம் என்ற புகதகம்
சங்கரரது எனச்சாற்றுதல் இயலாது. “பிரமஹம், திருமா
லும, தங்களது தலைபும் பாகமும் காணவேண்ணிப் பறனவயும்
பன்றியுமாய்த் திரியுங்கால, அடியேன் பொருட் டெகிர்வந்தது
நிநலை” எனச்சிவானந்தலஹரி பகர்கின்றது. ஜீவகோடிகளுக்கு
ஞர் வேற்றுமையாகாது எனச்சாற்றுகின்ற அத்தவைதமத்ததை
போற்றுவதற் சங்கரா, “திருமாலும் நான்முகனும் திரியக்

ஜன்மமேற்றுத் திரிகின்றனர். ” எனச்செப்புவாரோ, ஆதலின் இச்சிவானந்தலகரியைக் குருவாரின் கூற்றாகக் கொள்ளுதற் கில்லை.

ஸ்ரீ காமகோடி பீடம் 54வது ஸ்வாமிகளான ஸர்வக்ருஸ தாசிவபோதர் ராமநாதபுரம் பாவீரஸேதுபதி மகாராஜாவுக்கு உபதேசித்ததாகக் கூறப்படுகிற போதார்பா அல்லது ஸ்வாத் ம நிருபணம் என்ற க்ரந்தத்தை சங்கராசார்யர் நூலெனக் கொள்பவரும் உண்டு. இஃது 55வது பரமசிவேந்தர் ஸ்வாமிக ளின் சிஷ்யரான ஸதாசிவாந்ரும்மம் அருளியது என ஆத்மபோ தர் கூறுகின்றார்.

இதிகாற்றும் கூறிவந்தபடி. சிற்சில நூல்கள் பகவத்பாதர் திருவாய் மலர்ந்கருளியவை எனப்போற்றப் பட்டிருப்பினும் அவ்வாறு இல்லையெனக் கூறினோம். அருமையான கற்பனைக ளால் நிரம்பியவைகளும், படித்தோர்க்குப் பக்திபரவசம் விளை விக்கக் கூடியவைகளும், சொல்லணியும், பொருளணியும் பொ லிந்துள்ளவைகளுமான இந்நூல்கள் சங்கரரால் அருளப்பட்ட வை யல்லவெனச் சொல்லின் அவைகளின் பொருமை குன்று மோ! ஸ்ரீ காமகோடிபீடம் 7 வது க்ருபாசங்கரர், 14 வது உஜ் வலசங்கரர், 13 வது மூகசங்கரர், 36 வது அபிநவசங்கரர், என்ற இந்நான்கு பீடாதிபதிகளும் சங்கரர் எனப்பெயர் வாய்ந் தது மல்லாமல் அப்பெரியாரோ எனக் கருதக்கூடிய சரிக்ர முள்ளவர்கள். ஆதலின், ஆதிசுருநாதர் இயற்றியவை யல்லா தனவாகச் சொல்லப்படுகிற நூல்களை அம்மகாபுருஷரின் பரம் பரைபினர் கூறியனவாகக் கொண்டு போற்றக் கடவோம்.

இனி, காஞ்சிகாமகோடி பீடத்தை விவரிக்கப் புகுவாம்.

அத்தியாயம் 8.

ஸ்ரீ காஞ்சி. ஸ்ரீ காமகோடி பீடம்.

பிகப்புராதன காலத்தில் புண்யபூமிகளாயும் பெரிய நகரங்களாயும் கருதப்பட்டவை ஏழுபட்டணங்கள்—காஞ்சி, அயோத்தி, வடமதுரை, மாயா, அல்லது ஹரித்வாரம், ஸ்ரீ

புதிதான ஒரு பாய்ப்பாட்டு

கார்த்திகை தவிரையை என்ற இவை ஸ்பந்தங்களெனவும் இவைகளுள் முன்னமையாகக்கருதப்பட்டு விளங்கியது காஞ்சி எனவும் முன்னம் குறித்துள்ளோம். நம் தென்னாட்டில் மிகப் பழையமையாகக் கூறப்படுகிற ஸ்தலங்களுள் அங்குள்ள ஆலயங்களுள் 2000-ஆண்டுகளுக்கு முந்தியவை அல்லன் வெணச்சிலா சாஸனங்களால் நிர்ணயிக்கப் பட்டிருப்பதாகக் கூறுகின்றனர். இவ்வாறாக 2600 வருஷங்களுக்கு முன் இயற்றப்பட்ட "பத்துப்பாட்டு" என்ற ஓர் தமிழ் நூல்;

“கார்த்தளம் சிலம்பின் களிற்றுபடிந்தாங்கு
பாம்பணைப் பள்ளி அமர்ந்தோன் ஆங்கண்”

“மலைகளுக்கிடையில் ஒரு யானை படுத்திருப்பதை யொப்பப் பாம்பணையில் பெருமான் பள்ளிகொண்டிருக்கிற அவ்விடத்தில்” எனக்கூறுகின்றது. இத்தகைய ஸ்தலம் “திருவெண்கா” எனப் பத்துப்பாட்டின் உரையாசிரியராகிய நச்சினூர்க்கினியர் கூறுகின்றார். மேலும்,

“ஆடவர்களெவ்வாறகன்றொழிவார் வெண்காவும்
பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமா—நீடியமால்
நின்றா னிருந்தான் கிடந்தா னிதுவன்றோ
மன்றார் மகிழ்ச்சி மாண்பு”

“ஊரகத்தில் நின்றதிருக்கோலமாகவும், பாடகத்தில் உட்கார்ந்த திருக்கோலமாகவும், வெண்காவில் பள்ளிகொண்ட திருக்கோலமாகவும் திருமால் எழுந்தருள்கிற ஆலயங்களை யுடையதும், அறிஞராம் சிறந்த சபைகளையுடையதும், அழகிய மதில்களாற் சூழப்பெற்றதுமான காஞ்சிபுரத்தை விட்டு விலகு தற்குயார்தான் ஒப்புவர்” எனப்பழையதோர் வெண்பாவொன்றும் கூறுகின்றது.

கர்மாவதாராபியான விஷ்ணுவால் பூஜிக்கப்படுகிற கச்சபேசுவரர் என்ற சிவாலயமும், ஏகாம்ரகாதர் ஸந்நிதியும், நகரத்திற்கு நடுநாயகம் போல், அமைந்துள்ள காமகோட்டம் என்ற காமாஷியம்மன் கோயிலும், இதனைச்சார்ந்த காமகோடிமடமும், விணுகானம் செய்கிற அம்மையின் பகுதியும் இடப

மூர்கிற சிவபிரான் பகுதியும் சேர்ந்த அர்த்தநாரீச்வரர் ஸ்ந்
நிதியும், வேறு ஆலயங்களில் தர்சனம் செய்யுமாறு வைக்கப்
பெறாத சித்ராசுப்தன் பிம்பமும், இந்நகரத்தில் பொலிகின்றன.
வித்யாரண்யஸ்வாமிகள் கிருங்குகிரியிலுள்ளவித்யாசங்கரர் ஆல்
யத்தில் எவ்வாறு போற்றப்படுகின்றனரோ அவ்வாறே ஆதிசங்
கரருடைய திருவுருவமொன்று இக்காஞ்சிபுரத்தில் பூஜிக்கப்
படுகின்றது.

இன்னும் வரதராஜா, வைகுண்டப்பெருமாள், பாண்டவர்
தூதன் விளக்கொளிப்பெருமாள், உலகளந்தப்பெருமாள் என்ற
திருமாவின் ஸந்நிதிகள் விளங்குகிற ஹஸ்திகிரி ஸத்யவ்ரதசேஷத்
ரமும் இக்காஞ்சியேயாம்.

1300 வருஷங்களுக்குமுன் நமது நாடுமுழுவதும் ஸஞ்சா
ரம் செய்த சீனதேசத்து யாத்திரிகர் ஒருவர் இக்காஞ்சிக்கு
சுடான நகரம் எங்கிலுமில்லையென்றும், 108 சிவாலயங்களோடு
அறுபத்து நான்கு மைல் விஸ்தாரமுள்ளதாய்ப் பெருமை பெ
ற்றோங்கிய தென்றும் தமது குறிப்பில் கூறியுள்ளார்.

தன் இடைக்குள்ள முத்துக்களையும் பொன்னையும் தான
மாகக் கொடுத்தலை முறையே துலாபுருஷதானம் எனவும் துலா
பாரதானமெனவும் கூறுவர். ஐந்து உலோகங்களால் நிரம்பிய
குடமொன்றைக் கொடுத்தல் மகாபூதகடம் என்பர். இஃது
ஷோடசதானங்களில் ஒன்றும். இவ்வாறான எண்ணிறந்த
தானங்களால் பலவேந்தர்கள் இக்காஞ்சியிலுள்ள கோவில்களை
போஷித்துள்ளார்.

பண்டைக்காலத்துப் பல்லவ வேந்தர்களில் ஒருவருப்பா
ராகிய துண்டபபல்லவர் இந்நகரைவென்று இதனுக்குத் “துண்
டபபல்லவ விஷயம்” எனப்பெயரிட்டனர்.

இதுகாரணம்பற்றியே நம் தமிழ் நாட்டின் ஓர் பகுதி
தொண்டைமண்டலம் எனப்பெயர் பெற்றதுபோலும். 11 வது
ஆற்றாண்டில் இந்நகரைப்பற்றிக் கொண்ட சோழர்கள் ஐயங்
கொண்டசோழமங்கலம் என இதுனைக் கூறினர். எண்ணிறந்த
மன்னர்கள் காஞ்சியைப் பற்றுதற்கெனக் கடும்போர் புரிந்து

வெற்றியை விரும்பினர். மேற்கூறிய சிற்சில விஷயங்களால் பகவத்பாதர் விளங்கிய அக்காலத்தில் கச்சிமாநகரமொன்றே இந்தியாவின் தலைநகரமாய் நிலைத்தோங்கியதென்பது சொல்லாமல் விளங்கும்.

பாஷ்யகாரரான ஸ்ரீ ராமாநுஜாசாரியார், ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர், முகலிய பூழ்பார்களான பலரும் புகழ்படைத்தது இப் புண்ணியபூமியேயாம். அறுபத்த மூவரில் ஒருவரான திருக்குறிப்புதலகொண்டரும், எண்ணிலாச்சிவனடியாரும், திருமாவின் மலர்போன்ற பாகத்தில் வைக்க பச்சியென்னும் கடலில் ஆழ்வார்களும் காழ்நிலாநகர்க்கு வாய்ந்தது இக்காஞ்சியன்றோ! ஜாதியெனும் மலரும், ஆடவறிற் சிறந்த விஷ்ணுவும், ரம்பையென்னும் தெய்வப்பெண்ணும், காஞ்சி என்ற நகரமும் கங்கைமாநதியுப, ஸ்ரீ ராமபிரானும் மாககவியியற்றிய சிசுபாலவதம் என்ற காவ்யமும் கவிஞலதிலகரான காளிதாசனும், மேல் எனப்புத்திற் ச்லோகம் ஒன்று எல்லோராலும் அறியப்பட்டுப் பழமொழிபோல் வழங்குகின்றது. பண்டைநாள் தொட்டுப் பாசனாடெங்கும் புகழ்பெற்றும் புனிவேந்தராலும், கவிவேந்தராலும், போற்றப்பெற்றுர் விளங்குகின்ற புனிதரான பரம்பரையைக் கொண்ட ஸ்ரீ காமகோடி பீடமானது சங்கரகுருவரரால் தமக்குரியதாக நிபமனம் செய்யப்பட்டுப் பங்கமில்லாமல் ஓங்குகின்ற காஞ்சியின் பெருமைபெரிதன்றோ!

கருருக்கு அடுத்த கெருரில் ஸமாதிபெற்று இப்பால் பெரிதும போற்றப்படுகிறவர்களும், அமாநுஷ்மான அற்புதச் செயல்களால் க்யாதி பெற்றவர்களும், யோகிவரராய் விளங்கியவர்களும், பிறும்ம சூத்ரவருத்தி, பதஞ்சலி யோக சூத்ரவருத்தி, சித்தாந்த கல்பவல்லி ஆத்மவீத்யா விலாஸம் முதலிய அருமையான க்ரந்தங்களை அருளியவர்களுமான ஸ்ரீ ஸதாசிவப் ப்ரும்மேந்தர ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ காமகோடி பரம்பரையில் 55வதாய் பூஜிக்கப்பட்ட இரண்டாவது பரமசிவேந்தர ஸ்வாமிகளிடம் உபதேசம் பெற்று அவர்களுடைய பாதுகைகளைச் சிரமேற்கொண்டுவணங்கியது மல்லாமல், குருநாதமாலை என்ற மூலால்

பெரிய அப்பரம்பரையைப் போற்றியும் உள்ளார். கி. பி. 548ல் விங்குபுரியாய் மறைந்த 23 வது ஸ்வாமிகளான ஸச்சிதானந்த கனரை ஸித்தவிஷய மகாகாவ்யம் கூறும் காசமீர வேந்தனுன லளிதாதிதய முகதா பீடனென்பவன். 9 வது சீலநதி ப்ருமமா னந்தா ஸ்வாமிகளை வணங்கி அப்பெரியாரின் ஞாபகார்த்த மாகத்தனது நாட்டில் ஓர்சத்திரம் கட்டுவித்தான். இவ்விஷயம் பவபூதியென்ற வடமொழிப் புலவரொருவர் மகாபுருஷவிலா ஸம் என்ற நூலில் குறித்துள்ளார். பரபோத சந்தரோதய ஆசிரியரான கருஷ்ணமிசர் குருவிஜயம் என்ற கார்த்தத்தில் 32 வது ஸ்வாமிகளைப் போற்றுகின்றார். காசமீரகவியாகிய வாக் பதிபட்டரால் சங்கரேந்தர விலாஸம் என்ற காவ்யத்தில் புகழ்ப் பெற்றவர்களும், ஆதிசங்கர சரிதமாகப்பலரால் புனைந்து கூறப்பட்ட சரிதா முளளவர்களும், காமகோடி பீடாதிபர்களில் 36 வது அபிஷய தீரசங்கரே எனப்பனமுறையும் பகர்ந்தோம். மங்ககவி, கருஷ்ணமிசர், ஜயதேவர், ஸுஹலன், ஜைநனு ஹேமாசாரி முகலிய கவிசரேஷ்டர்கள் 45 வது பீடாதிபதி யை புகழ்ந்திருக்கின்றார்கள். கி. பி. 1117 1200ல் மகா கவியாய்க் கீர்த்திபெற்றவரும், அர்ணவ வாணனம், நவஸாஹ ஸாங்கதேவ சரிதரம், சிவசுகதி சித்தி, கண்டன கண்டகாத யம் ஸ்தைய விசாரபாகரணம், நைஷதம் முதலிய அநும பெ ருங்காவ்யங்களை இயற்றியவருமான ஸ்ரீ ஹர்ஷா, ஸ்ரீ காமகோ டிபீடத்தில் 46 வது ஸ்வாமிகளான சித்விலாஸ அத்வைதானந்த போதரைப் போற்றிப் புகழ்கின்றார். சிருங்ககிரி சாரதாபீடத் தின உஜ்ஜீவனத்திற்குக் காரணமான ஸ்ரீ விதயாரண்ய ஸ்வா மிகளின் குருவாகிய ஸ்ரீ விதயாதீர்த்தர் 47 வது காமகோடி பீடாதிபதிபாவார். மிகப்பெரிய இப்பரம்பரையின் பெருமை ப்பின்னர் விரிவாயெழுதுவோம்.

சுதாஸரித்ஸாகரம் எழுதிய ஸோமதேவரும், ப்ரும்ம வித் யாபரணம், சாந்திவிவரணம், குருப்ரதீபிகை என்ற நூல்களை அநுக்ரகித்த சித்விலாஸ அத்வைதானந்த போதரும், ஆத்மபு ராணம் என்ற கீதாபாஷ்யத்தை அருளிய சங்கராரந்தரும், சிவகீதாபாஷ்யம் வரைந்த இரண்டாவது பரமசிவேந்தரரும்,

ஸ்ரீருந்தத்தை விஸ்தாரமான வ்யாக்யானத்தால் விவரணம் செய்த விச்வாதிர ஆதமபோதரும், நாமஸித்தநாதம் செய்து பக்திபரவசத்தைத் தூண்டிய பகவந்நாமபோதேந்தாரும்காம கோடி பீடாதிபதிகளே யாவர்கள்.

இமயமலை, காச்மீர், ஸ்ரீ காசி, உஜ்ஜினி, விர்தியமலை, த்ரியம்பகம், ஜகந்நாத் ராமேச்வரம், பொதியமலை முதலிய பரத நாடெங்கிலும், உள்ள நகரங்களில் ஸமாதிபெற்று ஸூஜிக்கப்படுகின்றவர்களும், த்ராஸிடர், கர்நாடகர், ஆந்தரர், மகாராஷ்டிரர், உத்தர தேசத்தவர் முதலிய பற்பல நாட்டாருமான பலரைப் பீடாதிபதிகளாய்ப் பெற்று ஆஸேது இமாசலம் புகழ்படைத்து ஒங்கிவிளங்குவது இக்காமகோடி பீடமொன்றேயாம்.

“ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாக ப்ரதிஷ்டித ஸ்ரீ காம கோடிபீடாதிபர்” என ஸ்ரீ முகமுத்திரையும், ராஜசின்னங்களும், பிருதுகளும் பெற்ற இமமடாதிபதிகள் பரதநாட்டினத்திற்கும் பரமாதாரியர்.

யோகிவரான 59வது ஸ்வாமிகளின் காலத்தில் கர்நாடக யுக்தம் மிகப்பயங்கரமாய் நடந்தது. அப்பொழுது தஷிண தேசங்களில் திக்விஜய யாதகிரை செய்துவந்த நமது பீடாதிபதிகளை 1740 1763ல் தஞ்சாவூர் வேந்தரான ப்ரதாப சிம்ம மகாராஜா தமது ராஜநாளியில் நிலைக்கச் செய்தனர். ஸ்வாமிகள் காவேரீதீரத்தில் விஜயம் செய்ய விரும்பியதால் ஸ்ரீ சரபேந்தர மகாராஜா அவர்கள் 1821ல் கும்மகோணத்தில் அழகிய ஓர் மடம் கட்டுவித்தார்கள். அதுமுதலாக ஸ்ரீ காஞ்சிமடாதிபதிகள் கும்மகோணத்தில் வசித்துவருவதை அறியாதார் யார்?

1638 1692ல் பீடாதிபத்யம் வசிக்க பகவந்நாம போதேந்தர ஸ்வாமிகளும், 1746 1783ல் காமகோடிபீடாதிபதிகளான நான்காவது சந்தர்சேகரேந்தரரும், 1814 1851ல் காஞ்சி மடாதிபதிகளான 6 வது சந்தர்சேகர ஸ்வாமிகளும், ஜட்புகேச்வரம் அகிலாண்டேச்வரிக்குத் தாடங்க ஜிர்னோததாரணம் செய்திருக்கின்றார்கள். ஜட்புகேச்வரத்திலும், குளித்தலையிலும், முசிரிக்கு ஆறுமையல் மேற்கிலுள்ள மகேந்தர மங்கலத்திலும் ஸ்ரீ காமகோடி மடாதிபர்களுக்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களும் பூஸ்திதியும் உண்டு.

அத்யாயம் 9.

ஸ்ரீ சங்கர குரு பரம்பரை.

ஆதிசங்கரருடைய அற்புதமான சரித்திரத்தை எழுதப் புகுந்த அடியேன் அவரது அவதாரகாலத்தையும், ஆப்தசிஷ்யர்களையும், ஸ்தாபிதத மடங்களையும், அதுக்கித்த க்ரந்தங்களையும் பற்றிச் சிறிது கூறி காஞ்சிகாமகோடி மடத்தின் பெருமைகளைப் பெரிதும் போற்றியுள்ளேன். இனி, புண்டிக்லோக மஞ்சரி குருநாதமலை ஜகதகுருபரம்பராஸ்துதி, பண்டிதர் ராமஸ்வாமி சாஸ்திரிகள் இயற்றியுள்ள மகாராஷ்டிரபுஸ்தகம், விஜயநகரம் கலாசாலையில் போதகரான வேங்கடராம ஐயரவர்கள் எழுதியுள்ள ஆங்கில புஸ்தகம் முதலிய நூல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு காமகோடி பீடாதிபர்களின் சரித்திரத்தை எழுதத் தொடங்குகின்றேன். க்யாதிபெற்ற இப்பெரியார்களின் பரம்பரையைப்பற்றிப்பேசுதலே நமது பாக்கியமும் முக்கியமான நோக்கமுமென முன்னரே குறித்துள்ளோம்.

12 வது ஸ்வாமிகளான வித்யாகனர் கி. 9. 272 முதல் 317 வரையில் பீடாதிபத்யம் வகித்தார்கள். இவர்களுக்குப் பிறகு விளங்கிய ஸ்வாமிகள் எல்லோருக்கும் குறிப்பிட்டிருக்கிற காலவரை தற்கால சரித்ர ஆராய்ச்சிக்கு நன்கு பொருந்துகின்றது. ஆதலின், சரித்ரவாயிலாக நிர்ணயம் செய்யக்கூடாத முதல் பதினொரு ஸ்வாமிகளின் காலவரையை ஸ்ரீ காமகோடி மடப் பம்சாவளியில் குறித்தவாறே எழுதுகின்றேன்.

நவீனமுறையில் கல்விகற்கும் மாணவர்களைக்கருதி எழுதப்படும் இப்புத்தகத்தில் நமக்குரியனவான கலியுகாதி வருஷங்களையும், சாஸிசகவருஷங்களையும் விடுத்து, எல்லோரும் ஸர்வஸாதாரணமாய்ப்பயோகித்து வருகிறகிறிஸ்தவவருஷத்தைக் குறித்துள்ளேன். மதாசாரியர்களின் சரிதமாகிய இதனைக் கற்றோரும் மற்றோருமான அனைவரும் கருத்துடன் நோக்குவர் என்பது அடியேனது துணிபு.

(1) ஸர்வக்ஞாத்மேந்ர ஸரஸ்வதீ.

ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதாசார்ய ஸ்வாமிகள் காஞ்சியில் ஸர்வக்ஞபீடம் ஏறும்பொழுது தாம் பரபரணீ தீரவாஸியானவர்த்தனர் என்றும் மகாதேவர் என்றும் பெயர் வாய்ந்த ஏழுவயதுள்ள ஒரு தராவிடர் முன்றுநாள் வாதம்செய்து சங்கரரால் நன்கு மதிக்கப் பட்டனர் எனவும், இவரே காமகோடி பீடத்தின் முதலாவது தலைவர் எனவும் பாலயரான இவருக்குப்போஷகராக ஆசார்யரின் முதலாவது சிஷ்யராகிய மண்டனர் அமர்த்தப்பட்டார் எனவும் முன்னம சொல்லியுள்ளோம்.

இவர்கள், ஸம்க்ஷேப சாரீரகம், ஸர்வக்ஞவிலாஸம் என்ற இரண்டு க்ரந்தங்களை அருளி யிருக்கின்றார்கள். மதுகுலாதித்யன் என்றவேந்தன் உலகைப்புரக்குங்காலத்தில் ஸம்க்ஷேபசாரீரகம் என்றநூல் அருதப்பட்டதாக அப்புத்தகத்தின் முகவுரை கூறுகின்றது. பெரியபுராணத்தில் கூறப்பட்டவனுள் மதுச்சோழன் இம்மன்னனே எனத் தோன்றுகின்றது.

இம்மகான், கி மு 476 முதல் 364 வரையில் பீடாதிபதிகளாய் இருந்த நளருஷிம வைசாக க்ருஷ்ண சதுர்தசியில் காஞ்சிசேஷத்தரத்தில் அடங்கினார்கள்.

(2) ஸத்யபோதேந்த்ர ஸரஸ்வதீ.

இவர்கள், அமராவதி தீரவாஸியான தராவிடர், பாலனைசர் என்றனழக்கப்பட்டனர் இவர் அறுக்கரித்த பதக்கதகம் என்ற நூலால் பௌத்தஜைநமத கண்டனமசெய்து அத்வைத ஸ்தாபனம் செய்துளார் என்பது விளங்குகின்றது. கி. மு. 364 268ல் காமகோடி பீடாதிபதிகளாய் விளங்கி நந்தன வரூஷம் மார்கசீர்ஷ க்ருஷ்ணஷ்டமியில் விண்ணுலகு சென்றனர். இவரது ஸமாதியும் காஞ்சிபுரமே,

(3) ஞானானந்தேந்த்ர ஸரஸ்வதீ.

சோழமண்டலத்தைச்சார்ந்த மங்கலம் என்ற க்ராமத்தாராகிபத்ராவிடரான காகேசர் என்பவருக்குத் திருக்குமாரனாய்ப் பிறந்த இவர் ஞானோத்தமர் எனப் பூர்வாச்சரத்தில்

அழைக்கப்பட்டனர். மண்டனமிச்சர் அருளியுள்ளதைக் கர்மய சித்தி என்ற கார்த்தத்திற்கு சந்திரிகை என்ற வ்யாக்ஷியானம் இவர்கள் செய்துளார்கள். இப்பெரியார் தம்முடைய குரு வாகிய ஸத்யபேதரையும், பரமகுருவாகிய ஸர்வக் குடாத்ம ரையும் அந்த வ்யாக்ஷியானத்தில் பாராட்டுகின்றார். சி. மு. 268 205ல் பீடாதிபதியாய் விளங்கி மன்மத வருஷம் மார்கசிர்ஷ சுக்ல ஸப்தமியில் காஞ்சிபுரத்தில்கித்திபெற்றார்கள். அறுபத்துமூவரில் ஒருவரான ஆனந்தராயனார் சிவனடிசார்ந்த தும், லானுகுடி என்ற திருத்தவத் துறைக்கு அருகிலுள்ளது மான திருமங்கலம் என்ற கிராமம் இப்பெரியாருடைய ஊராயி ருக்கலாம்.

(4) சுந்தாநந்தேந்திர ஸரஸ்வதி.

விச்வநாதர் என்றழைக்கப்பட்ட இவரது ஊர் வேதாரண் யம் என்றும், கி. மு. 205 முதல் 124 வரையில் காமகோ டிபீடாதிபதியாய் சந்தாமௌளிச்வரரைப் பூஜித்தனர் என் றும் நளவருஷம் ஜ்யேஷ்ட சுக்ல அஷ்டமியில் காஞ்சியிலேயே ஸமாதிபெற்றனர் என்றும், கூறுகின்றனர். இவரும் ஒரு த்ரா விடராவர்.

(5.) அநந்தாநந்தேந்திரஸரஸ்வதி

இவர் ஒரு சோநாட்டு ஆங்கிரமரபினைச் சார்ந்த அந்தணர். சின்னையா என்பது இவரது பூர்வநாமம். சங்கரபாஷ்யங்களுக் கும, மண்டனர் இயற்றியவார்த்திகங்களுக்கும் ஒரு டிகா இமம் கான் அருளியிருக்கின்றார், அதனை ஆந்தகிரி டிகா என இப் பால் வழங்குகின்றார்கள். கி மு 124 55 ல் பீடாதிபத் யம் ஆண்டபிறகு ஸ்ரீ சைலம் என்ற ஸ்தலத்தில் க்ரோதன வரு ஷம் வைசாகக்ருஷ்ண நவமியில் இவர் கித்திபெற்றார்.

(6) கைவல்யா நந்தேந்திர ஸ்ரஸ்வதி.

காமகோடி மடாதிபதியாவதற்குமுன் மங்கண்ணு என்ற ழைக்கப்பட்ட இவர் திருப்பாடி இன்னும் கிராம வாஸியாகிய ஆங்கிரமரபினைச் சார்ந்த அந்தணர். யோகசித்தியால் க்யாதி பெற்ற இவரைக் கைவல்யபோகியெனப்பல்லோரும் போற்றி

னர்கள். கி மு 55 முதல் கி பி 28 வரையில் உள்ள 83 வருஷங்கள் மடாதிபதியாய் விளங்கி இவர்கள் ஸர்வதாரி வருஷம் தைமாதப் பிறப்பன்று புண்யரா என்ற மண்டன மிசர் அக்காரத்தில் அங்கினார்கள்.

(7) க்ருபாசங்கரேந்திர ஸஸ்வதீ.

ஸ்ரீவாச்ரமத்தில் கங்கையானப் பெயர் வாய்ந்த தெ லுங்கு நாட்டாரான துப்பெரியவர் கி பி 28 69 ல் காமகோடிபீடாதிபதியாய் விளங்கினார்கள். சைவம், ஸ்ரீமத்தம், வைஷ்ணவம், காணபத்யம், சாக்தேயம், ஸௌரம் என்ற சிவன் முருகன், விஷ்ணு, கணபதி, பராசக்தி, சூர்யன் முதலிய தேவ தைகளை முறையே தொழுது உய்யக்கூடிய ஷண்மதங்களை ஸ்தாபித்தவர் இவர்தான் எனப்போற்றுகிறார்கள். தமதுசிஷ்ய ரான ஸுபடவிச்வரூபரைச் ச்ருங்ககிரி பீடாதிபதியாய் இவர் அமர்த்தினார் எனவும், மண்டனரின் மறுபெயரையுடைய இந்த விச்வரூபரை மண்டனராகவேமதித்து அவர் 800 வருஷங்கள் ச்ருங்க கிரியில் பீடாதிபதியாய் விஜயம் செய்ததாகப் புனைந்து கூறப்பட்டுள்ளது எனவும் முன்னம் கூறினோம்.

மதுமாம்ஸாதிகளை வைத்துச் செய்கிற வாமபூஜை ஆகாது எனவிளக்கி வைதிகபூஜையே மேலெனக்காட்டி நமஸ்காட்டாரைச் ச்ருமச் செய்தும. காசி, காஞ்சி திருவொற்றியூர், திருவா னைக்கர முதலிய ஸ்தலங்களில் தாடங்கப்ரதிஷ்டை செய்வித் தும், மத்வர், ராமாநுஜர் முதலிய மதாசாரியர்கள் தங்களது சித்தாந்தங்களைச் சலபமாய் ப்ராசாரம் செய்வதற்கு ஆஸ்பத மாய் பலி முதலியன செய்து பூஜிக்கும் தார்திரீகமார்க்கத்தை ஒருவாறு கண்டித்தும் இவர் உபகரித்தார்.

அத்வைதசித்தாந்தம் கற்று அதனால் முதிர்ந்த ஞான மார்க்கத்தைப் பற்றிக் கொள்ளவியலாத பலர் இப்பெரியார் போதித்த வைதிகபூஜையை ஏற்றுக் கொண்டு உஜ்ஜீவித்தனர் என்பது இவரது சரித்தர்தால் விளங்குகின்றது. பரம உபகா ரியான க்ருபாசங்கரஸ்வாமிகள் விபவ வருஷம் கார்த்திக க்ருஷ் ண த்ரிதியையன்று விந்தியமலைச்சாரலில் உள்ள ஒரு புண்ய ஸ்தலத்தில் சித்திபெற்றார்கள்.

காஞ்சிபுரத்தில்லாது உத்ர தக்ஷிணதேசங்களில் சித்தி பெற்ற ஸ்ரீகாமகோடிபீடாதிபர் அனைவரும் பரதநாடெங்கிலும் திக்விஜயயாத்திரை செய்துள்ளார் என்றும், சித்திபெற்ற நாட்டிலுள்ள இளைஞரையே பின் சந்ததி யாராகத் தேர்ந்தெடுத்து னார் என்றும், இங்கே கூறுகின்றோம்.

(8) ஸுரேச்வரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ

இதுமுதல் குறிக்கும் ஆண்டுகள் கி. பி. எனக்கொள்ள வேண்டும். 69 127 வருஷங்களில் மடாசிபரான இவர் மகாராஷ்ட்ர தேசத்திலுள்ள மகாபலேச்வரத்தில் பிறந்து மகேச்வரர் என்றழைக்கப்பட்டார். வடநாடுகளில் விஜய யாத்திரை செய்து காஞ்சியில் சிலகாலம் வசிக்க அக்ஷய வருஷம் ஆஷாடபூர்ணிமா திதியில் அங்கேயே இவர்கள் ஸமாதிபெற்றார்கள்.

(9) சிவாநந்த சித்தகனேந்த்ர ஸரஸ்வதீ

இவர் ஓர்கர்நாடக ப்ராம்மணர் ஈச்வரவடு என இவருக்கு நாமகரணம் செய்திருந்தார்கள். 127 172ல் பீடாதிபதியாய் சந்த்ர மௌளீச்வரரை ஆராதித்து வருத்தாசலத்தில் விரோதி இருத் வருஷம் ஜ்யேஷ்ட க்ருஷ்ண தசமியில் அடங்கினார்கள்

(10) முதலாவது சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ

சந்த்ரசேகரர் என ஏழுஸ்வாமிகள் காமகோடி பீடாதிபர்களாய் விளங்கியிருத்தலால் இவரை அப்பெயர் பூண்டவர்களில் முதலாவதாகக் குறித்தோம். பாலாற்றங்கரையிலுள்ள ஓர்க்ராமத்தில் ஹரி என நாமம்பெற்றுக் கல்வி பயின்று வந்த இவர் தராகிடமாபிணச் சார்ந்தவர். 172 முதல் 235 வரையில் காமகோடி பீடாதிபர் இவரே. தமது சிஷ்யராகிய ஸச்சித்தகனரிடம் பீடாதிபத்யத்தை ஒப்புவித்து சேஷாசலம் என்ற மலையிலுள்ள ஓர்குகையில் ஆநந்தவருஷம் ஆஷாடசுக்ல நவமியில் அழியாப்பேரானந்தமெய்திய இவரது பெருமையே பெருமை

(11) ஸத்சித் கனேந்த்ர ஸரஸ்வதீ.

இவர் கடிஸநி தீரவாஸியான சேஷார்யர் என்ற த்ராகிடர், இவரும் தங்களது குருவைப்போலவே சிஷ்யரிடம்

மடத்தை ஒப்புவித்து நிர்மாணமவுனியாக காஞ்சிக்குப் பக்கத் திலுள்ள ப்ரார்த்தங்களில் ப்ரும்மவரிக்ஷ்டராய் ஸஞ்சாரம் செய்தார். இவரது மடாதிபத்யம் 235 முதல் 273 வரையிலுள்ள 37 ஆண்டுகள் காவருஷம் மார்கசிர்ஷ-சுக்ல ப்ரதமையில் காஞ்சியிலுள்ள ஓர் ஆலயத்திலு விங்குருயியாய் மறைந்தவித்திபெற்றார்கள். அவ்வாலயம் காயாரோகணர் கோயிலென இன்றும் கொண்டாடப் படுகின்றது.

(12) முதலாவது வித்யாகனேந்த்ர ஸரஸ்வதீ.

ஆந்த்ர மண்டலத்தைச் சார்ந்த ஒரூரில் நாயனா என்றழைக்கப்பட்ட இந்த ஸ்வாமிகள் 272 317க்கு இடையிலுள்ள 45 வருஷங்கள் பீடாதிபத்யம் பெற்றார்கள். மலபாசலத்தைச் சார்ந்த தேசங்களில் உக்ரமாக விருந்த ஓர் பைரவழர்த்தியின் உக்ரத்தை அந்நாட்டாரின் வேண்டுகோளுக் கணங்கிச் சாந்தமாக்கி உபகரித்தார்கள். பிறகு அம்மலைப்பக்கங்களிலுள்ள அகஸ்தய பர்வதத்தில் தாதுவருஷம் மார்கசிர்ஷ அமாவாஸ்யை தினம் அடங்கினார்கள்.

ஸ்ரீ காமகோடி பீடபரம்பரைக் குறிப்பில் இந்த ஸ்வாமிகளின் காலம் தொடங்கி கலியுகாதி ஆண்டுகளைக் குறிக்காமல் சாலீவாகனசக வருஷங்கள் கையாளப்பட்டு வருகின்றன எனவும், இவருக்குப் பிறகு விளங்கிய பீடாதிபதிகளில் ஒவ்வொரு வருக்கும் ஏற்படுகிற சராசரி 30 வருஷங்களை இவருக்கு முந்திய 11 பீடாதிபர்களுக்கும் வைத்தால் கி. பி. முதலாவது ஆற்றாண்டு சங்கராபகவத் பாதிர்களுடைய காலமாக ஏற்படுகிறது எனவும், இதுமுதல் விளங்கிய ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளின் சரிதர்கள் தற்காலசரித்ர ஆராய்ச்சிக்கு நன்றாகப் பொருந்துகின்றன எனவும் முன்னம் பன்முறையும் உரைத்துளோம்.

(13) கீஷ்பதி கங்காத்ரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ.

சுபத்ரர் என்றழைக்கப்பட்ட இவருடைய ஊர் காஞ்சி புரம். இவரை ஆந்திரர் மாபிணச்சார்ந்த அந்தணரெனக் கூறுகின்றார்கள். அகஸ்தய மலையில் ஸமாதிபெற்ற இவரது குருவின் ஸமீபத்திலே இருந்த இவரும், அப்ரார்த்தங்களில் ஸஞ்சாரம்

செய்து அகஸ்தியரைத் தரிசித்து அவரிடம் பஞ்சதசாஷ்டீ மந்திர உபதேசம் பெற்று 317 முதல் 12 ஆண்டுகள் பீடாதிபதியாயிருந்து 329க்குச்சரியான் ஸர்வதாரி வருஷம் சைதா சகஸ்வரதமையன்று அகஸ்த்யமலையிலேயே அடங்கி ஸமாதிபெற்றார்.

(14) உஜ்வல சங்கரேந்திர ஸரஸ்வதீ.

இவர் தபதி நதிதீரத்திலுள்ள மகாராஷ்ட்ரம்ராபிணீச் சார்ந்த அந்தணர். அச்யுதகேசவர் என்பது இவரது பூர்வகாமம். குலசேகரன் என்ற அரசனொருவன் இவருடைய அதுக்ரகத்தால் கவிவேரதன் ஆனதாக்க கற்பப்படுகின்றான். குலசேகராழ்வார் என்பவர இவர்தானே எனபது நன்குவிளங்கவில்லை. உஜ்வலஸ்வாமிகள் பரதநாடெங்கிலும் விஜயயாததிரை செய்து காசுமீரமசென்று, அங்கு வ்யாபித்திருந்த ஜயினரான சகயவனர்களை நமது நாட்டிற்கு வெளியேற்றி. 329 முதல் 361 வரையிலுள்ள 38 வருஷங்கள் பீடத்தில் வீற்றிருந்து, அதவைதஸ்தாபனம் செய்து, அக்ஷயவருஷம் விருஷப சக்லாஷ்டமீ திதியில் காசுமீர நாட்டிலேயே சித்தி பெற்றார்கள்.

(15) பாலகுரு ஸதாசிவேந்திர ஸரஸ்வதீ.

ஐஜன மதஸ்தனான தேவமிச்சன் என்பவன் காசுமீரவேந்தனுக்கு மந்திரியாய் உத்யோகம் வகித்திருந்தான். இவனது புதல்வன் அதிபால்யததிலேயே அத்வைதப் பற்றுள்ளவனாய் ஆசார்யபக்தி பூண்டு ஒழுகினான். இதனைச் சக்யாத இப்பையனது தந்தை இவனைச் சிந்துநதியில் தள்ளினான். நீரில் தத்தளித்துத் தவித்துவாடிய இச்சிறுவனைப் பூரிவசு என்றபாடலிபுரத்துப் பார்ப்பானொருவன் கிட்டிக் கரையேற்றிச் சிந்துததன் என்று பெயரிட்டு உஜ்வல சங்கரிடம் ஒப்புவித்தான் போலும்.

இவர்தான் நமது பாலகுருஸ்வாமிகள் இவர் காசுமீர நாட்டுச் சிஷ்யகோடிகளால் தங்கப்பல்லக்கு ஒன்று அளிக்கப்பட்டார். அப்பல்லக்கில் திக்விஜயயாததிரை செய்து கொண்டும், தினந்தோறும் ஆயிரம் அந்தணர்களை உண்பித்துக் கொண்டும்

தரையிப்பகழேதாம் சென்று அங்கு பவவருஷம் தீயேஷ்ட சுக்ல தசமியின் சிவபத மெய்தினார்கள். இவர்கள் 367 முதல் 375 வரையிலுள்ள எட்டுவருஷங்கள் பீடாதிபதி வடமேற்கு நாடுகளில் முாடர்களாய் அக்ரமம் செய்துவந்த பாராசிக நாட்டாரான பாக்லிக பவுத்தர்களைப் பரதநாட்டிலிருந்து வெருட்டி உபகரித்தார்கள்.

(16) யோகி திலக சுரேந்தர ஸரஸ்வதீ,

காமகோடி பீடாதிபதயம் பெறுவதற்குமுன் மகாதேவர் எனப்பெயர் கொண்ட இவர் மகாராஷ்ட்ர தேசத்தவர் இவரது காலத்தில் முதலாவது நரேந்தராதித்யன் என்ற வேந்தன் காச் மீரத்தை ஆண்டான். இவனைச்சார்ந்த சுரேந்தரன் என்ற மன்னனது சபையில் துர்த்வி எனப்பெயர் வாய்ந்த ஒரு சாரவாக நாஸ்திகன் எதிர்த்தோரனைவரையும் வாதத்தில் வென்று வந்தான். நமது யோகிதிலகர் இவனைத் தோற்கடித்தார். இதனைக் கவனித்த காச்மீர் நாட்டுக்கரவலன் சுரேந்தரரைப் பணி நதனுமல்லாமல் சிலகாலம் அந்நாட்டைப் பரிபாலனம் செய்யுமாறும் வேண்டினான். 375 385ல் காமகோடி பீடாதிபதிகளான இவர்கள் தாருண வருஷம் மார்கசிர்ஷ சுக்ல ப்ரதமையன்று உஜ்ஜினி நகரத்திற்குச் சமீபத்தில் சித்தி பெற்றார்கள்.

(17) மாத்தாண்ட லித்யாகனேந்தர ஸரஸ்வதீ

பூர்வாச்சரமத்தில் ஸ்ரீ கண்டர் என நாமகரணம் செய்யப்பட்ட இவர் மகாராஷ்ட்ர தேசவாஸி. பால்யம் முதல் இவரது சரீரத்தில் வெண்குஷ்டம் இருந்து குருபியாய்ச் செய்துவந்ததால் தினந்தோறும் 1008 முறை சூரியனை நமஸ்கரித்து வந்தார். ஆதித்யமூர்த்தியின் அறுக்கரத்தால் அக்குஷ்டனோய் மறைந்து அழகுற்ற மேனியுடன் தோன்றிய இவரை சூர்யதாஸர் என எல்லோரும் அழைத்தார்கள். வடநாடுகளில் விஜயபாத்திரை செய்து ஏவினம்பி வருஷம் பாத்ரபத க்ருஷ்ண நவமியில் கோதாவரீ தீரத்தில் ஸித்திபெற்றார்கள். 385 முதல் 398 வரையிலுள்ள 13 ஆண்டுகள் இவரது பீடாதிபத்யகாலம்.

(18) ஸ்ரீமுக சங்கரேந்திர ஸ்வரீ

இந்த ஸ்வாமிகளின் சரிதரம் விசேஷமானது எனவும் ஆதிசங்கரர் காலத்தை கி. பி. 800 ஆக நிர்ணயம் செய்திருப்பது முழுப்பிழை என விளக்கக் கூடியது எனவும் ஸ்ரீ காமகேடி பரம்பரையில் க்யாதிபெற்று ஒங்கிய மகான்களின் காலமும் சரிதரமும் தற்கால ஆராய்ச்சிக்கு நன்றாகப்பொருந்துகின்றன எனவும், ஏற்கெனவே சொல்லியுள்ளோம்,

கோனந்த வேந்தர் வம்சத்தில் ச்ரேஷ்டஸேனன் என்பவன் காச்மீரநாட்டை ஆண்டுவந்தான். இவனுக்கு ஹிரண்யன் தோரமாணன் என இருவர் புதல்வர் இருந்தனர். முதல் மகனான ஹிரண்யன் தந்தைக்குப்பிறகு சிங்காதனம் ஏறினான். தம்பியாகிய தோரமாணனிடம் ஒற்றுமையின்றி யாதுகாரணம்பற்றியோ ஹிரண்யன் அவனைச் சிறையிலிட்டான். இவ்வாறாக, தோரமாணனுக்கு ஒருமகன் பிறந்தான். அண்ணனுக்குப்பயந்த தோரமாணன் அம்மகனை ஒருவருமறியாமல் ஒருகுயவன்வசம் ஒப்புவித்தான். ச்ரேஷ்டஸேனனது பெயரான இவனை ப்ரவ்ரஸேனன் எனக்கூறுவாம். தக்க வயதடைந்து தனது நிலைமையுணர்ந்த இச்சிறுவன் பேராசைகொண்ட பெரியப்பனுக்குப் பயந்தது ஒடி அந்நியநாடுகளில் ஒளிந்து கொண்டான்

விஷ்ணுதித்தயன் ஹர்ஷன், சுகாரி, விக்ரமாதித்தயன் எனப்பல பட்டப்பெயர்கள் கொண்ட குப்தவம்சத்து அரசனொருவன் 375 413ல் வடதேசத்தில் ஜயசிலனாய் விளங்கினான். இவர் காச்மீரமன்னனான ஹிரண்யனைப்போரில் முறியடித்து அந்நாட்டைத் தன்வசமாக்கிக் கொண்டான். இவ்வாறாக ஒருநாள் நள்ளிரவில் விழித்தெழுந்த இச்சுகாரிவிக்ரமன் சேவகர்களைக் கூவினான். இதனைச் செவியுற்ற சிறுவனொருவன் மன்னனது முன்னிலையில் வந்து நின்றான். “ எல்லோரும் நன்றாக உறங்குகிற இந்நேரத்தில் நீவிழித்திருந்த காரணம் யாது? ” என வினவிய வேந்தனுக்கு வடமொழி ச்லோகங்களால் விடையளித்தது, தனது ராஜபக்தியை இச்சிறுவன் நன்கு

வெளியிட்டான், இதனைக்கேட்டு பெரிதழுவந்த இவ்வேந்தன் இச்சிறுவனைப் பேரறிஞனாக மதித்துத் தான் வென்ற காச்மீர நாட்டுவேந்தனாக அமர்த்தினான்.

அரசனுக்குச் சந்தனம் அரைத்துக் கொடுக்கும் தொழிலில் அகண்மனையில் அமர்த்திருந்த அந்தணனான இவன் அரசனானான். இவன் மாத்ருகுப்தன் எனப்பெயர்பெற்றவன். ராஜ்யமும் கவிதையும் ஒருங்கே கிடைக்கப் பெற்ற இவன் எவ்வாறும் மதிக்காமல் கர்வங்கொண்டிருந்தான்.

இப்பால் நமது சங்கரகுருமூர்த்தி மாத்ருகுப்தனது ராஜ்யத்தில் விஜயபாத்திரை செய்தார்கள். வேந்தன் விருப்புடன் இவரைப்பணியாததாலும், நாட்டிலுள்ளாரது நடத்தை யெல்லாம் அரசனையொப்ப நிகழுமேயென எல்லோரும் கருதியதாலும், சிஷ்யர்களின் சேஷமத்தையும் அறிவையுமவளர்க்கக் கருதிய கருணை வள்ளலாகிய சங்கரர், மாத்ருகுப்த மன்னனை நன்னடைக்குத் திருப்ப விருப்பங்கொண்டார்கள்.

மெந்தன் அல்லது மேது என ஓர் யானைமாவுத்தனும், ராமிலன் என்ற குதிரைப்பாகனும் அரசனிடம் இருந்தார்கள். இவ்விருவரையும் மூகசங்கரா தமது அனுகூலத்தால் கவிகளாகுமாறு கடாஷித்தார்கள். உடனே இவர்களில் ஒருவனான மெந்தன் ஹயக்ரீவவதம் என்ற நாடகத்தையும் மற்றவனான ராமிலன் மணிப்ரபா என்ற நாடகத்தையும் அழகுற இயற்றி அரசனுக்குக் காட்டினார்கள்.

இருநூறு வருஷங்களுக்குமுன் இருந்துகுருநாதநமலைக்கு வாய்க்யானம் எழுகிய ஆத்மபோதர்இவ்விரு நாடகங்களிலிருந்தும் மேற்கோள்கள் குறித்திருக்கின்றனர்.

ஆசார்யரின் அபாரமான மகிமைகடையுணர்ந்த மாத்ருகுப்தன் அவரது அடிகளைப்பணிந்து சிஷ்யனானான். பெரியப்பனுக்குப் பியந்தோடிய ப்ரவாசேனனும் காச்மீரநாட்டைக் கிட்டினான். குரு கடாஷிவிக்ஷணயத்தால் ராஜ்யலோபமற்ற

மீட்டுக்குப்தன் ப்ரவாசேனின்ச் சிங்காதனத்திலேற்றி முகருடன் காசிக்குச் சென்றான்.

ப்ரவாசேனன் ராஜ்யபாரம் வகிக்கத் தொடங்கியவுடன் காச்மீர தேசத்திலுள்ள சந்தர்பாகை அங்கு ஜீலம் என்ற நதிமுதல் விரிந்து நதிவரையில் அடர்ந்த அடவியாயிருந்த விடத்தில் அவ்வேந்தனுடைய உதவியால் ஒரு பாதை மூக சங்கரரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது எனவும் “ஸுஷமா” என்ற அப்பாதை இன்றுவரையில் எல்லோருக்கும் பயன்படுகின்றது எனவும் ஹரிமிச்சீயம் என்ற வடமொழி நூலொன்று சொல்லுகின்றது.

இந்தியாவின் வடகோடியிலுள்ள காச்மீரதேசத்தில் காமகோடி பீடாதிபர்களின் பெருமை ஸுஷமா என்ற பாதையால் விளங்குவதையொப்ப ஆத்மபோதர் அதுக்கரித்த குருரத்ந மாலி வ்யாக்யானமும் அப்பரம்பரையின் பெருமையையே விளக்குவதால் ஸுஷமா என்ற பெயர் இதற்கு ஏற்றகாரணப் பெயராய் அமைந்ததெனச் செப்பலாம்.

ஸ்ரீ சங்கரேந்தர் ஸ்வாமிகள் 398 முதல் 437 வரையில் 39 வருஷங்கள் பீடாதிபதியாய் அத்தைவதப்ரசாரம் செய்து தாதுவருஷம் ச்ராவண பூர்ணிமாதிதியில் கோதாவரீ தீரத்தில் சித்திபெற்றார்கள். இவர்கள் பால்யத்தில் ஊமையாயிருந்தனர் எனவும், இவரது குருவான வித்யாகன ஸ்வாமிகளின் அதுக்கரத்தால் பேசும் திறமை பெற்றார்களென்றும் மேற்குறித்த இரண்டு நாடகங்களும் நன்கு விளக்குகின்றன. காமகோடி பீடத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறகாமாஷியம்மையை “முகபஞ்சசதி” என்ற நூலால் துதித்திருக்கின்ற இவர் காமகோடிபீடாதிபரான சங்கரர் என்பதிற சங்கையில்லை. இவரது கட்டளையின் படி ஸுஷமா பாதையைப் பண்படுத்திய ப்ரவாசேனன் இம் மகாநுடைய கடைக்கண் கோக்கினால் கவியாகி, “ஸேதுபத்மம்” என்ற ப்ராக்ருத காவ்யமொன்று இயற்றியிருக்கின்றான்.

முகசங்கரர் அருளிய ப்ராசன சங்கரவிஜயத்திலிருந்து ஆத்ம போதரால் சில மேற்கோள்கள் கூறப்படுகின்றன.

இச்சரித்ரமனைத்தும் 1000 வருஷங்களுக்கு முன் எழுதப் பட்ட ராஜதாங்கினியில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. தேசசரித்திரத்தோடு ஒன்றுகிற சரித்ரங்கையுடையது இக்காமகோடி பரம்பரையொன்றுதானென இங்கும் கூறுகின்றோம்.

(19) ஸார்வபௌமசந்த்ரசேகரேந்த்ரஸுஸ்வதீ.

ஸார்வபௌமன் என்பது ராஜாக்களுக்கு ஏற்கும் பெயர் ஆதலாலும், நாம் முன்னம கூறிய காசுமீரவேந்தனான ப்ரவர சேனன் காசியில் வஸித்துவந்த இப்பெரியாருக்கு எண்ணிறந்த திரவியம்காணிக்கையாக வருஷம்தோறும் அனுப்பியதாகத் தெரிதலாலும் காசுமீர அரசனாய் இருந்து முகசங்கரரைப் பணிந்து சிஷ்யரான மாதருகுப்தன் ஸார்வபௌமா எனப்பட்டம் பெற்று காமகோடி பீடாதிபதியானார் என்பது விளங்குகின்றது. இவர் காங்கண்டேசத்து மகாராஷ்ட்ர ப்ராமணர். 437-447 க்கு இடையிலுள்ள பத்து வருஷங்கள் பீடாதிபதியாய் காசியில் வசித்து வயயவருஷம் ச்ராவண க்ருஷ்ணாஷ்டமியில் அப்புண்ணிய ஸ்தலத்தில் சித்திபெற்றார்கள்.

(20) பரீபூர்ண போதேந்த்ர ஸுஸ்வதீ.

ரத்னகிரி வாஸியான மகாராஷ்ட்ர மரபினைச்சேர்ந்த இவர் அச்மாபிலாபகம் என்ற மந்திரசக்தியால் யோகசித்திபெற்று தன்வந்திரியின் அவதாரமாகக் கருதக் கூடியவாறு வைத்ய சாஸ்த்ர நிபுணராய் விளங்கி 447-481 ல் 34 ஆண்டுகள் காமகோடிபீடாதிபதியாய் நிலைத்தோங்கினார்கள். மதுரர் என்பது இவரது பூர்வாச்சரம் பெயர். ரௌதிரி வருஷம் கார்த்திக சுக்லவியன்று ஜகந்நாதசேஷந்தர்த்திற்கு அருகில் அடங்கினார்கள்.

(21) ஸத்சித் ஸுகேந்த்ர ஸரவஸ்தீ

பரிபூர்ணபோத ஸ்வாமிகள் தாம் சித்திபெற்ற ஜகந்நாதத் திற்கு அருகிலுள்ள ஸ்ரீகாகுளத்தில் கிரீசர் என்ற பெயருடன் இருந்த ஆந்திரரான இவரைப் பீடாதிபதியாய்த் தெரிந்தெடுத்தார்கள். அறுமுகக்கடவுளை உபாஸித்து அவருடைய அருக்ரகத்தைப் பூர்ணமாய்ப் பெற்றுவிளங்கிய இவர், நாஸ்திகரான ஆர்யபடரை வாதத்தில் வென்று ஆஸ்திகர் ஆகுமாறு கடாஷித்தார்கள். இப்பால் வாக்யபஞ்சாங்கங்களுக்குவழி காட்டியாயுள்ள ஸாகரவாக்யங்கள் அடங்கிய ஆர்யபடையமென்ற கணித சாஸ்த்ரம் இயற்றியவர் இந்த ஆர்யபடரேயாவார். 499 ல் க்யாதிபெற்று விளங்கிய இவர் கி. மு. 3101 ஐகலியுகஆரம்பமாகக் கணக்கிட்டு அதனை வெள்ளிகிழமையாகக்கொண்டு கணிதமார்க்கத்தை வாக்யரூபமாயமைத்தனளார். சோதிட சாஸ்த்ர வல்லவரான வராகமிகிரருக்கும் கணிதசாஸ்திரத்தில் மிகத் தேர்ந்து சூர்ய சித்தாந்தம் சித்தாந்தசிரோமணி, லீலாவதி முதலியன இயற்றிய பாஸ்கராசாரியருக்கும் இவர் முந்தியவர். காலாந்தரத்தில் தமது கணிதமார்க்கம் பிழைப்பட்டுபோம். என இந்த ஆர்யபடரே கூறியுள்ளார். அவ்வாறே தற்காலம் பிழைநிரம்பியதாயுள்ள வாக்யபஞ்சாங்கத்தை நம்மவரிற்பலர் அறுஷ்டிப்பது அறிவினம் எனநாம் கூறவேண்டியதில்லை.

அந்நியதேசத்தில் ஸம்பவித்த ஒரு சூர்ய க்ரகணத்தைப் பார்ப்பதற்காகக் கடலைத் தாண்டிசென்ற இந்த ஆர்யபடர், காமகோடி பீடாதிபதிகளால் ப்ராயச்சித்தம் விதிக்கப்பெற்று அந்தணர் சமூகத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்.

நமது ஸ்வாமிகள் 481 முதல் 512 வரையில் 31 வருஷங்கள் விஜயம்செய்து, காவருஷம் வைசாக சுக்ல ஸப்தமியன்று ஜகந்நாதபுரிக்கு அருகில் ஸமாதிபெற்றார்கள்.

(22) சித்ஸுகேந்த்ர ஸரஸ்வதீ.

இவர் காங்கன் ப்ரதேசத்தைச் சார்ந்த மகாராஷ்ட்ரர். சிவசர்மா எனஇவருக்கு நாமகரணம் செய்திருந்தார்கள். 512

முதல் 15 வருஷங்கள் சந்தாமௌளிச்வரரை ஆரதித்துக்கொண்டு தமது ஸ்வதேசத்தில் வளித்து, 527க்குச் சரியான பராபவ வருஷம் ச்ராவணமாதம் க்ருஷ்ணபக்ஷம் நவமீதிதியில் பம்பாய் மாகாணத்திலுள்ள ரத்தகிரியில் ஸித்தியடைந்தார்கள்.

(23) ஸித்தகுரு ஸச்சிதானந்த கனேந்த்ர ஸரஸ்வதீ.

பூவராக சேஷத்ரமாயிய ஸ்ரீ முஷ்ணத்தில் சிவசாம்பர் எனப்பெயர்பூண்டு கல்விப்பயிற்சி பெற்ற த்ராவிடான இவர் உத்தர தேசம் சென்று காமகோடி பீடாதிபதியானார். மடாதிபத்யம்பெற்ற 527 முதல் 21 வருஷங்களும் ஒரு இடத்திலும்தங்கியிராமல் பன்முறை திக்கவிஜய யாத்திரை செய்து 548 ஆகிய ப்ரபவவருஷம் ஆஷாட சக்ல ப்ரதமையில் கோகர்ண மகாசேஷத்ரத்தில் ஸிங்கரூபமாக மாறிவிட்டார்கள்.

மந்தபட்டர் என்ற கனியொருவர் இப்பெரியாரின் திவ்ய சரித்ரத்தை ஸித்தவிஜய மகாகாவ்யம் என்ற க்ரந்தத்தில் விளக்கியுள்ளார்.

(24) ப்ரக் ஞாகனேந்த்ர ஸரஸ்வதீ

பொதியமாமலையில் சித்திபெற்ற 12வது ஸ்வாமிகள் முதல் இப்பீடாதிபர் வரையில் உள்ள ஸ்ரீ காமகோடிமடாதிபதிகளைவரும் ஸ்ரீ காஞ்சிசேஷத்ரத்தில்தங்காமல் 250 வருஷகாலங்கள் பரதநாடெங்கிலும் திக்கவிஜயம் செய்து சிஷ்யர்களின்சேஷமத்தைக்கருதி ஸ்ரீ சந்தாமௌளிச்வரர் திவ்யப்ராஸாதங்களை அங்கங்கு வழங்கி அதுக்கிரகிததார்கள் என்பது முன்னர்குறித்துள்ள சரித்ரங்களால் நன்கு விளங்கும்.

ப்ரக்ஞாகன ஸ்வாமிகள் பிஞ்சினீதிரவாஸியான சேணகிரிஎன்ற ஆந்த்ரர். 548 564 உள்ள 16 ஆண்டுகள் காமகோடி பீடஸ்வாமிகளாயிருந்து, ஸ்வபாது வருஷம் வைசாகசக்லாடஷ்டமியில் அடங்கினார்கள். இவரது ஸமாதி காஞ்சியில் எனச் செப்புகின்றனர்.

(25) சித்விலாஸேந்திர ஸரஸ்வதீ.

ஹஸ்திகிரி என்ற ஊரில் ஹரிகேசுவர் என்றழைக்கப்பட்ட ஆந்திர ஜாதியாரான இந்த ஸ்வாமிகள் 564-577ல் பீடாதிபதியாய் வீற்றிருந்து துர்முகிவருஷம் சாந்தாஸமவத்ஸராதி தினத்தில் காஞ்சியில் சித்திபெற்றார்கள்.

(26) முதலாவது மகாதேவேந்திர ஸரஸ்வதீ.

சேஷநாராயணர் என்றழைக்கப்பட்ட இவருடைய ஊர் பத்ராசலம். மிதுலாதேசத்தவராயிருந்து ஆந்திராட்டில் குடியேறியவர் எனக் கூறுகின்றார்கள். 577 முதல் 601 வரையிலுள்ள 24 வருஷங்கள் காமகோடிபீடாதிபத்யம் பெற்று ரௌத்ரி கார்த்திக க்ருஷ்ணதசமியில் காஞ்சியிலேயே ஸமாதியடைந்தார்கள்.

(27) முதலாவது பூர்ணபோதேந்திர ஸரஸ்வதீ.

ஆந்திர பாம்பரையைச் சார்ந்த இவர் க்ருஷ்ணன் என்றழைக்கப்பட்டார். இவர், 601 முதல் 618 வரையில் பீடாதிபதியாயிருந்து ஈச்வர வருஷம் ச்ராவண சுக்ல தசமியில் சித்திபெற்று காஞ்சிசேஷதரத்தில் ஸமாதியடைந்தார்.

(28) போதேந்திர ஸரஸ்வதீ,

பீடாதிபத்யம் பெறுவதற்குமுன் பாலஐயா எனப்பெயர் கொண்ட இவர் ஆந்திரதேசத்து அந்தணர். 618 முதல் 37 ஆண்டுகள் பீடாதிபராய் விளங்கி, 655க்குநேரான ஆந்திரவருஷம் வைசாக க்ருஷ்ண சதுர்த்தியில் காஞ்சிமாநகரத்தில் அடங்கினார்கள்.

(29) சீலநிதி ப்ரும்மானந்த கனேந்திர ஸரஸ்வதீ.

கடிலம் என்ற ஆற்றங்கரையிலுள்ள ஓர் க்ராமத்திற் ஜ்யேஷ்டருத்ரர் எனப்பூர்வாச்சிரமப் பெயரினைக்கொண்ட இப்பெரியார் ஒரு த்ராவிடர். ஸகல கலைகளையும் கற்றுத்தேர்ந்தவர். 655 முதல் 13 வருஷங்கள் காஞ்சியிலேயே விஜயம்செய்து விளங்கினார்கள்.

**கைவிரகுரு பரம்பரையின் சரிதாம் தேசசரிதர்த்துடன்
ஒன்றிவருவதை நிரூபிப்பதற்கு உரியதோர் விருத்தார்த்தத்தை
இக்கு உறுதிக்கோம.**—

யசோவர்மன் என்ற மன்னன் கன்னோசிராட்டை ஆண்டு
வந்தான். பவபூதியென்ற மகாகவியொருவர் இவனது சபை
யில் வித்வானாயிருந் தா. காச்மீர லளிதாதித்ய மூத்தாபீடன்
என்க்யாதிபெற்ற வேந்தனொருவன் யசோவர்மனை வென்றது
மல்லாமல் நமது தக்பிணதேசமெல்லாம் படையெடுத்துச்செ
ன்று கர்நாடம், கோளம், சோழநாடு முதலிய விடங்களைவென்
றான். மெச்சிபுகழ்ததக்க இவ்வரசனுடைய பெருமையை
மேற்கூறிய பவபூதியென்பவா விளக்கியுள்ளார். அந்நூலை “மகா
புருஷவிலாஸம்” என்பர். இச்சமபவமனைத்தும் சீலநிதிஸ்வாமி
களின் காலத்தில் நடந்தேறின. ரட்டா என்ற கர்நாடராணி
யின் புதல்வனை ராஜ்யம் அடையவொட்டாமல் செய்த விஷய
மும், மகமதியர்களைத் தோலியுற்று ஒட்ச்செய்ததும் முன்
னம் தனது நாடாகிய காச்மீரத்தில் க்யாதிபெற்ற காமகோடி
பீடாதிபர்களைத் தரிசித்து ப்ராஸாதம் பெறுவதற்கெனக்காஞ்சி
க்குச் சென்ற செய்தியும் மகாபுருஷவிலாஸத்தில் காணப்படு
கின்றன.

தமது ஸ்வதேசமாகிய காச்மீரம் சென்ற லளிதாதித்யன்
காமகோடிபீடாதிபதியிடம் தனக்கிருந்த அன்புப்பெருக்கால்
அவர்கள் பெயர் கொண்ட அன்னசத்திரமொன்றை அங்கு
கட்டுவித்து அனுதினமும் ஆயிரக்கணக்கான ஏழைகளை உண்
பித்தான் என அந்நூலாசிரியரான பவபூதி பகர்கின்றார்.

668க்குச் சரியான ப்ரபவ வருஷம் ஜ்யேஷ்ட சுக்ல த்வா
தசியில் நமது ப்ரும்மானந்த கணேந்த்ர ஸ்வாமிகள் காஞ்சிபுரத்
தில் ஸித்தியடைந்தார்கள்.

(30) சிதானந்த கணேந்த்ர ஸரஸ்வதீ.

ஆந்த்ரதேசவாஸியான இவர் பத்மநாபர் எனப்பூவம்
பெயர்பெற்றிருந்தார் 668 முதல் 672 வரையில் உள்ள நான்கு

வருஷங்கள் இவர்கள் மடாதிபதியாய் வீற்றிருந்தார்கள்.முன்னம் காச்மீர லளிதாதித்யனால் வெருட்டப்பட்ட ரட்டர் என்ற ராணியின் புதல்வனைச் சிங்கர்தனமேற்றிப் புரவலனாகி அதுக்கித்தார்கள். லம்பிகை என்ற, யோகசித்தியின் பொருட்டுச் சருகுகளைத்தின்று மகாயோகியானார்கள். ப்ரஜோத்பத்திவருஷம் மார்கசீர்ஷ சுக்லாஷ்டமியில் சித்தியாகிக் காஞ்சியில் ஸமாதிபெற்றார்கள்.

(31) ஸச்சிதாநந்தேந்த்ர ஸரஸ்வதீ.

இவரும் ஒரு ஆந்தரரே, பல பாஷைகளிலும் பேசவல்லவராய், விளங்கிய இம்மகானைப் பாஷாபரமேஷ்டியெனக் கண்டோர் கொண்டாடினர். காஞ்சி முதலிய நகரங்களில் மடத்துக்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களைப் பழுதுபார்த்தார்கள். 672 ல் பீடாதிபதியாகி, 20 வருஷங்கள் விஜயம் செய்து, 692 காவருஷம் பாத்ரபத கிருஷ்ணாஷ்டமியில் காஞ்சியிலேயே அடங்கினார்கள்.

(32) இரண்டாவது சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ.

இவர் தராவிடர் மரபினைச் சேர்ந்த அந்தணர். சம்பு என்பது இவரது பூர்வாச்சரமப் பெயர். இவர்கள் திக்கிஜய யாத்திரை செய்துவரும் பொழுது காட்டுத்தீயில் அகப்பட்டு தவித்துக்கொண்டிருந்த ஒரு குழந்தையைக் காப்பாற்றிய கருணை வள்ளலெனக் கூறப்படுகின்றார். காச்மீர வேந்தனான லளிதாதித்யன் ஸபையில் சங்குணன் என்ற பெளததன் மந்திரியாயிருந்தனன். காமகோடி பீடாதிபதியவர்கள் இந்த மந்திரியை வாதத்தில்வென்று விருது பெற்றாரெனப்ரபோதசந்த்ரோதயக்காரரான க்ருஷ்ணமிச்சர்தாமியற்றியகுருவிஜயம் என்ற்கார்த்தத்தில் கூறியுள்ளார்.

692 க்கும் 710 க்கும் இடையிலுள்ள 18 வருஷங்கள் பீடாதிபதியாய் க்யாதிபெற்ற இந்த ஸ்வாமிகள் ஸௌம்ய வருஷம் மார்கசீர்ஷ அமாவஸ்யை யன்று காஞ்சி கோத்திரத்தில் அடங்கினார்கள்.

(33) பகுருப சித்ஸுகேந்த்ர ஸரஸ்வதீ.

710 முதல் 737 வரையிலுள்ள 27 ஆண்டுகள் காமகோடி பீடாதிபராய் கீர்த்திவாய்ந்திருந்த இவர்களுடைய ஊர் வேதாசலம். சசீலகமலாஷ்டர் எனப் பூர்வநாமம் பெற்றனர். புண்ணிய நதியாகிய காவேரி உற்பத்தியாகிப்பெருகுமி ஸஹ்யமலையிலுள்ள கவோ முனிவரின் குகையில் நெடுநாள் தவம் புரிந்திருந்து தாது வருஷம் ஆஷாட சுக்லாஷ்டமியில் அங்கேயே அடங்கிச் சித்தி பெற்றார்கள். இவர் ஓர் ஆந்தரப்ரம்மணர்.

(34) சித்ஸுகாந்தேந்த்ர ஸரஸ்வதீ.

இவரைச் சிதாநந்தர் எனவும் கூறுகிறார்கள். சுரேசர் எனப் பெயர் பூண்டு பாலாற்றங்கரையில் வசித்துவந்தவரான இவர் ஒரு த்ராவிடர். 737 முதல் 21 வருஷங்கள் பீடத்தில் இருந்து 758 ஏவிளம்பி ஆச்விந பூர்ணிமையில் அழியாப் பேரானந்த மெய்தினார்கள். இமமகான் அடங்கியது காஞ்சீபுரம்.

[35] இரண்டாவது வித்யாகனேந்த்ர ஸரஸ்வதீ.

இவர் ஓர் த்ராவிடர் என்பதும், சூர்யநாராயணர் என்றழைக்கப்பட்டனர் என்பதும், தெரிகின்றனவே யல்லாமல் இவரது வாசஸ்தானம் இன்னதெனக் குறிக்கப்படவில்லை. நமது நாட்டின் மேற்குக் கடற்கரையில் மகமதியர்கள் செய்த அதிக்ரமங்களை ஒருவாறு விலக்கி அப்பக்கங்களில் திக்விஜய யாத்திரை செய்துள்ளார்கள். ஆதிசங்கரபகவதபாதர்கள் தமது சிஷ்யரான பதமபாதருடன் இவருக்கு முன் தோன்றி, தமது பாதுகையை அளித்த விஷயமும், அபிநவசங்காரைப் பீடாதிபதியாக்கு மாறு ஒரு அசரீரிசெப்பிய செய்தியும் பின்வரும் அபிநவசங்கரர் புராணத்தில் நன்றாகக் கூறுவோம்.

758-788 ல் வித்யாகனர் விளங்கினார்கள். ப்ரபவ வருஷம் புஷ்ய சுக்ல த்விதியை திதியில் சிதம்பர சேஷத்தத்தில் சித்தி பெற்றார்கள்.

[36] தீர அபிநவ சங்கரேந்த்ர ஸரஸ்வதி.

இதிகாரமும் எழுதிவந்த பாவனமான இச்சரித்திரத்தில் அடிக்கடி குறிக்கப்பட்டிருக்கிற புண்யபுருஷர் இவரே! இவரது வருத்தாந்தத்தைச் சிரத்தையுடன் படிக்குமாறு விரும்புகின்றேன். இவருடைய பிறப்பு வளர்ப்பும், ஸர்வக்ஞபீடாதி ரோகணமும், இமயமலையில் மறைந்து அருளியதும் மேலும்பல விஷயங்களும் ஆதிஸ்வாமிகளின் சரிதமாகிய சங்கரவிஜயங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன. இவரைப் புகழ்ந்த கூறுகிற சங்கரேந்த்ர விலாஸம் என்ற நூல் ஒன்றே வித்யாரண்யர் முதலிய மகான்க ளானபலரையும் இவ்வாறு மயங்கவைத்ததற்கு முதற்காரணம் எனப்பெண்முறையும் கூறியுள்ளோம்.

சிதம்பர சேஷத்தரத்தில் விச்வஜித் என்ற ஒரு த்ராவிட ப்ராம்மணர் விசிஷ்டா எனப்பெயர் வாய்ந்த தர்மபத்நியுடன் தருமநெறிவழுவரமல் இல்லறம் நடாத்தி வந்தார். காலகதியால் விச்வஜித் சிவபதமெய்கினார். விசிஷ்டா என்ற அம்மை அக்காலவழக்கப்படி மஞ்சள் சாயமேற்றிய ஆடையணிந்து அலுமிச்சங்கனிகளால் அமமணியாடிக்கொண்டுஸஹகமனம் செய்வதற்குக் கிளம்பினாள். இப்புண்யவதி கர்ப்பிணி எனக்காட்டுகிற சிற்சில குறிகளைக்கண்ட உறவினர்உடன் கட்டடையேறாமல் தடுத்தனர். விசிஷ்டாவும் சிசுவின் பிறப்பை எதிர்த்துக்கி இல்லத்தில் தங்கினாள். ப்ரஸவகாலம் கடந்து நெடு நாளாகியும் பிள்ளை பிறக்காததைக் கண்ட இவ்வம்மை நடராஜப் பெருமானை மனத்தில் தியானித்து அபவாதத்திற்கு அஞ்சிக்காலங் கழித்தனள். இவ்வாறாக மூன்று வருஷங்கள்கழிந்தன. பிறகு அழகிய ஒரு மகவு பிறந்தது.

கர்மசேஷத்தால் கர்ப்பவாஸம் செய்யவேண்டிய கால மனைத்தையும் இவ்வம்மையின் வயிற்றிலேயே போக்கினார் என குருாத்ரமாலையில் யோகிதிலகரான ஸ்ரீ ஸதாசிவப்ரம்மேந்த்ரர் கூறுவதால் நாம் எல்லோரும் இதனை ஏற்றுக்கொள்ளக் கட்டுப் பட்டிருக்கின்றோம். இதனை அபவாதமாகவே கொண்டு தோஷம் கற்பித்து அத்தோஷத்தை ஆதிசங்கரருக்கு உரியதாக்கி

கூறுதே கார்த்தம் ஒன்றுளது. அதனை மத்வவிஜயம் எனக் கூறுவாம்.

அபிரவசங்கர சிசுவையின்று அன்னை அதனைத் தூக்கிச் சென்று சிதம்பரத்தின் புறத்தேயிருந்த தில்லை வனத்தில்கிடத்திக்கலலையற்று மீண்டனள் இவ்வாறாக, தெய்வீகமான இக்குழந்தையை போஷிப்பதற்காக வ்யாக்ரபாதமுனிவர் தமது மனைவியுடன் அங்குதோன்றி அச்சிசுவை வளர்த்து ஐந்தாமாண்டில் உபநயனம் செய்வித்து சைலகலைகளும் தானாகவே அறியுமாறுகடாக்ஷிததார்.

இப்பால் திக்கவிஜயம் செய்திருந்த காமகோடிபீடாதிபரான வித்யாகனர், சிதம்பரத்தில் தங்கினார். அபிரவரைப் பீடாதிபதியாக்குமாறு ஒரு அசரீரி கூறிற்று. சங்கரபகவத்பாதர் பத்மபாதருடன் திருவுருக் கொண்டெழுந்தது பூஜிக்கத் தகுந்த தமது பாதுகைகளை வித்யாகனரிடம் கொடுக்க அவர் அவ்விரண்டையும் ஏற்றுக்கொண்டார். காமகோடிபீடத்தில் பாதாரச்சனை செய்யப்படுகிற திருப்பாதுகைகள் அவை தான் போலும்.

தமது சங்கராசாரியர் கலியுகாதி 3889 க்குச் சரியான கி. பி. 788 ல் அவதரித்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இஃதே ஆதிசங்கரர் காலமென மேதாவிகளான பலர் ஏற்றுக்கொண்டு அவ்வாறு கூறிவருகின்றனர். வித்யாகனர் சிதம்பரத்தில் சித்தி பெற்ற வருஷமும் 788 ஆதலால், அபிரவதீரர் வித்யாகனரிடம் ஒப்புவிக்கப்பட்ட காலத்தை அவதார காலமாகக் குறித்துளார் எனக்கொள்ளவேண்டும். இச்சரித்திரத்தில் இனி சொல்லப்போகிற வரலாறுகள் ராஜதரங்கினியில் கூறப்படுகின்றன.

780-810 ல் ஜயாபீடவிரயாதித்யன் என்பான் கர்சமீர தேசத்தைப் பரிபாலித்து வந்தான். அமரலிம்மன் எழுதியுள்ள கோசத்திற்கு வ்யாக்யானம் குறித்தவராகிய க்ஷீரஸ்வாமி என்பவரும் காவ்யாலங்காரத்தை அலங்காரமாய் விவரணம் செய்த வாமனாகவியும், மேலும், சடகன், சிந்துமன், சங்கன்

தாமோதரன், மகோதேசன், தக்யன், என்ற மகாமகோபாத்யாயர்களும் அத்தேசத்தில் விளங்கினார்கள்.

கல்விப்பெருக்கும் செல்வப்பெருக்கும் ஒருங்கே பெற்று சொன்மாரி பொழியும் வல்லமையும் பெற்று புகழ்கொண்டிருந்த இவ்வெண்மரையும் வாக்கபதிபட்டர் என்பவர் வாதத்தில் வென்று ஸர்வக்ஞர் எனக் கொண்டாடப்பட்டனர். இப்பட்டரின் திட்டமான கல்வியின் வினயத்தைக் கண்டவிரயர்திய வேந்தன் இவரைத் தன் சபையில் வைத்துப் பெரும் பரிசளித்துப் போற்றினான்.

இவ்வாறிருக்க, காமகோடிபீடாதிபரான நமது சங்கர குரு காச்மீரத்திற்கு விஜயம் செப்தார்கள். அளவிறந்த கல்வியின் பெருமையாலும், அரசனது அன்பினாலும் கர்வங்கொண்டிருந்த வாக்கபதிபட்டரை வாதத்தில் வென்றுவிருது பெற்றார்கள். வாக்கபதியால் தோல்வியுற்ற எண்மரும் வாக்கபதியும்கூடிய ஒன்பதின்மரையும் நவரத்நகராளான மாலை அனச்சாற்றலாம். இவர்களால் வணங்கப்பெற்று நடுநாயகம்போல் விநயாதித்யன் சபையில் வீற்றிருந்த சங்கரர் ஸர்வக்ஞரன்றோ! இவ்வாறு காச்மீரத்தில் ஸர்வக்ஞபீடம் ஏறியவர் இச்சங்கரர் என ஸத்ரு ஸந்தான பரிமளம் என்ற நூல் கூறுகின்றது. இவரைப்பற்றிச் சாற்றுகிற சங்கரேந்தர் விலாஸம் வாக்கபதிபட்டரால் எழுதப்பட்டதென்பதைப் பலவிடங்களில் சாற்றினோம்.

எல்லோரும் போற்றிப்புதழக்கக்க இப்பெரியார் 188 முதல் 840 வருஷம் வரையிலுள்ள 52 ஆண்டுகள் ஸ்ரீ காமகோடிபீடாதிபர்களாய் வீற்றிருந்து சித்தார்த்தி வருஷம், ஆஷாட அமாவாஸையன்று இமயமலையிலுள்ள ஆத்ரோயர் குகையில் மறைந்தருளினார்கள்.

அபிநவசங்கரருக்கு 400 வருஷங்களுக்குப் பிறகு காமகோடிபீடாதிபரான சித்விலாஸர் தாமியற்றிய சங்கரவிஜயத்தில் இச்சங்கரருடைய இமாவிய குகாப்ரவேசத்தை ஆதிசங்கரருக்குச் சாற்றுகின்றார். காச்மீர ஸர்வக்ஞபீடாதிபரோகணமும் அவ்வாறே கூறப்பட்டு இருக்கின்றது.

ஆதிசங்கரர் எனப்போற்றத்தகுந்த ஸ்ரீ காமகோடியிடா திபரான தீர அபிநவ சங்கரேந்தர ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகளின் புர ணத்தை மிகக்கருக்கமாகக் கூறி முடித்தோம்.

(37) ஸச்சித் விலாஸேந்தர ஸரஸ்வதி.

கான்யகுப்ஜ நாட்டு மகாராஷ்டிராந இவர் ஸ்ரீபதிஎனப் பூர்வாச்சரமத்தில் அழைக்கப்பட்டார். 855-884ல் காச்மீர ரா ஜனான அவந்திவர்மன் சபையில் வித்வானாக விளங்கியவரும், த்வரி என்ற க்ரந்தகர்த்தாவுமான ஆனந்தவர்தனராலும், ஹா விஜயம் என்ற நூலையியற்றிய ராஜானக ரத்நாகரன் எனப்பெ யர்கொண்ட மகாகவிபாலும் இந்த ஸ்வாமிகள் கொண்டாடப் பட்டு விளங்கினார்கள். 840-873ல் காமகோடிபரம்பரையில் ப்ரபாவத்துடன் வீற்றிருந்து, நந்தன வருஷம் வைசாக பூர்ணி மையில் மடத்திற்கு உரிமையான காஞ்சிபுரத்தில் ஸமாதிபெற் றார்கள். இவர்முதல் 43 வது பரமசிவஸ்வாமிகள் வரையில் உள்ள ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் எழுவரும் சித்திபெற்ற ஸ்தலம் காஞ்சி சேஷத்ரமேயாம்.

(38) சோபன மகாதேவேந்தர ஸரஸ்வதி

பேரமுகுவாய்ந்து ஜ்வலித்துக்கொண்டிருந்த இவரை உஜ் வலர் எனவும் கூறினார்கள். சிவராமபட்டர் என்பது இவரது வீட்டுப்பெயர். இவர் ஓர் கர்நாடக ப்ராம்மணர். 873 முதல் 42 வருஷங்கள் விஜயம்செய்து 915க்குச் சரியான பவவருஷம் வைசாக சுக்லாஷ்டமியில் சித்தியடைந்தார்கள். இவர் தொ டங்கி 44வது ஸ்வாமிகள் முடியவுள்ள ஏழுபீடாதிபர்களும் கர் நாடகப்ராம்மணர்கள்.

(39) கங்காதரேந்தர ஸரஸ்வதி

பாபாவா வம்சத்தைச் சேர்ந்த வேந்தர்கள் கன்னோசி நாட்டையாண்டு வந்தார்கள். இப்பரம்பரையில் மகேந்தர மகிபாலன் என்பான் 903-917ல் அந்நாட்டை ஆகிசெய்தான்.

ராஜசேகரன் என்ற கவிவேந்தன் இவ்வேந்தன் சபையில் வீற்றிருந்தான். யாதுகாரணமற்றியோ ராஜசேகரன் கண் பார்வையிழந்தான். முகத்திற் கண்ணிழந்து குருபிரான இக் கவிராயன் திக்விஜயம் செய்து கொண்டங்கு தங்கிய கங்காத ரரைத் தனக்குக் கதியெனக்கருதிப் பணிந்தான். உயிரற்ற மகவினைச் சங்கரபகவத்பாதர் உயிர்ப்பித்தார். வித்யாகனர் முகருக்கு வாக்களித்தார். முகர் குதிரை, யானைப்பாகர்களான அம்பர்களை விற்பன்னராக்கினார். இக்கங்காதார் சேகரனுக்குப் பார்வையளித்தார். சங்கரபரம்பரையினரான இப்பெரியார் களுக்கு இஃதோர் அருமையன்று.

கங்காதாரின் கருணைநோக்கினால் ராஜசேகரன் பல தூல் களைச் செய்துளான். அவை, பாலராமாயணம், ப்ரசண்டபா ண்டவம், கற்பூரமஞ்சரி, வித்தஸால பஞ்சிகை என்பன. இந் தூல்கள் ஆகிசுமகரர் காலத்தவை என விதயாரண்யர் தமது சங்கர விஜயத்தில் கூறுகின்றார்.

பிரமாதீரவாஸியான நமது கங்காதாரைப் பூர்வாச்ரமத்தில் அப்பண்ணு என்றழைத்தார்கள். 915-950 காமகோடிபீடாதி பரான இவர்கள் ஸௌம்ய சராவண சுகல ப்ரதமையில் அடங் கினார்கள்.

(40) ப்ருமானந்த கனேந்த்ர ஸரஸ்வதீ.

பீடாதிபதியாவதற்கு முன் நரஸம்பட்டர் என்பது இவ ரது பெயர் 950 முதல் 978 வரையில் 28 வருஷங்கள் காஞ்சி பீடத்தில் இருந்து ஈச்வர வருஷம் கார்த்திக சுகலாஷ்டமியன் று சித்தி பெற்றார்கள்.

(41) ஆனந்த கனேந்த்ர ஸரஸ்வதீ.

இப்பீடாதிபதிகளின் ஊர் துங்கபதராதிமெனச் செப்பு கின்றனர். சங்கரபண்டிதர் என்பது இவரது நாமம் 978-1014ல் மடாதிபதியாய் விளங்கினார்கள். ப்ரமாதீச சைதரசுக்ல நவமி யில் சித்திபெற்றார்கள்.

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ.வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,

(42) இரண்டாவது பூர்ணபோதேந்திர ஸரஸ்வதீ

பூர்வாச்சரமத்தில் ஹரி என்றழைக்கப்பட்ட இவர்கள், 1014-1040ல் காஞ்சிகாமகோடி பீடாதிபராய் வீற்றிருந்து ப்ரமாதி பாதாபத க்ருஷ்ணதரயோதசியில்ஸமாதிபெற்றார்கள்.

(43) முத்தலாவது பரமசிதேந்திர ஸரஸ்வதீ.

இந்த ஸ்வாமிகள் 1040 முதல் 1061 வரையிலுள்ள 21 ஆண்டுகளின் பெரும்பகுதியை காவேரிநதி உறப்பதியாகிற குடகுமலையிலுள்ள ஓர் 'குகையில் தவம்புரிந்து கட்டத்தினார்கள். அப்பொழுது இவரண்டையில் நின்றவர் ஸோமதேவன் என்ற சிஷ்யன் ஒருவனையெனச் சொல்லப்படுகின்றது. ஸ்ரீ கண்டர் என்பது இவரது பூர்வநாமம். சார்வரி ஆச்சிர சக்ல ஸப்தமியில் சித்தியடைந்தார்கள். இவரும் இவருக்கு முந்திய ஆறு ஸ்வாமிகளும் காஞ்சியிலேயே ஸமாதி யெய்தினார்களென்று முன்னமே குறித்துள்ளோம்.

(44) ஸாந்த்ராநந்த போதேந்திர ஸரஸ்வதீ.

குருவாகிய பரமசிவஸ்வாமிகளுடன் குடகுமலையில் இருந்த ஸோமதேவர் இவர்தான் இவர் “கதைகளாகிய நதிகள்சங்கமமாகின்ற கடல்” எனப் பொருள்படுகிற கதாலரித ஸாகரம என்ற னுலை எழுதியிருளினார். தாராளன்ற உஜ்ஜிநீ நகரத்து வேந்தனான போஜன் காணிக்கையாக ஸமர்ப்பித்த முகதுப் பல்லக்கிலேறி திக்விஜயம் செய்தார்கள். 1063-1089ல் காச்மீர ராஜாவான கலாஸன் உதவியால் காஞ்சீபுரம் காமகோடி மடத்தில் துருக்கர்கள் ப்ரவேசியாமல் பாதுகார்த்ததார்கள்.

1061 முதல் 1098 வரையிலுள்ள 37 வருஷங்கள் விஜயம் செய்து, ஈச்வர ஆஷாட அமாவாஸ்யையில் திருவண்ணாமலையில் ஸமாதிபெற்றார்கள். இவரும் இவருக்கு முந்திய ஆறு ஸ்வாமிகளும் கர்நாட ப்ராமமணர்கள் எனமேலே சொல்லியுள்ளோம். இதன்பிறகு வருகிற ஒன்பது ஸ்வாமிகள், அதாவது, 53 சந்த்ர ரூடர் வரையில் உள்ள எல்லோரும் தராவிடர்கள்.

(45) மூன்றாவது சந்தாசேகரேந்திர ஸரஸ்வதீ

இவரது பரமகுருவான பரமசிவஸ்வாமிகளின் பூர்வநாமமாகிய ஸ்ரீ கண்டா என்பதே இவரது பூர்வநாமம். இவரைச் சந்தாரூடர் எனவும் சொல்கின்றனர். குமாரபாலசுரிதம் என்ற அரிய நூலிப்பயற்றிய ஹேமாசாரி என்ற ஜைனகவி யொருவன் இவர்களிடம் தோல்வியுற்று அவமானமடைந்தான், சந்தாரலோகம், ப்ரஸன்னராகவும், பக்திகலபலதிகை என்ற நூல்களின் ஆசிரியரான ஜபதேவர் என்பவர், “நமது ஸ்வாமிகளின் சொன்மாரியால் ஹேமாசாராய காட்டுததி அவிந்தது” எனப் புகழ்ந்து கூறுகின்றார்.

1119ல் வங்காளவேந்தனான லக்ஷ்மணஸேனன் சபையில் க்யாதிபெற்றவரும் அஷ்டபதீ என்ற கீதகோவிந்தமகாகாவ்யம் எழுதி அநுக்ரகிததவர்களும், கண்ணபிரானுடைய கருணையைப் பூர்ணமாய்ப்பெற்றவர்களுமான ஜயதேவர் இவர்தானே என்பது நிச்சயமாய் விளங்கவில்லை. மேலும், ப்ரபோதசந்தரோதயம் வரைந்த கருஷ்ணமிச்சர், மேற்குறித்த நமது சந்தாரூடரின் வெற்றியைத் தாமியற்றிய குருவிஜயத்தில் குறிக்கின்றார். வைத்யாபிதான சிந்தாமணி என்ற வைத்யசாஸ்த்ரபரிபாஷைகளடங்கிய ஓர் க்ரந்தகர்த்தாவாகிய ஸஹலன் என்பவர் தமது க்ரந்தத்தில் சந்தாசேகரருடைய வெற்றியைக்கூறி அதனைக் கடவுள் வாழ்த்தாக அமைத்திருக்கின்றார்.

1098—1166ல் 68, வருஷங்கள் பீடாதிபரான இவர்கள் கணக்கற்ற கவிகளால் போற்றப்பட்டனர். பார்த்திப சைத்ரா அமாவாஸ்யைதினம் அருணாசலசேஷத்திராத்தில் அடங்கினார்கள்.

(46) சித்விலாஸ அத்வைதாநந்த போதேந்திரஸரஸ்வதீ.

பிணுகனீதீரவாஸியான இவருக்கு ஸீதாபதி என்பது பூர்வாச்சரமத்திலை ஏற்பட்டபெயர். ஸ்ரீ ஹர்ஷகவி காஞ்சிபுரத்தைப் பற்றியும் அங்கு பூஜிக்கப்படுகிற யோகலிங்கத்தைப் பற்றியும் தாம் எழுதியுள்ள நைஷதம் என்ற மஹாகாவ்யத்தில் பெரிதும் பாராட்டியிருக்கின்றார். மேலும், ஸ்தைர்யவிசாரப்ரகரணம்,

சிவசக்திஸித்தி என்ற நூல்களில் நமது சித்விலாஸரைப் போற்றுகின்றார். அன்பமதஸ்தனான அபிரவகுப்தனை நமது ஸ்வாமிகள் வாதத்தில் வென்றதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. சித்விலாஸர் காலத்தவர்களான ஸ்ரீ ஹர்ஷ அபிரவகுப்தர்களை ஆதிசங்கரர் காலத்தவர்களாக விதயாரண்ய சங்கரவிஜயம் சாற்றுகின்றது. இவ்விவரங்களுக்கும் நூறுவருஷங்களுக்கு உட்பட்டகாலத்தவராகிய விதயாரண்யர் இவ்வாறு கூறியிருக்கமாட்டாரோ எனவுந் தோன்றுகிறது. பிற்காலத்தவர்களில் யாரோனும் எழுதியிருக்கலாம் போலும்.

ப்ரும்மவித்யாபரணம், சாந்திவிவரணம், குருப்ரதீபிகை சங்கரவிஜயம் என்ற க்ரந்தங்களை சித்விலாஸஸ்வாமிகள் லோகோபகாரமாய் அருளியிருக்கின்றார்கள்.

1166 முதல் 34 வருஷங்கள் காமகோடிபீடாதிபதிகளான இவர்கள் 1200க்குச்சரியான சித்தார்த்தி ஜ்யேஷ்ட சக்ல தசமியில் சிதம்பராதில சித்திபெற்றார்கள்.

(47) இரண்டாவது மகாதேவேந்திர ஸரஸ்வதீ

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள சாயாவனம் என்ற க்ராமம் இவர்களுக்குச் சொந்தமான ஊர். குருமூர்த்தியென இவர்களுக்கு நாமகரணம் செய்திருந்தார்கள். இது ஓர் காரணப்பெயராம். 1200-1247ல் பீடாதிபதியான இப்பெரியார் ப்ரபவ கார்த்திக க்ருஷ்ணஷ்டமியில் கடிலநதீதீரத்திலுள்ள ஒரு புண்யபூமியில் ஸமாதிபடைந்தார்கள்.

(48) முதலாவது சந்திர குடேந்திர ஸரஸ்வதீ.

தெலுங்குதேசத்தை யாண்டுவந்த விஜயகந்த கோபால தேவன் என்ற சோழனொருவன் 1291 ஜுலைமீ 9உ உள்ள தாமிரப்பட்டயமொன்றை இவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கின்றான். கங்கேசர் என்றழைக்கப்பட்ட இந்தஸ்வாமிகள் பராசக்தியை உபாஸித்து கோடிஹோமங்கள் செய்தார்களெனச் செப்புகின்றார்கள்.

1247 முதல் 50 வருஷங்கள் காமகோடிமடாதிபத்யம் வகித்தது, 1297 துஸ்முஷிஷ்யேஷ்ட கக்லாஷ்டமியில் தமது குரு சித்திபெற்ற கடிஸ்திரத்திலேயே அடங்கினார்கள்.

(49) வித்யாதீர்த்தேந்திர ஸாஸ்வதி.

விஜயநகரவேந்தனான புக்கமகேபதியின் மந்திரியாகிய மாதவர் தமது ஸாவதர்சன ஸங்க்ரகம் என்ற கார்த்தத்தில், "சாரங்கபாணி குமாரரான ஸர்வக்ருவிஷ்ணு எனப் பெயர் கொண்ட எமது குருவைத் தினந்தோறும் பணிகின்றேன்" எனப் பகர்சின்றார். ஸர்வக்ருவிஷ்ணு என்பது நமது வித்யாதீர்த்தரின் பூர்வாச்சரம் நாமம். சாரங்கபாணி என்பவர் இவரதுதந்தை. இதனால், ஸர்வதர்சன ஸங்க்ரகம் எழுதிய மாதவர் நமது ஸ்வாமிகளின் பூர்வாச்சர காலத்திலேயே அந்நூலை இயற்றினார் எனச் சொல்லவேண்டும்.

வேதங்களுக்குப் பாஷ்யம் எழுதிய ஸாயணர் ருக்வேத பாஷ்யத்தின் ஆகியிலும் அந்தத்திலும் வித்யாதீர்த்தர் எனவே குறித்துத் துதிக்கின்றார்.

ஸ்ரீ ச்ருங்ககிரி பரம்பரை 9 வது வித்யாசங்கரருக்குப் பிறகு 800 வருஷங்கள் கலியாயிருந்த ச்ருங்ககிரி பீடத்தில் அமர்த்தப்பட்ட ப்ருமமானந்தர் எனக் கூறப்படுகிற பாரதி க்ருஷ்ணர் என்பவர் காமகோடிபீடாதிபரான வித்யாதீர்த்தரிடம் சிஷ்யராயிருந்தவர் எனத் தெரிகின்றது.

ஆகவே நாம் முன்னர் சொன்னபடி ச்ருங்ககிரி மடஸ்தாபகரான மாதவர் எனப் பூர்வாச்சரத்தில் அழைக்கப்பட்ட வித்யாசங்கரருக்கு பில்வாரண்யத்தைத் தமது முந்திய வாசஸ்தானமாகக் கொண்டிருந்த இந்த வித்யா தீர்த்தஸ்வாமிகள் குரு என்பது விளங்கும்.

பராசீனமான புத்தகங்களில் ஸாயணமாதவர் எனவே அடிக்கடி கூறப்படுதலால் இவ்விரு பெயர்களும் ஒருவரையே குறிக்கும் எனப் பண்டிதர்களும் மயங்குவதுண்டு. இவ்விரு

வரும் ஸகோதார் என்பது யஜுர்வேதபாஷ்யத்தின் முடிவுரையில் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்கள் காமகோடிபீடாதிபர்களின் சிஷ்யர் என்பதை நாம அடிக்கடி கூறவேண்டியதில்லை.

துருக்கர்களும், கிறிஸ்தவர்களும் மேலும் அதவைக வைரிகளான பலரும் நமது நாட்டின் மேற்குப் பாதேசங்களில் செய்துவந்த இடையூறுகளைத் தவிர்த்து சங்கரமதத்தைப் போஷிப்பதற்காக மந்திரியாயிருந்த பதவியையும் வெறுத்துத் துறவியாகி எட்டு மடங்களை ஸ்தாபித்தவர்கள் ஸ்ரீ விதயாரண்ய ஸ்வாமிகள் எனவும், அவைகளில் விருபாக்ஷி, புஷ்பகிரி, ச்ருங்ககிரி, என்ற மூன்று மடங்கள் நிலைத்திருக்கின்றன எனவும், இவைகளின் ஸ்ரீ முகங்களும் அவ்வாறே பொருளபடுகின்றன எனவும் மடஸ்தாபனம் என்ற அத்யாயததில் குறித்தோம். விருபாக்ஷி மடத்தில் விதயாரண்யா தங்கியிருந்ததாகத் தெரிகின்றது.

காமகோடிபீடாதிபரான ஸ்ரீ விதயாதீர்த்த ஸ்வாமிகள் 1297 முதல் 88 வருஷங்கள் திக்விஜயம் செய்து இமயமலைகளில் நெடுநாள் தவம்புரிந்து 1385க்குச் சரிபான ரக்தாக்ஷி மாகக் குருஷண பரதமையில் ஹிமாசலத்திலேயே சித்திபெற்றார்கள்.

(50) சங்கராநந்தேந்தர் ஸாஸ்வதீ.

பூர்வாச்சரமத்தில் மத்யார்ஜுனம் என்ற திருவிடைமருதூர் வாஸியான இவர்களுக்கு மகேசர் என்பது பூர்வநாமம். 1385—1417ல் பீடாதிபதயம் பெற்றார்கள். ஈச, கேன, ப்ரசன, ப்ருஹதாரண்ய உபநிஷதங்களுக்கு தீபிகை எழுதியிருக்கின்றார்கள். கடைசியில் குறிப்பிட்ட உபநிஷத்தின் தீபிகைத் துவக்கத்தில் தமது பாமகுருவான சந்தரகூடரையும், குருவான விதயாதீர்த்தரையும் துதிககின்றார். இவர்கள், விதயாரண்யருக்கு ஸர்யாஸம் கொடுத்து உபதேசித்ததுமன்றி அவர் ஸ்தாபித்த 8-மடங்கள் விஷயத்தில் உதவிபுரிந்தனர் எனச் சொல்லப்படுகின்றது.

32-ஆண்டுகள் பீடத்தில் வீற்றிருந்த சங்கராநந்தர், துன்முடி வைசாக சுல்லபரதமையில் காஞ்சிபுரத்தில் ஸமாதிபெற்ற

றார்கள். ஆதம்புராணம் எனக்கூறப்படுகிற தோபாஷ்யம் ஒன்று இவர் அருளியிருக்கின்றார்.

(51) பூர்ணாந்த ஸதாசிவேந்த்ர ஸாஸ்வதீ.

1417 முதல் 81-வருஷங்கள் மடாதிபத்யம் பெற்ற இவர் களுக்கு நாகராண்யம் என்னுமூர் பூர்வாச்சரமத்தில் சொந்தமானது. இவர்கள் பரதநாடெங்கிலும் திக்விஜய யாத்திரை செய்தார்கள். இந்தியாவின் வடகோடியில் இமயமலையின் தென்சாரலில் இருக்கின்ற நேபாளநாட்டுப் பூபாலன் பூர்ணாந்தரைப் பரிவுடன் வரவேற்றுப் பாகபூஜைகள் செய்துவணங்கினான் எனச் சொல்லப்படுகின்றது. நமது ஸதாசிவஸ்வாமிகள் 1498க்குச் சரியான பிங்கள ஜ்யேஷ்டசுக்ல தசமியில் கச்சி மானகரில் சித்திபெற்றார்கள்.

(52) வ்யாஸாசல மகாதேவேந்த்ர ஸாஸ்வதீ

இந்த ஸ்வாமிகளின் சொந்தமான ஊர் காஞ்சிபுரம். குப்பண்ணா எனபது இவர்களுடைய பெயர். வ்யாஸாசலம் என்ற மலையிலுள்ள குகையில் தவம் செய்திருந்து, அங்கேயே அக்ஷய ஆஷாட கிருஷ்ண ப்ரதமையில் அடங்கினார்கள்.

விஜயநகர ராஜாவான நரஸிம்மதேவராயர் என்பவர் சகம் 1429க்குச் சரியான 1507ல் தாமிரப்பட்டயம் ஒன்று இவர் காலத்தில் கொடுத்திருக்கின்றார். மகாதேவர் அருளியுள்ள சங்கரவிஜயத்தை வ்யாஸாசலீயம் எனச் சொல்கின்றார்கள். 1498—1507ல் இவர்கள் பீடாதிபத்யம் பெற்றார்கள்.

(53) இரண்டாவது சந்த்ராதேந்த்ர ஸாஸ்வதீ.

மணிமுத்தாநதிக்கரையிலுள்ள அச்சமசாலை என்ற க்ராமத் தாரான இவர்களை அருணகிரி என்றழைத்தார்கள். 1507முதல் 1524 வரையில் உள்ள 17-வருஷங்கள் இவர்களது பீடாதிபத்யம். விஜயநகர க்ருஷ்ணதேவராயர் 1522ல் மடத்திற்கு ஒரு தாமிரப்பட்டயம் அளித்திருக்கின்றார். ஸ்வபாது மீன சுல்ல ஏகாதசியில்காஞ்சிசேஷத்ரத்தில் சித்திபெற்றார்கள். இவர்களும் இவர்களுக்கு முந்திய எட்டு பீடாதிபர்களும் த்ரானிடர்கள் எனச் சொல்லியுள்ளோம்.

(54) ஸர்வகீரு ஸதாசிவ போதேந்த்ர ஸாஸ்வதி

போதேச்வரர் என்பது இவர்களுடைய முந்திய பெயர். வடபெண்ணையாற்றங்கரையில் வசித்துவந்தார்கள். ராமனாத புரம் ராஜாவான ப்ரவீரஸேதுபதிக்கு “ஸ்வாத்மநிருபணம்” அல்லது “போதார்யா” என்ற க்ரந்தத்தை எழுதி உபதேசித் தார்கள் எனச் சொல்லப்பட்டிருப்பினும் மேற்கூறிய க்ரந்தத் தை ஸதாசிவ ப்ரும்மேந்த்ரர் அருளியதாக ஆத்மபோதர் கூறியுள்ளார் என முன்னம சொன்னோம். எனினும் ப்ரவீரமகா ராஜா நமது ஸ்வாமிகளை அண்டியிருந்தார் என்பது விளங்கு கின்றது. காமகோடிபீடாதிபதிகளின் சரிதர ஆராய்ச்சிக்கு அதுகூலமான புண்யச்லோகமஞ்சரி என்ற க்ரந்தகர்த்தாவான இவரைப் பெரிதும் போற்றுகின்றோம். மேற்குறித்த க்ருஷ்ண தேவராயர் 1523ல் அளித்த மற்றொரு பட்டயம் இப்பெரியா ரின் காலத்தது. ஆந்திரமரபினைச் சேர்ந்த இவர்கள் 1524— 1539ல் பீடாதிபராய் வீற்றிருந்து, திக்விஜயம் செய்துவரும் பொழுது, ஸ்ரீராமேச்வரத்தில் விளம்பி சைத்ர சுக்லாஷ்டமி திதியில் விததிபெற்றார்கள்.

(55) இரண்டாவது பரமசிவேந்த்ர ஸாஸ்வதி

பீடாதிபதியாவதற்கு முன் சிவராமகிருஷ்ணன் என நாம கரணம் செய்யப்பட்டிருந்த இவர்களுடைய வாசஸ்தானம் பம்பையாற்றங்கரையில் இருக்கிறது. மேற்குறித்த நதி ஆந்த்ர நாட்டில் ஓடுவதால் இவரும் ஒரு ஆந்த்ரபிராம்மணர். கருருக்கு அடுத்த நெருரில் யோகிச்வரராய் க்யாதிபெற்று அமாறுஷி மரன் அநேக அற்புகச் செயல்களைச் செய்து ஸமாதியில் இருக் கிற ஸதாசிவ ப்ரும்மேந்த்ர ஸ்வாமிகளுக்கு பரமசிவேந்த்ரர் குரு என்றும், ஸதாசிவர் கருணையால் கூறியுள்ள குரூதந்மரபிஷ ஓன்றே இந்நூலுக்கு முக்யமான ஆதாரம் என்றும், மேலும் ஆத்மவித்யாவிலாஸம் என்ற க்ரந்தத்தால் நமது பரமசிவஸ்வா மிகளை ஸதாசிவப்ரும்மம் போற்றுகிறார் என்றும் பலவிடங்க ளில் பகர்ந்தோம். நெருரில் உள்ள ஸமாதி. மைசூர், புதுக்கோட்டை ராஜாக்களால் விடப்பட்ட மான்யத்தாலும் திரவியஸதர்

பத்தாலும் பூஜிக்கப்பட்டு வருவதோடு பாகிவருஷம் சங்கராஜயந்தி வருங்காலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான செல்வுடன் ஆராதனையும் செய்யப்பட்டுவருகின்றது.

இப்பெரியாருடைய குருமூர்த்திகளாகிய பரமசிவேந்தரருடைய ஸமாதியும் திருவெண்காடு என்ற ச்வேதாரண்யத்தில் பூஜிக்கப்பட்டு வருகின்றது. தஞ்சை ஸஹாஜிமகாராஜா அவர்கள் அப்பூஜைக்காக மான்யம் விட்டிருக்கிறார்.

இப்பால் ப்ரஸ்தாபிக்கப்படுகிற பாசிவல்வாமிகள் சிவகதைக்குப் பாஷ்யம் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஸதாசிவப்ரம்மர் அருளிய ஞால்களை முன்னமேயே சொல்லியுள்ளோம்.

1589க்கும் 1586க்கும் இடையிலுள்ள 47 வருஷங்கள் காமகோடி பீடாதிபதிகளாய் வீற்றிருந்து பார்த்திப சீராவண சுல்லதசமியில் பரமசிவேந்தர் சித்திபெற்றார்கள்.

(56) விசீவாதிச ஆத்மபோதேநீந்ர ஸாஸ்வதீ

தமிழ்நாடாகிய வருத்தாசலத்தில் வசித்திருந்த இவர்கள் விச்வேச்வரர் எனப்பூர்வாச்ரமத்தில் பெயர்பெற்றிருந்தார்கள். ஆத்மபோதர் பீடாதிபதிகளாய் வீற்றிருந்த 1586 முதல் 1638 வரையில் உள்ள 52 வருஷங்களிலும் ஆஸேது ஹிமாசலம் திக் விஜயபாததிரை செய்தும், காசிக்ஷேத்திரத்தில் நெடுங்காலம் வாஸம் செய்தும், யஜுர்வேதத்தில் நடுநாயகமாய் நின்று விப்ரர்களால் எக்காலும் அதயாயணம் செய்யப்படுகிற ஸ்ரீ ருத்ரத்திற்கு பாஷ்யம் எழுதியும் விளங்கினார்கள். ஈச்வரவருஷம் துலாமாதம் க்ருஷ்ண பக்ஷம் அஷ்டமீ திதியில் ஆத்மபோதஸ்வாமிகள் கடிலநதீதீரத்திலுள்ள ஒரு புண்யபூமியில் அடங்கினார்கள்.

(57) பகவந்நாம போதேநீந்ர ஸாஸ்வதீ.

கும்பகோணத்திற்கு அடுத்த திருவிசைநல்லூரில் ஸ்ரீகா வேண்டேசர் என ஒருமகான் இருந்தார். இவர்கள், ஆகயாஷஷ்டி, தாராவளி, குளீராஷ்டகம், முதலிய பல துதிகள் செய்திருக்கின்றார்கள். “காமகோடிபீடாதிபரான மூகசங்கரர் அருளிய

முகபஞ்சசதியும், ஸ்ரீதார் இயற்றிய துதிகளும் வடமொழி நூல்களில் முதன்மையாகக் கொள்ளவேண்டும்” என, பரமதக் கண்டன பாஞ்சஜன்யர் என்று பட்டம் பெற்ற நடுக்காவேரி பிருமமஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸசாஸ்திரிகள் சொல்வதுண்டு. ஸ்ரீ தரவேந்தேசர் அருளியுள்ள “ஆகயாஷஷ்டி” எனும் நூல் சிவ என்ற திருப்பெயரை அன்னையாக விளித்துக் கூறுகின்றது. பண்டிதபாமரர்களைப் பரவசமாக்கக்கூடிய இந்நூலிலிருந்து கற்பனையொன்றை இங்கு காட்டுவோம். “சிவா, என்னும் பெயராகிய அம்மே, உன்னை அண்டியவர்கள் சிவனிலும் பெரியார் எனச் சொல்லலாம். எப்படியெனில், காமனை வெல்லக்கருதிய சிவன் கோபத்தை முன்னிட்டு அவனை எரித்தார். உனது அடியாராகக் காமத்தையும் கோபத்தையும் ஒருங்கே ஒழித்ததுவிடுகின்றார்கள்.” இம்மாதிரியான கணக்கற்ற கற்பனைகளை ஸ்ரீதார் அருளிய கரநதங்களில் காணலாம். இறந்துகிடந்த ஒரு குழந்தையை தாராவளிராற துதியால் உயிர்ப்பித்தும், குளிராஷ்டகத்தால் மழைபெய்வித்தும் இவர்கள் கீர்த்தி பெற்றார்கள். இவர்கள் து சரிதாமனைத்திணையும் எழுதுவதென்றால் அஃதே ஒரு பெரிய புத்தகமாகுமாதலால் முக்யமான ஒரு விஷயத்தை மாத்திரம் கீழேகுறிக்கின்றேன்.

தகப்பனைக்கருதிச்செய்யும் ச்ராதததினத்தில் இப்பெரியார் ஒரு பஞ்சமனுக்குக் கருணையால் அன்னமிட்டார்கள். அன்று அவர் வீட்டில் உண்பதற்கு எல்லோரும் மறுத்துவிட்டனர். ஸ்ரீதார் தருப்பைகளில் பிதருக்களை ஆவாகனம் செய்து சிரத்தத்தை நிறைவேற்றினர். மற்றுமோர் சிரத்ததினம் கிட்டியபொழுது தாமசெய்தது தீவினையாயின் அதற்குப் பரிகாரம் சொல்லுமாறு அவ்வூர் அந்தணர்களை வினவ அவர்கள் கங்கையில் மூழ்கிவர வேண்டுமென்றனர். உடனே எழுந்த வாயிலில் இருந்த ஒரு கிணற்றைக்கிட்டி “கங்காபஞ்சகம்” என்ற ஐந்திச் சீலோகங்களால் அவ்வமமையை அழைத்தார்கள். எல்லோரும் பார்த்திருக்கக்கணுபொங்கி விதியிலேறிடும். அங்கிருந்த அனைவரும் மூழ்கி ஸ்ரீதாரின் மகிமைகளைக்கொண்டாடினார்கள். இச்சம்பவம் கார்த்திகைமாதம் அமாவாசியை

யில் நடந்தேறியது. இன்னும் அத்தினத்தில் ஆயிரக்கணக்கான அடியார்கள் அக்கினத்தில் முழுகிவருகின்றார்கள். அப்பொழுது பெரியதோர் விழாவும் அங்கு நடைபெறுகின்றது.

முந்தாறு வருஷங்களுக்கு முன் நிறைவேறிய இவ்விஷயமும், அமாவாஸ்யையைப் பூரணிமையாகக்காட்டுதற்கு அபிராமியந்தாதி பாடிய அபிராமபட்டர் சரிதமும், திருவையாற்றில் ஸமாதிபெற்று பூஜிக்கப்படுகிற ராமபக்தரான தயாகராஜஸ்வாமிகளின் வருத்தாந்தமும் நாஸ்திகரையும் ஆஸ்திகராககித்தெய்வபக்தியை ஊட்டக்கூடியனவாய் முதிர்ந்த இக்கலியில் நிகழ்ந்துள்ளன,

கடவுளின் கடாசூத்தைப் பூர்ணமாய்ப்பெற்றுக் கங்கையைக் கிணற்றில் பொங்கவைத்த ஸ்ரீதாரா காமகோடிபீடாதிபரான போத்தந்தாரைப் பணிந்து துதிக்கின்றார்கள். அத்துதி ஹரி பஜனை நடக்குமிடமெல்லாம் குரு ஸ்துதியாகப் பாடப்படுகின்றது. பகவானுடைய நாமங்களை நினைப்பதாலேயே மோகூம் பெறலாமென வித்தாந்தம் செய்த போதேந்தார் முதிர்ந்த இக்கலியுகத்திற்குத்தக்க பக்திமார்க்கத்தைப் போதித்த ஜகத்குருவன்றோ!

க்ருதயுகத்தில் உக்ரமான தவத்தினாலும், த்ரேதாயுகத்தில் முத்தீவளர்க்குப் பலர் ஓன்றுகூடி ஒரேமனத்தினராய் இயற்றும் யாகங்களாலும், சுவாபாபுசத்தில் மனத்தைப்புறத்தே ஓடவிடாமல் நிலைநிறுத்திக் கடவுளரைப் பூஜிப்பதாலும் ஆடையக்கூடியது எதுவோ அக்ஷண நாமஸங்கீர்த்தனத்தால் சுலபமாய் இக்கலியில் கொள்ளலாமெனக் கூறுகிற விஷ்ணுபுராணத்தின்உபதேசத்தை நமதுபோதர்ஸித்தாநாமசெய்தார்கள்.

காஞ்சிக்கு அடுத்த மண்டனமிச்சர் அகரகாரத்தை இவர்கள் வாசஸ்தானமாகக்கொண்டு புருஷோத்தமர்வன்றழைக்கப்பட்டார். தக்ஷிணதேசங்களில் திக்விஜய ஸஞ்சாரியாய் ராமேஸ்வரம் சென்று, ஸ்ரீ அகிலாண்டேச்வரிக்குத் தாடங்க ஜீரோத்தாரணம் செய்து காஞ்சிக்குத் திரும்பும்பொழுது கும்ப

கோணத்திற்கு ஸமீபமாயுள்ள கோவிர்தபுரத்தில் ஸித்திபெற்றார்கள். நூற்றுக்கணக்கான பாகவதாகள இங்குகூடி ஆண்டு தோறும் ஆராதனை செய்கிறார்கள்.

1638 முதல் 54 வருஷங்கள் பகவந்நாமபேரதேந்தரர் காமகோடிமடத்தில் தீர்த்திபெற்று 1692 ப்ரஜோத்பத்தி பாதாபத பூர்ணிமையில் கோவிரதர் எனவும் சுருதிபண்டிதர் எனவும் பெயர்கொண்டிருந்த அத்வயாத்மப்ரகாசரை பீடத்தில் அமர்த்தினார்கள்.

(58) அந்வ்யாத்ம ப்ரகாசேந்த்ர ஸர்ஸ்வதீ.

இவர்கள் தஞ்சை ஸஹாஜிராஜாவால் வணங்கப்பெற்று தமது குருவின் ஸமாதியை ஆராதித்துக்கொண்டு 1692 முதல் 12 வருஷங்கள் கோவிர்தபுரத்திலேயே வசித்து, 1704க்குச்சரியான ஸ்வபாறு சைத்ர கருஷ்ண தவிதினா கிதியில் அப்புண்யபூமியிலேயே ஸமாதிபெற்றார்கள்.

(59) ழன்றவது மகாதேவேந்த்ர ஸர்ஸ்வதீ.

ஸர்யாஸம பெறுவதற்கு முன் நாராயணன் என நாமம் பெற்றவர்களான நமது மகாதேவர் 1704-1746ல் பரமயோகிகளாய் விளங்கி க்ரோதி ஜ்யேஷ்ட சுக்ல நவமியில் சென்னையில் அடங்கினார்கள். இவரது ஸமாதி திருவொற்றியூரில் எனச்சிலர் சொல்கின்றனர்.

(60) நான்காவது சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸர்ஸ்வதீ

1746 முதல் 1783 வரையில் காமகோடிமடாதிபர்களான இவர்கள் காலத்தில் தான் காஞ்சிமடம் கும்பகோணம் மடமாயிற்று இதனை மடஸ்தாபனம் என்ற அத்தியாயத்தில் எழுதியிருக்கின்றேன். காஞ்சிபுரத்தில் பூஜிக்கப்பட்டிருந்த ஸ்ரீ காமாக்ஷியம்மன் கஞ்சையில் ஆலயங்கொண்டிருக்கல் யாதுகாரணமபற்றி? மகமதியர்களால் நேர்ந்த பயங்கரமான கர்நாடகயுத்தமன்றோ! மடம் மாறியதற்கும் காரணம் இதுவேயாகும்.

சந்த்ரசேகர ஸ்வாமிகள். அநந்தசயனம், பாளையங்கோட்டை, ராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை முதலியவிடங்களில் விஜயம் செய்து ஜம்புகேச்வரம் அகிலாண்டவம்மைக்குத் தாடங்கம் சாத்தியபிறகு சுபக்ருத் புஷ்ய க்ருஷ்ண தவிதியையில் புதிதாய் அமைக்கப்பட்ட கும்பகோணம் மடத்தில் சித்திபெற்றார்கள்.

(61) தான்காவது மகாதேவேந்த்ர ஸர்ஸ்வதீ.

கும்பகோணத்தைத் தம இருப்பிடமாகக்கொண்டு அண்ணுச்ரௌதி என்று அழைக்கப்பட்ட இவர்கள் ஒரு த்ராவிடப் பராமணர்.

தற்போது கூறப் படுகிற ஸ்வாமிகள் ஒருயோகி. இவர்கள் சிலசமயங்களில் "ஒருவருமறியாமல் கும்பகோணத்திலுள்ள காவேரியின் மறுகரையில் தனியே உட்கார்ந்து யோகம் செய்வதைச் செவியுற்ற தஞ்சைவேந்தன் அங்கு ஒரு மடம் கட்டுவித்தான்.

யோகிவரரான இப்பெரியாரின் காலமாகிய சாஸிசகம் 1719 க்குச் சரியான 1797 பிறகு வருஷத்தில் ச்ருங்ககிரி பீடாதிபர்களான அபிநவோததண்ட விதயாரண்ய பாரதீஸ்வாமிகள் ராமேச்வரம் வரையில் திகவிஜயம் செய்து திருமபுகையில் ஜம்புகேச்வரம் முதலிய ப்ராததங்களில் பாதுகூஜ முதலியன ஏற்றுக்கொண்ட குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்ட தமல்லால் இனி, அவ்வாறு செய்வதில்லையென மேற்குறித்த வருஷம் ஆச்வின பசுள தசமியில் ஓர் உடன்படிக்கையும் எழுதிக்கொடுக்கிறுக்கின்றார்கள்.

1783 முதல் 1814 வரையில் காமகோடிபீடாதிக்காரம் வகித்த இப்பெரியவர்கள், ஸ்ரீ முகவருஷம் ஆஷாட சக்ல த்வாதசியில் கும்பகோணத்தில் சித்திபெற்றார்கள்.

(62) ஐந்தாவது சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸர்ஸ்வதீ.

இவர்கள், வேங்கடசுப்ரம்மண்ய தீக்ஷிதர் என்றழைக்கப்பட்டு கும்பகோண வாஸியாயிருந்தவர்கள். இவருக்கு முந்திய ஸ்வாமிகள் தொடங்கியுள்ளபீடாதிபர் அனைவரும் தங்க

ளது பரமகுருவின் பெயரையே பட்டமாகப் பெற்றுள்ளார்கள். நமது சோழமண்டலத்தை நாயகர்கள் ஆண்டுவந்த அக்காலத்தில் கோஷிந்ததிகழிதர் என்ற மேதாவியான ஒருவர் அமர்தயராய் இருந்தார். இந்த ஆசாரியர்கள் அவரது மரபிற்றோன்றியவர்கள்.

சந்தரசேகரர் மந்தர சாஸ்தர நிபுணர். 1839ல் காஞ்சி காமாஷியந்தரத்தையும், 1846ல் ஜம்புகேச்வரம் தாடங்கத்தையும் சீருமச்செய்தார்கள். இச்சமயம் ஜம்புகேச்வரம் தாடங்கப்பதிஷ்டை ஸம்பந்தமாக சிருங்ககிரி ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுக்கும் காமகோடிபீடாதிபர்களுக்கும் திரிசிரபுரம்ஸதர் அதாலத் கோர்டார் முன் ஒருவழக்கு நடைபெற்றது. சிருங்ககிரிமடத்தார் கொணர்ந்த ஆதாரங்களைத்தும் பயனற்றன. காமகோடிபீடாதிபர் ஒருவரே ஆதிசங்கரர் அமைத்த தாடங்கத்தைச் செப்பனிட உரியார் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீ சங்கரபரதிஷ்டாபகர் என்ற விருது காமகோடிபீடத்தாருக்கன்றோ உரியது! தாடங்கத்தில் உள்ளது ஸ்ரீசகரம்.

1814—1851ல் 37 ஆண்டுகள் பீடாதிபதிகளான சந்தரசேகரர் சாதாரண வருஷம் கார்த்திக க்ருஷ்ணத்ரிதியையன்று கும்பகோணத்தில் விததிபெற்றார்கள்.

(63) ஸுதர்சன மகாதேவேந்த்ர ஸரஸ்வதீ.

திருவிடைமருதூரில் தங்கியிருந்த இவருக்கு அங்கு திருக்கோலங்கொண்டு எழுந்தருள்கிற மகாலிங்கஸ்வாமியின் பெயரையே நம்மவர்களில் பலரையொப்ப நாமகரணம் செய்திருந்தார்கள். 1851 முதல் 1891 வரையில் உள்ள 40 வருஷங்கள் இவர்களது பீடாதிபத்யகாலம். ஜகந்நாதம் முதல் ராமேச்வரம் வரையில் திக்விஜயபாததிரை செய்து அங்கங்கு சிஷ்யகோடிகளுக்கு அதுக்கூசித்து விரோதிவருஷம் பால்குண அமாவாஸ்யையில் மதுரைஜில்லாவில் உள்ள விடையாற்றுக்குடி என்ற சாமாபநோதன சேஷத்திரத்தில் விததிபெற்றார்கள். இத்தனை இடையாத்தங்குடி எனக்கூறுகிறார்கள். நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார்கள் ஒரு ஆலயம் கட்டுவித்துத் தினந்தோறும் இப்பெரியாரின் ஸமாதிக்குப் பூஜைமுதலியன நடத்திவருகிறார்கள்.

ராமநாதபுரம் முத்தாராமலிங்க சேதுபதியவர்களும், புதுக் கோட்டை ராமசந்திர மகாராஜா அவர்களும் மேலும் விஜய நகரம் கேரளம் முதலிய ஸ்வதேச ராஜ்யங்களைப் பரிபாலனம் செய்கிற ராஜாக்கள் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி ஸ்ரீ காஞ்சிகாம கோடிபீடாதிபர்களைப் போற்றியதுமல்லாமல் இப்பரம்பரையே ஆதிசங்கரர் முதல் பின்னமற்று விளங்குவது எனத்தீர்மானம் செய்தார்களென்று கூறப்படுகின்றது.

(64) ஆறாவது சந்திரசேகரேந்திர ஸரஸ்வதீ.

பாலாற்றங்கரையிலுள்ள உதயம்பாக்கம் என்பது இவர்கள் ளது ஊர். ஸ்வாமிநாதன் என்பது பூர்வநாமம். 1891—1907ல் காஞ்சிபீடாதிபதிகளாய் விளங்கிய இவர்கள் பரபவ மகாக்ருஷ் ணாஷ்டமியில் காஞ்சிக்குச் சமீபமாயுள்ள கலைவன்னும் ஊரில் ஸமீதிபெற்றார்கள்.

(65) ஐந்தாவது மகாதேவேந்திர ஸரஸ்வதீ.

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உள்ள திருவிசைநல்லூர் இவர்களது ஸ்வகாமம். லக்ஷ்மீ என்பது இவருடைய மாதாவின் பெயர். பிதாவின் பெயர் நரஸிம்மர். லக்ஷ்மீநரஸிம்மன் எனப்பூர்வாச்சர மத்தில் மகாதேவஸ்வாமிகள் அழைக்கப்பட்டார்கள். சில தினங்கள் மாத்திரம் பீடாதிபதியாய் இருந்து, 1907க்குச் சரியான பரபவ வருஷம் பால்குண சுகல ப்ரதமையில் தமதுகுரு அடங்கிய கலைவ என்னும் ஊரிலேயே சித்திபெற்றார்கள்.

ஆதிசங்கரரே எனப்போற்றத்தகுந்த ஸ்ரீ காமகோடிபீடாதி பர்களின் புண்ய சரித்திரங்களில் ென்று எனது சிற்றறிவுக்கு எட்டியவரையில் எழுதியுள்ளேன். கல்வியில் பெரியார் இதனை ஏற்றுக்கொள்வார்களாக.

ரீஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீசந்திர சேகரேந்திர ஸரஸ்வதீ ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ காமகோடிபீடாதிபதிகளாய் விஜயம் செய்கின்றார்கள்.

குருபரம்பரை ரீஷி வாழ்க.

ஸ்ரீ காமகோடி ஸீடாதிபர்களின் காலவரை.

1.	ஸர்வக்ஞாத்மா	கி. மு.	476—364	18.	முகசங்கர்	398—437
2.	ஸத்யபோதர்	"	364—268	19.	ஸார்வபௌம சந்த்ரேசகர்	437—447
3.	ஞானநாதர்	"	268—205	20.	பரீபூணபோதர்	447—481
4.	சுத்தநாதர்	"	205—124	21.	ஸச்சித்ஸுகர்	481—512
5.	அநந்தக்ஞானர்	"	124—55	22.	சித்ஸுகர்	512—527
6.	வைவல்யநாதர்	"	55—28 கி. பி.	23.	ஸத்திதாநந்தகனர்	527—548
7.	க்ருபாசங்கரா	கி. பி.	28—69	24.	பரக்ஞாகனர்	548—564
8.	ஸுரேச்வரா	"	69—127	25.	சித்விஸாஸர்	564—577
9.	சித்தகனர்	"	127—172	26.	மகாதேவர் (1)	577—601
10.	சுந்த்ரேசகர் (1)	"	172—235	27.	பூர்ணபோதர் (1)	601—618
11.	ஸத்தித்தகனர்	"	235—272	28.	போதர்	618—655
12.	வித்யாகனர் (1)	"	272—317	29.	சீலநிதிப்ருடமானந்தகனர்	655—668
13.	கீஷ்பதி கங்காதரா	"	317—329	30.	சிதானந்தகனர்	668—672
14.	உஜ்வல சங்கர்	"	329—367	31.	ஸத்திதானந்தகனர்	672—692
15.	ஷதாசிவர்	"	367—375	32.	சந்த்ரேசகர் (2)	692—710
16.	ஸுரேந்த்ரர்	"	375—385	33.	பஞ்ருப சித்ஸுகர்	710—737
17.	மார்த்தாண்டவித்யாகனர்	"	385—398	34.	சித்ஸுகாநந்தர்	737—758

35. வித்யபாகனர் (2)	758—788	51. பூர்ணாநந்தஸ்தாசிவர்	1417—1498
36. அபிநவசங்கரர்	788—840	52. வயஸ்ஸாசலமகாதேவர்	1498—1507
37. ஸத்தித் விலாஸ்	840—873	53. சந்திர சூடர் (2)	1507—1524
38. கோபன மகாதேவர்	873—915	54. ஸர்வங்கு ஸ்தாசிவபோதர்	1524—1539
39. கங்காதரர்	915—950	55. பரமசிவர் (2)	1539—1586
40. ப்ருமமான்ந்தகனர்	950—978	56. ஆத்மபோதர்	1586—1638
41. ஆனந்தகனர்	978—1014	57. பகவந்தாமபோதர்	1638—1692
42. பூர்ணபோதர் (2)	1014—1040	58. அத்வயாத்ம ப்ரகாசர்	1692—1704
43. பரமசிவர் (1)	1040—1061	59. மகாதேவர் (3)	1704—1756
44. ஸாந்த்ரநந்தபோதா	1061—1098	60. சந்த்ரசேகரர் (4)	1746—1783
45. சந்த்ரசேகரர் (3)	1098—1166	51. மகாதேவர் [4]	1753—1814
46. கித்விலாஸ அத்தைதா னந்தபோதர்	1166—1200	62. சந்த்ரசேகரர் [5]	1814—1851
47. மகாதேவர் (2)	1200—1247	63. ஸுதர்சனமகாதேவர்	1851—1861
48. சந்த்ர சூடர் (1)	1247—1297	64. சந்த்ரசேகரர் [6]	1891—1907
49. வித்யாதீர்த்தா	கி. பி. 1297—1385	65. மகாதேவர் [5]	1907—1907
50. சங்கரநந்தர்	1385—1417		

66. பூர்வமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்ய பூர்வசந்த்ரசேகரேந்நர ஸரஸ்வதி பூர்வசங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள்காமகோடி பீடாதிபர்களாய் பூர்வசந்த்ரசேகரேந்நர விஜயம் செய்கின்றார்கள்.

—: அரும்பத அகராதி. :—

அடவி = காடு

அதிகாணம் = அத்யாயம்.

அதிக்காமம் = அதியாயம்

அத்யாத்மவித்தை = வேதாந்த சாஸ்த்ரம்.

அநாகர் = தருகியற்றவர்.

அறுஷ்டாணம் = நிறபகருமம்

அந்திமனா = கடைசியான.

அபவாதம் = அபகீர்த்தி.

அபிப்ராயம் = எண்ணம்.

அமாத்யர் = மந்திரிமார்.

ஆற்றல் = வல்லமை

ஆஸ்திகர் = மதப்பற்றுள்ளவர்.

இலக்கியம் = லக்ஷணம் பொருநியது.

இல்லத்தில் = வீட்டில்.

இன்றியமையாதது = இல்லாமல் முடியாதது.

உஷ்ணித்தனர் = கடைத்தேறினர்.

உயர்தாக்கலாசரீலை = ஹஸ்தகல்

உப்யம் = கடைத்தேறும்.

உவந்த = சந்தேதாவித்த.

கடாசுஷி சூஷ்ணம் = கடைக்கண்பார்வை

கண்காணிக்குமாறு = கவனிக்கும்படி.

கல்லூசி = காடேஜ்.

காராக்ருகம் = சிதைச்சரீலை.

காரிகை = சுருக்கமானஉரை.

கூற்றையே = சொல்லியபதேய.

கோசம் = நிகண்டு.

கயாதி = கோத்தி.

கராதம் = தூல.

கிச = குழந்தை

கிரஞ்சிவி = நெடுநாள் ஜீவிப்பவன்.

சிஷ்டாசாரம் = நன்னடத்தை.

சீற்றம் = கோபம்.

கூட்டில் = மயூரனம்.
 சுலபர் = எல்லோருக்கும் ஸாதாரணமானவர்.
 செப்பலாம் = சொல்லலாய்.
 செவியுற்ற = கேட்ட.
 சரவணம் = செய்கேட்க.
 ச்ராதம் = சடங்கு.
 ஜீரணத்தாரணம் = பழுதுபார்த்தல்.
 மிகு = குறிப்புரை
 திருமடத்தை = லக்ஷ்மீ.
 திரியக்ஜன்மம் = பறவை, மிருகம் முதலியன.
 தீரம் = கரை
 துணிபு = நடபிக்கை.
 துறவி = ஸந்யாஸி.
 தென்மொழி = தமிழ்.
 தைத்தீய ஸாமிதை = பஜனவேதம்.
 நள்ளிரவு = நடுஇரவு.
 நாமகரணம் = பெயர்வைத்தல்.
 நாள்திகர் = மதப்பற்று இல்லாதவர்.
 நிர்ணயித்து = நிச்சயித்து.
 பகர்ந்தான் = சொன்னான்.

பரமகுரு = குருவின் குரு.
 பரிபாஷை = சாஸ்திரத்திற்கு உரியமொழி.
 பருகும = குடிக்கும். [ணம்.
 பாக்கிகள் = வெளிநாட்டார்.
 பாணியீயம் = பாணிகி முனிவா எழுதிய வ்யாகர
 பாதஸரோருகம் = செந்தாமரைபோன்ற பாதம்.
 பாமரர் = மதியினர்.
 பாஷ்யம் = விஸ்தாரமான உரை.
 புரவலன் = அரசன்.
 புனிதம் = பரிசுத்தம்.
 புறத்தே = வெளியில்.
 பூசரர் = பராமம்ணர்.
 பூபாலர் = அரசர்.
 பூர்வாச்சரம் = துறவியாவதற்குமுன்.
 பொலிநது = விளங்கி.
 போதகர் = குரு.
 ப்ரக்யாதி = கிர்த்தி.
 ப்ரசாரம் = பரவச்செய்வது.
 ப்ரகாம்செய்து = அச்சிட்டு.
 ப்ரபாவம் = கிர்த்தி.

ப்ரயாகை = அலகாபாத் நகரம்
 ப்ராவசனம் = சொல்லுதல்.
 ப்ராக்ருதம் = உலகவழக்காளபேசு.
 ப்ராகுதம் = தேசம்.
 ப்ராயச்சித்தம் = பரிகாரம்.
 ப்ரும்மவரிஷ்டர் = முகிராத ஞாதி
 மகவு = குழந்தை.
 மகிபதி = அரசன்.
 மகாமேகோபாத்த்யாயர் = மிகக்கற்றார
 லோபம் = ஆசை.
 வடமொழி = ஸம்ஸ்கருதம்
 வநதித்து = வணங்கி.
 வாமபூஜை = பவியிட்டுப்பூசித்தல்.
 வாயிலில் = வாசலில்.
 வார்த்திகம் அல்லது வ்ருத்தி = சுருகமான உரை
 விஜயன் = ஜயசின்.
 விசுதமாகும் = நன்றாகத் தெரியும்.

விதேதகைவல்பம் = பிறவியில்லாதமோகஷம்.
 விதேதி = அன்னியரட்டான்.
 விழா = உறசவம்.
 வைரி = விரோதி.
 வ்யாகயானம் = விஸ்தாரமான உரை.
 வ்யாகாணம் = வடமொழிஇலக்கணம்.
 வ்ருத்தாநாதம் = செப்தி.
 ஸஹகமனம் = உடன்கட்டையேறுதல்.
 ஸமேதர் = சோந்திருப்பவா.
 ஸம்பாவனை = கவுரவம்பற்றிக்கொடுக்கும், பணம்
 ஸமஸ்காரம் = சவுததைசசுடுதல்.
 ஸர்கம் = அத்தியாயம்.

ஸர்வகருபீடாதிரோகணம் = கலைகளைத்தும்கற்
 றுத்தேதாதவர் உட்காரும் பீடத்தில் ஏறுதல்
 ஸர்வவ்யாபகசதன்யம் = அழிவற்று எங்கும்
 கிடைந்திருப்பது.
 ஷண்மதம் = ஆறுவிதமானமதக்கொள்கைகள்.
 ஷேடசதானம் = பதினாறுவகையான தானங்கள்

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
		முகவுரை	
8	7	மதங்க லுண்மை	மதங்களுண்மை
		சங்கர குருபுரம்பரை	
1	1	गुरुभ्यो	गुरुभ्यो
1	14	என்னும்	எனினும்
2	9	நாத்தமும்பெற	நாத்தமும்பேற
4	11	தேடி தேடி	தேடித்தேடி
4	17	பரவ செய்கிற	பரவச்செய்கிற
5	21	கிரத்திப்பெற்ற	கிரத்திபெற்ற
5	22	கூடியவனல்ல	கூடியனவல்ல
10	17	மினிநதனை வன்ற	மினிநதனைவென்ற
12	6	வம்சாவளியினால்	வம்சாவளியில்
16	20	பெயர் பெரும	பெயர் பெறும
18	11	காசிக்கும்	காசிக்குக்
25	5	என	என்றும்
25	8	கிழக்கோடி	கிழக்குக்கோடி
34	6	நன்குரு	நன்கு உறு
34	10	அநதன	அந்தன
36	10	பாம்பனை	பாம்பனை
36	23	அறிஞராம	அறிஞரால்
39	3	விஷய	விஜய
41	26	கற்றோறுமற்றோறு	கற்றோரு மற்றோரு
42	1	மேநர	மேந்தர
42	13	அருத	அருள
43	8	ஒருவருன	ஒருவரான
44	4	அங்கினா	அடங்கினா
46	26	உறைத்து	உரைத்து
50	1	கேட்டுபெரிது	கேட்டுப்பெரிது
53	17	பட்டுடோம	பட்டுப்போம்
53	22	தாண்டிசென்று	தாண்டிச்சென்று
55	25	கராமத்திற	கராமத்தில
69	14	புறம்	புரம்
72	30	வீதியிலலோடி	வீதியிலோடி

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வெ. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600009.

